

R O M Â N I A
MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII
ȘI INOVĂRII

CABINETUL MINISTRULUI

Str. Gen. Berthelot 28-30, Sector 1, 010168, București
www.edu.ro

Legea educației naționale
- proiect -

București, 06 septembrie 2009

12.09

© Ministerul Educației, Cercetării și Inovării

Cabinetul Ministrului

Legea Educației Naționale – proiect

București, 06 septembrie 2009

Cuprins

PARTEA I – DISPOZIȚII GENERALE	1
TITLUL I – DISPOZIȚII COMUNE.....	1
CAP. I – DOMENIUL DE REGLEMENTARE	1
CAP. II – PRINCIPII, FINALITĂȚI ȘI INTERDICȚII	13
CAP. III – DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI.....	16
PARTEA A II-A – EDUCAȚIA ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ	24
TITLUL I – EDUCAȚIA PERMANENTĂ.....	24
CAP. I – DISPOZIȚII GENERALE.....	24
TITLUL II – SISTEMUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT	29
CAP. I – STRUCTURA SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT	29
TITLUL III – ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR	34
CAP. I – ORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR	34
CAP. II – ALTE MODURI DE ORGANIZARE ALE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR.....	48
CAP. III – CURRICULUMUL NAȚIONAL.....	53
CAP. IV – EVALUAREA, EXAMINAREA ȘI CERTIFICAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR.....	60
CAP. V – RESURSELE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR.....	72
CAP. VI – VIAȚA ȘCOLARĂ	85
TITLUL IV – ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR.....	99
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	99
CAP. II – CICLUL I – STUDII UNIVERSITARE DE LICENȚĂ	108
CAP. III – CICLUL II – STUDII UNIVERSITARE DE MASTERAT.....	112

CAP. IV – CICLUL III – STUDII UNIVERSITARE DE DOCTORAT	118
CAP. V – ÎNVĂȚĂMÂNTUL POST-UNIVERSITAR.....	131
CAP. VI – PROGRAME DE FORMARE CONTINUĂ.....	134
CAP. VII – STRUCTURA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR.....	135
CAP. VIII – ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR MEDICAL	141
CAP. IX – EXCELENȚA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR	144
CAP. X – VIAȚA UNIVERSITARĂ.....	147
CAP. XI – STATUTUL STUDENTULUI.....	152
CAP. XII – FINANȚAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR	158
CAP. XIII – ACTE DE STUDII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR.....	167
TITLUL V – CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ UNIVERSITARĂ.....	172
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	172
TITLUL VI – BAZA MATERIALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI DE STAT	176
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	176
CAP. II – BIBLIOTECILE ȘI CENTRELE DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE	181
TITLUL VII – MANAGEMENTUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI.....	185
CAP. I – MANAGEMENTUL SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT	185
CAP. II – MANAGEMENTUL UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT.....	193
CAP. III – MANAGEMENTUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR.....	197
TITLUL VIII – ÎNVĂȚĂMÂNTUL MILITAR ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE	
INFORMAȚII, DE ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ	
.....	198
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	198
TITLUL IX – ÎNVĂȚĂMÂNTUL ÎN LIMBILE MINORITĂȚILOR	
NAȚIONALE.....	202
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	202

TITLUL X – ÎNVĂȚĂMÂNTUL PARTICULAR ȘI CONFESIONAL...	206
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	206
CAP. II – ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR PARTICULAR.....	207
CAP. III – ÎNVĂȚĂMÂNT COOPERATIST	209
CAP. IV – ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR PARTICULAR ȘI CONFESIONAL	210
TITLUL XI – DEZVOLTAREA SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT.....	212
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	212
TITLUL XII – ȘCOLARIZAREA CETĂȚENILOR DIN STATE TERȚE	213
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	213
TITLUL XIII – ȘCOLARIZAREA TINERILOR DE ORIGINE ETNICĂ ROMÂNĂ ȘI A ETNICILOR ROMÂNI CU DOMICILIUL ÎN STRĂINĂTATE	222
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	222
TITLUL XIV – CADRUL NAȚIONAL AL CALIFICĂRILOR OBȚINUTE PRIN SISTEMUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT.....	226
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	226
TITLUL XV – RECUNOAȘTEREA DIPLOMELOR, CERTIFICATELOR ȘI CALIFICĂRILOR PROFESIONALE	229
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	229
CAP. II – FUNCȚII ȘI COMPETENȚE ÎN DOMENIUL RECUNOAȘTERII ȘI ECHIVALĂRII	232
PARTEA A III-A – EVALUAREA ȘI ASIGURAREA CALITĂȚII EDUCAȚIEI ȘI FORMĂRII PROFESIONALE	235

TITLUL I – EVALUAREA ÎN VEDEREA ASIGURĂRII CALITĂȚII..	235
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	235
CAP. II – EVALUAREA ÎN VEDEREA AUTORIZĂRII DE FUNCȚIONARE PROVIZORIE	242
CAP. III – EVALUAREA ÎN VEDEREA ACREDITĂRII	244
CAP. IV – INSTITUȚII CU ROLURI PRIVIND EVALUAREA CALITĂȚII.....	251
PARTEA A IV-A – STATUTUL PERSONALULUI DIN ÎNVĂȚĂMÂNT	268
TITLUL I – DISPOZIȚII GENERALE	268
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	268
TITLUL II – ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR	272
CAP. I – FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI DIDACTICE AUXILIARE	272
CAP. II – FUNCȚIILE DE CONDUCERE, DE ÎNDRUMARE ȘI DE CONTROL.....	292
CAP. III – FORMAREA CONTINUĂ, DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ ȘI EVOLUȚIA ÎN CARIERĂ.....	301
CAP. IV – NORMA DIDACTICĂ.....	311
CAP. V – EVALUARE, CONSILIERE, ÎNDRUMARE ȘI CONTROL	315
TITLUL III – ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR	318
CAP. I - FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI DE CERCETARE. CONDIȚIILE PENTRU OCUPAREA ACESTORA	318
CAP. II – NORMA DIDACTICĂ	329
CAP. III – CONDUCEREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR	334
TITLUL IV – DREPTURI ȘI OBLIGAȚII.....	341
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	341
TITLUL V – SALARIZAREA.....	353
TITLUL VI – RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ ȘI PATRIMONIALĂ...354	

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	355
TITLUL VII – PENSIONAREA	360
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	360
PARTEA A V-A – DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE.....	361
TITLUL I – DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE PRIVIND PARTEA A II-A – EDUCAȚIA ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ.....	361
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	361
TITLUL II – DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE PRIVIND PARTEA A IV-A – STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC.....	365
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	365
TITLUL III – INTRAREA ÎN VIGOARE.....	367
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE.....	367

PARTEA I – DISPOZIȚII GENERALE
TITLUL I – DISPOZIȚII COMUNE
CAP. I – DOMENIUL DE REGLEMENTARE

Art. 1 - Scopul și sfera de cuprindere a Legii Educației Naționale

(1) Scopul prezentei legi este de a asigura cadrul legal pentru exercitarea dreptului fundamental la învățătură.

(2) Prezenta lege stabilește cadrul legal privind:

- a) învățământul ca serviciu public;
- b) organizarea și funcționarea sistemului național de învățământ;
- c) educația și formarea profesională ca proces desfășurat pe parcursul întregii vieți, inclusiv prin sistemul național de învățământ;
- d) organizarea rețelelor de învățământ care cuprind atât unitățile/instituțiile de învățământ acreditate cât și cele autorizate să funcționeze provizoriu;
- e) evaluarea și asigurarea calității furnizorilor și programelor de educație și formare profesională;
- f) autorizarea pentru funcționare provizorie și acreditarea furnizorilor și programelor de educație și formare profesională;
- g) cadrul național al calificărilor obținute prin sistemul național de învățământ;
- h) recunoașterea diplomelor, certificatelor și calificărilor profesionale;
- i) statutul personalului din învățământ;
- j) statutul elevilor și statutul studenților.

(3) În domeniul învățământului/educației și formării profesionale, dispozițiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative, în caz de conflict între acestea aplicându-se dispozițiile prezentei legi.

(4) Prezenta lege se modifică și se completează numai prin lege, promovată, de regulă, cu 6 luni înainte de data intrării în vigoare a acesteia.

(5) Orice modificare sau completare a prezentei legi intră în vigoare cu începere din prima zi a anului școlar/universitar următor celui în care a fost adoptată prin lege.

Art. 2 - Idealul educațional

(1) Învățământul constituie prima prioritate națională și este un serviciu public prin care se urmărește realizarea idealului educațional, întemeiat pe valorile umaniste și științifice universal recunoscute, pe valorile democrației și pe aspirațiile societății românești, și contribuie la promovarea și păstrarea identității naționale.

(2) Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și creative, fundamentată pe asumarea reală a unei set de valori necesare propriei dezvoltări și împliniri personale și integrării sociale și profesionale într-o societate a cunoașterii.

Art. 3 - Norme metodologice, instrucțiuni și ordine

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are atribuția de a elabora normele necesare pentru aplicarea unitară a prezentei legi.

(2) În înțelesul prezentei legi, prin norme se înțeleg norme metodologice, regulamente și ordine.

(3) Normele metodologice sunt aprobate de Guvern, prin hotărâre, și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Regulamentele, metodologiile și ordinele se emit de ministrul educației, cercetării și inovării și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Instituțiile publice din subordinea Guvernului, altele decât Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, nu pot elabora și emite norme în aplicarea prevederilor prezentei legi, cu excepția celor prevăzute în prezenta lege.

(6) Anual, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării sistematizează toate normele în vigoare în aplicarea prezentei legi și pune această colecție oficială la dispoziția persoanelor interesate.

Art. 4 - Autoritatea de stat în domeniu

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este autoritate de stat și este abilitat să urmărească și să controleze aplicarea și respectarea reglementărilor în domeniul învățământului.

(2) În cazul în care constată nerespectarea prevederilor prezentei legi, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării dispune măsurile legale care se impun, după caz:

- a) suspendarea procesului de învățământ;
- b) încetarea procesului de învățământ;
- c) intrarea în lichidare a programului de studii și/sau a unității/instituției de învățământ;
- d) desființarea unității/instituției de învățământ.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este abilitat să sesizeze organele de urmărire penală în situația în care faptele constatate intră sub incidența legii penale.

(4) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este abilitat să aplice sancțiuni contravenționale.

(5) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării recunoaște, pe baza unei proceduri aprobate prin ordin al ministrului, entitățile care funcționează pe teritoriul României și sunt furnizoare de educație corespunzătoare altui sistem de învățământ decât cel național.

(6) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării publică anual, pentru informarea corectă a potențialilor beneficiari:

- a) rețeaua învățământului preuniversitar, care cuprinde unitățile de învățământ preuniversitar acreditate și autorizate să funcționeze provizoriu;

b) rețeaua învățământului superior, care cuprinde instituțiile de învățământ superior acreditate și autorizate să funcționeze provizoriu.

c) furnizorii de educație dintr-un alt sistem de învățământ decât cel național care funcționează pe teritoriul României.

Art. 5 - Definiții

În înțelesul prezentei legi termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. Abilitatea – reprezintă capacitatea de a aplica și de a utiliza cunoștințe pentru a duce la îndeplinire sarcini și pentru a rezolva probleme.

2. Acreditarea – este procesul prin care unitatea/instituția de învățământ/organizația interesată pe baza evaluării externe realizate în condițiile prezentei legi, dobândește dreptul de organizare a admiterii, de desfășurare a procesului de învățământ, de organizare a examenelor de finalizare a studiilor și de a emite diplome și certificate recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

3. Asigurarea calității educației – exprimă capacitatea unei organizații furnizoare de a oferi programe de educație în conformitate cu standardele anunțate și este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale, de elaborare, planificare și implementare de programe de studiu, prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizația furnizoare de educație îndeplinește standardele de calitate.

4. Autorizarea de funcționare provizorie – este procesul prin care unitatea/instituția de învățământ/organizația interesată, pe baza evaluării externe, realizată, în condițiile prezentei legi, de către agențiile de asigurare a calității autorizate să funcționeze pe teritoriul României, dobândește calitatea de furnizor de educație prin hotărâre a autorității locale competente, respectiv prin hotărâre a guvernului. Autorizarea de funcționare provizorie conferă dreptul de

organizare a admiterii precum și de organizare și desfășurare a procesului de învățământ.

5.Beneficiarii direcți ai educației și formării profesionale – sunt antepreșcolarii, preșcolarii, elevii și studenții, precum și persoanele adulte cuprinse într-o formă de educație și formare profesională.

6.Beneficiarii indirecți ai educației și formării profesionale – sunt familiile beneficiarilor direcți, angajatorii, comunitatea locală și, într-un sens larg, întreaga societate.

7.Cadrul național al calificărilor – este un instrument pentru stabilirea calificărilor, în conformitate cu un set de criterii ce corespund unor niveluri specifice de învățare. Cadrul național al calificărilor are ca scop integrarea și coordonarea subsistemelor naționale de calificări și îmbunătățirea transparenței, accesului, progresului și calității calificărilor în raport cu piața muncii și societatea civilă.

8.Cadrul național al calificărilor din învățământul superior, denumit în continuare CNCIS – reprezintă instrumentul pentru stabilirea structurii calificărilor din învățământul superior. CNCIS are ca scop asigurarea coerenței calificărilor și a titlurilor obținute în învățământul superior. CNCIS asigură recunoașterea națională, precum și compatibilitatea și comparabilitatea internațională a calificărilor dobândite prin învățământul superior. CNCIS este parte a Cadrului național al calificărilor definit la pct. (7).

9.Calificarea – este rezultatul formal al unui proces de evaluare și validare, care este obținut atunci când un organism competent stabilește că o persoană a obținut, ca urmare a învățării, rezultate la anumite standarde prestabilite.

10.Calitatea educației – este ansamblul de caracteristici ale unui program de studii sau program de calificare profesională și ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite standardele de calitate precum și așteptările beneficiarilor.

11.Centru de zi – instituție de stat sau a unei organizații neguvernamentale în care copiii cu deficiențe, transportabili, sunt găzduiți și îngrijiți în timpul zilei.

12.Centru de educație – unitate de învățământ organizată de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, sau de organizații neguvernamentale în parteneriat cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, având ca scop și finalitate recuperarea, compensarea, reabilitarea și integrarea școlară și socială a diferitelor categorii de copii/elevi/tineri cu deficiențe.

13. Cercetarea științifică universitară – include cercetarea științifică propriu-zisă și creația artistică.

14.Competența – reprezintă capacitatea dovedită de a selecta, combina și utiliza adecvat cunoștințe, abilități și alte achiziții constând în valori și atitudini, pentru rezolvarea cu succes a unei anumite categorii de situații de muncă sau de învățare, precum și pentru dezvoltarea profesională sau personală în condiții de eficacitate și eficiență.

15.Competențele profesionale – sunt un ansamblu unitar și dinamic de cunoștințe și abilități. Cunoștințele se exprimă prin următorii descriptori: cunoaștere, înțelegere și utilizare a limbajului specific. explicare și interpretare. Abilitățile se exprimă prin următorii descriptori: aplicare, transfer și rezolvare de probleme, reflecție critică și constructivă, creativitate și inovare.

16.Competențele transversale – reprezintă achiziții valorice și atitudinale care depășesc un anumit domeniu/program de studiu și se exprimă prin următorii descriptori: autonomie și responsabilitate, interacțiune socială, dezvoltare personală și profesională.

17.Controlul calității educației în unitățile de învățământ preuniversitar – semnifică activități și tehnici cu caracter operațional, aplicate sistematic de o autoritate de inspecție desemnată pentru a verifica respectarea standardelor prestabilite.

18.Creditele pentru formare profesională – reprezintă totalitatea rezultatelor învățării dobândite de o persoană pe parcursul unui program de formare profesională, folosite pentru a indica progresele înregistrate și completarea unui program de formare care conduce către obținerea unei calificări. Creditele sunt folosite pentru a permite transferul de la o calificare la alta, de la un nivel de calificare la altul și de la un sistem de învățare la altul.

19.Creditele de studii transferabile – sunt valori numerice alocate unor unități de cursuri și altor activități didactice. Prin creditele de studii transferabile se apreciază, în medie, cantitatea de muncă, sub toate aspectele ei, efectuată de student pentru însușirea cunoștințelor și a competențelor specifice unei discipline.

20.Criteriul – reprezintă un set de standarde care se referă la un aspect fundamental de organizare și funcționare a unui furnizor de educație/unitate/instituție furnizoare de educație în procesul autorizării de funcționare provizorie/acreditării/evaluării și asigurării calității.

21.Cunoștințele – reprezintă rezultatul asimilării, prin învățare, a unui ansamblu de fapte, principii, teorii și practici legate de un anumit domeniu de muncă sau de studii.

22.ECTS/SECT – Sistemul European de Credite Transferabile.

23.ECVET – Sistemul European de Credite Transferabile pentru Formare Profesională.

24.Educația – este ansamblul proceselor de punere în aplicare a programelor și activitățile de învățare și formare de competențe academice sau profesionale. Educația include atât activitățile de învățare în context formal, cât și în context non-formal sau informal.

25.Educația și formarea profesională – este ansamblu coerent și continuu de activități și experiențe de învățare prin care trece subiectul învățării pe întreaga durată a traseului său educațional-formativ.

26.Unitate/instituție furnizoare de educație – sunt unitățile și instituțiile de învățământ acreditate.

27.Organizație interesată în furnizarea de servicii de educație – este o persoană juridică ce cuprinde în statutul său activități de învățământ și se supune procesului de autorizare pentru a deveni „furnizor de educație.

28.EQF – Cadrul European al Calificărilor pentru învățare pe parcursul întregii vieți, este un instrument de referință pentru a compara nivelurile de calificare ale diferitelor sisteme de calificări și care promovează atât învățarea de-a lungul vieții, cât și egalitatea de șanse în societatea bazată pe cunoaștere, precum și continuarea integrării cetățenilor pe piața europeană a muncii, respectând în același timp marea diversitate a sistemelor naționale de educație.

29.Evaluarea instituțională – constă în examinarea multicriterială a **calității educației**, a măsurii în care un furnizor de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație și programele acesteia îndeplinesc standardele și standardele de referință. Atunci când evaluarea calității este efectuată de însăși de organizație, aceasta ia forma evaluării interne. Atunci când evaluarea calității este efectuată de o agenție națională sau internațională specializată, aceasta ia forma evaluării externe.

30.Indicatorul de performanță – reprezintă un instrument de măsurare a gradului de realizare a unei activități desfășurate de furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație prin raportare la standarde, respectiv la standardele de referință. Nivelul minimal al indicatorilor de performanță corespunde cerințelor unui standard. Nivelul maximal al indicatorilor de performanță corespunde cerințelor unui standard de referință, este opțional și diferențiază calitatea în mod ierarhic, progresiv.

31.Îmbunătățirea calității educației – semnifică evaluarea, analiza și acțiunea corectivă continuă din partea furnizorului de educație/unității/instituției

furnizoare de educație, bazată pe selectarea și adoptarea celor mai potrivite proceduri, precum și pe alegerea și aplicarea standardelor de referință.

32.Învățământul – serviciu public organizat în condițiile unui regim juridic de drept public în scopul educării și formării profesionale a tinerei generații.

33.Învățământul de zi, seral, cu frecvență redusă și la distanță – sunt forme de organizare a proceselor didactice care implică:

i)frecvență obligatorie pentru învățământul de zi și seral.

ii)înlocuirea orelor de predare cu activități de studiu individual și întâlniri periodice, de regulă săptămânal, cu elevii/studentii/cursanții pentru desfășurarea activităților aplicative obligatorii prevăzute în planurile-cadru de învățământ/planurile de învățământ, pentru învățământul cu frecvență redusă.

iii)înlocuirea orelor de predare cu activități de studiu individual și întâlniri periodice, desfășurarea seminariilor prin sistem tutorial și obligatoriu a tuturor activităților didactice care dezvoltă competențe și abilități practice în sistem față în față pentru învățământul la distanță.

34.Învățământul pentru profesionalizare – este învățământul prin care se dobândesc calificări profesionale corespunzătoare învățământului preuniversitar, cuprinse în Registrul Național al Calificărilor.

35.Învățământul profesional – este învățământul prin care se dobândesc, la finalizarea învățământului obligatoriu, calificări profesionale corespunzătoare nivelului de referință 3 EQF, cuprinse în Registrul Național al Calificărilor.

36.Învățământul preuniversitar vocațional – constituie forma de învățământ preuniversitar prin care se valorifică aptitudinile, talentul și performanțele individuale.

37.Învățământul superior vocațional – constituie învățământul organizat la cel mai înalt nivel prin care se valorifică aptitudinile, talentul și performanțele individuale.

38.Mandat – perioada în care o persoană, desemnată prin vot sau prin concurs într-o funcție de conducere, la nivelul unei unități/instituții de învățământ din cadrul sistemului național de învățământ, pune în aplicare programul managerial pe baza căruia a fost investit. Mandatul are o durată de cinci ani.

39.Programe educaționale de tip „a doua șansă” – programe educaționale care au ca scop sprijinirea copiilor/tinerilor/adulților care au părăsit prematur sistemul de educație, fără a finaliza învățământul primar și/sau gimnazial, depășind cu cel puțin 4 ani vârsta de școlarizare corespunzătoare acestor niveluri, astfel încât aceștia să-și poată completa și finaliza învățământul obligatoriu, precum și să poată obține o calificare profesională.

40.Programele de calificare profesională – reprezintă oferta educațională care conduce la dobândirea unei calificări profesionale înscrisă în Registrul Național al Calificărilor.

41.Programele de studii – concretizează oferta educațională a unei organizații furnizoare de educație.

42.Program de studii acreditat – este programul de studii care îndeplinește cerințele minime ale standardelor și indicatorilor de performanță ai acreditării.

43.Program de studii autorizat – este programul de studii evaluat, avizat favorabil și care îndeplinește condițiile autorizării provizorii.

44.Punctele de credit pentru formare profesională – reprezintă exprimarea numerică a importanței unei unități de rezultate ale învățării raportate la o calificare.

45.Registrul Matricol Unic, denumit în continuare RMU – este o bază de date națională electronică în care sunt înregistrați toți studenții din instituțiile de învățământ superior de stat, particulare sau confesionale, acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu. Constituirea RMU se realizează pe baza registrelor matricole ale instituțiilor de învățământ superior.

46.Registrul național al calificărilor din învățământul superior, denumit în continuare RNCIS – este o bază de date națională ce cuprinde descrierea tuturor calificărilor acordate de instituțiile de învățământ superior din România. Prin RNCIS se identifică, înregistrează și se asigură consultarea permanentă și actualizarea periodică a calificărilor din învățământul superior. RNCIS asigură transparența la nivel național și internațional a calificărilor din învățământul superior românesc aflate pe piața muncii.

47.Rezultatele învățării – reprezintă ceea ce o persoană înțelege, cunoaște și este capabilă să facă la finalizarea unui proces de învățare. Rezultatele învățării se exprimă prin competențele dobândite pe parcursul studiilor.

48.Segregare în sistemul național de învățământ – este forma gravă de discriminare care constă în separarea fizică, intenționată sau neintenționată, a copiilor/tinerilor minoritari de restul copiilor/tinerilor în grupe, clase, clădiri, unități de învățământ și alte spații utilizate în învățământ, astfel încât procentul copiilor/tinerilor minoritari din totalul copiilor/tinerilor din unitatea de învățământ/clasă/grupă este disproporționat în raport cu procentul pe care copiii/tinerii minoritari de vârstă respectivă îl reprezintă din totalul populației de aceeași vârstă în respectiva unitate administrativ-teritorială.

49.Sistemul național de învățământ – este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de învățământ de stat și particulare și confesionale acreditate, de diferite tipuri, niveluri și forme de organizare a activității de educare și formare profesională.

50.Sistemul tutorial – semnifică organizarea activităților didactice în învățământul la distanță de către un cadru didactic tutor și asigură:

- i)desfășurarea activităților de învățare și evaluare atât la distanță cât și în sistem față în față.
- ii)organizarea pe discipline și grupe care cuprind maximum 25 elevi/studenți/cursanți.

51.Societatea cunoașterii – este o societate în care cunoașterea constituie principala resursă, fiind creată, împărtășită și utilizată pentru a genera prosperitate și bunăstare membrilor săi.

52.Standardul – reprezintă descrierea cerințelor formulate în termen de reguli sau rezultate, care definesc nivelul minim obligatoriu de realizare a unei activități în educație. Orice standard este formulat în termeni generali sub forma unui enunț și se concretizează într-un set de indicatori de performanță. Standardele sunt diferențiate pe criterii și domenii.

53.Standardul de referință – reprezintă descrierea cerințelor care definesc un nivel optimal de realizare a unei activități de către furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație, pe baza bunelor practici existente la nivel național, european sau mondial. Standardele de referință sunt specifice fiecărui program de studii sau fiecărei instituții, sunt opționale și se situează peste nivelul minimal.

54.State terțe – orice stat, cu excepția statelor membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European și a Confederației Elvețiene.

55.Unitate – reprezintă o unitate de învățământ din învățământul preuniversitar.

56.Unitatea de rezultate ale învățării – reprezintă partea unei calificări care cuprinde un set coerent de cunoștințe, deprinderi și competențe generale, care pot fi evaluate și validate.

57.Evaluarea rezultatelor învățării – reprezintă procesul prin care se stabilește faptul că o persoană a dobândit anumite cunoștințe, deprinderi și competențe.

58.Validarea rezultatelor învățării – reprezintă procesul prin care se confirmă că rezultatele învățării dobândite de o persoană, evaluate și certificate, corespund cerințelor specifice pentru o unitate sau o calificare.

59.Transferul rezultatelor învățării și al creditelor asociate – reprezintă procesul prin care rezultatele învățării și creditele asociate acestora sunt

transferate și integrate în programul de formare profesională pe care îl urmează persoana care învață.

60.Recunoașterea rezultatelor învățării și a creditelor asociate – reprezintă procesul prin care se acordă un statut oficial rezultatelor învățării și creditelor dobândite, evaluate și validate, în vederea acordării certificatului de calificare profesională.

61.Certificarea rezultatelor învățării – reprezintă procesul prin care se confirmă în mod formal rezultatele învățării dobândite de persoana care învață, în urma unui proces de evaluare.

CAP. II – PRINCIPII, FINALITĂȚI ȘI INTERDICȚII

Art. 6 - Principii

Serviciul public învățământ se organizează și funcționează în România cu respectarea următoarelor principii:

- a)principiul echității și egalității de șanse, potrivit căruia accesul la oportunitățile de învățare se realizează fără discriminare, inclusiv prin asigurarea serviciilor sociale și educaționale pentru copiii aflați în situații speciale: copii/tineri proveniți din medii socio-economice defavorizate, din familii monoparentale, dezmembrate sau în care părinții au probleme de sănătate, copii/tineri cu cerințe educaționale speciale și alții asemenea;
- b)principiul calității, în baza căruia activitățile de învățământ se raportează la standarde de referință și bune practici locale, naționale și internaționale;
- c)principiul relevanței, pentru nevoile de dezvoltare individuală și social-economică;
- d)principiul eficienței manageriale și financiare, pentru obținerea de rezultate educaționale maxime prin gestionarea resurselor existente;
- e)principiul descentralizării, în baza căruia deciziile principale se iau de către actorii implicați direct în proces;

- f) principiul transparenței și răspunderii publice, în baza căruia unitățile și instituțiile de învățământ asigură tuturor beneficiarilor educației și formării profesionale accesul la toate informațiile de interes și răspund public de performanțele lor;
- g) principiul autonomiei universitare;
- h) principiul libertății academice;
- i) principiul respectării drepturilor și libertăților copilului, tinerilor și adulților;
- j) principiul independenței de ideologii, religii și doctrine politice;
- k) principiul învățării pe parcursul întregii vieți;
- l) principiul educației incluzive, diferențiate/individualizate, urmărind valorificarea întregului potențial al copilului/tânărului, a tuturor dimensiunilor personalității acestora, fără discriminare și excludere;
- m) principiul respectării diversității culturale;
- n) principiul respectării identității culturale a minorităților naționale;
- o) principiul fundamentării deciziilor pe baza dialogului social;
- p) principiul participării și responsabilității părinților;
- q) principiul susținerii și promovării personalului didactic, pentru acces și dezvoltare în carieră, conform calității performanțelor profesionale;
- r) principiul mobilității personalului didactic.

Art. 7 - Finalitățile educației și formării profesionale

(1) Educația și formarea profesională a copiilor, tinerilor și adulților prin sistemul național de învățământ au ca finalitate principală formarea competențelor, înțelese ca ansamblu multifuncțional și transferabil de cunoștințe, deprinderi/abilități și atitudini, necesare pentru:

- a) împlinire și dezvoltare personală prin realizarea propriilor obiective în viață, conform intereselor și aspirațiilor fiecăruia și dorinței de a învăța pe parcursul întregii vieți;

- b) integrare socială și participare cetățenească activă în societate;
- c) ocuparea unui loc de muncă și participarea la funcționarea și dezvoltarea unei economii durabile.

(2) Educația și formarea profesională prin sistemul național de învățământ urmăresc formarea și asumarea unui set de valori care să orienteze comportamentul și cariera beneficiarilor, asigurându-le incluziunea socială, participarea civică și integrarea pe piața forței de muncă.

(3) Educația și formarea profesională prin sistemul național de învățământ susțin și promovează patriotismul prin cultivarea dragostei față de țară și a atașamentului față de tradițiile naționale.

(4) Educația și formarea profesională prin sistemul național de învățământ urmăresc de asemenea:

- a) formarea unei concepții de viață, bazate pe valorile umaniste și științifice, pe cultura națională și universală și pe stimularea dialogului intercultural;
- b) educarea în spiritul respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, al demnității și al toleranței;
- c) cultivarea sensibilității față de problematica umană, față de valorile moral-civice, a respectului pentru natură și mediul înconjurător natural, social și cultural.

Art. 8 - Interdicții

(1) Învățământul, ca serviciu public, educația și formarea profesională, ca proces, precum și sistemul național de învățământ, în întregul său, nu se subordonează în niciun mod scopurilor și doctrinelor promovate de partide sau de alte formațiuni politice.

(2) În unitățile, instituțiile și în spațiile de învățământ este interzisă crearea și funcționarea partidelor sau a altor formațiuni politice, precum și desfășurarea activităților de organizare și propagandă politică.

(3) În învățământ este interzis prozelitismul religios.

(4) În spațiile destinate educației și formării profesionale, în campusuri școlare și universitare, în unități de cercetare științifică, biblioteci, edituri și tipografii ale unităților/instituțiilor de învățământ, în cămine, internate, cantine, cluburi, case de cultură ale studenților, case ale corpului didactic, case universitare, tabere școlare, baze și complexe cultural-sportive, palate și cluburi ale copiilor, săli de sport și altele asemenea sunt interzise activitățile care încalcă normele de moralitate, precum și orice activități care pot pune în pericol în orice mod sănătatea fizică sau psihică a copiilor și tinerilor.

(5) Organizarea, funcționarea și conținutul învățământului nu pot fi structurate după criterii exclusiviste, segregacioniste și discriminatorii de ordin ideologic, politic, religios sau etnic. Nu sunt considerate a fi structurate după criterii exclusiviste, segregacioniste și discriminatorii unitățile și instituțiile de învățământ create din nevoi de ordin religios sau lingvistic, în care educația și formarea profesională corespund alegerii individului major sau a părinților/tutorilor legal instituți ai minorului.

(6) În sistemul național de învățământ este interzisă segregarea. Nu se consideră segregare, în sensul prezentei legi, organizarea procesului/unităților de învățământ astfel încât să permită predarea limbii materne și/sau a altor/tuturor disciplinelor în limba maternă, precum și în cazurile similare expres prevăzute de lege.

(7) Privatizarea unităților și instituțiilor de învățământ de stat este interzisă.

CAP. III – DISPOZIȚII GENERALE PRIVIND ORGANIZAREA ȘI FUNCȚIONAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

Art. 9 - Accesul la educație și formare profesională

(1) Cetățenii României, ai celorlalte statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene au drepturi egale de acces la educația și formarea profesională prin sistemul național de învățământ, indiferent de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie,

categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectarea HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și de orice alt criteriu.

(2) Cetățenii altor state decât cele prevăzute la alin. (1), precum și apatrizii au acces la educația și formarea profesională prin sistemul național de învățământ din România în condițiile prezentei legi.

(3) Statul garantează dreptul la educație și formare profesională diferențiate, pe baza pluralismului educațional, în beneficiul individului și al întregii societăți.

(4) Statul promovează și susține învățarea pe parcursul întregii vieți, inclusiv prin recunoașterea, în condițiile prezentei legi, a rezultatelor învățării non-formale și informale realizate în afara sistemului național de învățământ.

(5) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) au dreptul de a studia în unități și instituții de învățământ furnizoare de educație corespunzătoare altui sistem de învățământ decât cel național, recunoscut și funcționând pe teritoriul României în condițiile art. 4 alin. (5).

Art. 10 - Învățământul obligatoriu

(1) În scopul realizării finalităților educației și formării profesionale prin sistemul național de învățământ, se generalizează învățământul de 13 clase, cuprinzând grupa mare, pregătitoare pentru școală și nivelurile de învățământ primar și secundar.

(2) Învățământul obligatoriu este de 11 clase și cuprinde grupa mare, pregătitoare pentru școală și clasele I-X.

(3) Obligația de a frecventa învățământul de 11 clase, la forma de zi, încetează la vârsta de 18 ani.

Art. 11 - Gratuitatea învățământului

(1) Învățământul de stat este gratuit. Pentru unele activități și programe de studii se pot percepe taxe în condițiile stabilite de prezenta lege.

(2) Finanțarea învățământului de stat și finanțarea de bază a educației preșcolare și obligatorii organizate prin învățământul particular acreditat se fac de la bugetul de stat, de la bugetele locale și din alte surse, conform prevederilor prezentei legi. Fondurile destinate învățământului sunt nominalizate distinct în bugetul de stat și în bugetele locale.

(3) Pentru finanțarea învățământului de stat și finanțarea de bază a învățământului obligatoriu organizat prin învățământul particular acreditat din fonduri publice se asigură anual minimum 6% din produsul intern brut al anului respectiv, iar pentru activitatea de cercetare științifică se asigură minimum 1% din produsul intern brut al anului respectiv.

(4) Învățământul poate fi finanțat și direct de către operatorii economici, precum și de alte persoane fizice sau juridice, cu respectarea legislației în vigoare.

(5) Învățământul poate fi susținut prin burse, credite de studii, taxe, donații, sponsorizări, surse proprii și alte surse legale.

(6) Statul susține antepreșcolarii, preșcolarii, elevii și studenții cu probleme și nevoi sociale, precum și pe cei cu cerințe educaționale speciale.

(7) Statul sprijină, de asemenea, elevii și studenții cu performanțe școlare și universitare, care au o comportare exemplară și dovedesc motivație și progrese remarcabile în educația și formarea lor profesională.

(8) Statul și alți factori interesați subvenționează activitățile de performanță, de nivel național și internațional, ale elevilor și studenților.

Art. 12 - Limba în care se desfășoară educația și formarea profesională

(1) Educația și formarea profesională prin sistemul național de învățământ se desfășoară în limba română. Acestea se desfășoară, în condițiile prezentei legi, și în limbile minorităților naționale, precum și în limbi de circulație internațională.

(2) În fiecare localitate se organizează și funcționează unități de învățământ sau formațiuni de studiu cu limba de predare română și, după caz, cu predarea în

limbile minorităților naționale ori se asigură școlarizarea în limba maternă în cea mai apropiată localitate în care este posibil.

(3) Învățarea în școală a limbii române, ca limbă oficială de stat, este obligatorie pentru toți cetățenii români, indiferent de etnie. Planurile-cadru de învățământ trebuie să cuprindă pentru fiecare nivel de învățământ numărul necesar de ore și, totodată, se asigură condițiile care să permită însușirea limbii oficiale de stat.

(4) Atât în învățământul de stat, cât și în cel particular acreditat documentele școlare și universitare oficiale, nominalizate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării se întocmesc în limba română. Celelalte înscrisuri școlare și universitare pot fi redactate în limba de predare sau într-o altă limbă străină de circulație internațională.

(5) Unitățile și instituțiile de învățământ de stat și particular acreditate pot emite, la cerere sau, după caz, din oficiu, traduceri oficiale ale documentelor și ale altor înscrisuri școlare și universitare proprii.

(6) În condițiile prezentei legi, unitățile și instituțiile de învățământ de stat și particular acreditate pot stabili și percepe taxe pentru acoperirea costurilor de traducere în condițiile alin. (5).

Art. 13 - Dialogul social și consultarea factorilor interesați

(1) În sistemul național de învățământ sunt promovate dialogul social, precum și dezvoltarea și valorificare parteneriatelor unităților și instituțiilor de învățământ cu organizațiile societății civile și cu mediul de afaceri, realizate în condițiile legii.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pe baza consultărilor cu instituțiile și ministerele interesate, respectiv cu principalii parteneri sociali, proiectează, fundamentează și aplică strategiile naționale în domeniul educației și formării profesionale.

(3) Deciziile structurilor subordonate Ministerului Educației, Cercetării și Inovării se fundamentează, de asemenea, pe dialogul cu partenerii sociali.

Art. 14 - Autonomia universitară

Autonomia universitară este garantată de Constituția României.

Art. 15 - Personalitatea juridică în învățământul preuniversitar

(1) În sistemul național de învățământ au personalitate juridică unitățile de învățământ de stat dacă se organizează și funcționează în una dintre următoarele situații:

- a) cu minimum 300 de elevi;
- b) cu minimum 300 de elevi și preșcolari;
- c) cu minimum 150 de preșcolari.

(2) În mod excepțional, pe baza instrucțiunilor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru asigurarea accesului egal la educație și formare profesională, autoritățile administrației publice locale împreună cu inspectoratele școlare pot aproba, conform competențelor stabilite prin prezenta lege, organizarea și funcționarea unor unități de învățământ cu efective mai mici decât cele prevăzute la alin. (1).

(3) Pentru asigurarea accesului egal la educație și formare profesională, autoritățile administrației publice locale, cu avizul inspectoratelor școlare, pot aproba, în condițiile legii, organizarea și funcționarea unor structuri de învățământ, ca părți ale unei unități de învățământ, fără personalitate juridică și subordonate aceluiași ordonator principal de credite ca și unitatea de învățământ căreia îi aparțin.

(4) În localitățile în care nu există unități de învățământ și există un număr de cel puțin 10 preșcolari și/sau 10 elevi de învățământ primar, autoritățile administrației publice locale pot asigura, cu avizul inspectoratelor școlare, desfășurarea de cursuri în spații corespunzătoare din localitatea respectivă prin deplasarea personalului didactic necesar din unitățile de învățământ care înmatriculează acești preșcolari/elevi. Personalul didactic aflat în această situație

beneficiază de toate drepturile legale în vigoare privind transportul și delegarea, după caz.

(5) Grupa de preșcolari sau clasa de învățământ primar formată în condițiile prevăzute la alin. (4) se consideră catedră/post didactic.

Art. 16 - Competențe partajate în învățământul preuniversitar

(1) Organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar de stat se realizează prin exercitarea competențelor reglementate de prezenta lege, partajate între autoritățile administrației publice locale, județene și centrale, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ, pe baza principiilor care stau la baza prezentei legi.

(2) Competențele partajate privind organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar de stat se referă la următoarele domenii:

- a) rețea școlară și fluxuri de antepreșcolari, preșcolari și elevi;
- b) resurse curriculare;
- c) resurse de timp;
- d) resurse informaționale;
- e) resurse materiale;
- f) resurse financiare;
- g) resurse umane;
- h) dezvoltarea sistemului național de învățământ;
- i) management educațional;
- j) evaluarea funcționării educației;
- k) pregătirea profesională a cadrelor didactice;
- l) dezvoltarea și diversificarea ofertei educaționale.

(3) Normele, instrucțiunile și ordinele privind competențele partajate în organizarea și funcționarea învățământului preuniversitar se elaborează și se aprobă conform prevederilor art. 3.

Art. 17 - Conținutul învățământului

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, consultând factorii interesați în organizarea unor forme și tipuri specifice de învățământ, răspunde de proiectarea, elaborarea, evaluarea și actualizarea periodică a curriculumului național pentru învățământul preuniversitar, în condițiile prezentei legi.

(2) În învățământul superior, curriculumul se stabilește de senatul universitar conform autonomiei universitare, cu respectarea standardelor naționale.

Art. 18 - Disciplina „Religie” în învățământul preuniversitar

(1) Planurile-cadru ale învățământului primar, gimnazial și liceal includ religia ca disciplină școlară, parte a trunchiului comun. Elevul, cu acordul părinților sau al tutorelui legal instituit, alege pentru studiu religia și confesiunea.

(2) La solicitarea scrisă a elevului major, respectiv a părinților sau a tutorelui legal instituit pentru elevul minor, elevul poate să nu frecventeze orele de religie. În acest caz, situația școlară se încheie fără disciplina religie. În mod similar se procedează și pentru elevul căruia, din motive obiective, nu i s-au asigurat condițiile pentru frecventarea orelor la această disciplină.

(3) Disciplina „Religie” poate fi predată numai de personal didactic calificat conform prevederilor prezentei legi și abilitat în baza protocoalelor încheiate între Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și cultele religioase recunoscute oficial de stat.

Art. 19 - Învățământul organizat de culte

(1) Cultele recunoscute oficial de stat pot solicita Ministerului Educației, Cercetării și Inovării organizarea unui învățământ teologic specific pregătirii personalului de cult și activității social-misionare a cultelor, numai pentru absolvenții învățământului gimnazial sau liceal, după caz, proporțional cu ponderea numerică a fiecărui cult în configurația religioasă a țării, potrivit recensământului oficial reactualizat. Înființarea, organizarea și funcționarea

acestui învățământ se fac potrivit legii. Încadrarea personalului didactic în unitățile de învățământ teologic se va face în baza protocoalelor încheiate între Ministerul Educației, cercetării și Inovării și cultele religioase recunoscute oficial de către stat.

(2) Cultele recunoscute de stat au dreptul de a organiza învățământ confesional prin înființarea și administrarea propriilor unități și instituții de învățământ particulare, conform prevederilor prezentei legi.

(3) Curriculumul specific învățământului preuniversitar teologic și confesional se elaborează și se aprobă conform prevederilor prezentei legi.

(4) Pentru învățământul superior teologic și confesional curriculumul se elaborează și se aprobă de către universitate.

Art. 20 - Învățământul organizat în străinătate

(1) În condițiile prezentei legi, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate organiza unități de învățământ cu predarea în limba română pe lângă oficiile diplomatice și instituțiile culturale ale României în străinătate.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe, are obligația să sprijine învățământul în limba română în țările în care trăiesc români, cu respectarea legislației statului respectiv.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în colaborare cu Ministerul Afacerilor Externe și cu Institutul Limbii Române, organizează cursuri de limbă, cultură și civilizație românească pentru elevii români din țări în care există comunități românești mari.

Art. 21 - Alternativele educaționale

(1) În sistemul național de învățământ, de stat și particular, pot fi inițiate și organizate alternative educaționale, cu aprobarea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, conform prevederilor prezentei legi.

(2) Evaluarea și acreditarea alternativelor educaționale se fac potrivit legii.

PARTEA A II-A – EDUCAȚIA ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ

TITLUL I – EDUCAȚIA PERMANENTĂ

CAP. I – DISPOZIȚII GENERALE

Art. 22 - Înțelesul educației permanente

(1) Educația permanentă este un drept garantat de lege.

(2) Educația permanentă include totalitatea activităților de învățare realizate de fiecare persoană de-a lungul vieții, începând cu educația timpurie, în scopul dobândirii de cunoștințe, formării de deprinderi/abilități și dezvoltării de atitudini, semnificative din perspectivă personală, civică, socială și/sau ocupațională.

(3) Educația permanentă se concentrează pe formarea și dezvoltarea competențelor cheie, a competențelor specifice și a competențelor avansate, necesare dezvoltării personale și profesionale, a învățării pe durata întregii vieți și a inserției în viața activă, într-o societate democratică și o economie durabilă, bazate pe cunoaștere.

(4) Educația permanentă se realizează în contexte formale, informale și non-formale, după cum urmează:

a) învățarea realizată în contexte formale are la bază un curriculum și obiective educaționale oficiale, explicit formulate, are caracter intențional, se derulează în unități și instituții specializate, presupune înmatricularea cursanților, precum și evaluarea și certificarea rezultatelor învățării reglementate prin documente oficiale;

b) învățarea realizată în contexte non-formale se referă la acele competențe dezvoltate și/sau exersate integrat în contextul unor activități planificate, organizate în unități și instituții specializate, uneori fără obiective educaționale sau curriculum explicit formulate și care nu se finalizează neapărat cu certificarea rezultatelor învățării;

c) învățarea în context informal se referă la acele competențe dobândite și exersate în contextul activităților cotidiene, neinstituționalizate, legate de muncă, mediul social sau de timpul liber, dobândite fără obiective educaționale explicit formulate sau un curriculum formal și fără a fi certificate.

(5) Accesul la educație permanentă este asigurat prin educația de bază, prin educația și formarea profesională inițială, prin programe de formare continuă, prin programe educaționale de tip "a doua șansă", precum și prin validarea și recunoașterea rezultatelor învățării non-formale și informale, în condițiile legii.

Art. 23 - Sprijinul acordat de stat pentru exercitarea dreptului la educație permanentă

(1) Statul sprijină dreptul la educație permanentă prin acordarea sumei reprezentând echivalentul în lei a 500 EURO, calculat la cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României și valabil la data plății, fiecărui copil cetățean român, la nașterea acestuia. Suma este acordată în scop educațional în beneficiul titularului, din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(2) Suma se depune într-un cont de depozit, numit în continuare cont pentru educație permanentă, deschis la trezoreria statului pe numele copilului de oricare dintre părinții firești, de împuternicitul acestora sau de reprezentantul legal al copilului, pe baza certificatului de naștere.

(3) Părinții copilului, contribuabili, pot direcționa în contul prevăzut la alin.(2) un procent de până la 2% din valoarea impozitului anual pe veniturile din salarii, în condițiile legii, și pot depune sume în acest cont.

(4) Pentru sumele depuse în contul prevăzut la alin.(2) se plătește dobândă anual la o rată a dobânzi stabilită prin ordin al ministrului finanțelor publice. Dobânzile aferente conturilor de depozit constituite la trezoreria statului se

asigură de la bugetul de stat din bugetul Ministerului Finanțelor Publice – Acțiuni generale.

(5) Titularul contului este singura persoană care poate retrage sume din contul pentru educație permanentă, începând cu vârsta de 14 ani și cu acordul expres, după caz, al părinților, tutorelui sau reprezentantului legal. Sumele se utilizează pentru achiziția de tehnică de calcul, programe de calculator, fond documentar, precum și pentru finanțarea studiilor copilului titular.

(6) Retragerea sumelor în alte condiții decât cele prevăzute la alin.(5) și/sau utilizarea acestora în alt scop decât cel stabilit de prezenta lege constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 1 an.

(7) Normele privind deschiderea, gestionarea și accesul la contul pentru educație permanentă se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

Art. 24 - Formarea continuă a angajaților

(1) Formarea continuă a angajaților se realizează prin:

- a) scheme de ucenicie la locul de muncă;
- b) programe de reconversie profesională și de recalificare pentru șomeri;
- c) programe pentru dobândirea de abilități antreprenoriale;
- d) alte programe de formare profesională continuă.

(2) Societățile comerciale, companiile și societățile naționale, unitățile cooperatiste, regiile autonome și alți angajatori efectuează cheltuieli pentru formarea continuă a angajaților, cheltuieli care se pot deduce, după caz, din impozitul pe profit sau din impozitul pe venit.

(3) Instituțiile finanțate din fonduri publice efectuează cheltuieli cu formarea continuă a angajaților potrivit bugetelor aprobate.

Art. 25 - Validarea rezultatelor învățării

(1) Validarea rezultatelor învățării dobândite în contexte non-formale și informale produce aceleași efecte ca și celelalte modalități de evaluare și certificare a cunoștințelor și competențelor.

(2) Validarea, recunoașterea și transferul rezultatelor învățării dobândite în contexte non-formale și informale se realizează pe baza unei metodologii comune elaborate de Ministerul Educației Cercetării și Inovării și Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale.

(3) Modalitățile de certificare, calificările și competențele pentru care se poate realiza validarea și recunoașterea rezultatelor învățării dobândite în contexte non-formale și informale în vederea accesului la educație și formare profesională, inclusiv prin sistemul național de învățământ, se stabilesc prin metodologie elaborată de Ministerul Educației Cercetării și Inovării, în colaborare, după caz, cu Ministerul Muncii Familiei și Protecției Sociale și aprobată prin ordin al ministrului.

(4) Rezultatele învățării non-formale și informale validate sunt recunoscute și transferate în vederea accesului la programele de formare profesională inițială și continuă organizate de furnizorii de educație și formare acreditați sau în vederea ocupării unui loc de muncă.

Art. 26 - Creșterea rolului consilierii și orientării în carieră

(1) Consilierea și orientarea în carieră se realizează prin:

- a) informarea privind oportunitățile de învățare și de dezvoltare personală;
- b) informarea cu privire la dezvoltarea în carieră prin centrele județene de resurse și de asistență educațională, centrele de documentare și cabinetele de asistență psihopedagogică din unitățile și instituțiile de învățământ;
- c) dezvoltarea și implementarea metodologiilor și instrumentelor de consiliere și orientare.

(2) Sprijinirea dezvoltării competențelor persoanelor implicate în procesul de orientare și consiliere este realizată prin acces la scheme de finanțare pentru programe de formare specifice.

Art. 27 - Facilitarea accesului la contexte multiple de învățare

(1) Facilitarea accesului la contexte de învățare multiple se realizează prin:

- a) introducerea activităților de e-learning în unitățile și instituțiile de învățământ;
 - b) crearea de centre comunitare de învățare permanentă;
 - c) dezvoltarea de rețele între unitățile și instituțiile de învățământ și alți furnizori de educație și formare profesională pentru a oferi programe de educație în zonele dezavantajate;
 - d) dotarea unităților de învățământ din zonele dezavantajate cu echipamente didactice;
 - e) dezvoltarea de parteneriate între unitățile și instituțiile de învățământ cu comunitatea locală pentru derularea de programe educaționale în sprijinul comunității.
- (2) Sprijinirea activităților care vizează facilitarea accesului la contexte de învățare multiple se realizează prin acces la scheme de finanțare specifice, inclusiv prin programe ale Uniunii Europene.
- (3) Posturile publice de radio și de televiziune difuzează zilnic cel puțin 4 ore de emisiuni cu caracter educațional, adresate copiilor/tinerilor, respectiv adulților, cu un program de difuzare și un conținut stabilit anual prin protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și Societatea Română de Televiziune, respectiv Societatea Română de Radiodifuziune.

Art. 28 - Centre comunitare de învățare permanentă

- (1) Unitățile și instituțiile de învățământ, în parteneriat cu autoritățile locale și cu alte instituții și organisme publice și private, pot crea centre comunitare de învățare permanentă, în condițiile legii.
- (2) Centrele Comunitare de Învățare Permanentă, numite în continuare CCIP, furnizează servicii de educație și formare pentru membrii comunității locale, pe baza analizei de nevoi realizate la nivel local.
- (3) CCIP desfășoară următoarele tipuri de programe și activități:
- a) programe de tip remedial pentru dobândirea competențelor cheie;

- b) programe în vederea completării cunoștințelor și competențelor în vederea validării rezultatelor învățării non-formale și informale;
 - c) activități de informare și consiliere privind accesul la programe de educație și formare profesională;
 - d) activități de consiliere în vederea validării rezultatelor învățării non-formale și informale;
 - e) realizarea de studii și analize privind nevoile de formare la nivelul comunității;
 - f) programe de formare pentru reconversie profesională;
 - g) programe de educație antreprenorială.
- (4) Finanțarea CCIP se poate face din fonduri publice și private, prin accesarea de fonduri nerambursabile, prin participarea la proiecte naționale sau internaționale.
- (5) Acreditarea programelor educaționale desfășurate de centrele comunitare se realizează conform prevederilor și reglementărilor privind evaluarea și asigurarea calității în educație.

TITLUL II – SISTEMUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

CAP. I – STRUCTURA SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Art. 29 - Sistemul național de învățământ

- (1) Sistemul național de învățământ este constituit din ansamblul unităților și instituțiilor de învățământ de stat și particulare acreditate care sunt organizate și funcționează conform legii.
- (2) Unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular autorizate formează rețeaua învățământului preuniversitar.
- (3) Instituțiile de învățământ superior de stat și particular autorizate formează rețeaua învățământului superior.
- (4) În învățământul preuniversitar, misiunea generală a unităților de învățământ este de a asigura accesul egal la educație de calitate, răspunzând nevoilor de

dezvoltare personală și de integrare socială și profesională, în condițiile utilizării eficiente a resurselor.

(5) În învățământul superior, misiunea generală a instituțiilor de învățământ este de a genera și transfera cunoaștere către societate prin:

a) formare inițială și continuă la nivel universitar, în scopul dezvoltării personale, inserției profesionale a individului și satisfacerii nevoii de competență a mediului socio-economic;

b) cercetare științifică, inovare, creație individuală și colectivă, în domeniul științelor și ingineriei, artelor, literelor, asigurarea dezvoltării activităților fizice și sportive, precum și prin valorificarea și diseminarea rezultatelor acestora;

c) contribuția la construcția și dezvoltarea Spațiului European al Învățământului Superior și cercetării științifice și participarea la procesul de internaționalizare a programelor de studii și a campusurilor universitare.

(6) Unitățile și instituțiile de învățământ răspund public de performanțele lor în îndeplinirea misiunii asumate.

(7) Educația și formarea profesională prin sistemul național de învățământ este parte a educației permanente și se realizează prin învățământul preuniversitar, universitar și post-universitar.

(8) Sistemul național de învățământ este organizat pe niveluri.

(9) Învățământul preuniversitar cuprinde următoarele niveluri:

a) educație timpurie formată din nivelul ante-preșcolar (4 luni – 3 ani), respectiv nivelul preșcolar (3 – 6/7 ani), cuprinzând grupa mică, grupa mijlocie și grupa mare, pregătitoare pentru școală;

b) învățământ primar: clasele I-IV;

c) învățământ secundar care cuprinde:

i. învățământ secundar inferior: gimnaziu, clasele V-VIII;

ii. învățământ secundar superior: liceu, clasele IX-XII/XIII;

- d) învățământ profesional postobligatoriu organizat în filiera tehnologică;
 - e) învățământ terțiar non-universitar: învățământ postliceal.
- (10) Învățământul superior cuprinde următoarele niveluri:
- a) învățământ universitar organizat pe trei cicluri: licență, masterat și doctorat;
 - b) învățământ post-universitar.
- (11) Învățământul preuniversitar este subordonat, prin inspectoratele școlare, Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, iar învățământul superior este coordonat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, cu respectarea autonomiei universitare.
- (12) Formele de organizare a învățământului sunt: învățământ de zi, seral, cu frecvență redusă și la distanță.
- (13) Pentru copiii cu cerințe educaționale speciale, școlarizarea se poate asigura și la domiciliu, pentru cei nedeplasabili, respectiv la spital pentru cei care necesită internare îndelungată.
- (14) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate organiza programe educaționale de tip „a doua șansă”, care au ca scop sprijinirea copiilor/tinerilor/adulților care au părăsit prematur sistemul de educație, fără a finaliza învățământul primar și/sau gimnazial, depășind cu cel puțin 4 ani vârsta de școlarizare corespunzătoare acestor niveluri, astfel încât aceștia să-și poată completa și finaliza învățământul obligatoriu, precum și să poată obține o calificare profesională.
- (15) În sistemul național de învățământ pot funcționa unități-pilot și experimentale.
- (16) În funcție de nivelul organizat, unitățile de învățământ se numesc astfel:
- a) creșă – unitate de învățământ în care se organizează educația antepreșcolară sub forma de servicii de îngrijire și de educare a copiilor cu vârste între 4 luni și 3 ani;

- b) grădiniță – unitate de învățământ în care se organizează educație preșcolară și, după caz, educație antepreșcolară, prin servicii de îngrijire și educare a copiilor cu vârste între 3 și 6/7 ani, respectiv între 4 luni și 3 ani;
- c) școală – unitate de învățământ în care se organizează învățământ primar și/sau secundar inferior – gimnaziu și, după caz, niveluri de învățământ inferioare acestora;
- d) liceu, colegiu sau colegiu național – unitate de învățământ în care se organizează învățământ secundar superior – liceu, precum și alte niveluri de învățământ preuniversitar;
- e) școală postliceală – unitate de învățământ în care se poate organiza numai învățământ terțiar non-universitar.

(17) Denumirile de colegiu, respectiv colegiu național se atribuie prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării pentru unități de învățământ cu performanțe deosebite, în baza unor criterii și standarde naționale stabilite prin metodologie elaborată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobată prin ordin al ministrului.

(18) În raport cu condițiile existente pot funcționa, sub conducere unică, unități de învățământ în care se organizează și funcționează mai multe niveluri de învățământ, denumirea fiind dată, de regulă, de nivelul cel mai înalt organizat, conform prevederilor alin. (16).

(19) În cadrul sistemului național de învățământ se pot înființa și pot funcționa, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, structuri de învățământ organizate prin cooperare între unități și instituții de învățământ din țară și, pe baza unor acorduri guvernamentale, din străinătate.

(20) Prin excepție, procesul educațional se poate desfășura și în alte tipuri de unități decât cele menționate la alin. (16), cum ar fi centre de zi, centre educaționale, spitale, penitenciare și altele asemenea, în condițiile legii.

(21) Unitățile de învățământ și autoritățile administrației publice locale pot decide înființarea de consorții școlare, constituite în condițiile legii prin parteneriat contractual între două sau mai multe unități de învățământ, în scopul creșterii eficienței utilizării resurselor și extinderii oportunităților de învățare oferite elevilor.

(22) Organizarea și funcționarea consorțiilor școlare se realizează în baza unor regulamente proprii, elaborate și aprobate printr-un regulament-cadru stabilit de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobat prin ordin al ministrului.

(23) Învățământul superior este organizat în instituții de învățământ superior: universități, academii de studii, institute, școli academice postuniversitare.

Art. 30 - Caracterul deschis al învățământului

(1) Sistemul național de învățământ are caracter deschis. Caracterul deschis se manifestă prin:

a) accesul la educație și formare profesională prin sistemul național de învățământ pe parcursul întregii vieți;

b) trecerea elevilor de la o clasă la alta, de la o unitate la alta, de la o formă la alta, de la o filieră la alta și de la un profil la altul, în condițiile stabilite prin regulament elaborat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și prin Carta școlii elaborată de fiecare unitate de învățământ.

(2) În învățământul superior, caracterul deschis este asigurat de lege și de Carta universitară.

(3) Elevii și studenții cu aptitudini și performanțe școlare excepționale dovedite pot promova 2 ani de studii într-un an școlar sau universitar, cu condiția ca cei doi ani să nu cuprindă anul terminal, în condițiile prezentei legi, o singură dată pe ciclul/nivelul de studii.

(4) Elevii care au părăsit prematur sistemul de educație au acces la rute alternative de educație și formare profesională, în condițiile prezentei legi, pentru a-și continua studiile cel puțin la nivelul învățământului obligatoriu.

(5) Caracterul deschis al învățământului se manifestă și prin recunoașterea și validarea rezultatelor învățării non-formale și informale, în condițiile prezentei legi.

Art. 31 - Asigurarea condițiilor pentru învățământul de stat obligatoriu

(1) Autoritățile administrației publice locale, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ asigură, în limitele competențelor stabilite prin prezenta lege, condițiile necesare pentru ca preșcolarii și elevii, să frecventeze învățământul obligatoriu, de regulă, în localitățile în care aceștia domiciliază.

(2) În situații justificate, elevilor din învățământul obligatoriu școlarizați într-o altă localitate decât localitatea de domiciliu li se poate asigura, după caz, servicii de transport, masă și internat, cu sprijinul autorităților administrației publice locale, al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, al operatorilor economici, al comunităților locale, al organizațiilor neguvernamentale și al altor persoane juridice sau fizice.

(3) Situațiile în care sunt justificate serviciile prevăzute la alin. (2) și modalitățile concrete de asigurare a acestor servicii cu finanțare din fonduri publice se reglementează anual prin hotărâre a Guvernului.

TITLUL III – ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

CAP. I – ORGANIZAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Art. 32 - Competențele partajate din domeniul rețea școlară

(1) Competențele partajate din domeniul rețea școlară sunt următoarele:

- a) înființarea, desființarea și reorganizarea unităților de învățământ antepreșcolar, preșcolar, primar și gimnazial;
- b) înființarea, desființarea și reorganizarea unităților de învățământ liceal și postliceal;

- c) înființarea, desființarea și reorganizarea unităților de învățământ pentru elevi cu cerințe educaționale speciale, numite în continuare unități de învățământ special.

(2) Acțiunile de înființare, desființare și reorganizare a unităților de învățământ antepreșcolar preșcolar, primar și gimnazial se realizează în succesiune obligatorie astfel:

- a) consiliul local propune acțiunea, pe baza unei analize de nevoi realizate la nivel local care se va referi, în mod obligatoriu, cel puțin la evoluțiile demografice, situația spațiilor de școlarizare și evoluțiile bugetului local;
- b) inspectoratul școlar dă aviz consultativ pe propunerea consiliului local, în baza unei evaluări privind asigurarea calității, conform standardelor naționale;
- c) pentru înființarea unității de învățământ, se parcurg procedurile prevăzute de prezenta lege cu privire la evaluarea pentru autorizare/acreditare;
- d) în cazul aprobării înființării sau al aprobării cu condiții, consiliul local emite decizia conformă de realizare a acțiunii prin hotărâre a consiliului local;
- e) inspectoratul școlar își asumă și pune în practică hotărârea consiliului local de realizare a acțiunii.

(3) Acțiunile de înființare, desființare și reorganizare a unităților de învățământ liceal și postliceal se realizează în succesiune obligatorie astfel:

- a) consiliul local propune acțiunea, pe baza unei analize de nevoi realizate la nivel local care se va referi, în mod obligatoriu, cel puțin la evoluțiile demografice, situația spațiilor de școlarizare și evoluțiile bugetului local. De asemenea, și consiliul județean și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București este abilitat să facă propuneri din proprie inițiativă, prin consultare cu consiliul local în a cărei arie geografică urmează să se

realizeze acțiunea respectivă și pe baza evoluțiilor preconizate de pe piața muncii la nivel județean și, după caz, regional;

b) consiliul județean, consiliile locale ale sectoarelor municipiului București avizează și își asumă propunerea, în baza unei analize privind evoluțiile de pe piața muncii la nivel județean și, după caz, regional;

c) inspectoratul școlar dă aviz consultativ pe propunerea consiliului județean și al consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București în baza unei evaluări privind asigurarea calității, conform standardelor naționale;

d) pentru înființarea unității de învățământ, se parcurg procedurile prevăzute de prezenta lege cu privire la evaluarea pentru autorizare/acreditare;

e) consiliul județean și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București emite decizia conformă de realizare a acțiunii, prin hotărâre a consiliului județean;

f) inspectoratul școlar își asumă și pune în practică hotărârea consiliului județean și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București de realizare a acțiunii.

(4) Consiliul local achită integral din bugetul local costurile necesare realizării acțiunilor precizate la alin. (2) și (3), inclusiv costurile necesare pentru evaluarea pentru autorizare/acreditare în cazul înființării de unități de învățământ.

(5) Acțiunile de înființare, desființare și reorganizare a unităților de învățământ special se realizează în succesiune obligatorie astfel:

a) consiliul județean, consiliul general al municipiului București și/sau consiliile locale ale sectoarelor municipiului București propune acțiunea, pe baza unei analize de nevoi realizate la nivel județean și, după caz, regional care se va referi, în mod obligatoriu, cel puțin la evoluțiile demografice, cu luarea în considerare a aspectelor sociale specifice, situația spațiilor de școlarizare și evoluțiile bugetare;

- b) inspectoratul școlar dă aviz consultativ pe propunerea consiliului județean, consiliul general al municipiului București și/sau consiliile locale ale sectoarelor municipiului București în baza unei evaluări privind asigurarea calității conform standardelor naționale;
 - c) pentru înființarea unității de învățământ, se parcurg procedurile prevăzute de prezenta lege cu privire la evaluarea pentru autorizare/acreditare;
 - d) în cazul aprobării acțiunii sau al aprobării cu condiții, consiliul județean, consiliul general al municipiului București și/sau consiliile locale ale sectoarelor municipiului București prin hotărâre, emite decizia conformă de realizare a acțiunii;
 - e) inspectoratul școlar își asumă și pune în practică hotărârea consiliului județean, consiliul general al municipiului București și/sau consiliile locale ale sectoarelor municipiului București de realizare a acțiunii.
- (6) Consiliul județean achită integral, din cote defalcate din impozitul pe venit la dispoziția acestuia, costurile necesare realizării acțiunilor precizate la alin. (5) și, după caz, alin. (3), inclusiv costurile necesare pentru evaluarea pentru autorizare/acreditare în cazul înființării de unități de învățământ.

Art. 33 - Competențele partajate din domeniul fluxurilor de antepreșcolari, preșcolari și elevi

- (1) Competențele partajate în domeniul fluxurilor de antepreșcolari, preșcolari și elevi sunt următoarele:
- a) elaborarea, aprobarea și aplicarea planurilor de școlarizare pentru unitățile de învățământ antepreșcolar, preșcolar, primar și gimnazial;
 - b) elaborarea, aprobarea și aplicarea planurilor de școlarizare pentru unitățile de învățământ liceal și postliceal;
 - c) elaborarea, aprobarea și aplicarea planurilor de școlarizare pentru unitățile de învățământ special.

(2) Elaborarea, aprobarea și aplicarea planurilor de școlarizare pentru unitățile de învățământ antepreșcolar, preșcolar, primar și gimnazial se realizează astfel:

- a) unitatea de învățământ propune planul de școlarizare;**
- b) consiliul local aprobă proiectele planurilor de școlarizare pentru toate unitățile de învățământ din aria geografică proprie, pe baza unei analize de nevoi realizate la nivel local în ceea ce privește, cel puțin, evoluțiile demografice, situația spațiilor de școlarizare și evoluțiile bugetului local, opțiunile elevilor pentru o unitate de învățământ sau alta;**
- c) inspectoratul școlar consolidează, evaluează și, după caz, corectează, obligatoriu în colaborare cu consiliile locale și unitățile de învățământ, cifrele de școlarizare pe niveluri și forme de învățământ, pentru fiecare localitate și la nivel județean;**
- d) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării consolidează, evaluează și, după caz, corectează, obligatoriu în colaborare cu inspectoratele școlare, cifrele de școlarizare pe niveluri și forme de învățământ, pentru fiecare județ și la nivel național;**
- e) cifrele de școlarizare, pe niveluri și forme de învățământ, se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului, pe baza raportului fundamentat înaintat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării;**
- f) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării repartizează fiecărui inspectorat școlar cifrele de școlarizare pe niveluri și forme de învățământ;**
- g) inspectoratul școlar repartizează fiecărei unități de învățământ cifrele de școlarizare, pe niveluri și forme de învățământ;**
- h) unitatea de învățământ pune în aplicare planul de școlarizare aprobat.**

(3) Elaborarea, aprobarea și aplicarea planurilor de școlarizare pentru unitățile de învățământ liceal și postliceal se realizează în succesiune obligatorie astfel:

- a) inspectoratul școlar, în colaborare cu partenerii sociali și instituționali din cadrul Comitetului Local de Dezvoltare a Parteneriatului Social, propune**

repartiția procentuală pe filiere, profiluri, specializări, domenii de pregătire și, după caz, calificări profesionale. Pentru învățământul profesional și tehnic repartiția procentuală se realizează pe baza recomandărilor din Planul Local de Acțiune pentru Învățământ și Planul Regional de Acțiune pentru Învățământ;

- b) consiliul județean și consiliile locale ale sectoarelor municipiului București aprobă repartiția procentuală pe filiere, profiluri, specializări, domenii de pregătire și, după caz, calificări profesionale, în baza unei analize privind evoluțiile previzionate de pe piața muncii la nivel județean și, după caz, regional;
- c) unitatea de învățământ propune planul de școlarizare;
- d) inspectoratul școlar consolidează, evaluează și, după caz, corectează cifrele de școlarizare propuse, pentru fiecare unitate de învățământ, localitate și la nivel județean, cu respectarea strictă a repartițiilor procentuale aprobate de consiliul județean pe filiere, profiluri, specializări, domenii de pregătire și, după caz, calificări profesionale. Corecțiile se realizează obligatoriu în colaborare cu consiliile locale și unitățile de învățământ respective;
- e) consiliul local aprobă proiectele planurilor de școlarizare pentru toate unitățile de învățământ din aria geografică proprie, pe baza unei analize de nevoi realizate la nivel local în ceea ce privește, cel puțin, evoluțiile și previziunile demografice, situația spațiilor de școlarizare, evoluțiile bugetului local, dotarea cu echipamente didactice destinate pregătirii de bază și specializate, evoluțiile previzionate de pe piața muncii la nivel județean și, după caz, regional;
- f) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării consolidează, evaluează și, după caz, corectează cifrele de școlarizare propuse, pentru fiecare județ și la nivel național, cu respectarea repartițiilor procentuale aprobate de fiecare consiliu județean pe filiere, profiluri, specializări, domenii de pregătire și,

- după caz, calificări profesionale. Corecțiile se realizează obligatoriu în colaborare cu inspectoratele școlare respective;
- g) cifrele de școlarizare se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului, pe baza raportului fundamentat înaintat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării;
 - h) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării repartizează fiecărui inspectorat școlar cifrele de școlarizare;
 - i) inspectoratul școlar repartizează fiecărei unități de învățământ cifrele de școlarizare pe forme de învățământ, pe filiere, profiluri, specializări, domenii de pregătire și, după caz, calificări profesionale;
 - j) unitatea de învățământ pune în aplicare planul de școlarizare aprobat.
- (4) Elaborarea, aprobarea și aplicarea planurilor de școlarizare pentru unitățile de învățământ special se realizează în succesiune obligatorie astfel:
- a) consiliul județean, consiliul general al municipiului București și/sau consiliile locale ale sectoarelor municipiului București propune cifrele de școlarizare pentru învățământul special, în colaborare cu unitățile de învățământ și pe baza unei analize de nevoi realizate la nivel județean și, după caz, regional privind, cel puțin, evoluțiile demografice cu luarea în considerare a aspectelor sociale specifice, situația spațiilor de școlarizare și evoluțiile bugetare;
 - b) inspectoratul școlar dă avizul conform pe cifrele de școlarizare pentru învățământul special;
 - c) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării consolidează, evaluează și, după caz, corectează, obligatoriu în colaborare cu inspectoratele școlare, cifrele de școlarizare pentru învățământul special, pentru fiecare județ și la nivel național;

- d) cifrele de școlarizare pentru învățământul special se aprobă anual prin hotărâre a Guvernului, pe baza raportului fundamentat, înaintat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării;
 - e) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării repartizează fiecărui inspectorat școlar cifrele de școlarizare pentru învățământul special;
 - f) inspectoratul școlar repartizează unităților de învățământ cifrele de școlarizare pentru învățământul special;
 - g) unitatea de învățământ pune în aplicare planul de școlarizare aprobat.
- (5) Finanțarea acțiunilor prevăzute la alin. (2), (3) și (4) se asigură în mod corespunzător de fiecare autoritate implicată în proces.

Art. 34 - Educația timpurie – antepreșcolară și preșcolară

- (1) Educația timpurie, ca primă treaptă în învățarea în context formal, pregătește și asigură intrarea copilului în învățământul obligatoriu, prin dezvoltarea capacităților socio-afective, senzoriale, motrice și cognitive și a capacității de a învăța, cu implicarea celor cu care copilul interacționează la această vârstă: familia, personalul didactic și ceilalți preșcolari.
- (2) Educația timpurie se organizează, de regulă, în creșe și în grădinițe sau în centre pentru educație și intervenție timpurie, ca unități cu personalitate juridică sau ca structuri, în condițiile prezentei legi.
- (3) Educația antepreșcolară se organizează cu program de zi pentru copii cu vârste între 4 luni și 3 ani, în creșe sau în centre pentru educație și intervenție timpurie, în funcție de solicitările existente la nivelul comunităților locale.
- (4) Învățământul preșcolar se organizează pentru copii în vârstă de 3 – 6/7 ani, în grădinițe cu program normal, prelungit sau săptămânal sau în centre pentru educație și intervenție timpurie.
- (5) La nivelul educației timpurii, formațiunea de studiu este grupa de copii. Grupele de copii se constituie, de regulă, ca grupe omogene în funcție de

criteriul vârstă. În anumite situații, pot fi organizate și grupe eterogene din punctul de vedere al vârstei copiilor.

(6) Pentru asigurarea legăturii cu familia, în incinta creșelor, grădinițelor, centrelor pentru educație și intervenție timpurie se pot organiza Centre de resurse pentru părinți după un regulament-cadru elaborat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobat prin ordin al ministrului.

(7) Autoritățile administrației locale și inspectoratele școlare asigură, conform competențelor stabilite prin prezenta lege:

- a) resursele necesare cuprinderii copiilor de vârstă 5-6/7 ani în grupa mare, pregătitoare pentru școală, ca prim nivel din cadrul învățământului obligatoriu;
- b) generalizarea cuprinderii copiilor cu vârste de 3-5 ani în celelalte grupe ale învățământului preșcolar.

Art. 35 - Învățământul primar

(1) Învățământul primar se organizează și funcționează în cadrul unităților de învățământ corespunzătoare, conform prevederilor art. 29, de regulă, cu program de dimineață.

(2) În clasa I sunt înscriși copiii care au urmat grupa mare, pregătitoare pentru școală și care împlinesc vârsta de 6 ani până la data începerii anului școlar.

(3) La cererea scrisă a părinților, tutorilor sau susținătorilor legali, pot fi înscriși în clasa I și copiii care au urmat grupa mare, pregătitoare pentru școală și care împlinesc vârsta de 6 ani până la sfârșitul anului calendaristic, dacă dezvoltarea lor psihosomatică este corespunzătoare.

(4) La cererea scrisă a părinților, tutorilor sau susținătorilor legali, înscrierea în clasa I a copiilor care sunt sau urmează să fie cuprinși în grupa mare, pregătitoare pentru școală și care împlinesc vârsta de 6 ani până la data începerii anului școlar va fi amânată cu un an.

(5) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin inspectoratele școlare, în colaborare cu autoritățile administrațiilor publice județene/locale, poate organiza programe educaționale de tip „a doua șansă” în vedere promovării claselor I-IV, inclusiv ca învățământ seral sau cu frecvență redusă, pentru persoane care, din diferite motive, nu au absolvit învățământul primar până la vârsta de 14 ani.

Art. 36 - Învățământul secundar inferior, gimnazial

(1) Învățământul secundar inferior, gimnazial, se organizează și funcționează în cadrul unităților de învățământ corespunzătoare, conform prevederilor art. 29, de regulă, cu program de dimineață.

(2) Continuarea studiilor din învățământul secundar inferior, gimnazial în învățământul secundar superior, liceal este asigurată pe baza unui proces de consiliere și orientare școlară și profesională, fundamentat pe cunoașterea elevilor și pe recomandările cadrelor didactice, precum și pe rezultatele învățării și pe opțiunile individuale.

(3) Pentru orientarea școlară și profesională a absolvenților clasei a VIII-a și continuarea studiilor în clasa a IX-a, liceele pot opta pentru următoarele soluții privind selectarea:

I. Soluția fără examinare, în cadrul căreia se iau în considerare:

- a) rezultatele școlare obținute pe parcursul claselor V-VIII, ca indicator general al performanțelor elevului în raport cu standardele curriculare;
- b) rezultatele obținute la o testare națională realizată la finalul clasei a VIII-a și structurată după modelul testărilor internaționale standardizate, ca indicator specific privind competențele-cheie formate pe parcursul învățământului general de tip comprehensiv.

II. Soluția cu examinare, în cadrul căreia probele și metodologia de concurs sunt stabilite de către fiecare liceu. În media finală rezultată în urma examinării, ponderea rezultatelor școlare obținute pe parcursul claselor V-VIII și a

rezultatelor obținute la testarea națională realizată la finalul clasei a VIII-a va fi de cel puțin 50%.

Școlile au obligația ca până la data de 1 septembrie să anunțe public modalitatea de selecție pentru care optează.

(4) Rezultatele învățării precizate la alin. (3) sunt consemnate pentru fiecare elev în portofoliul personal pentru educație permanentă.

(5) Organizarea și desfășurarea evaluării naționale precizate la alin. (3) lit. b), procedura de trecere a absolvenților clasei a VIII-a în clasa a IX-a, precum și ponderea rezultatelor școlare, respectiv a rezultatelor obținute la testarea națională realizată la finalul clasei a VIII-a se reglementează prin metodologie elaborată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, aprobată prin ordin al ministrului și dată publicității pentru fiecare promoție la începutul învățământului secundar inferior, gimnazial.

(6) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin inspectoratele școlare, în colaborare cu autoritățile administrațiilor publice județene/locale, poate organiza, inclusiv ca învățământ seral sau cu frecvență redusă, programe educaționale de tip a „doua șansă” în vederea promovării claselor V-VIII pentru persoane care depășesc cu peste 4 ani vârsta corespunzătoare clasei și care din diferite motive, nu au absolvit învățământul secundar inferior, gimnazial. În cazul formei cu frecvență redusă participarea la orele didactice este de cel puțin 50%.

Art. 37 - Învățământul secundar superior, liceal – dispoziții comune

(1) Învățământul secundar superior, liceal, se organizează și funcționează în unități de învățământ de tip liceu, colegiu sau colegiu național, după caz.

(2) Învățământ secundar superior, liceal, se organizează și funcționează, de regulă, ca învățământ de zi.

(3) Învățământ secundar superior, liceal, se poate organiza și poate funcționa și ca învățământ seral sau cu frecvență redusă, în unități de învățământ stabilite conform prevederilor prezentei legi, pentru următoarele categorii de beneficiari:

- a) pentru elevii care au împlinit vârsta de 16 ani și au intrat, în condițiile legii, pe piața forței de muncă;**
- b) pentru elevii care, din motive obiective, au dificultăți în accesarea formei de învățământ de zi;**
- c) pentru programe educaționale de tipul „a doua șansă”.**

(4) Învățământul secundar superior, liceal, funcționează, de regulă, cu următoarele filiere și profiluri:

- a) filiera teoretică, cu profilurile umanist și real;**
- b) filiera tehnologică, cu profilurile tehnic, servicii, resurse naturale și protecția mediului;**
- c) filiera vocațională cu profilurile militar, de ordine și securitate publică, teologic, sportiv, artistic și pedagogic.**

(5) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este abilitat să stabilească prin planurile-cadru de învățământ, în funcție de dinamica socială, economică și educațională, diferite specializări în cadrul profilurilor precizate la alin. (4).

(6) Prin învățământul secundar superior, liceal, se pot dobândi calificări profesionale echivalente nivelurilor de referință 3 și 4 EQF.

(7) Filiera tehnologică a învățământului secundar superior, liceal, face parte din învățământul profesional și tehnic.

(8) Învățământul secundar superior, liceal, filieră vocațională și filieră tehnologică, prin care se dobândesc calificări profesionale corespunzătoare nivelului preuniversitar, cuprinse în Registrul Național al Calificărilor, este învățământ pentru profesionalizare.

(9) Învățământul secundar superior, liceal, este constituit, după caz, din clasele IX-XII sau IX-XIII, conform prevederilor stabilite prin planurile-cadru de

învățământ pentru fiecare filieră, profil și, după caz, specializare, respectiv formă de organizare.

(10) Liceele, colegiile și colegiile naționale se organizează cu una sau mai multe filiere, unul sau mai multe profiluri, iar în cadrul acestor profiluri cu una sau mai multe specializări, în condițiile prezentei legi.

(11) Prin planurile de școlarizare stabilite în condițiile prezentei legi se asigură anual un număr de locuri în clasa a XI-a cel puțin egal cu numărul absolvenților clasei a X-a din anul respectiv, de regulă, pentru fiecare filieră, profil și, după caz, specializare.

(12) Absolvenții clasei a X-a își pot continua studiile în clasa a XI-a, de regulă, în cadrul aceleiași filiere, profil și, după caz, specializare, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și dată publicității pentru fiecare promoție la începutul învățământului secundar superior, liceal.

(13) Absolvenții învățământului secundar superior, liceal, își pot continua studiile în învățământul terțiar non-universitar, postliceal, și/sau în învățământul universitar în condițiile stabilite prin prezenta lege.

Art. 38 - Învățământul secundar superior, liceal – dispoziții privind filiera tehnologică

(1) Filiera tehnologică se organizează pentru calificări profesionale din cadrul Registrului Național al Calificărilor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Clasele a IX-a și a X-a din cadrul filierei tehnologice a liceului reprezintă învățământ profesional. Învățământul profesional este învățământ pentru profesionalizare.

(3) Absolvenții clasei a X-a din cadrul filierei tehnologice, care au finalizat un stagiu de pregătire practică, pot susține examen de certificare a calificării profesionale, corespunzător nivelului de referință 3 EQF.

(4) Învățământul profesional și tehnic este format din: învățământ profesional, liceu tehnologic și învățământ postliceal

(5) Stagiile de pregătire practică de pe parcursul filierei tehnologice se pot organiza la nivelul unității de învățământ și/sau la agenții economici cu care unitatea de învățământ are încheiate contracte pentru pregătire practică. Durata stagiului de pregătire practică este stabilită prin planul-cadru de învățământ, aprobat de Ministerul Educației Cercetării și Inovării.

(6) Agenții economici care asigură, după caz, pe bază de contract cu unitățile de învățământ, burse de școlarizare, stagii de pregătire practică a elevilor, dotarea spațiilor de pregătire practică, locuri de muncă pentru absolvenți pot beneficia de facilități fiscale, potrivit prevederilor legale.

(7) Unitățile de învățământ pot, în mod excepțional, să organizeze numai clasele a IX-a și a X-a din cadrul filierei tehnologice – învățământul profesional, în condițiile prezentei legi.

Art. 39 - Învățământul terțiar non-universitar, postliceal

(1) Învățământul terțiar non-universitar, postliceal, se organizează pentru calificări profesionale corespunzătoare nivelului de referință 5 EQF din cadrul Registrului Național al Calificărilor, stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(2) Învățământul terțiar non-universitar, postliceal este învățământ pentru profesionalizare și face parte din învățământul profesional și tehnic.

(3) Școlile de maiștri sunt școli postliceale.

(4) Învățământul postliceal are o durată de 1-2 ani, în funcție de complexitatea calificării.

(5) Prin excepție, învățământul postliceal sanitar are o durată de 3 ani.

(6) Școlarizarea în învățământul postliceal de stat, organizat în conformitate cu prevederile prezentei legi, se finanțează prin bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale, din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de

stat și din alte venituri ale bugetelor locale. Școlarizarea poate fi finanțată și de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, prin contract încheiat cu unitatea de învățământ care asigură școlarizarea.

(7) Admiterea în învățământul postliceal se face în conformitate cu criteriile generale stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pe baza unei metodologii elaborate de unitatea de învățământ, cu consultarea factorilor interesați.

(8) Au dreptul să se înscrie în învățământul postliceal, în condițiile alin. (7), absolvenții de liceu, cu sau fără diplomă de bacalaureat.

(9) Prin excepție, planurile de școlarizare pentru învățământul postliceal finanțat integral de către solicitanți, persoane fizice sau juridice, se aprobă de inspectoratul școlar și se comunică Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

CAP. II – ALTE MODURI DE ORGANIZARE ALE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Art. 40 - Învățământul pentru copii și tineri cu cerințe educaționale speciale

(1) Învățământul special și special integrat, se organizează de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării pentru nivelurile prevăzute la art. 29 alin. (9), pentru preșcolarii și elevii cu deficiențe mintale, fizice, senzoriale, de limbaj, socioafective și de comportament sau cu deficiențe asociate, numiți în continuare cu cerințe educaționale speciale, în scopul educării, recuperării și integrării lor sociale.

(2) Calificările și nivelurile de calificare care pot fi dobândite prin învățământul special sunt stabilite de către Ministerul Educației Cercetării și Inovării. Învățământul special se poate organiza și pentru niveluri de calificare inferioare nivelului de referință 3 EQF.

(3) Integrarea școlară a copiilor cu cerințe educaționale speciale se realizează prin unități de învățământ special, în grupe și clase speciale din unități de

învățământ obișnuite, ori individual sau pe grupe, în unități de învățământ obișnuite, inclusiv în unități cu predare în limbile minorităților naționale.

(4) Elevii cu cerințe educaționale speciale, integrați în școlile de masă, beneficiază de servicii educaționale de sprijin.

(5) Durata educației și formării profesionale a copiilor și tinerilor cu cerințe educaționale speciale poate fi mai mare decât cea precizată prin prezenta lege și se stabilește, în funcție de gradul și tipul deficienței, prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(6) Învățământul special este organizat ca învățământ de zi. În cazuri deosebite acesta se poate organiza și sub alte forme, în condițiile prezentei legi.

(7) Unitățile de învățământ special pot beneficia de sprijinul instituțiilor de protecție socială, al altor organizații de stat și particulare, al societăților de binefacere, al persoanelor fizice sau juridice din țară și din străinătate, pentru stimulare, compensare și recuperarea deficienței.

(8) Tipul și gradul deficienței copilului se stabilesc de comisii de expertiză, interșcolare și județene, subordonate consiliilor județene.

(9) Învățământul special dispune de planuri de învățământ, programe școlare, manuale și metode didactice specifice, elaborate în funcție de tipul și gradul deficienței și aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(10) În funcție de evoluția copilului, se pot face propuneri de reorientare dinspre școala specială spre școala de masă și invers.

(11) Propunerea de reorientare se face de către familie/susținător legal sau de către psihologul școlar. Hotărârea de reorientare se ia de către comisia de expertiză, cu acordul familiei sau al susținătorului legal.

(12) Copiii cu cerințe educaționale speciale, care nu au putut fi integrați sau reorientați spre învățământul de masă, inclusiv în clase speciale, continuă procesul de educație în unități ale învățământului special primar, gimnazial, liceal și postliceal, diferențiat după tipul și gradul deficienței.

(13) Ministerul Familiei, Muncii și Protecției Sociale, împreună cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și alte organisme guvernamentale sau neguvernamentale cu preocupări în domeniu, asigură integrarea în viața activă, în forma corespunzătoare de muncă, a absolvenților învățământului special, potrivit calificării obținute și în condițiile prevăzute de legislația în vigoare.

(14) În sensul prevederilor alin. (13), se pot organiza ateliere protejate, pentru integrarea socială și profesională a persoanelor cu dizabilități.

15) Copiii, elevii și tinerii cu dizabilități și/sau cerințe educaționale speciale, integrați în învățământul de masă, beneficiază de sprijin educațional prin cadre didactice de sprijin și itinerante, de la caz la caz. Organizarea serviciilor de sprijin educațional se face de către Centru Județean de Resurse și de Asistență Educațională și se reglementează prin metodologii specifice, elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, aprobate prin hotărâre a Guvernului.

(16) Elevii cu dizabilități, școlarizați în instituții de învățământ special, beneficiază de protecție specială, constând în alocație zilnică de hrană și rechizite școlare în quantum egal cu al copiilor instituționalizați și de servicii gratuite în internatele și cantinele școlare.

(17) Pentru copiii, elevii și tinerii cu boli cronice sau cu boli care necesită perioade de spitalizare mai mari de patru săptămâni, se pot organiza, după caz, grupe sau clase în cadrul unității sanitare în care aceștia sunt internați.

(18) Pentru copiii, elevii și tinerii care, din motive medicale sau din cauza unei dizabilități, sunt nedeplasabili, se organizează școlarizare la domiciliu, pe perioadă determinată.

(19) Școlarizarea la domiciliu, respectiv înființarea de grupe/clase în spitale se face de către direcția județeană de educație, la propunerea centrului județean de resurse și de asistență educațională, în baza unei metodologii cadru, elaborată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(20) Pentru școlarizarea minorilor și adulților din centrele de reeducare, penitenciare pentru minori și tineri și penitenciare pentru adulți, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării organizează și finanțează, după caz, grupe, clase sau unități de învățământ.

Art. 41 - Învățământ pentru copii și tineri capabili de performanțe deosebite

(1) Statul sprijină copiii și tinerii capabili de performanțe deosebite prin acțiuni desfășurate la nivel național, județean și local în unități de învățământ, unități conexe din învățământ și centre de excelență organizate la nivel național, regional și județean vizând:

- a) identificarea și selecția pe baza unor criterii obiective stabilite la nivel național;
- b) asigurarea accesului la educație diferențiată și educația diferențiată;
- c) stimularea, consilierea și promovarea.

(2) La nivelul unităților de învățământ se pot organiza, în cadrul planului de școlarizare realizat conform prevederilor prezentei legi, clase pentru elevi capabili de performanțe deosebite.

(3) Resursele umane, curriculare, informaționale, materiale și financiare pentru derularea activităților precizate la alin. (1) se asigură de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și inspectoratele școlare pe bază de norme metodologice elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobate prin ordin al ministrului.

(4) Coordonarea acțiunilor precizate la alin. (1), este asigurată de Centrul Național de Instruire Diferențiată.

(5) Pentru sprijinirea copiilor și tinerilor capabili de performanțe deosebite Ministerul Educației, Cercetării și Inovării organizează olimpiade și concursuri, tabere de profil, simpozioane și altele asemenea și acordă burse și alte forme de sprijin material.

(6) Copiii capabili de performanțe înalte beneficiază, indiferent de vârstă, de programe educative care le respectă particularitățile de învățare și orientare a performanței. Aceste programe sunt de aprofundare a învățării, de grupare pe

abilități, de îmbogățire a curriculei cu noi domenii, de mentorat și transfer de competență, de accelerare a promovării conform ritmului lor de învățare.

Art. 42 - Învățământul de artă și învățământul sportiv

(1) Învățământul de artă și învățământul sportiv se organizează pentru elevii cu aptitudini în aceste domenii.

(2) Unitățile în care se organizează învățământul de artă și învățământul sportiv se stabilesc de autoritățile administrației publice locale și de inspectoratele școlare, conform competențelor prevăzute de prezenta lege.

(3) În învățământul de artă și în învățământul sportiv:

a) școlarizarea se realizează, de regula, începând cu învățământul primar;

b) elevii pot fi înscriși numai pe baza testării aptitudinilor specifice;

c) planurile-cadru de învățământ sunt adaptate specificului acestui învățământ;

d) studiul disciplinelor de specialitate se realizează pe grupe sau individual, potrivit criteriilor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării;

e) programele școlare pentru învățământul liceal de artă și învățământul liceal sportiv respectă obiectivele educaționale stabilite pentru profilul respectiv.

(4) Pentru activitatea sportivă și artistică de performanță, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate organiza, la propunerea autorităților locale, cluburi școlare și unități de învățământ preuniversitar cu program sportiv sau de artă, integrat sau suplimentar.

(5) Învățământul de artă și sportiv integrat se organizează în școlile și liceele cu program de artă, respectiv sportiv, precum și în clase cu program de artă sau sportiv, organizate în celelalte unități de învățământ primar, gimnazial și liceal.

(6) Unitățile de învățământ cu program sportiv suplimentar, denumite cluburi sportive școlare, se constituie ca unități de învățământ de nivel liceal, independente sau afiliate pe lângă alte unități de învățământ de același nivel.

(7) Pentru buna desfășurare a activității, cluburile sportive școlare beneficiază de baze sportive proprii și de acces în bazele sportive care aparțin celorlalte unități de învățământ, cu acordul conducătorilor acestor unități de învățământ.

(8) Pentru sprijinirea activității sportive și artistice de performanță Ministerul Educației, Cercetării și Inovării organizează tabere sportive sau de creație artistică, concursuri sportive sau artistice, campionate școlare, festivaluri și acordă burse și alte forme de sprijin material.

(9) Ministerul Tineretului și Sportului, Ministerul Culturii, Cultelor și Patrimoniului Național și celelalte ministere interesate au obligația să sprijine financiar și material activitățile de performanță în domeniul sportului și al artelor.

(10) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării colaborează cu Comitetul Olimpic și Sportiv Român, federațiile sportive naționale, cu alte persoane fizice sau juridice pentru asigurarea resurselor financiare și materiale necesare desfășurării, în bune condiții, a învățământului sportiv integrat și suplimentar, precum și a competițiilor sportive de nivel regional și național

(11) Elevii au acces neîngrădit în cluburile sportive, în palatele și cluburile copiilor.

(12) Toți elevii cuprinși în grupele de performanță sunt înscriși într-un Registru național al performanțelor sportive, în baza reglementărilor aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(13) Cluburile sportive școlare pot să fie finanțate și de autoritățile locale.

CAP. III – CURRICULUMUL NAȚIONAL

Art. 43 - Structura curriculumului național

(1) Curriculumul Național este ansamblul coerent al planurilor cadru de învățământ, al programelor, al manualelor și auxiliarelor școlare din învățământul preuniversitar.

(2) Curriculumul Național cuprinde disciplinele de învățământ/modulele de pregătire corespunzătoare fiecărui nivel educațional, precum și competențele care trebuie formate la elevi, conținuturile și standardele naționale în baza cărora se evaluează elevii pentru fiecare dintre aceste discipline/module.

(3) Curriculumul Național este fundamentat pe următoarele domenii de competențe-cheie care determină profilul de formare al elevului din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți:

- a) comunicare în limba română și, după caz, în limba maternă.
- b) comunicare în limbi străine;
- c) competențe în matematică și competențe fundamentale în științe și tehnologii;
- d) competențe digitale;
- e) „a învăța să înveți”;
- f) competențe sociale și civice;
- g) inițiativă și antreprenoriat;
- h) sensibilitate și expresie culturală.

(4) Fiecare disciplină din Curriculumul Național, prin programa școlară și sistemul de evaluare, va contribui la formarea și dezvoltarea competențelor din cele 8 domenii de competențe-cheie precizate la alin. (3).

Art. 44 - Competențe partajate în domeniul Curriculumului Național

(1) Competențele partajate din domeniul Curriculumului Național sunt următoarele:

- a) Elaborarea planurilor cadru de învățământ, a programelor școlare și a standardelor naționale de evaluare;
- b) Evaluarea și aprobarea manualelor școlare și a auxiliarelor curriculare;
- c) Asigurarea manualelor școlare pentru elevii din învățământul obligatoriu de stat și particular acreditat;

d)Elaborarea curriculumului la decizia școlii, numit în continuare CDȘ, respectiv a curriculumului în dezvoltare locală, numit în continuare CDL.

(2) Finanțarea acțiunilor pentru elaborarea planurilor cadru de învățământ, a programelor școlare și a standardelor naționale de evaluare, respectiv pentru evaluarea și aprobarea manualelor școlare se asigură de la bugetul de stat.

(3) Politicile educaționale în domeniul Curriculumului Național sunt supuse dezbaterii publice, inclusiv pentru produsele curriculare planuri cadru de învățământ, programe școlare și standarde naționale de evaluare, sub coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, în condițiile prezentei legi.

Art. 45 - Planurile-cadru de învățământ

(1) Planurile-cadru de învățământ cuprind disciplinele de învățământ/modulele de pregătire corespunzătoare fiecărui nivel și formă de învățământ, precum și numărul de ore alocate acestora.

(2) Numărul de ore alocat disciplinelor din planurile-cadru de învățământ este cuprins între cel mult 20 de ore pe săptămână la învățământul primar și cel mult 30 de ore pe săptămână pentru învățământul secundar. Aceste ore sunt alocate atât pentru predare cât și pentru învățarea în clasă, asistată de cadrul didactic, a conținuturilor predate, conform prezentei legi.

(3) Planurile-cadru de învățământ pentru învățământul secundar cuprind 60% discipline din trunchiul comun, 20% curriculum diferențiat, și de 20% curriculum la decizia școlii/curriculum în dezvoltare locală.

(4) Disciplinele și activitățile cuprinse în curriculumul la decizia școlii/curriculumul în dezvoltare locală se stabilesc de consiliul de administrație al unității de învățământ, pe baza consultării cadrelor didactice prin consiliul profesoral, a elevilor prin consiliul consultativ al elevilor, a părinților prin comitetul reprezentativ al părinților, precum și a reprezentanților comunității

locale și, după caz, a agenților economici cu care unitatea de învățământ are relații pentru pregătirea practică a elevilor.

(5) Planurile-cadru de învățământ sunt elaborate de Consiliul Național pentru Curriculum, sub coordonarea științifică și metodologică a Institutului de Științe ale Educației, în baza consultării comisiilor naționale de specialitate, a beneficiarilor educației și formării profesionale și a reprezentanților organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului, sunt supuse dezbaterii publice și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(6) Planurile cadru de învățământ pentru filiera tehnologică se elaborează în condițiile precizate la alin. (5) de către Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic în colaborare cu Consiliul Național pentru Curriculum, sub coordonarea Institutului de Științe ale Educației și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(7) Planurile cadru de învățământ pentru învățământul teologic se elaborează de Consiliul Național pentru Curriculum în colaborare cu fiecare cult în parte și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(8) Planurile cadru de învățământ pentru învățământul militar, de ordine publică și securitate națională se elaborează de Consiliul Național pentru Curriculum, în colaborare cu Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(9) În cazul alternativelor educaționale și al învățământului particular, planurile-cadru de învățământ pot fi elaborate și de reprezentanți ai acestora, sunt avizate de Consiliul Național pentru Curriculum și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 46 - Programele școlare

(1) Programele școlare stabilesc pentru fiecare disciplină de învățământ/modul de pregătire, în mod corespunzător pentru fiecare nivel și formă de învățământ, competențele, conținuturile necesare formării competențelor și standardele naționale în baza cărora se realizează evaluarea elevilor. Programele școlare vor acoperi maxim 75 % din numărul de ore alocat disciplinelor din planurile cadru de învățământ. Cadrul didactic dispune de minim 25 % din numărul de ore alocat fiecărei discipline pentru implementarea planurilor individualizate de învățare și optimizare a învățării la clasă a elevilor.

(2) Programele școlare pentru disciplinele din trunchiul comun și pentru disciplinele din curriculumul diferențiat sunt elaborate de comisiile naționale de specialitate, sunt avizate de Consiliul Național pentru Curriculum, sunt supuse dezbaterii publice și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării. Programele școlare pentru disciplinele din curriculumul la dispoziția școlii sunt elaborate de către unitățile de învățământ și aprobate de către consiliile de administrație ale acestora în baza unei metodologii cadru promovată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării. Programele școlare pentru disciplinele din curriculumul la dispoziția școlii se fac publice pe site-ul școlii.

(3) Programele școlare pentru modulele de pregătire de specialitate din filiera tehnologică și învățământul terțiar non-universitar, postliceal, sunt elaborate de comisiile naționale de specialitate, pe baza standardelor de pregătire profesională corespunzătoare fiecărei calificări, sunt avizate conform de Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic, sunt supuse dezbaterii publice și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(4) Programele școlare pentru disciplinele de specialitate din învățământul teologic se elaborează în colaborare cu fiecare cult în parte, sunt avizate

conform de Consiliul Național pentru Curriculum și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(5) Programele școlare pentru disciplinele de specialitate din învățământul militar, de ordine publică și securitate națională se elaborează în colaborare cu ministerele de resort și cu alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, al informațiilor, al ordinii publice și securității naționale, sunt avizate de Consiliul Național pentru Curriculum și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(6) În cazul alternativelor educaționale și al învățământului particular, programele școlare pot fi elaborate și de reprezentanți ai acestora, sunt avizate conform de Consiliul Național pentru Curriculum și sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 47 - Manualele școlare. Auxiliarele curriculare

(1) Manualele școlare se elaborează pe discipline/module de pregătire, pe baza programelor școlare, de regulă sub formă de seturi de manuale școlare pentru un întreg nivel de învățământ – preșcolar, primar, gimnazial, liceal, fiind însoțite de auxiliare adecvate disciplinei și beneficiarilor.

(2) Manualele școlare se evaluează de către Centru Național de Evaluare și Examinare Școlare, pe baza programelor școlare și a grilelor de evaluare. Evaluarea se realizează pe baza unei Metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobate prin ordin al ministrului.

(3) Fiecare titlu de manual școlar admis în urma evaluării în condițiile alin. (1) și (2) se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(4) În unitățile de învățământ din sistemul național de învățământ se utilizează numai manualele școlare aprobate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(5) Pe baza recomandării cadrelor didactice, consiliile de administrație ale unităților de învățământ stabilesc, de regulă în întregime pentru fiecare nivel de învățământ, manualele școlare care se vor utiliza pentru fiecare disciplină. În

funcție de condițiile și de resursele existente, pentru fiecare disciplină se pot stabili maxim 2 titluri alternative dintre manualele școlare aprobate pentru clasa respectivă.

(6) Elevii din învățământul obligatoriu de stat și din învățământul obligatoriu particular acreditat beneficiază de manuale școlare gratuite, în condițiile legii.

(7) Asigurarea manualelor școlare pentru elevii din învățământul obligatoriu se realizează astfel:

a) unitatea de învățământ propune necesarul de manuale școlare, în condițiile legii;

b) inspectoratul școlar consolidează și, după caz, corectează, în colaborare cu unitățile de învățământ, necesarul de manuale școlare;

c) consiliul județean, consiliul general al municipiului București și/ sau consiliile locale ale sectoarelor municipiului București aprobă și realizează achiziția manualelor școlare și asigură repartizarea acestora la unitățile de învățământ, în colaborare cu inspectoratul școlar;

d) unitatea de învățământ răspunde de gestionarea manualelor școlare, în condițiile legii.

(8) Finanțarea achiziției de manuale școlare se asigură de consiliul județean din sume defalcate cu această destinație din bugetul de stat precum și din bugetul propriu, în condițiile legii.

(9) Consiliul local poate aproba și poate finanța din bugetul local achiziția de manuale școlare și auxiliare curriculare, la solicitarea argumentată a unităților de învățământ, în limita fondurilor disponibile și în condițiile legii.

(10) Auxiliarele curriculare sunt constituite din ghiduri metodologice și materiale didactice care prin conținut sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare și pe care cadrele didactice le pot selecta și utiliza la clasă în baza libertății inițiativei profesionale, în scopul îmbunătățirii calității procesului educațional.

CAP. IV – EVALUAREA, EXAMINAREA ȘI CERTIFICAREA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR

Art. 48 - Standardizarea evaluării elevilor

(1) Toate evaluările elevilor se realizează pe baza standardelor naționale de evaluare stabilite în cadrul programelor școlare pentru fiecare disciplină/modul de pregătire.

(2) Rezultatele evaluării elevilor se exprimă, după caz, prin calitative în învățământul primar, respectiv prin note de la 1 la 10 în învățământul secundar și în învățământul terțiar non-universitar.

(3) Controlul utilizării și respectării standardelor naționale de evaluare de către cadrele didactice se realizează prin inspecția școlară.

(4) Sub sancțiunea nulității notei/calificativului, este interzisă notarea elevilor fără utilizarea și respectarea standardelor naționale de evaluare.

(5) În condițiile alin. (3) și (4), anularea unei note din documentele școlare se poate realiza numai înainte de încheierea situației școlare anuale și numai de către inspectorul școlar de specialitate, în baza unui raport justificativ întocmit de acesta și în prezența directorului unității de învățământ.

(6) Notarea elevilor de către cadrele didactice, fără utilizarea și respectarea standardelor naționale de evaluare, constituie abatere disciplinară și se sancționează conform prevederilor prezentei legi.

Art. 49 - Asigurarea transparenței și răspunderea publică în evaluarea elevilor

(1) Cadrele didactice sunt obligate să aducă la cunoștința elevilor și să le justifice acestora, pe baza standardelor naționale de evaluare, rezultatele tuturor evaluărilor, în timpul aceleiași ore, în cazul evaluărilor orale, și în termen de cel mult 2 săptămâni de la data evaluării, în cazul altor modalități de evaluare.

(2) Este interzisă înscrierea notelor/calificativelor în documentele școlare înainte de îndeplinirea prevederilor alin.(1).

(3) Rezultatele evaluărilor elevilor se comunică părinților/reprezentanților legali ai acestora prin intermediul carnetului de note și prin alte modalități stabilite prin Carta școlii.

(4) Încălcarea prevederilor alin.(2) de către cadrele didactice constituie abatere disciplinară și se sancționează conform prevederilor prezentei legi.

(5) Pentru sprijinirea și orientarea elevilor și cadrelor didactice, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării înființează și gestionează, prin Centru Național de Evaluare și Examinare, o bancă națională de itemi de evaluare, pe niveluri de învățământ și discipline/module de pregătire, conținând și exemple de metode și instrumente de evaluare, accesibilă gratuit prin internet.

(6) Finanțarea activităților necesare pentru înființarea și gestionarea băncii naționale de itemi de evaluare se realizează de la bugetul statului și din alte surse, potrivit legii.

Art. 50 - Evaluarea predictivă a elevilor

(1) Evaluarea predictivă a elevilor se realizează obligatoriu de cadrele didactice la începutul fiecărui an școlar, pentru fiecare disciplină/modul de pregătire din planurile-cadru de învățământ corespunzătoare.

(2) Pe baza rezultatelor evaluării predictive, se stabilește nivelul inițial al cunoștințelor, deprinderilor/abilităților și atitudinilor pentru fiecare elev, considerat ca nivel de referință pentru anul școlar și disciplina/modulul de pregătire respectiv.

(3) Rezultatele evaluărilor predictive:

a) nu se înregistrează în documentele școlare și nu se utilizează pentru ierarhizarea elevilor la nivelul clasei sau al unității de învățământ;

b) se aduc obligatoriu la cunoștința elevilor și părinților/reprezentanților legali ai acestora, în termen de maximum 2 săptămâni de la începerea anului școlar;

- c) au funcție de diagnoză și prognoză și se utilizează de cadrul didactic în scopul planificării și realizării activităților didactice adaptate fiecărui elev, pentru obținerea celor mai bune performanțe școlare posibile în raport cu nivelul inițial al acestuia și standardele curriculare corespunzătoare;
 - d) se utilizează de conducerea unității de învățământ și în inspecția școlară, prin comparație cu rezultatele evaluărilor sumative, pentru aprecierea efortului cadrului didactic pe parcursul anului școlar.
- (4) În cazul în care constată neîndeplinirea de către un cadru didactic a prevederilor alin. (1) în termen de maximum 2 săptămâni de la începerea anului școlar, directorul unității de învățământ dispune realizarea evaluării predictive de către un alt cadru didactic sau, după caz, solicită inspectorului școlar de specialitate realizarea acestei evaluări.

Art. 51 - Evaluarea formativă a elevilor

(1) Evaluările formative ale elevilor se realizează obligatoriu de cadrele didactice pe parcursul întregului an școlar, în concordanță cu planificarea calendaristică a procesului de predare-învățare și cu evoluțiile concrete ale elevilor.

(2) Rezultatele evaluărilor formative:

- a) nu se înregistrează în documentele școlare și nu se utilizează pentru ierarhizarea elevilor la nivelul clasei sau al unității de învățământ;
- b) au funcție de constatare a progresului pe parcurs al elevilor și de sprijinire continuă a acestora prin corectarea greșelilor și individualizarea activității educaționale, conform nevoilor și potențialului elevilor, în raport cu standardele curriculare;
- c) asigură reglarea și auto-reglarea procesului de predare-învățare;
- d) sunt utilizate pentru îmbunătățirea motivației pentru învățare a elevilor.

Art. 52 - Evaluarea preșcolarilor

(1) Singurele evaluări care se aplică pe parcursul învățământului preșcolar sunt cele de tip formativ, realizate cu luarea în considerare a specificul educației timpurii și adaptate vârstei și dezvoltării psihosomatice a copiilor.

(2) La finalul grupeii mari, pregătitoare pentru școală, cadrul didactic care a asigurat educația preșcolarilor întocmește, în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, un raport de evaluare a competențelor cognitive, emoționale și sociale ale copilului.

(3) Raportul de evaluare precizat la alin. (2) se comunică în scris sub semnătură părinților/reprezentanților legali ai copilului și se înaintează unității de învățământ în care copilul urmează să fie înscris în clasa I.

(4) Activitatea didactică pe parcursul clasei I va ține cont de constatările raportului precizat la alin. (2), în sensul individualizării activității educaționale și adaptării corespunzătoare la nivelul de dezvoltare a copilului.

Art. 53 - Evaluarea sumativă a elevilor

(1) Evaluările sumative ale elevilor se realizează atât la nivelul clasei și al unității de învățământ, cât și prin teste și examene naționale, în condițiile prezentei legi.

(2) Rezultatele evaluărilor sumative ale elevilor:

a) se exprimă prin note/calificative înregistrate în documentele școlare și, după caz, în acte de studii și certificate;

b) după caz, sunt utilizate pentru:

- i. stabilirea/certificarea competențelor formate la elevi într-un anumit interval de timp;
- ii. informarea părinților/reprezentanților legali ai acestora cu privire la progresul elevilor în intervalul de timp considerat;
- iii. stabilirea măsurilor de educație remedială;
- iv. ierarhizarea elevilor;
- v. orientarea școlară și profesională a elevilor;

- vi. selecția elevilor la trecerea de la un nivel de învățământ la altul;
- c) se constituie ca un indicator sintetic privind nivelul de performanță a cadrului didactic, a unității de învățământ și, după caz, a sistemului național de învățământ.
- (3) Evaluările sumative ale elevilor la nivelul clasei se realizează de cadrele didactice la intervale de timp stabilite orientativ la începutul anului școlar și comunicate elevilor, în concordanță cu planificarea calendaristică a procesului de predare-învățare.
- (4) Evaluările sumative la nivelul unității de învățământ se realizează sub coordonarea consiliului de administrație al acesteia, în baza unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, după cum urmează:
- a) la finalul clasei a II-a, pentru evaluarea competențele de bază ale elevilor – scris-citit și operații matematice elementare;
 - b) la finalul clasei a VI-a, pentru evaluarea competențelor-cheie ale elevilor în domeniile precizate la art. 43, alin. (3), lit. a), b) și c);
 - c) la finalul clasei a X-a pentru evaluarea competențelor-cheie ale elevilor în domeniile precizate la art. 43 alin. (3).
- (5) Evaluările sumative la nivel național se realizează sub coordonarea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în baza metodologiilor specifice aprobate prin ordin al ministrului, și constau din:
- a) evaluarea absolvenților clasei a IV-a, pentru evaluarea competențelor de bază formate la elevi pe parcursul învățământului primar;
 - b) testarea absolvenților clasei a VIII-a, conform prevederilor art. 36, alin. (3), lit. b);
 - c) examenul național de bacalaureat, organizat conform prevederilor art. 54;
 - d) examenele pentru certificarea calificării profesionale, organizate conform prevederilor art. 55.

Art. 54 - Examenul național de bacalaureat

(1) Evaluarea și certificarea rezultatelor învățării la finalizarea învățământului secundar superior, liceal, se realizează prin examenul național de bacalaureat.

(2) Examenul național de bacalaureat constă din următoarele evaluări sumative:

a) Evaluarea competențelor lingvistice de comunicare orală în limba română și, după caz, în limba maternă, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență corespunzător din cadrul național de referință pentru comunicare orală în limba română, respectiv în limbile minorităților naționale studiate în școală, derivat din Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi și stabilit prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării;

b) Evaluarea competenței lingvistice într-o limbă de circulație internațională studiată pe parcursul învățământului liceal. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență corespunzător din Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi. Elevii care promovează, pe parcursul învățământului preuniversitar examene cu recunoaștere internațională pentru certificarea competențelor lingvistice în limbi străine, au dreptul la recunoașterea și echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării;

c) Evaluarea competențelor digitale. Rezultatul evaluării se exprimă prin nivelul de competență în raport cu standardele europene recunoscute în domeniu. Elevii care promovează pe parcursul învățământului preuniversitar examene cu recunoaștere europeană pentru certificarea competențelor digitale, au dreptul la recunoașterea și echivalarea rezultatelor obținute la aceste examene, la cerere și conform unei

metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării;

d) Evaluarea competențelor formate pe durata învățământului secundar superior, liceal. Rezultatul evaluării se exprimă prin notele obținute la următoarele probe scrise obligatorii:

- i. Probă scrisă la Limba și literatura română – probă comună pentru toate filierele, profilurile și specializările;
- ii. Probă scrisă la Limba și literatura maternă – probă comună, pentru aceeași limbă, pentru elevii care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale, la toate filierele, profilurile și specializările;
- iii. O probă scrisă, diferențiată în funcție de filieră și profil:
Matematică – pentru profilul real din filiera teoretică, pentru filiera tehnologică sau, după caz, pentru filiera vocațională, respectiv Istorie – pentru profilul umanist din filiera teoretică sau, după caz, pentru filiera vocațională;
- iv. O probă scrisă la care elevul poate opta, în conformitate cu filiera, profilul și specializarea urmate, pentru una dintre disciplinele cuprinse în următoarele două grupe de discipline: Fizică, Chimie, Biologie sau Informatică – pentru profilul real din filiera teoretică, pentru filiera tehnologică, sau, după caz, pentru filiera vocațională, respectiv Geografie, Filosofie, Logică, argumentare și comunicare, Economie, Psihologie și, după caz, Sociologie – pentru profilul umanist din filiera teoretică sau, după caz, pentru filiera vocațională.

(3) Examenul național de bacalaureat se consideră promovat de către absolvenții învățământului liceal care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

- a) au susținut probele precizate la alin. (2) lit. a), b) și c);

- b) au susținut toate probele scrise precizate la alin. (2) lit. d) și au obținut cel puțin nota 5 la fiecare dintre acestea;
- c) media aritmetică calculată cu două zecimale exacte a notelor obținute la probele scrise precizate la alin. (2) lit. d) este cel puțin 6.
- (4) Media obținută la examenul național de bacalaureat este media aritmetică calculată cu două zecimale exacte a notelor obținute la probele scrise precizate la alin. (2) lit. d).
- (5) În urma promovării examenului național de bacalaureat, absolventului i se eliberează diploma de bacalaureat și, separat, certificate pentru atestarea nivelului de competență corespunzător evaluărilor precizate la alin. (2), lit. a), b) și c).
- (6) Diploma de bacalaureat conferă dreptul de acces în învățământul superior, în condițiile prezentei legi.
- (7) Eliberarea certificatelor pentru atestarea nivelului de competență stabilit în urma susținerii evaluărilor precizate la alin. (2) lit. a), b) și c) nu este condiționată de promovarea probelor scrise precizate la alin. (2) lit. d).
- (8) Absolvenții care au promovat toate clasele învățământului secundar superior, liceal, cu medii generale de minimum 9,50, iar la examenul național de bacalaureat au obținut media 10 primesc diplomă de merit.
- (9) În cazul nepromovării examenului național de bacalaureat, sunt recunoscute în sesiunile următoare, la cerere, rezultatele la evaluările precizate la alin. (2) lit. a), b) și c) care au fost susținute, respectiv rezultatele la probele scrise precizate la alin. (2) lit. d) care au fost promovate cu cel puțin nota 5.
- (10) În decursul unui an școlar se organizează două sesiuni ale examenului național de bacalaureat.
- (11) Candidații proveniți din învățământul preuniversitar de stat pot susține examenul național de bacalaureat fără taxă de cel mult două ori. Prezentările

ulterioare la aceste examene sunt condiționate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(12) Organizarea și desfășurarea examenului național de bacalaureat și programele pentru evaluările din cadrul acestuia se stabilesc prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și dată publicității pentru fiecare promoție până la data intrării acesteia în clasa a IX-a.

(13) La întocmirea programelor pentru evaluările din cadrul examenului național de bacalaureat sunt consultate, după caz, și instituțiile de învățământ superior.

(14) Evaluările precizate la alin. (2) lit. a), b) și c) se organizează și se desfășoară la nivelul unității de învățământ, pe parcursul clasei terminale de liceu, în fața unei comisii prezidate de directorul unității de învățământ și numite prin decizie a inspectorului școlar general, în condiții stabilite prin metodologia precizată la alin. (12).

(15) Probele scrise din examenul național de bacalaureat, precizate la alin. (2) lit. d), se susțin după finalizarea clasei terminale de liceu, în fața unei comisii stabilite de inspectoratul școlar.

(16) Comisia precizată la alin. (15) este condusă de un președinte numit prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării dintre cadrele didactice universitare de predare, având titlul științific de doctor sau un cadru didactic din învățământul secundar superior, liceal, având gradul didactic I și performanțe profesionale deosebite, titular în altă unitate de învățământ decât cea în care se susțin probele scrise din examenul național de bacalaureat.

(17) Comisia precizată la alin. (15) este alcătuită din profesori de la alte unități de învățământ decât cele în care se susțin probele scrise din examenul național de bacalaureat.

(18) Numărul comisiilor precizate la alin. (15) și numărul unităților de învățământ în care se desfășoară probele scrise din examenul național de

bacalaureat se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării la propunerea inspectoratelor școlare.

(19) Rezultatele examenului național de bacalaureat sunt publice.

(20) Elevii pot opta și pentru susținerea bacalaureatului internațional, cu finanțare din surse proprii.

Art. 55 - Examenele pentru certificarea calificării profesionale/atestarea competențelor profesionale

(1) Pentru anumite filiere, profiluri, specializări/calificări profesionale stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, absolvenții clasei a X-a și absolvenții învățământului secundar superior, liceal, pot susține un examen de certificare a calificării profesionale sau, după caz, de atestare a competențelor profesionale.

(2) Absolvenții clasei a X-a de la filierele, profilurile, specializările/calificările profesionale menționate la alin. (1), care susțin și promovează examenul de certificare a calificării profesionale dobândesc certificat de calificare profesională corespunzător nivelului de referință 3 EQF.

(3) Absolvenții învățământului secundar superior, liceal, care susțin și promovează pe parcursul clasei a XII-a/aXIII-a examenul de certificare a calificării profesionale/atestare a competențelor profesionale dobândesc certificat de calificare profesională corespunzător nivelului de referință 4 EQF, respectiv atestat de competențe profesionale.

(4) Certificatul de calificare profesională este însoțit de suplimentul descriptiv al certificatului, conform instrumentului EUROPASS.

(5) Eliberarea certificatului de calificare profesională/atestare a competențelor profesionale nu este condiționată de promovarea examenului național de bacalaureat.

(6) Organizarea și desfășurarea examenelor precizate la alin. (1), precum și programele evaluărilor din cadrul acestor examene, se stabilesc prin

metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, dată publicității pentru fiecare promoție, până la data intrării acesteia în clasa a IX-a.

(7) Învățământul postliceal se încheie cu examen de certificare a calificării profesionale, reglementat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării prin metodologie specifică, elaborată cu consultarea factorilor interesați și aprobată prin ordin al ministrului.

(8) Absolvenții învățământului postliceal, care susțin și promovează examenul de certificare a calificării profesionale dobândesc certificat de calificare profesională corespunzător nivelului de referință 5 EQF și suplimentul descriptiv al certificatului, conform instrumentului EUROPASS.

(9) Candidații proveniți din învățământul secundar superior, liceal, de stat pot susține examenul de certificare a calificării profesionale, respectiv de atestare a competențelor profesionale, fără taxă, de cel mult două ori. Prezentările ulterioare la aceste examene sunt condiționate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(10) Candidații din învățământul terțiar non-universitar, postliceal, de stat, pot susține examenul de certificare a calificării profesionale fără taxă o singură dată. Prezentările ulterioare la acest examen sunt condiționate de achitarea unor taxe stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 56 - Certificarea studiilor în învățământul preuniversitar

(1) Certificarea studiilor pentru absolvenții clasei a X-a se realizează prin:

- a) certificatul de absolvire a zece clase, care dă dreptul de continuare a studiilor în clasa a XI-a, în condițiile prezentei legi;
- b) portofoliul personal pentru educație permanentă;
- c) foaia matricolă, eliberată la cerere.

(2) Certificarea studiilor pentru absolvenții învățământului secundar superior, liceal, de stat și particular autorizat/acreditat se realizează prin:

- a) certificatul de absolvire a învățământului secundar superior, liceal, care dă dreptul de continuare a studiilor în învățământul terțiar non-universitar, postliceal, în condițiile prezentei legi;
- b) portofoliul personal pentru educație permanentă;
- c) foaia matricolă, eliberată la cerere.

(3) În cazul întreruperii studiilor se recunoaște fiecare an școlar promovat. La cerere, se eliberează un document de certificare a studiilor efectuate, portofoliul personal pentru educație permanentă, completat la zi și foaia matricolă.

(4) Conținutul minim al portofoliului personal pentru educație permanentă pentru fiecare nivel de învățământ se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 57 - Acte de studii și documente școlare

(1) În învățământul preuniversitar, eliberarea și regimul actelor de studii, respectiv tipul și regimul documentelor școlare se stabilesc conform prevederilor prezentei legi, prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării, și inovării.

(2) Actele de studii se eliberează în original sau în duplicat.

Art. 58 - Participarea în studii comparative

(1) România participă la studiile comparative realizate de organizații internaționale și de Comisia Europeană, în condițiile stabilite în regulamentele de organizare și desfășurare a acestor studii privind eșantionarea școlilor și elevilor, traducerea, adaptarea și administrarea instrumentelor de evaluare, managementul bazelor de date și analiză statistică a rezultatelor.

(2) Finanțarea participării României în studiile comparative precizate la alin. (1) se realizează de la bugetul statului, prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării răspunde de interpretarea și utilizarea rezultatelor studiilor comparative menționate la alin. (1) în scopul stabilirii de politici educaționale și, după caz, curriculare.

(4) Datele rezultate din studiile comparative menționate la alin. (1), precum și rezultatele valorificării acestora sunt publice, prin grija Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

CAP. V – RESURSELE ÎNVĂȚĂMÂNTULUI PREUNIVERSITAR

Art. 59 - Resurse informaționale pentru unitățile de învățământ de stat

(1) Competențele partajate în domeniul resurselor informaționale sunt următoarele:

a) dezvoltarea și modernizarea infrastructurii pentru informare și comunicare electronică, incluzând sistemele de operare și programele de calculator necesare procesului de predare-învățare, cu licențele respective;

b) asigurarea condițiilor și resurselor pentru activitatea de documentare și informare, prin biblioteci școlare și centre de documentare și informare, centre județene de resurse și asistență educațională.

(2) Dezvoltarea infrastructurii pentru informare și comunicare electronică se poate realiza prin programe și proiecte naționale de dezvoltare strategică a sistemului național de învățământ, precum și prin programe și proiecte locale sau regionale.

(3) Dezvoltarea infrastructurii pentru informare și comunicare electronică prin programe și proiecte locale se realizează astfel:

a) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării elaborează standardele naționale privind raportul elevi/calculator, licențe obligatorii, condițiile de conectare la internet și altele asemenea;

b) unitatea de învățământ stabilește necesarul pentru dezvoltarea/modernizarea infrastructurii pentru informare și comunicare

electronică, atât în privința echipamentelor, cât și a programelor, în condițiile legii;

c) consiliul local aprobă solicitările unităților de învățământ, în condițiile legii și pentru a asigura accesul elevilor la o rețea de calculatoare la internet și la conținuturile digitale de învățare;

d) unitățile de învățământ realizează dezvoltarea și gestiunea integrală a echipamentelor și programelor, în condițiile legii;

e) inspectoratul școlar asigură monitorizarea și evaluarea respectării standardelor naționale privind raportul elevi/calculator, licențe obligatorii, conexiune la internet și a oricăror altor standarde similare stabilite prin acte normative. Inspectoratul școlar poate propune consiliilor locale dezvoltarea/modernizarea cu prioritate a infrastructurii pentru informare și comunicare electronică în anumite unități de învățământ.

(4) Finanțarea dezvoltării și modernizării infrastructurii pentru informare și comunicare electronică se realizează de consiliul local, din bugetul acestuia.

(5) Dezvoltarea infrastructurii pentru informare și comunicare electronică prin programe și proiecte locale pentru învățământul special se realizează conform prevederilor de la alin. (3) și alin. (4), în care rolul consiliului local este atribuit consiliului județean.

(6) Asigurarea condițiilor și resurselor pentru activitatea de documentare și informare prin biblioteci școlare și centre de documentare și informare se poate realiza prin programe și proiecte naționale de dezvoltare strategică a sistemului național de învățământ, precum și prin programe și proiecte locale, regionale, naționale.

(7) Asigurarea condițiilor și resurselor pentru activitatea de documentare și informare prin biblioteci școlare, centre de documentare și informare, centre județene de resurse și asistență educațională prin programe și proiecte locale se realizează astfel:

- a) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării emite norme de reglementare privind standardele naționale pentru biblioteci și centre de documentare și informare, centre județene de resurse și asistență educațională, referitor la suprafețe, tipuri de spații, echipamente minimale, mobilier, fond documentar și altele similare;
 - b) unitatea de învățământ stabilește necesarul de resurse de toate tipurile, respectiv de lucrări, pentru dotări și amenajări în vederea realizării de către elevi și personalul didactic a activităților de documentare și informare prin biblioteci sau centre de documentare și informare, în condițiile legii;
 - c) consiliul local aprobă solicitările unităților de învățământ, inclusiv a lucrărilor de reparații necesare, în limita fondurilor disponibile și în condițiile legii;
 - d) consiliul județean și inspectoratul școlar stabilesc prioritățile locale și unitățile de învățământ participante în aplicarea programelor naționale privind dezvoltarea activității de documentare și informare;
 - e) inspectoratul școlar asigură monitorizarea și evaluarea respectării standardelor naționale privind spațiile de studiu, dotările cu mobilier, echipamente, programe și fond documentar și a oricăror altor standarde similare stabilite prin acte normative. Inspectoratul școlar poate propune consiliilor locale dezvoltarea/modernizarea cu prioritate a bibliotecilor sau centrelor de documentare și informare pentru anumite unități de învățământ.
- (8) Consiliul local finanțează și cofinanțează de la bugetul local, direct sau prin unitățile de învățământ de stat, amenajări, dotări inițiale, modernizări și actualizări pentru activitatea de documentare și informare.
- (9) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate realiza programe naționale pentru dezvoltarea activității de documentare și informare și în acest caz finanțarea acestora se realizează de la bugetul de stat și din alte surse.

(10) Asigurarea condițiilor și resurselor pentru activitatea de documentare și informare prin biblioteci școlare și centre de documentare și informare prin programe și proiecte locale pentru învățământul special se realizează conform prevederilor de la alin. (7) și alin. (8), în care rolul consiliului local este atribuit consiliului județean.

Art. 60 - Competențe partajate în domeniul resurselor materiale pentru unități de învățământ de stat

(1) Competențele partajate din domeniul resurselor materiale sunt următoarele:

- a) asigurarea clădirilor și terenurilor necesare pentru organizarea și funcționarea unităților de învățământ;
- b) asigurarea utilităților pentru organizarea și funcționarea unităților de învățământ.

(2) Asigurarea clădirilor și terenurilor necesare pentru organizarea și funcționarea unităților de învățământ se realizează astfel:

- a) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și instituțiile abilitate emit norme, reglementări și standarde naționale privind regimul habitatului de desfășurare a procesului de educație și formare profesională;
- b) consiliul local dă unităților de învățământ, în folosință exclusivă și în administrare, clădirile și terenurile necesare;
- c) consiliul județean dă unităților de învățământ special, în folosință exclusivă și în administrare, clădirile și terenurile necesare;
- d) consiliul local construiește și, după caz, închiriază clădiri și terenuri pentru unitățile de învățământ pentru care nu există spații disponibile în domeniul public al comunei sau orașului și le dă în folosință exclusivă și în administrare acestora;
- e) consiliul județean construiește și, după caz, închiriază clădiri și terenuri pentru unitățile de învățământ special pentru care nu există spații

disponibile în domeniul public al județului și le dă în folosință exclusivă și în administrare acestora;

f) consiliul județean, inspectoratul școlar și alte organe abilitate, monitorizează și evaluează respectarea standardelor naționale în privința habitatului de desfășurare a procesului de educație și formare profesională.

(3) Consiliul local finanțează de la bugetul local investițiile necesare și, după caz, achită chiriile pentru asigurarea clădirilor și terenurilor necesare pentru organizarea și funcționarea unităților de învățământ.

(4) Consiliul județean finanțează investițiile necesare și, după caz, achită chiriile pentru asigurarea clădirilor și terenurilor necesare pentru organizarea și funcționarea unităților de învățământ special.

(5) Asigurarea utilităților pentru organizarea și funcționarea unităților de învățământ se realizează astfel:

a) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și celelalte instituții abilitate emit norme, standarde și reglementări privind utilitățile necesare și optime pentru sistemul național de învățământ;

b) consiliul local realizează cu prioritate dezvoltarea rețelelor locale de utilități pentru asigurarea accesului unităților de învățământ la acestea;

c) unitățile de învățământ încheie contracte de furnizare pentru toate utilitățile necesare disponibile;

d) consiliul județean, inspectoratul școlar și alte organe abilitate monitorizează și evaluează respectarea standardelor naționale.

(6) Consiliul local finanțează de la bugetul local dezvoltarea rețelelor locale de utilități și conectarea unităților de învățământ la acestea. Pentru unitățile de învățământ special, conectarea la rețelele locale de utilități este finanțată de consiliul județean.

Art. 61 - Finanțarea învățământului preuniversitar

(1) Finanțarea învățământului preuniversitar de stat și finanțarea de bază a învățământului obligatoriu organizat prin învățământul particular acreditat se realizează la toate nivelurile conform principiului „învățământul este prima prioritate națională”.

(2) Sistemul de finanțare a învățământului preuniversitar de stat și finanțarea de bază a învățământului obligatoriu organizat prin învățământul particular acreditat asigură descentralizarea fondurilor la nivelul unităților de învățământ.

(3) Modalitățile concrete de proiectare, repartizare și execuție bugetară a fondurilor destinate învățământului preuniversitar de stat și finanțării de bază a învățământului obligatoriu organizat prin învățământul particular acreditat se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin hotărâre a Guvernului, elaborate de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice și cu Ministerul Administrației și Internelor, cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative din învățământ și a structurilor asociative ale autorităților administrației publice.

(4) Finanțarea unităților de învățământ de stat cuprinde: finanțarea de bază, finanțarea complementara și finanțarea suplimentară.

(5) Unitățile de învățământ de stat și unitățile de învățământ preșcolar și obligatoriu organizat din învățământ particular acreditat funcționează ca unități finanțate din fonduri alocate de la bugetul de stat, de la bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale pe a căror rază își desfășoară activitatea, și din alte surse, potrivit legii.

(6) Instituțiile și unitățile de învățământ pot beneficia și de alte surse de venituri dobândite în condițiile legii: venituri proprii, subvenții, donații, sponsorizări și taxe de la persoane juridice și fizice. Veniturile obținute din sursele menționate se gestionează și se utilizează integral la nivelul instituțiilor și unităților respective, inclusiv pentru asigurarea fondului de salarii, fără vărsăminte la bugetul de stat, la bugetele locale și fără a afecta alocațiile bugetare.

(7) Finanțarea de bază asigură desfășurarea în condiții normale a procesului de învățământ la nivel preuniversitar, conform standardelor naționale. Finanțarea de bază se asigură prin bugetele locale ale unităților administrativ-teritoriale de care aparțin unitățile de învățământ, din sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat și din alte venituri ale bugetelor locale.

(8) Finanțarea complementară asigură cheltuieli de capital, cheltuieli sociale și alte cheltuieli asociate procesului de învățământ. Finanțarea complementară se asigură din bugetele locale și din alte surse, potrivit legii.

(9) Finanțarea suplimentară se acordă ca sumă globală din bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării pentru premierea unităților de învățământ cu rezultate deosebite în domeniul incluziunii și/sau în domeniul performanțelor școlare.

(10) Consiliile locale și consiliile județene pot contribui la finanțarea suplimentară, acordând granturi unităților de învățământ, în baza unor regulamente proprii și/sau hotărâri.

(11) Finanțarea de bază cuprinde următoarele componente:

- a) cheltuieli cu salariile, sporurile, indemnizațiile și alte drepturi salariale în bani, stabilite prin lege, precum și contribuțiile aferente acestora;**
- b) cheltuieli cu formarea continuă și evaluarea personalului;**
- c) cheltuieli cu manualele școlare.**

(12) Finanțarea complementară cuprinde următoarele categorii de cheltuieli:

- a) cheltuieli materiale și servicii;**
- b) cheltuieli pentru transportul elevilor;**
- c) cheltuieli pentru navetă și respectiv pentru cele 6 călătorii pe calea ferată, auto sau navală prevăzute de lege, pentru cadrele didactice de predare și didactice auxiliare;**
- d) consolidări, investiții și reparații capitale;**
- e) subvenții pentru internatele și cantinele școlare;**

- f) cheltuieli pentru organizarea evaluărilor, simulărilor și examenelor naționale ale elevilor, cu excepția cheltuielilor care se suportă de la bugetul de stat;
- g) cheltuieli cu bursele elevilor și pentru finanțarea unor programe de sprijin pentru elevi;
- h) cheltuieli pentru examinarea medicală și evaluarea psihocomportamentală obligatorii, periodice, prevăzute de lege a salariaților din învățământul preuniversitar de stat, cu excepția celor care, potrivit legii, se efectuează gratuit;
- i) cheltuieli pentru asigurarea securității și sănătății în muncă, inclusiv pentru ante-preșcolari, preșcolari și elevi, respectiv pentru gestionarea situațiilor de urgență, conform prevederilor legale în vigoare;
- j) cheltuieli pentru concursuri școlare și activități educative, redacționale, cultural-artistice, sportive, turistice;
- k) cheltuieli pentru participarea în proiecte europene de cooperare în domeniul educației și formării profesionale.

(13) Baza de calcul a fondurilor alocate unităților de învățământ prin și din bugetele locale, pentru finanțarea de bază, o constituie costul standard pe elev/preșcolar. Costul standard pe elev/preșcolar se determină, pentru fiecare nivel de învățământ, filieră, profil, specializare/domeniu, în funcție de numărul de elevi, de numărul de posturi/catedre legal constituite, de limba de predare, de alți indicatori specifici activității de învățământ, de specificul și calitatea procesului de educație și formare profesională, de managementul educațional și de mediul urban/rural.

(14) Determinarea costului standard pe elev/preșcolar se face de către Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar, în condițiile prezentei legi și conform normelor metodologice elaborate de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, Ministerul Finanțelor Publice și aprobate prin hotărâre a

Guvernului. Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar cuprinde reprezentanții Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, ai partenerilor sociali și ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.

(15) Alocarea fondurilor pentru finanțarea de baza a unității de învățământ se face pe baza unei formule de finanțare aprobată prin ordin al ministrului educației, care ia în considerare costul standard pe elev/preșcolar, numărul de elevi/preșcolari din unitatea de învățământ, precum și factorii de corecție dependenți de densitatea de elevi în zonă, severitatea dezavantajelor, de limba de predare și alți factori.

(16) Alocația financiară stabilită ca parte din finanțarea de bază ce revine unui elev/preșcolar se alocă unității de învățământ de stat, respectiv unității de învățământ preșcolar și obligatoriu organizat prin învățământ particular acreditat în care este înscris elevul.

(17) Finanțarea complementară a unității de învățământ de stat se face de la bugetul local, în raport cu necesitățile unității, la propunerea acesteia, și se prevede, cu prioritate, după caz, în bugetul propriu al comunei, orașului, municipiului, sectoarelor municipiului București, al municipiului București și, respectiv, al județului. Nivelul acesteia se stabilește pe baza unor programe de finanțare fundamentate de unitățile de învățământ de stat, în funcție de amploarea nevoilor și a posibilităților de finanțare a ordonatorului principal de credite.

(18) Unitățile de învățământ de stat:

- a) pot obține venituri proprii care nu diminuează finanțarea de bază și finanțarea complementară;
- b) pot organiza activități finanțate integral din venituri proprii, aprobate prin hotărâre a consiliului de administrație.

(19) Finanțarea de bază și finanțarea complementară se fac pe bază de contract, întocmit conform normelor metodologice pentru finanțarea învățământului preuniversitar, încheiat între directorul unității de învățământ și primarul localității în a cărei rază teritorială se află unitatea de învățământ. Contractul se încheie în maximum 30 de zile de la data aprobării bugetului local. Sumele reprezentând finanțarea de bază și finanțarea complementară se înscriu în bugetul de venituri și cheltuieli.

(20) Bugetul de venituri și cheltuieli se întocmește anual, de fiecare unitate de învățământ, conform normelor metodologice de finanțare a învățământului preuniversitar, se aprobă și se execută potrivit prevederilor legale în vigoare.

(21) Directorul unității de învățământ este ordonator terțiar de credite.

(22) Pentru unitățile de învățământ de stat, excedentele anuale rezultate din execuția bugetului de venituri și cheltuieli ale activităților finanțate integral din venituri proprii, altele decât cele provenite din finanțarea de bază și cea complementară se reportează în anul următor și se folosesc cu aceeași destinație sau, cu aprobarea consiliului de administrație, se utilizează pentru finanțarea altor cheltuieli ale unităților de învățământ.

(23) De la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, se asigură următoarele cheltuieli aferente unităților de învățământ de stat, inclusiv pentru învățământul special:

- a) componenta locală aferentă proiectelor aflate în derulare, cofinanțate de Guvernul României și de organisme financiare internaționale, precum și rambursările de credite externe aferente proiectelor respective;
- b) bursele pentru elevii din Republica Moldova, precum și bursele pentru elevii străini și etnicii români din afara granițelor țării;
- c) organizarea evaluărilor, simulărilor și examenelor naționale;
- d) participarea României la studiile comparative realizate de organizații internaționale și de Comisia Europeană;

- e) formarea continuă a cadrelor didactice și didactice auxiliare, precum și organizarea concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice;
 - f) finanțarea, pe bază de hotărâri ale Guvernului, a unor programe anuale sau multianuale de investiții, modernizare și dezvoltare a bazei materiale a unităților de învățământ de stat, respectiv, după caz, a instituțiilor publice aflate în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, inclusiv consolidări, reabilitări și dotări;
 - g) finanțarea unor programe naționale de protecție socială, stabilite prin reglementări specifice;
 - h) finanțarea privind organizarea, pentru elevi, de concursuri pe discipline și concursuri profesionale, tehnico-aplicative, științifice, de creație, concursuri și festivaluri cultural-artistice, campionate și concursuri sportive școlare, cu participare națională și internațională, precum și olimpiade naționale și internaționale pe discipline;
- (24) Finanțarea cheltuielilor privind inspectoratele școlare, casele corpului didactic, palatele și cluburile copiilor, centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică, centrele logopedice, cabinetele școlare, cluburile sportive și școlare se asigură din bugetul de stat prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.
- (25) Finanțarea cheltuielilor curente și de capital ale unităților de învățământ special se asigură din bugetul consiliului județean, respectiv al sectoarelor municipiului București, și din bugetul de stat pentru cheltuielile prevăzute la alin. (23).
- (26) Consiliul județean/Consiliul General al Municipiului București asigură fonduri pentru organizarea și desfășurarea olimpiadelor și concursurilor școlare județene/ale municipiului București.
- (27) Consiliul județean, respectiv Consiliul General al Municipiului București, alocă prin hotărâri proprii fonduri din sume defalcate cu această destinație din

bugetul de stat precum și din bugetul propriu pentru achiziția manualelor școlare pentru învățământul obligatoriu, conform legii.

(28) Cheltuielile aferente facilităților acordate elevilor privind transportul pe calea ferată și cu metroul se finanțează prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(29) Cheltuielile ocazionate de desfășurarea activității Consiliului Național pentru Finanțarea Învățământului Preuniversitar se suportă din bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și din alte surse, potrivit legii.

(30) Cheltuielile de întreținere a internatelor, căminelor și cantinelor, destinate elevilor se acoperă din veniturile proprii ale unităților de învățământ respective; ele se completează cu subvenții acordate din bugetele locale.

Art. 62 - Resursele umane din învățământul preuniversitar

(1) Resursele umane din învățământul preuniversitar sunt constituite din:

- a) personal didactic de predare, didactic auxiliar, personal didactic care îndeplinește funcții de conducere, de îndrumare și de control și alte categorii de personal didactic, personal administrativ. Toate aceste categorii sunt numite în continuare personal din învățământul preuniversitar și sunt nominalizate în prezenta lege;
- b) preșcolari și elevi.

(2) În desfășurarea procesului de educație și formare profesională, părinții au calitatea de parteneri ai personalului din învățământul preuniversitar. Rolul, responsabilitățile și drepturile părinților în relație cu școala sunt stabilite prin Carta școlii, elaborată în condițiile prezentei legi.

(3) Competențele partajate în domeniul managementului personalului din învățământul preuniversitar sunt:

- a) asigurarea personalului din învățământul preuniversitar, prin următoarele activități: formare inițială și certificare, planificare, recrutare, selecție și angajare, încetarea relațiilor de muncă, alte drepturi;

- b) motivarea personalului din învățământul preuniversitar, prin următoarele activități: normarea și salarizarea, stabilirea și acordarea sporurilor și indemnizațiilor, îndrumarea, monitorizarea și controlul, evaluarea performanțelor profesionale;
 - c) dezvoltarea personalului din învățământul preuniversitar, prin următoarele activități: formare continuă, dezvoltare profesională, administrarea carierei și promovare;
 - d) susținerea carierei personalului din învățământul preuniversitar, prin următoarele activități: consiliere, securitate și sănătate în muncă și disciplină.
- (4) Reglementarea activităților specifice fiecărei competențe partajate în domeniul managementului personalului din învățământul preuniversitar, precum și autoritățile, responsabilitățile acestora și condițiile sunt stabilite în Statutul personalului didactic, parte a prezentei legi.
- (5) În învățământ sunt interzise pedepsele corporale, precum și orice altă formă de violență.
- (6) Personalul din învățământul preuniversitar care practică pedepse corporale se sancționează administrativ și, în funcție de gravitatea abaterii, se supune rigorilor legii.
- (7) Drepturile și obligațiile generale ale preșcolarilor și elevilor, precum și formele de sprijin acordate sunt reglementate prin lege.
- (8) În învățământul preuniversitar formațiunile de studiu cuprind grupe, clase sau ani de studiu, după cum urmează:
- a) grupa cuprinde în medie 15 preșcolari sau elevi, dar nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 20; prin excepție, inspectoratul școlar poate aproba grupe cuprinzând cel puțin 7 preșcolari sau elevi;
 - b) clasa din învățământul primar are în medie 20 de elevi, dar nu mai puțin de 10 și nu mai mult de 25;

- c)clasa din învățământul secundar inferior, gimnazial, are în medie 25 de elevi, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 30;
- d)clasa din învățământul secundar superior, liceal, precum și anul de studiu din învățământul terțiar non-universitar, postliceal, are în medie 25 de elevi, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 30.
- (9) În cazuri excepționale, bine motivate, formațiunile de elevi sau formațiunile de preșcolari din grupa mare, pregătitoare pentru școală pot funcționa sub efectivul minim sau peste efectivul maxim, cu aprobarea inspectoratelor școlare.

CAP. VI – VIAȚA ȘCOLARĂ

Art. 63 - Beneficiarii învățământului

(1) Beneficiarii direcți, primari, ai învățământului preuniversitar sunt preșcolarii și elevii, beneficiarii indirecti secundari sunt familiile acestora, iar beneficiarii indirecti terțieri sunt angajatorii, comunitatea locală și, într-un sens larg, întreaga societate.

(2) Învățământul preuniversitar este centrat pe beneficiari. Deciziile care afectează în mod esențial viața școlară sunt luate prin consultarea obligatorie a reprezentanților beneficiarilor: organizațiile elevilor, federațiile asociațiilor de părinți, reprezentanții mediului de afaceri, ai autorităților locale și ai societății civile.

Art. 64 - Carta școlii

(1) Unitățile de învățământ sunt abilitate să elaboreze și să pună în aplicare Carta școlii, în baza regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar și a codului drepturilor și obligațiilor elevilor, elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării în baza legii și aprobate prin ordin al ministrului.

(2) Carta școlii se propune și se dezbate de către consiliul profesoral, la care participă, cu drept de vot, și personalul didactic auxiliar și administrativ, reprezentanți ai părinților și ai elevilor.

(3) Carta școlii este aprobată de consiliul de administrație, cu participarea reprezentanților organizațiilor sindicale, recunoscute la nivel de ramură, existente în școală și cuprinde reglementări specifice condițiilor concrete de desfășurare a activității, în concordanță cu prevederile legale în vigoare.

(4) Unitățile de învățământ încheie împreună cu părinții, în momentul înmatriculării preșcolarilor/elevilor, un contract educațional, în care sunt înscrise drepturile și obligațiile reciproce ale părților. Contractul educațional-tip este aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și este particularizat, la nivelul fiecărei unități de învățământ, prin decizia consiliului de administrație.

(5) Carta școlii cuprinde cel puțin următoarele categorii de dispoziții:

- a) misiunea școlii, structurile de conducere, organigrama;
- b) reguli specifice privind sănătatea și securitatea în toate activitățile desfășurate în unitatea de învățământ;
- c) reguli privind respectarea principiului nediscriminării și înlăturării oricărei forme de încălcare a demnității și promovării unui mediu educațional incluziv;
- d) drepturile și obligațiile angajatorului și angajaților, pe categorii de personal;
- e) drepturile și obligațiile elevilor, elaborate în baza codului elevului;
- f) reguli specifice privind evaluarea elevilor;
- g) relația unității de învățământ cu părinții;
- h) reguli privind stabilirea și aplicarea CDS/CDL, precum și reguli privind activitățile extracurriculare și extrașcolare;
- i) proceduri interne privind soluționarea cererilor și reclamațiilor individuale ale salariaților, elevilor sau părinților acestora;
- j) reguli concrete privind disciplina în unitatea de învățământ, atât în privința angajaților, cât și în privința elevilor;

k) abaterile disciplinare și sancțiunile aplicabile, separat pentru angajați și pentru elevi;

l) reguli referitoare la procedura disciplinară pentru angajați, respectiv pentru elevi;

m) modalitățile de aplicare a altor dispoziții legale sau contractuale specifice.

(6) Carta școlii se aduce la cunoștință angajaților și elevilor prin grija directorului unității de învățământ, respectiv diriginților și își produce efectele din momentul semnării procesului verbal de luare la cunoștință.

(7) Orice modificare ce intervine în conținutul Cartei școlii este supusă reglementărilor prevăzute la alin. (2), (3) și (6).

(8) Orice salariat, elev sau părinte poate sesiza directorul unității de învățământ cu privire la dispozițiile Cartei școlii, în măsura în care face dovada încălcării unui drept al său.

(9) Controlul legalității dispozițiilor cuprinse în Carta școlii este de competența instanțelor judecătorești, care pot fi sesizate în termen de 30 de zile de la data comunicării de către director a modului de soluționare a sesizării formulate potrivit alin. (8).

(10) Întocmirea și aprobarea Cartei școlii la nivelul fiecărei unități de învățământ se realizează în termen de 90 de zile de la data aprobării actelor normative precizate la alin. (1).

(11) În cazul unităților de învățământ înființate după intrarea în vigoare a prezentei legi, termenul de 90 de zile prevăzut la alin. (10) începe să curgă de la data dobândirii personalității juridice.

Art. 65 - Statutul elevilor – drepturi

(1) Drepturile elevilor sunt fundamentate pe drepturile omului, luând în considerare Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată prin Legea nr.18/1990 republicată, legislația în vigoare în România privind protecția și promovarea drepturilor copilului, Convenția Europeană pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale și Declarația Universală a Drepturilor Omului.

(2) Elevii din învățământul de stat și particular se bucură de toate drepturile constituționale. Elevii din învățământul de stat și particular acreditat se bucură de egalitate în toate drepturile conferite de calitatea de elev.

(3) Nici o activitate organizată în unitatea de învățământ nu poate leza demnitatea sau personalitatea elevilor.

(4) În cadrul unităților de învățământ preuniversitar și în cadrul desfășurării procesului de educație și formare profesională funcționează principiul egalității de tratament față de toți elevii. Este interzisă orice discriminare directă sau indirectă față de elev bazată pe criterii de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectarea HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și de orice alt criteriu.

(5) Constituie discriminare directă actele și faptele de excludere, deosebire, restricție sau preferință, întemeiate pe unul sau mai multe dintre criteriile prevăzute la alin. (4), care au ca scop sau ca efect neacordarea, restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării drepturilor elevilor, așa cum sunt acestea stabilite prin legislația în vigoare. Unitățile de învățământ, în colaborare cu părinții și reprezentanții comunității locale vor lua, în condițiile legii, toate măsurile necesare pentru dezvoltarea unui mediu educațional incluziv.

(6) Unitățile de învățământ sunt obligate, în limita resurselor existente, să asigure elevilor următoarele servicii complementare procesului de educație și formare profesională în scopul facilitării dezvoltării personale a acestora și inserției lor socio-profesionale:

- a) Consilierea și informarea elevilor de către cadrele didactice în timpul activităților didactice și educative și, după caz, în afara orelor de curs și pregătire practică;
 - b) Consilierea elevilor în scopul orientării școlare și profesionale;
 - c) Consilierea psihologică și socială prin personal de specialitate.
- (7) Elevii au dreptul la securitate personală în totalitatea spațiilor școlare. Conducerile unităților de învățământ, în colaborare și cu sprijinul părinților, vor lua în condițiile legii toate măsurile necesare pentru asigurarea unei vieți școlare lipsite de orice formă de violență.
- (8) Fiecare elev are dreptul de a contacta, din orice spațiu școlar, linia gratuită de asistență pentru copii. Unitățile de învățământ vor lua măsurile necesare în acest sens și vor asigura informarea elevilor privind modalitatea de exercitare a acestui drept.
- (9) Elevii și părinții/susținătorii legali ai acestora au dreptul să cunoască și să fie informați în legătură cu structura și obiectivele activităților cuprinse în oferta educațională a unității de învățământ, precum și în privința modalităților de consemnare a frecvenței, de evaluare și notare utilizate în cadrul acestor activități.
- (10) Elevii au dreptul să opteze, conform legii, pentru tipul și forma de învățământ pe care le vor urma și să aleagă parcursul școlar corespunzător intereselor, pregătirii și competențelor lor. Pentru elevii minori, acest drept se exercită de către părinții/tutorii legali ai copiilor. Schimbarea formei de învățământ și a pregătirii profesionale în cazul copilului care a împlinit vârsta de 14 ani se realizează în condițiile art. 47 alin. (3) din Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, cu modificările și completările ulterioare.

(11) Fiecare elev are dreptul să opteze, în condițiile legii și Cartei școlii, pentru acele cursuri și activități din oferta educațională a unității de învățământ pe care le consideră potrivite în raport cu aptitudinile și interesele sale.

(12) Elevii sunt încurajați și pot fi susținuți de unitățile de învățământ în realizarea de activități extrașcolare, în mod special de voluntariat în comunitatea locală, în afara orelor de curs și în condițiile legii.

(13) Individual sau prin intermediul consiliului consultativ al elevilor, elevii au dreptul de a sesiza și de propune analiza și eventuala corectare a aspectelor pe care le consideră nesatisfăcătoare în activitatea unității de învățământ în care studiază.

(14) Elevul care sesizează un abuz, o neregulă sau o abatere de la prevederile legale în vigoare în procesul de educație și formare profesională sau în general în relațiile din unitatea de învățământ în care studiază are dreptul de a fi ocrotit de orice repercusiune negativă, conform regulilor stabilite prin Carta școlii.

(15) Elevul sau, după caz, reprezentantul său legal, are dreptul de a contesta modalitățile și rezultatele evaluării lucrărilor scrise. Contestația se adresează cadrului didactic respectiv, care are obligația de a motiva/justifica modalitatea de evaluare și rezultatele acesteia. În situația în care argumentele nu sunt considerate satisfăcătoare, elevul/reprezentantul său legal se poate adresa directorului unității școlare, care, pentru soluționarea contestației, va desemna profesori de specialitate, care nu predau la clasa respectivă.

(16) Elevii pot beneficia de burse sau de alte forme de sprijin financiar pentru studii în afara țării, în baza unor acorduri interinstituționale, susținute prin finanțare comunitară.

(17) Elevii pot beneficia de burse sau de alte forme de sprijin material și financiar pentru studii, în condițiile legii. Elevii pot beneficia de suport financiar și din venituri proprii ale unităților de învățământ de stat.

(18) Conducerile unităților de învățământ pot să pună, gratuit, la dispoziția elevilor, bazele materiale și bazele sportive pentru pregătirea organizată a acestora.

(19) Fiecare elev are dreptul la echipament de protecție specific pentru stagiile de pregătire practică, în condițiile legii.

(20) Elevii pot fi cazați în internate și pot servi masa la cantinele școlare, în condițiile stabilite prin Carta școlii.

(21) Copiii personalului din învățământ beneficiază de gratuitate la cazare în cămine și internate.

(22) Elevii au dreptul să fie evidențiați și să primească premii și recompense, pentru rezultate deosebite obținute la activitățile școlare și extrașcolare, precum și pentru atitudine civică exemplară, în condițiile stabilite prin Carta școlii.

(23) Elevii din învățământul obligatoriu beneficiază gratuit de manuale școlare, în condițiile legii.

(24) Elevii aparținând minorităților naționale au dreptul să studieze și să se instruiască în limba maternă, la toate nivelurile și formele de învățământ, în condițiile legii.

(25) În fiecare unitate de învățământ de stat și particular, se constituie consiliul consultativ al elevilor, format din liderii elevilor de la fiecare clasă. La nivel județean se înființează și funcționează consilii județene ale elevilor, iar la nivel național Consiliul Național al Elevilor.

(26) Consiliile precizate la alin. (25) sunt organizate și funcționează în baza unor regulamente proprii, aprobate, în funcție de nivel, de conducerea unității de învățământ, de inspectorul școlar general, respectiv de ministrul educației, cercetării și inovării.

(27) Consiliul elevilor își desemnează prin vot secret reprezentanții din consiliile de administrație ale unităților de învățământ, dintre elevi din clasele a IX-a – a XII-a/ a XIII-a sau din învățământul postliceal.

(28) Elevii au dreptul să participe la activitățile extrașcolare organizate de unitatea de învățământ, precum și la cele care se desfășoară în palatele și în cluburile copiilor, în bazele sportive și de agrement, în taberele și în unitățile conexe inspectoratelor școlare, în cluburile și în asociațiile sportive, cu respectarea prevederilor regulamentelor de funcționare ale acestora.

(29) Elevilor le este garantată, conform legii, libertatea de asociere în cercuri și în asociații științifice, culturale, artistice, sportive sau civice și altele asemenea structuri și/sau organizații de nivel local, județean sau național. Organizarea și funcționarea acestor structuri se realizează pe bază de statut propriu, în condițiile legii și Cartei școlii. Unitățile de învățământ recunosc structurile și organizațiile școlare legal constituite și cu reprezentativitate la nivelul elevilor din unitatea de învățământ.

(30) Exercițarea dreptului la reuniune, conform art. 15 alin. (2) din Convenția cu privire la drepturile copilului, ratificată prin Legea nr. 18/1990, nu poate fi supusă decât acelor limitări care sunt prevăzute de lege și care sunt necesare într-o societate democratică, în interesul siguranței naționale, al ordinii publice, pentru a proteja sănătatea și moralitatea publică sau drepturile și libertățile altora.

(31) Dreptul la reuniune se exercită în afara orarului zilnic, iar activitățile pot fi susținute în unitatea de învățământ, la cererea grupului de inițiativă, numai cu aprobarea directorului. Aprobarea pentru desfășurarea acestor acțiuni va fi condiționată de acordarea de garanții scrise privind asigurarea, de către organizatori, a securității persoanelor și a bunurilor.

(32) În cazul în care conținutul activităților care se desfășoară în unitatea de învățământ pe baza exercitării dreptului la reuniune și/sau a activităților structurilor/organizațiilor precizate la alin. (29) contravin prevederilor legii și/sau Cartei școlii, directorul unității de învățământ poate suspenda sau interzice desfășurarea acestor activități.

(33) În unitățile de învățământ este garantată, conform legii, libertatea elevilor de a redacta și difuza reviste/publicații școlare proprii, cu avizul conducerii unității de învățământ.

(34) În cazul în care revistele/publicațiile precizate la alin. (33) conțin elemente care afectează siguranța națională, ordinea publică, sănătatea și/sau moralitatea, drepturile și libertățile cetățenești sau prevederile legii ori ale Cartei școlii, directorul are dreptul și obligația de a suspenda editarea și difuzarea acestora.

Art. 66 - Statutul elevilor – obligații

(1) Elevii au datoria de a frecventa cursurile, de a se pregăti la fiecare disciplină de studiu și de participa activ și motivat în procesul de educație și formare profesională.

(2) Elevii trebuie să aibă o comportare civilizată și o ținută decentă, atât în unitatea de învățământ, cât și în afara ei.

(3) Elevii trebuie să cunoască și să respecte:

- a) legile statului;
- b) prevederile Cartei școlii din unitatea de învățământ în care studiază;
- c) regulile de circulație pe drumurile publice;
- d) normele interne privind sănătatea și securitatea în activitate, respectiv cele privitoare la situațiile de urgență și protecția civilă, așa cum sunt acestea stipulate în Carta școlii a unității de învățământ în care studiază;
- e) normele de protecție a mediului.

(4) Este interzis elevilor:

- a) să distrugă documente școlare, precum cataloage, carnete de elev, foi matricole și altele asemenea;
- b) să deterioreze bunurile din patrimoniul unității de învățământ;
- c) să aducă și să difuzeze, în unitatea de învățământ, materiale care, prin conținutul lor, atentează la independența, suveranitatea și integritatea națională a țării, care cultivă violența și intoleranța;

- d) să organizeze și să participe la acțiuni de protest, care afectează desfășurarea activității de învățământ sau care afectează frecvența la cursuri a elevilor;
 - e) să blocheze căile de acces în spațiile de învățământ;
 - f) să dețină și să consume, în perimetrul unității de învățământ și în afara acestuia, droguri, băuturi alcoolice și țigări și să participe la jocuri de noroc;
 - g) să introducă, în perimetrul unității de învățământ, orice tipuri de arme sau alte instrumente, precum muniție, petarde, pocnitori sau altele asemenea, care, prin acțiunea lor, pot afecta integritatea fizică și psihică a colectivului de elevi și a personalului unității de învățământ;
 - h) să posede și să difuzeze materiale cu caracter obscen sau pornografic;
 - i) să utilizeze telefoanele celulare în timpul orelor de curs, al examenelor și al concursurilor;
 - j) să lanseze anunțuri false cu privire la amplasarea unor materiale explozibile în perimetrul unității de învățământ;
 - k) să aibă ținută, comportamente și atitudini jignitoare, ostentative ori provocatoare față de colegi și/sau față de personalul unității de învățământ;
 - l) să aducă jigniri și să manifeste agresivitate în limbaj și în comportament față de colegi și față de personalul unității de învățământ;
 - m) să apeleze fără justificare, din unitatea de învățământ sau din afara acesteia, numărul 112 pentru situații de urgență.
- (5) Elevii au obligația să poarte asupra lor carnetul de elev, să-l prezinte cadrelor didactice pentru consemnarea notelor, precum și părinților, pentru informare în legătură cu situația școlară.
- (6) Elevii din învățământul obligatoriu trebuie să utilizeze cu grijă manualele școlare primite gratuit și să le restituie în stare bună, la sfârșitul anului școlar.

Art. 67 - Organizarea timpului

(1) Structura anului școlar se stabilește anual de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(2) Unitatea de învățământ poate solicita inspectoratului școlar, argumentat, modificări ale structurii anului școlar, în funcție de condițiile locale sau pentru situații speciale, în condițiile legii.

(3) Inspectoratul școlar aprobă, în cazuri bine justificate, modificări ale structurii anului școlar solicitate de unitățile de învățământ. Inspectoratul școlar poate decide și din proprie inițiativă modificări ale structurii anului școlar pentru anumite unități de învățământ, în funcție de condițiile locale sau pentru situații speciale, în condițiile legii.

(4) Orice modificare a structurii anului școlar realizată la nivel local este în mod obligatoriu însoțită de programe pentru parcurgerea integrală a programelor școlare de către toți elevii, propuse de unitatea de învățământ, aprobate și monitorizate de inspectoratul școlar.

(5) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării reglementează durata orelor de curs, precum și principiile generale de organizare și desfășurare a activităților școlare.

(6) Unitatea de învățământ este responsabilă pentru elaborarea și aplicarea orarului și programului propriu de funcționare, în condițiile prezentei legi.

(7) Modificările de orar și/sau de program de funcționare necesare pentru anumite situații speciale, cum ar fi evaluări naționale, concursuri, simpozioane, festivaluri, zile deschise, activități în cadrul unor parteneriate internaționale și altele asemenea, precum și condiții naturale și climaterice deosebit de severe, se decid la nivelul unității de învățământ, în condițiile asigurării parcurgerii integrale a programelor școlare de către toți elevii, cu înștiințarea inspectoratului școlar.

(8) Unitățile de învățământ, prin decizia consiliului de administrație, pot să-și extindă activitățile cu elevii după orele de curs, prin programe de tip „Școala

după școală”, asigurând, timp de maximum 8 ore, condiții de învățare, recreere, sport, supraveghere și protecția propriilor elevi/preșcolari.

(9) În parteneriat cu reprezentanții părinților, prin „Școala după școală”, se oferă activități de învățare remedială pentru cei cu deficiențe de învățare, activități de meditații pentru consolidarea cunoștințelor dobândite sau de accelerare a învățării pentru copiii supradotați.

(10) Programele de tip „Școala după școală” pot fi finanțate de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, printr-un program național, care va stabili și metodologia prin care unitățile de învățământ și autoritățile locale asigură condițiile necesare pentru servirea mesei, activități recreative și de învățare, inclusiv normarea personalului implicat.

(11) Programele tip „școală după școală” sau părți ale acestora se pot realiza pe bază de taxe, conform deciziei consiliului de administrație și a comitetelor reprezentative ale părinților.

Art. 68 - Forme de sprijin pentru elevi

(1) Elevii de la cursurile de zi din învățământul de stat pot beneficia de burse de performanță, de merit, burse de studiu și burse de ajutor social, bursa meritul olimpic, burse Guvernul României pentru elevii din mediul rural și alte burse.

(2) Elevii pot beneficia și de burse pe baza de contract încheiat cu operatori economici ori cu alte persoane juridice sau fizice, precum și de credite pentru studiu acordate de bănci în condițiile legii.

(3) Criteriile generale de acordare a burselor se stabilesc de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. Criteriile specifice de acordare a burselor de performanță, de merit, de studiu și de ajutor social se stabilesc anual, în consiliile de administrație ale inspectoratelor școlare, în limitele fondurilor repartizate și în raport cu integralitatea efectuării de către elevi a activităților școlare. Bursele de care beneficiază elevii sunt indexabile.

(4) Elevii cetățeni străini care studiază în sistemul național de învățământ din România pot beneficia de burse, potrivit prevederilor prezentei legi.

(5) Elevii de origine etnică română din țări învecinate, etnici români cu domiciliul stabil în străinătate pot beneficia de burse, potrivit prevederilor prezentei legi.

(6) Pentru elevii din învățământul obligatoriu de stat și particular acreditat se asigură gratuit manualele școlare.

(7) Elevilor care nu pot fi școlarizați în localitatea de domiciliu li se decontează cheltuielile de transport din bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, prin unitățile de învățământ la care sunt școlarizați, pe baza de abonament, în limita a 50 km.

(8) Pentru distanțe mai mari de 50 km se asigură decontarea sumei reprezentând contravaloarea a 8 calatorii dus-întors pe semestru.

(9) Elevii din învățământul obligatoriu beneficiază de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, în tot timpul anului calendaristic.

(10) Elevii orfani sau cei proveniți din sistemul de ocrotire a minorilor, beneficiază de gratuitate pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, în tot timpul anului calendaristic.

(11) Elevii din învățământul de stat și particular acreditat beneficiază de gratuitate pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, operă, film și la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice în limita bugetelor aprobate.

(12) Elevii bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (11) și de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, în tot timpul anului calendaristic.

Art. 69 - Activități extrașcolare

(1) Conținutul educației la toate nivelurile de organizare a învățământului se completează prin activități extrașcolare.

(2) Activitatea extrașcolară se organizează de către unități de învățământ, cluburi, palate ale copiilor, administrațiile județene ale taberelor, conducerile taberelor școlare și bazelor sportive, turistice și de agrement și de alte unități pentru activități complementare, cu sprijinul familiei și al altor factori interesați.

(3) Activitățile extrașcolare au conținut științific, cultural-artistic, umanitar, ecologic, moral-civic, tehnico-aplicativ, turistic, sportiv, precum și caracter recreativ.

(4) Palatul Național al Copiilor și Elevilor din București, subordonat Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, precum și palatele copiilor din județe, aflate în subordinea inspectoratelor școlare, au și rol metodologic pentru activitățile extrașcolare.

(5) Palatele și cluburile copiilor sunt unități de învățământ pentru activități extrașcolare, personalul acestora beneficiind de drepturile și obligațiile prevăzute în prezenta lege.

(6) Organizarea și competențele unităților specializate în activitatea extrașcolară se stabilesc prin regulament aprobat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în colaborare cu Ministerul Tineretului și Sportului.

(7) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin inspectoratele școlare, asigură și controlează realizarea obiectivelor educației și formării profesionale prin activități extrașcolare.

(8) Activitățile extrașcolare – științifice, tehnice, cultural-artistice și sportive, precum și cele pentru elevii capabili de performanțe sunt finanțate de la bugetul de la stat și de la bugetele locale, conform normelor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. În acest scop se pot folosi și alte surse de finanțare.

(9) Prevederile alin. (7) se aplica și în cazul taberelor de creație, sportive și de odihnă ale elevilor.

TITLUL IV – ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 70 - Misiunea învățământului superior

(1) Misiunea învățământului superior este de a genera formarea profesională de nivel universitar, de a produce cunoaștere prin cercetare științifică, inovare și creație.

(2) În cadrul misiunii generale stabilite la art. 29, alin. (5), instituțiile de învățământ superior decid, la nivelul senatului universitar, și fac publică misiunea asumată, care poate fi de:

- a) învățământ – organizează programe de studii de licență;
- b) învățământ și cercetare științifică/creație artistică – organizează programe de studii de licență și masterat;
- c) cercetare științifică avansată/creație artistică și învățământ – organizează programe de studii de licență, masterat, doctorat și postuniversitare.

Art. 71 - Asumarea și validarea misiunii

(1) Instituțiile de învățământ, pe baza standardelor naționale aprobate în acest scop prin hotărâre a Guvernului la propunerea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și a unui audit intern își asumă una dintre misiunile prevăzute la art. 70, alin. (2).

(2) Misiunea asumată este supusă evaluării instituționale în condițiile legii. În urma acestei evaluări, misiunea se validează/invalidază și se informează atât instituția de învățământ superior cât și Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării face publică misiunii instituției de învățământ superior.

(4) Realizarea evaluării instituționale pentru stabilirea statutului misiunii instituției de învățământ superior se face periodic, din 5 în 5 ani și are ca scop orientarea beneficiarilor de educație.

(5) Universitatea multiculturală este recunoscută și încurajată ca model de bună practică și de dezvoltare a relațiilor interetnice.

Art. 72 - Structura învățământului superior

(1) La nivel universitar, formarea inițială se realizează prin studii universitare organizate pe trei cicluri, iar formarea continuă prin studii postuniversitare.

(2) Cele trei cicluri de studii universitare sunt:

- a) studiile universitare de licență;
- b) studiile universitare de masterat;
- c) studiile universitare de doctorat.

(3) Studiile postuniversitare sunt:

- a) programe post-doctorale, cu o durată de minim un an;
- b) de specializare, cu o durată de două sau mai multe semestre;
- c) programe de formare continuă pe tot parcursul vieții.

Art. 73 - Programe de studiu

(1) Formarea la nivel universitar și postuniversitar se realizează prin programe de studii desfășurate în instituții de învățământ superior: universități, institute, academii de studii și școli de studii academice postuniversitare care funcționează în condițiile legii.

(2) Programul de studii:

- a) constă în totalitatea activităților de proiectare, organizare, conducere și realizare efectivă a predării, învățării, evaluării și cercetării dintr-un domeniu care conduce la obținerea unei calificări universitare;
- b) planifică și organizează volumul de muncă specific activităților de predare, învățare, aplicare practică și examinare în concordanță cu Sistemul

European al Creditelor Transferabile (ECTS), exprimându-l în termenii creditelor de studii.

(3) Organizarea fiecărui program de studii este de competența instituțiilor de învățământ superior, cu respectarea legislației în vigoare.

(4) Programele de studii se diferențiază în funcție de:

- a) nivelul pregătirii: licență, masterat, doctorat, post-doctorat; specializare, formare continuă;
- b) domeniul de specializare a cunoașterii, conform cu diviziunea academică a cunoașterii și cu diviziunea profesională a muncii;
- c) forma de învățământ;
- d) limba de predare;
- e) localitatea geografică, respectiv locul unde se desfășoară procesul de învățământ.

(5) Un program de studii se concretizează prin:

- a) curriculumul care cuprinde ansamblul de disciplinele ce conferă o calificare universitară, repartizate succesiv pe ani de studii și cu ponderi exprimate în credite de studiu de tipul ECTS. Acesta este în responsabilitatea instituției de învățământ superior, cu respectarea standardelor naționale;
- b) prin excepție, curriculumul pentru Departamentele de pregătire a personalului didactic se stabilește de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării;
- c) programele analitice sau fișe ale disciplinelor în care sunt formulate: competențele generale și de specialitate, conținutul predării și învățării și practicile asociate predării, învățării și evaluării;
- d) organizarea activităților studenților și a personalului didactic în perioada de realizare a programului de studii;

e) sistemul de asigurare a calității a activităților de realizare a programului de studii.

f) un responsabil al programului de studii cu atribuții stabilite de Carta universitară.

(6) Un program de studii funcționează legal dacă este autorizat provizoriu sau acreditat. Organizarea și desfășurarea de programe de studii neautorizate/neacreditate se sancționează cu neregnoașterea studiilor pentru beneficiari, precum și cu amendă penală pentru organizatori, într-un quantum egal cu contravaloarea sumelor încasate de aceștia cu titlu de taxă.

(7) Autorizarea provizorie și acreditarea programelor de studii se realizează distinct pentru fiecare formă de învățământ, limbă de predare și pentru fiecare locație geografică în care se desfășoară.

(8) Durata programelor de studii și numărul de credite de studii transferabile aferente, pe cicluri, forme de învățământ și domenii, se stabilesc de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, și se aprobă prin hotărâre a Guvernului.

(9) Pentru profesiile reglementate la nivelul Uniunii Europene reglementarea națională nu poate contraveni celei europene.

(10) Nomenclatorul domeniilor și specializărilor, structura instituțiilor de învățământ superior și programele de studii universitare acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, locațiile geografice de desfășurare, numărul de credite de studii transferabile pentru fiecare program, formă de învățământ, precum și limba de predare se stabilesc anual prin hotărâre a Guvernului, promovată de către Ministerul Educației Cercetării și Inovării, înainte de 31 martie al fiecărui an.

(11) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, împreună cu patronatele, în colaborare cu instituțiile de învățământ superior și cu partenerii sociali, corelează oferta educațională a învățământului universitar, pe cicluri și programe

de studii, cu cerințele pieței muncii și cu dezvoltarea vieții sociale, în baza unor studii de prognoză economică și socială.

Art. 74 - Admiterea în programe de studiu

(1) Admiterea în învățământul superior de stat, particular și confesional pentru fiecare ciclu și program de studii universitare este de competența fiecărei instituții de învățământ superior și se organizează pe baza metodologiilor specifice de admitere stabilite de fiecare instituție de învățământ superior, cu respectarea prevederilor legale în vigoare. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate elabora metodologii generale de organizare a examenului de admitere în învățământul superior.

(2) La admiterea în învățământul superior de stat, particular și confesional pentru fiecare ciclu și program de studii universitare pot candida cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene în aceleași condiții prevăzute de lege pentru cetățenii români, inclusiv în ceea ce privește taxele de școlarizare. Recunoașterea studiilor efectuate de aceștia în țările de domiciliu se va realiza de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, în condițiile legii.

(3) Concursul pentru admiterea pentru fiecare ciclu și program de studii universitare se organizează de către universitate înainte de începerea anului universitar.

(4) Metodologia, condițiile de admitere și școlarizare proprii fiecărei universități se publică, conform prevederilor legale în vigoare, prin afișare la sediul instituției de învățământ superior și prin publicare pe pagina proprie de internet, înainte de 15 aprilie a fiecărui an, pentru toate programele de studii.

(5) Admiterea în învățământul superior de stat, particular și confesional pentru fiecare ciclu și program de studii universitare poate să fie susținută în limba română, în limbile minorităților naționale, sau într-o limbă de circulație

internațională, corespunzător limbii de predare în care este autorizat/acreditat programul.

(6) La admiterea în toate ciclurile de studii universitare cu predare în limba română, cetățenii străini au obligația să prezinte un certificat de competență lingvistică pentru limba română eliberat de instituții abilitate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. Aceeași condiție se impune și în cazul transferurilor cursanților între instituțiile de învățământ superior acreditate, care, potrivit legii, au dreptul să școlarizeze cetățenii străini și sunt recunoscute de statul român.

(7) Instituțiile de învățământ superior pot percepe de la candidați, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, taxe de înscriere pentru organizarea și desfășurarea admiterii, în cuantumurile aprobate de senatele universitare. Senatele universitare pot să prevadă, prin metodologiile proprii de admitere, scutirea de plata acestor taxe sau reducerea lor.

(8) Mediile generale/punctajele generale obținute de candidați la admitere sunt valabile pentru stabilirea ordinii de clasificare numai la instituția la care aceștia au candidat, în conformitate cu procedurile proprii de admitere.

(9) Un candidat declarat admis poate beneficia de finanțare de la buget o singură dată, pentru fiecare dintre cele 3 cicluri de studii universitare.

(10) Persoana admisă la un program de studii universitare de licență sau masterat are calitatea de student pe întreaga perioadă de desfășurare a programului respectiv, de la înmatriculare și până la susținerea examenului de finalizare a studiilor.

(11) Persoana admisă la doctorat are calitatea de student-doctorand pe întreaga perioadă de desfășurare a programului, de la înmatriculare și până la susținerea publică a tezei de doctorat.

(12) Persoana admisă la un program de studii post-universitare are pe întreaga perioadă de desfășurare a acestuia calitatea de cursant.

(13) Persoana admisă la un program de studii post-doctorale are pe întreaga perioadă de desfășurare a acestuia calitatea de cercetător post-doctorat.

(14) Metodologiile proprii de admitere ale instituțiilor de învățământ superior trebuie să prevadă criterii de departajare a candidaților, inclusiv în cazul mediilor egale obținute la admitere, astfel încât numărul candidaților declarați admiși, cu finanțare de la bugetul de stat, să nu depășească cifra de școlarizare alocată fiecărui domeniu sau fiecărei specializări/fiecărui program de studii.

(15) Rezolvarea contestațiilor depuse de candidații respinși este în exclusivitate de competența instituțiilor de învățământ superior, conform metodologiilor proprii de admitere. Decizia comisiei de contestații este definitivă.

(16) Instituțiile de învățământ superior au obligația să restituie, în cel mult 48 de ore de la depunerea cererii și necondiționat, fără perceperea unor taxe, dosarele candidaților respinși sau ale celor care renunță la locul obținut prin admitere, după afișarea rezultatelor finale.

Art. 75 - Registrul Matricol Unic

(1) Registrul Matricol Unic, numit în continuare RMU, este o bază de date oficială și este protejat legal. Falsificarea înregistrărilor din RMU constituie infracțiune și se pedepsește cu amendă penală, conform prevederilor legale cu privire la falsul în înscrisuri.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării elaborează și aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării Regulamentul privind constituirea și utilizarea informațiilor care sunt cuprinse în Registrului Matricol Unic, în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) Instituțiile de învățământ superior de stat, particulare sau confesionale, acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, sunt obligate să transmită, anual, datele referitoare la studenții înmatriculați în vederea înscrierii acestora în RMU.

(4) Registrele matricole ale instituțiilor de învățământ superior constituite în formă electronică devin parte din RMU.

Art. 76 - Contracte de studii

(1) Instituția de învățământ superior semnează cu fiecare student/student-doctorand înmatriculat la un program de studii un contract de studii. În cazul studiilor universitare de doctorat, contractul de studii este semnat și de conducătorul de doctorat.

(2) În contractual de studii sunt prevăzute drepturile și obligațiile fiecărei părți implicate în ciclul de studii universitare de licență, pe toată durata ciclului, masterat sau doctorat, astfel încât să fie realizate cerințele de asigurare a calității.

(3) Modelul contractului de studii se elaborează de fiecare instituție de învățământ superior, în concordanță cu prevederile regulamentelor de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare.

(4) Pe parcursul ciclului de studii universitare de licență, masterat și doctorat, studentul, respectiv studentul-doctorand, poate trece de la un program de studii la altul, respective de la o formă de învățământ la alta, în cadrul aceleiași specializări și/sau domeniu de studii, potrivit prevederilor contractului de studii, a regulamentelor de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare.

Art. 77 - Forme de organizare

(1) În cadrul programelor de studii de licență și masterat, cu excepția programelor de doctorat și a programelor din domeniul sănătate, activitatea didactică se poate organiza în următoarele forme: învățământ de zi, seral, cu frecvență redusă și la distanță. Mijloacele de comunicare electronică la distanță și activitățile directe prin internet (on-line) pot fi utilizate ca instrumente de învățare.

(2) Programele ciclului universitar de doctorat se pot organiza numai la formele zi și cu frecvență redusă.

(3) Programele ciclului universitar de licență în domeniul sănătate se pot organiza numai la forma de zi.

(4) Diplomele și certificatele de studii eliberate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile legii, pentru aceleași specializări, indiferent de forma de învățământ absolvită, sunt echivalente.

(5) Programele de studii se autorizează provizoriu/se acreditează distinct pe fiecare formă de organizare a învățământului.

(6) Formele de învățământ seral și cu frecvență redusă, precum și la distanță pot fi organizate de instituțiile de învățământ superior dacă îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) instituția de învățământ superior este acreditată;

b) programul de studii ce urmează a fi organizat este acreditat la forma de zi.

Art. 78 - Examine de finalizare a studiilor

(1) Examinele de finalizare a studiilor în învățământul superior sunt:

a) examenul de licență, pentru ciclul de studii universitare de licență;

b) examenul de disertație, pentru ciclul de studii universitare de masterat;

c) examenul de susținere a tezei de doctorat;

d) examenul de diplomă, pentru programele de studii postuniversitare de tip specializare;

e) examenul de selecție, care precede examenul de licență, în cazul studenților/absolvenților care provin de la instituții de învățământ superior și/sau programe de studii care au intrat în lichidare.

(2) Examinele precizate la alin. (1) se organizează și se desfășoară numai de către instituțiile de învățământ superior acreditate, în condițiile prezentei legi, pe baza unui Regulament aprobat de ministrul educației, cercetării în termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi și în condițiile stabilite prin Carta universitară.

(3) Instituțiile de învățământ superior acreditate, aflate în perioada de monitorizare specială, au dreptul să organizeze, după caz, examene de licență sau examene de disertație numai pentru absolvenții proprii ai specializărilor acreditate și ai specializărilor autorizate să funcționeze provizoriu, care fac parte din același domeniu sau din domenii apropiate ale aceluiași domeniu fundamental cu specializările acreditate.

(4) În fiecare an universitar, examenele de finalizare a studiilor se pot organiza, de regulă, în două sesiuni, în perioadele stabilite de senatul instituției organizatoare.

(5) Pentru situații speciale, prevăzute în regulamentele de organizare și desfășurare a programelor de studii, instituția organizatoare poate organiza sesiuni speciale de examene de finalizare a studiilor.

(6) Examenele de finalizare a studiilor se susțin în limba de predare pentru care este autorizat/acreditat programul.

(7) Finalizarea studiilor se realizează astfel:

a) gratuit, o singură dată, pentru studenții ale căror studii sunt finanțate de la buget;

b) cu taxă, pentru studenții ale căror studii au fost organizate cu taxă;

(8) Senatele universitare pot să prevadă, prin metodologiile proprii, scutirea de plată sau reducerea taxelor în condițiile alin. (7).

(9) Rezolvarea contestațiilor depuse de candidații respinși este în exclusivitate de competența instituțiilor de învățământ superior, conform metodologiilor proprii de organizare a examenelor de finalizare a studiilor. Decizia comisiei de contestații este definitivă.

CAP. II – CICLUL I – STUDII UNIVERSITARE DE LICENȚĂ

Art. 79 - Organizarea studiilor universitare de licență

(1) Studiile universitare de licență corespund unui număr cuprins între minimum 180 și maximum 240 de credite de studii transferabile, conform Sistemului european de credite de studii transferabile ECTS.

(2) La învățământul de zi, durata normală a studiilor universitare de licență este, după caz, de 3-4 ani și corespunde unui număr de 60 de credite de studii transferabile pentru un an de studii. Durata studiilor de licență pentru învățământul tehnic este de 4 ani.

(3) Pentru formele de învățământ seral, cu frecvență redusă, respectiv la distanță durata studiilor este cu un an mai lungă decât la forma de zi.

(4) În situații excepționale, studenții înmatriculați la programele de studii la forma de învățământ la zi pot parcurge doi ani de studii într-un singur an, cu excepția primului și ultimului an de studii, în condițiile prevăzute de regulamentele de organizare și desfășurare a programelor de studii și cu respectarea legislației în vigoare. Studenții înmatriculați la programele de studii la formele seral, cu frecvență redusă și la distanță nu pot parcurge doi ani de studii într-un singur an.

(5) Studiile universitare de licență asigură un nivel de calificare adecvat exercitării unei profesii în vederea inserției pe piața forței de muncă, prin cunoștințe generale și de specialitate corespunzătoare.

(6) În cadrul studiilor universitare de licență este obligatorie efectuarea unor stagii de practică.

(7) Studiile universitare de licență în forma de învățământ de zi se pot organiza în regim de finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării alocă anual pentru studiile universitare de licență în forma de învățământ de zi un număr de locuri finanțate de la buget, pentru universitățile de stat.

(8) Studiile universitare de licență în forma de învățământ seral, cu frecvență redusă sau la distanță se organizează, de regulă, în regim cu taxă. Numărul de

locuri pentru studiile universitare de licență în regim cu taxă și cuantumul acesteia se stabilesc de către senatul fiecărei instituții de învățământ superior, pe baza legislației în vigoare și cu respectarea cerințelor de asigurare a calității și se fac publice până la 15 aprilie a fiecărui an.

(9) Programul de studii universitare de licență se desfășoară în cadrul instituțiilor de învățământ superior pe baza planurilor de învățământ elaborate în concordanță cu standardele naționale, pe domenii de studii și specializări.

(10) Instituțiile de învățământ superior autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate adoptă, prin decizie a senatului, Regulamentul de organizarea și desfășurare a programelor de studii din cadrul ciclului I – studii universitare de licență, în conformitate cu standardele naționale de calitate specifice domeniilor/specializărilor.

Art. 80 - Admiterea la studiile universitare de licență

(1) Admiterea pentru ciclul universitar de licență se organizează de instituția de învățământ superior pe domenii, la specializările/programele de studii autorizate să funcționeze provizoriu sau acreditate.

(2) Pot participa la admiterea în ciclul I de studii universitare de licență absolvenții de liceu cu diplomă de bacalaureat sau diplomă echivalentă cu aceasta.

(3) Candidații la studiile universitare de licență care au obținut în perioada studiilor liceale distincții – premiile I, II, III, mențiuni, premii speciale – la olimpiadele școlare internaționale recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării beneficiază de dreptul de a se înscrie, fără susținerea concursului de admitere, pe locuri finanțate de la buget, la cursurile a două programe de studii. De această prevedere se poate beneficia o singură dată, cu respectarea legislației în vigoare.

(4) Instituțiile de învățământ superior pot prevedea în Carta Universitară condiții specifice de admitere pentru cei care au obținut distincții la olimpiadele și

concursurile școlare naționale, recunoscute de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și la cele internaționale, altele decât cele menționate la alin. (3).

Art. 81 - Finalitățile generale ale studiilor universitare de licență

(1) Finalitatea unui program de studii de licență constă în acumularea unor competențe profesionale și transversale.

(2) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de licență se numește „diplomă de licență” sau, după caz, „diplomă de inginer”.

(3) Pe diploma de licență se menționează toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ. Diploma de licență este însoțită de „suplimentul la diplomă” care se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

(4) Diploma de licență/inginer atestă faptul că titularul acesteia a dobândit cunoștințe și competențe generale și de specialitate, precum și abilități cognitive specifice profesiei.

(5) Absolvenții cu diplomă a studiilor universitare de licență au dreptul să-și exercite profesia, conform diplomei dobândite, sau pot continua studiile în cadrul ciclului II – studii universitare de masterat.

Art. 82 - Examenul de licență

(1) Finalizarea unui program de studii universitare de licență se realizează prin susținerea examenului de licență, care constă din 2 probe, al căror conținut este stabilit de senatul universitar, și anume:

a) proba 1: evaluarea cunoștințelor fundamentale și de specialitate;

b) proba a 2-a: prezentarea și susținerea lucrării de licență/proiectului de diplomă;

(2) În învățământul superior medico-farmaceutic uman, proba 1 din cadrul examenului de finalizare a studiilor se constituie dintr-o componentă națională și, după caz, o componentă specifică. Componenta națională se realizează sub formă de lucrare scrisă din tematica și din bibliografia anunțate de către comisia

de organizare, formată din specialiști desemnați de conducerea universităților de medicină și farmacie acreditate.

CAP. III – CICLUL II – STUDII UNIVERSITARE DE MASTERAT

Art. 83 - Organizarea studiilor universitare de masterat

(1) Programele de studii universitare de masterat:

- a) aprofundează sau extind pregătirea din ciclul de licență și asigură specializarea științifică sau de creație artistică și constituie o bază obligatorie pentru studiile doctorale;
- b) au o durată normală de 1-2 ani și corespund unui număr de 30 de credite de studii transferabile pentru un semestru de studiu;
- c) corespund unui număr de credite de studii transferabile cuprins, de regulă, între 90 și 120. Prin excepție, în funcție de durata studiilor universitare de licență, limita inferioară poate fi de 60 de credite de studii transferabile;

(2) Durata totală cumulată a ciclului I – studii universitare de licență și a ciclului II – studii universitare de masterat trebuie să corespundă obținerii a cel puțin 300 de credite de studiu transferabile.

(3) Programele de studii universitare de masterat se organizează:

- a) de regulă, la forma de învățământ de zi, în regim de finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării alocă anual, pentru învățământul de stat, pentru studiile universitare de masterat în forma de învățământ de zi un număr de locuri finanțate de la buget;
- b) în forma de învățământ cu frecvență redusă sau la distanță în regim cu taxă. Numărul de locuri pentru studiile universitare de masterat în regim cu taxă și cuantumul acestora se stabilesc de către senatul fiecărei instituții de învățământ superior, cu respectarea cerințelor de asigurare a calității.

(4) Pentru profesii reglementate prin norme ori recomandări sau bune practici europene, ciclul I și ciclul II pot fi oferite comasat într-un program unitar de

studii universitare cu o durată cuprinsă între 5 și 6 ani, la învățământul de zi, cu frecvență, în condițiile prezentei legi, diplomele obținute fiind echivalente titlului de master.

(5) În cadrul studiilor universitare de masterat se pot solicita, peste numărul de credite obligatorii, credite acumulate din stagii de practică sau stagii de pregătire în străinătate.

(6) Instituțiile de învățământ superior acreditate adoptă, prin hotărâre a senatului, Regulamentul de organizarea și desfășurare a programelor de studii din cadrul ciclului II – studii universitare de masterat, în conformitate cu standardele naționale de calitate și, după caz, cu standardele specifice domeniilor în care instituția de învățământ superior are dreptul legal de a organiza programe de studii universitare de masterat.

(7) Numărul de locuri finanțate anual de la bugetul de stat în condițiile alin. (3) reprezintă minimum 50% din numărul de absolvenți cu diplomă acordată după finalizarea studiilor universitare de licență finanțate de la bugetul de stat, la nivel național.

(8) Programele de studii universitare de masterat sunt acreditate pe domenii de ARACIS în conformitate cu standardele naționale de calitate.

(9) Instituțiile de învățământ superior pot iniția și dezvolta programe de studii universitare de masterat, la orice formă de învățământ, la solicitarea instituțiilor publice sau a altor factori interesați, cu asigurarea finanțării corespunzătoare de către aceștia și cu respectarea procedurilor de acreditare a programelor de studii, în conformitate cu legislația în vigoare.

(10) În funcție de obiectivele educaționale și/sau de cercetare urmărite, un program de studii universitare de masterat poate fi:

- a) de aprofundare, care asigură accentuarea achizițiilor de cunoștințe și de deprinderi într-o direcție de studii din domeniul de licență absolvit;

- b)interdisciplinar, care asigură dezvoltarea unor competențe specifice, dintr-o perspectivă interdisciplinară, în două sau mai multe domenii, în raport cu o temă dată;
 - c)de cercetare, care oferă programe avansate de inițiere în cercetare și asigură pregătirea studenților în vederea parcurgerii unui program de studii universitare de doctorat;
 - d)complementar, care adaugă la competențele obținute în cadrul programului de licență alte competențe, care să lărgască aria de cunoaștere și de inserție profesională;
 - e)profesional, în programul de formare continuă, care urmărește atingerea/menținerea unui înalt grad de profesionalizare a celor care activează deja într-un anumit domeniu. În acest caz, instituțiile de învățământ superior pot stabili parteneriate cu agenții economici, asociațiile profesionale și/sau instituții publice pentru dezvoltarea unor programe de studii universitare de masterat care să răspundă cerințelor pieței muncii;
 - f) didactic, care asigură formarea abilităților și achiziția cunoștințelor pedagogice pentru cadre didactice.
- (11) Instituțiile de învățământ superior pot stabili parteneriate cu agenții economici, asociațiile profesionale și/sau instituții publice pentru dezvoltarea unor programe de studii universitare de masterat care să răspundă cerințelor pieței muncii.
- (12) Domeniile în care o instituție de învățământ poate organiza studii universitare de masterat sunt:
- a) domeniile studiilor universitare de licență în care instituția este acreditată și evaluată periodic instituțional, potrivit legii. Instituțiile de învățământ superior promovează interdisciplinaritatea în studiile universitare de masterat.

b) instituția de învățământ superior, pentru domeniile științifice pentru care este acreditată, poate înființa programe de masterat cu condiția respectării standardelor naționale de asigurare a calității și cu respectarea procedurilor de autorizare, respectiv acreditare;

(13) Un program de studiu de masterat poate fi înființat și poate funcționa doar dacă universitatea dispune de cadre didactice titulare proprii, cu titlu de profesor sau de conferențiar, pentru cel puțin jumătate din disciplinele aferente programului de studii.

(14) Titularii de curs pot fi cadrele didactice cu gradul de profesor universitar conducător de doctorat, profesor universitar, conferențiar universitar sau lector/șef de lucrări care au obținut titlul de doctor.

(15) Pot fi cadre didactice în cadrul unui program de masterat numai acele cadre didactice care au obținut titlul științific de doctor.

(16) Prin excepție de la prevederile alin. (14), în cadrul acelor programe de studii universitare de masterat în care există o important dimensiune practică, pot fi invitate să predea în calitate de cadre didactice asociate, personalități ale domeniului respectiv care nu dețin titlul științific de doctor. Această categorie de cadre didactice asociate poate acoperi cel mult 25% din totalul orelor prevăzute în planul de învățământ pentru un program de studii de masterat. Echivalarea gradului universitar al cadrului didactic asociat se va face prin hotărâre de Senat.

(17) Programul de studii universitare de masterat se desfășoară în cadrul instituțiilor de învățământ superior pe baza planului de învățământ aprobat de senatul universitar și care cuprinde atât discipline de cunoaștere avansată în cadrul domeniului de studii universitare de masterat, cât și module de pregătire complementară necesare pentru o inserție rapidă a absolventului de studii universitare de masterat pe piața muncii.

(18) Programul de pregătire al masterandului trebuie să conțină și o componentă de cercetare științifică sau creație artistică, în concordanță cu specificul domeniului de studii.

Art. 84 - Admiterea la studii universitare de masterat

(1) Admiterea la studiile universitare de masterat se realizează de către instituții de învățământ superior acreditate la programe de studii de masterat acreditate, conform legii.

(2) Pot candida la programe de studii universitare de masterat absolvenții cu diplomă de licență sau echivalentă.

(3) Condițiile de admitere sunt aceleași pentru ambele categorii de candidați prevăzute la alin. (2).

Art. 85 - Finalitățile generale ale studiilor universitare de masterat

(1) Un program de masterat asigură continuarea acumulării, la un nivel superior, a unor cunoștințe generale și de specialitate, dezvoltând competențe generale și de specialitate și abilități cognitive specifice.

(2) Cunoștințele generale se referă la:

- a) familiarizarea cu cele mai noi și avansate dezvoltări ale cunoașterii în domeniu;
- b) abilități superioare de cercetare independentă și creație artistică originală;
- c) capacitatea de a aplica teoria în situații noi și care nu au putut fi prevăzute.

(3) Cunoștințele de specialitate se referă la:

- a) asimilarea de cunoștințe noi;
- b) identificarea, abordarea și soluționarea de probleme cognitive și profesionale noi;
- c) compararea cunoștințelor noi cu cele tradiționale și capacitatea de a stabili relații între acestea, în vederea sesizării direcțiilor noi de dezvoltare a cunoașterii și a profesiei.

(4) Competențele generale se referă la:

- a) aplicarea creativă a tehnicilor de cercetare și rezolvare de probleme;
- b) elaborarea de studii și rapoarte publicabile sau aplicabile profesional;
- c) capacitatea de a conduce grupuri de lucru și de a comunica în contexte dintre cele mai diverse;
- d) capacitatea de a acționa independent și creativ în abordarea și soluționarea problemelor, de a evalua obiectiv și constructiv stări critice, de a rezolva creativ probleme și de a comunica rezultate în mod demonstrativ;
- e) abilități de conducător și angajare clară pe calea propriei dezvoltări profesionale.

(5) Abilitățile cognitive specifice presupun:

- a) evaluarea critică a rezultatelor unor noi cercetări;
- b) formularea de alternative interpretative și demonstrarea relevanței acestora;
- c) aplicarea creativă a metodelor de cercetare și creație artistică;
- d) conceperea și conducerea proceselor specifice domeniului.

(6) Competențele de specialitate se stabilesc prin reglementări proprii fiecărui domeniu.

(7) Diploma de licență/absolvire a absolvenților învățământului superior de lungă durată este echivalentă cu diploma de studii universitare de masterat, în specialitate.

Art. 86 - Examenul de disertație

(1) Finalizarea unui program de studii universitare de masterat se realizează prin susținerea examenului de disertație care constă din 1-2 probe, stabilite de senatul universitar, și anume:

- a) proba 1: prezentarea și susținerea publică a disertației;
- b) proba a 2-a: la decizia senatului, după caz, o probă practică.

(2) Tema disertației se stabilește de către conducătorul de disertație împreună cu masterandul și se corelează cu programul de pregătire universitară de masterat, cu domeniul de competență al conducătorului de disertație, cu programele și cu

politica instituțională ale instituției de învățământ superior. Tema disertației se aprobă de conducerea facultății sau departamentului în care se desfășoară studiile universitare de masterat.

(3) Conducătorul de disertație poate fi oricare dintre cadrele didactice, cu titlul științific de doctor.

(4) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de masterat se numește „diplomă de master” și cuprinde toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ. Aceasta este însoțită de „suplimentul la diplomă” care se eliberează gratuit, în limba română și o limbă de circulație internațională.

(5) Diplomele de studii universitare de masterat atestă că titularii acestora au dobândit cunoștințe și competențe generale și de specialitate, precum și abilități cognitive specifice.

CAP. IV – CICLUL III – STUDII UNIVERSITARE DE DOCTORAT

Art. 87 - Organizarea studiilor universitare de doctorat

(1) Doctoratul constituie ciclul superior de studii universitare a cărui finalitate este dezvoltarea cunoașterii prin cercetare științifică originală și prin creație artistică. Școala doctorală este o structură de pregătire prin doctorat alături de pregătirea individuală.

(2) Studiile universitare de doctorat se pot organiza și în cotutelă, caz în care:

a) studentul-doctorand își desfășoară activitatea sub îndrumarea concomitentă a unui conducător de doctorat din România și a unui conducător de doctorat dintr-o altă țară, sau sub îndrumarea concomitentă a doi conducători științifici din universități diferite din România, pe baza unui acord scris între instituțiile organizatoare implicate.

b) acordul prevăzut la lit. a) stabilește recunoașterea reciprocă a titlului științific de doctor de către autoritățile de resort din cele două țări, pe baza

competențelor acestora și în conformitate cu prevederile legale din fiecare țară, precum și alte precizări care nu exced legislației din fiecare țară.

(3) În contextul politicilor de asigurare a mobilității universitare, instituția de învățământ superior organizatoare de doctorat poate angaja, pe bază de contract, specialiști din străinătate care dețin dreptul legal de a conduce doctorat.

(4) Doctoratul are două componente: un program de pregătire bazat pe studii universitare avansate și pe pregătirea individuală și un program de cercetare științifică sau creație artistică originală.

(5) Doctoratul se organizează în instituțiile de învățământ superior aprobate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, numit în continuare CNATDCU, pe baza evaluării periodice a capacității lor instituționale de a oferi un mediu integrat de învățare și cercetare avansată, de nivel național sau internațional.

(6) Instituția de învățământ superior care a primit aprobarea, în condițiile legii, de a organiza doctorat este Universitate Organizatoare de Doctorat, denumită în continuare UOD. Doctoratul se poate aproba într-unul sau mai multe domenii.

(7) Evaluarea se face la nivelul fiecărei instituții de învățământ superior pentru fiecare domeniu de doctorat de către o comisie de experți desemnată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pe baza unui sistem de criterii și a unei metodologii care se aprobă prin hotărâre a guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării. Fiecare domeniu este evaluat periodic din 5 în 5 ani. Din aceste comisii fac parte și studenții doctoranzi.

(8) Pe baza rezultatelor evaluării instituției de învățământ superior, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare propune Ministerului Educației, Cercetării și Inovării acordarea sau, după caz, retragerea dreptului de organizare de studii universitare de doctorat. Dreptul de a

organiza studii universitare de doctorat se atestă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(9) Universitatea Organizatoare de Doctorat:

- a) adoptă, prin decizie a senatului, Regulamentul de organizarea și desfășurare a programelor de studii din cadrul ciclului III – studii universitare de doctorat, în conformitate cu standardele naționale de calitate și, după caz, cu alte standarde specifice domeniilor în care instituția de învățământ superior are dreptul legal de a organiza programe de studii universitare de doctorat;
- b) are obligația de a publica un raport anual privind ciclul de studii universitare de doctorat;
- c) poate constitui rețele de studii doctorale pentru asigurarea inter și transdisciplinarității;
- d) poate admite rezolvarea unor teme complexe de cercetare științifică prin formarea unor echipe inclusiv multidisciplinare de studenți-doctoranzi.

(10) Studiile universitare de doctorat au, de regulă, o durată minimă de 3 ani și cuprind:

- a) un program de pregătire, individual sau în cadrul școlii doctorale, sub coordonarea conducătorului de doctorat;
- b) un program individual de cercetare științifică sau creație artistică, sub coordonarea conducătorului de doctorat.

(11) În situații speciale:

- a) când tematica abordată necesită o perioadă mai mare de studiu sau experimentare, durata poate fi prelungită cu 1-2 ani, cu aprobarea senatului universitar, la propunerea conducătorului de doctorat. Această perioadă de prelungire a ciclului de studii universitare de doctorat, în cazul doctoratului la forma de învățământ de zi organizate în regim de finanțare de la bugetul de stat, poate primi o extensie a finanțării în condițiile stabilite prin ordin

al ministrului educației, cercetării și inovării, la propunerea Consiliului Național de Finanțare a Învățământului Superior;

b) când studentul doctorand poate dovedi parcurgerea unor stagii anterioare de doctorat, în același domeniu fundamental de științe, și/sau a unor stagii de cercetare științifică desfășurate în țară sau străinătate, în universități sau în centre de cercetare de prestigiu, care s-au concretizat prin publicații la edituri recunoscute internațional, perioada programului de pregătire și a programului individual de cercetare științifică poate fi redusă parțial, în conformitate cu prevederile Regulamentului de organizare și desfășurare a programelor de studii din cadrul ciclului III – studii universitare de doctorat.

(12) În cadrul programului de pregătire universitară avansată, pentru a evidenția rezultatele formării, concomitent cu sistemul de evaluare se utilizează sistemul de credite transferabile. Fiecare UOD este autorizată să stabilească propriile reguli de evaluare a doctoranzilor și criteriile specifice de promovare a probelor din cadrul programului de pregătire universitară avansată.

(13) Susținerea tezei de doctorat se face la finalizarea stagiului. În situații speciale UOD poate aproba depășirea termenului.

(14) Studiile universitare de doctorat se pot întrerupe pe motive temeinice, conform prevederilor Regulamentului de organizare și desfășurare a programelor de studii din cadrul ciclului III – studii universitare de doctorat. În acest caz, durata desfășurării doctoratului se prelungește corespunzător cu perioadele cumulate ale întreruperilor aprobate.

Art. 88 - Forme de organizare a studiilor universitare de doctorat

(1) Studiile universitare de doctorat se organizează:

a) la forma de învățământ de zi, în regim de finanțare de la bugetul de stat sau în regim cu taxă. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării alocă, anual, pentru învățământul de stat un număr de locuri finanțate de la buget care

reprezintă minimum 10% din numărul de absolvenți cu diplomă acordată după finalizarea studiilor universitare de masterat la nivel național finanțate de la bugetul de stat.

b) la forma de învățământ cu frecvență redusă, numai în regim cu taxă.

Numărul de locuri pentru studiile universitare de doctorat în regim cu taxă și cuantumul acestora se stabilesc de către senatul fiecărei instituții de învățământ superior, conform legii.

(2) UOD pot iniția și dezvolta programe de studii universitare de doctorat, la solicitarea instituțiilor publice sau a altor factori interesați, cu asigurarea finanțării corespunzătoare de către aceștia și cu respectarea procedurilor de acreditare a programelor de studii, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 89 - Limba de organizare și desfășurare a studiilor universitare de doctorat

Doctoratul se poate desfășura în limba română, în limba minorităților naționale sau într-o limbă de circulație internațională, conform contractului de studii doctorale încheiat între UOD, conducătorul de doctorat și studentul-doctorand.

Art. 90 - Admiterea la studii universitare de doctorat

(1) Admiterea candidaților la studii universitare de doctorat, indiferent de forma de învățământ în care se organizează, se face prin concurs organizat anual de UOD, de regulă înainte de începutul anului universitar.

(2) Organizarea și desfășurarea concursului de admitere la studii universitare de doctorat se realizează în conformitate cu regulamentul propriu al fiecărei UOD, care devine responsabilă pentru asigurarea calității.

(3) Au dreptul să participe la concursul de admitere la studii universitare de doctorat numai absolvenții studiilor universitare de masterat sau a studiilor echivalente cu acesta.

(4) Concursul de admitere la studii universitare de doctorat conține o serie de probe specifice domeniului de studiu respectiv și atestarea competențelor

lingvistice pentru o limbă de circulație internațională. Atestarea competențelor lingvistice se realizează de către catedrele de limbi străine ale universității respective, care eliberează un certificat de competență lingvistică. Testele internaționale sunt recunoscute.

(5) Pentru a promova inter și transdisciplinaritatea în formarea universitară, accesul la studii universitare de doctorat într-un domeniu specific se poate face și în alt domeniu în care a fost dobândită diploma de licență și cu condiția efectuării unui program de masterat în domeniul pentru care se înscrie la doctorat.

(6) Validarea rezultatelor admiterii la studii universitare de doctorat și înmatricularea candidaților care au reușit la concurs se fac prin decizii ale conducerii UOD.

Art. 91 - Studentul-doctorand

(1) Persoana admisă la doctorat are pe întreaga perioadă de desfășurare a acestuia – de la înmatricularea în ciclul de studii universitare de doctorat până la susținerea publică a tezei de doctorat – calitatea de student-doctorand, calitate asimilată celei de asistent de cercetare.

(2) Studentul-doctorand înscris la forma de învățământ de zi poate obține bursă de doctorat, care se acordă prin concurs organizat de UOD.

(3) Bursa de doctorat se acordă conform prevederilor din contractul de studii.

(4) Bursa de doctorat reprezintă, în înțelesul prezentei legi, o indemnizație minimă egală cu salariul net de asistent de cercetare. Bursa de doctorat, în conformitate cu legislația în vigoare, nu se impozitează.

(5) Bursa de doctorat se acordă din veniturile UOD provenite din sume alocate de la bugetul de stat, din venituri proprii, donații, sponsorizări și din alte surse, în condițiile legii.

(6) Studentul-doctorand exmatriculat pentru neîndeplinirea obligațiilor prevăzute în ciclul de studii universitare de doctorat pierde statutul de student-

doctorand, iar dacă a fost bursier, el pierde în mod automat și drepturile de bursă de studii, conform contractului de studii.

(7) Pe toată durata activității, studentul-doctorand de la forma de învățământ zi beneficiază de recunoașterea vechimii în muncă și specialitate și de asistență medicală gratuită, fără plata contribuțiilor la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru șomaj, la asigurările sociale de sănătate și pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(8) Studentul-doctorand de la forma de învățământ zi, care obține bursă, poate desfășura activități didactice, potrivit contractului de studii de doctorat, în limita a 4-6 ore didactice pe săptămână.

(9) Activitățile didactice care depășesc nivelul prevăzut la alin. (8) vor fi remunerate în conformitate cu legislația în vigoare, intrând sub incidența codului muncii, cu respectarea drepturilor și obligațiilor ce revin salariatului și cu plata contribuțiilor datorate, potrivit legii, la asigurările sociale de stat, la asigurările pentru șomaj, la asigurările sociale de sănătate și pentru accidente de muncă și boli profesionale.

(10) După susținerea tezei de doctorat, UOD eliberează o adeverință care atestă că perioada în care studentul-doctorand a urmat studiile universitare de doctorat la forma de învățământ zi constituie vechime în muncă și specialitate, recunoscută.

(11) Doctoranzii care urmează studiile la forma de învățământ frecvență redusă și sunt salariați în administrația publică, în regiile autonome cu specific deosebit sau în alte unități bugetare au dreptul la concedii de studii fără plată, potrivit legislației în vigoare.

Art. 92 - Conducătorul de doctorat

(1) Conducător de doctorat poate fi profesorul universitar conducător de doctorat, profesor universitar consultant, academician sau cercetător științific

principal gradul I, cu titlul de doctor obținut în domeniul fundamental de științe respectiv sau înrudit.

(2) Profesorul universitar conducător de doctorat se numește prin ordin al ministrului educației și cercetării, la propunerea UOD, cu avizul Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, acest aviz fiind acordat pe baza evaluării activității didactice și de cercetare, în conformitate cu standardele naționale pentru atestarea funcției de profesor universitar conducător de doctorat, standarde elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pe baza unor criterii cu relevanță națională și internațională.

(3) În cadrul aceleași UOD, un conducător de doctorat poate îndruma studenți-doctoranzi în cel mult două domenii din cadrul aceluiași domeniu fundamental. Pentru fiecare domeniu în parte, conducătorul de doctorat va parcurge procesul de avizare a CNATDCU și obținere a calității de conducător de doctorat prin ordin de ministru.

(4) Conducătorul de doctorat își desfășoară activitatea didactică și de cercetare în instituția de învățământ superior care l-a propus sau în instituții care formează consorții cu respectiva UOD. Un conducător de doctorat își poate desfășura activitatea prin afiliere la o singură UOD.

(5) Fiecare UOD este autorizată să stabilească prin regulament propriu numărul maxim de studenți-doctoranzi pe care îi poate îndruma un conducător de doctorat, cu condiția menținerii criteriilor de calitate.

(6) Studentul-doctorand poate solicita conducerii UOD schimbarea conducătorului de doctorat în cazul în care acesta este indisponibil mai mult de un an sau nu respectă clauzele din contractul de studii.

Art. 93 - Finalitățile generale ale studii universitare de doctorat

(1) Doctoratul se bazează cercetare științifică avansată și creație artistică, contribuind la dezvoltarea cunoașterii, achiziția de cunoștințe, competențe și abilități cognitive.

(2) Cunoștințele, competențele și abilitățile generale și de specialitate conferă absolventului de studii universitare de doctorat capacitatea:

- a) de a înțelege sistematic, comprehensiv, domeniul de studiu și de a utiliza metodele de cercetare asociate acestui domeniu;
- b) de a concepe și implementa un proiect de cercetare sau creație și de a face managementul cercetării în condițiile respectării deontologiei profesionale;
- c) de a contribui la progresul cunoașterii prin cercetare originală cu impact național sau internațional, demonstrată prin publicații științifice;
- d) de analiză critică, evaluare și sinteză a unor idei noi și complexe;
- e) de comunicare cu comunitatea profesională și cu societatea civilă în contextul domeniului său de cercetare;
- f) de a contribui la promovarea dezvoltării tehnologice, sociale și culturale în contextul unei societăți și economii bazate pe cunoaștere.

(3) Doctoratul se organizează în domeniile cuprinse în următoarele domenii fundamentale: științe exacte, științe ale naturii, științe umaniste, teologie, științe juridice, științe sociale și politice, științe economice, arte, arhitectură și urbanism, educație fizică și sport, științe agricole și silvice, științe medicale, științe ingineresti, științe militare și informații.

(4) Instituțiile de învățământ superior promovează interdisciplinaritatea în studiile universitare de doctorat.

Art. 94 - Teza de doctorat

(1) Teza de doctorat trebuie să demonstreze cunoașterea științifică avansată a temei abordate, să conțină elemente de originalitate în dezvoltarea sau soluționarea temei, precum și modalități de validare științifică a acestora.

Responsabilitatea privind conținutul și originalitatea tezei de doctorat revine autorului și conducătorului științific.

(2) Studentul-doctorand trebuie să valorifice rezultate obținute în teza de doctorat prin publicarea acestora în reviste științifice relevante internațional sau edituri internaționale de prestigiu, comunicări în conferințe și congrese științifice recunoscute prin indexare internațională sau valorificarea rezultatelor prin transfer tehnologic/artistic.

(3) Teza de doctorat se elaborează conform cerințelor stabilite de UOD prin Regulamentului de organizare și desfășurare a programelor de studii din cadrul ciclului III – studii universitare de doctorat și în concordanță cu standardele naționale.

(4) Teza de doctorat poate fi redactată și într-o limbă de circulație internațională.

(5) Conducerea UOD trimite teza de doctorat spre evaluare membrilor unei comisii de specialiști, denumită în continuare comisie de doctorat. Ea este propusă de conducătorul de doctorat și aprobată de conducerea UOD.

(6) Comisia de doctorat este alcătuită din președinte, ca reprezentant al UOD, conducătorul de doctorat și 3 referenți oficiali, dintre care cel puțin 2 își desfășoară activitatea în afara universității respective. Membrii comisiei de doctorat pot fi conferențieri universitari, profesori universitari, profesori universitari conducători de doctorat, profesori universitari consultanți sau poziții echivalente acestora.

(7) Președintele comisiei de doctorat este un reprezentant al conducerii UOD.

(8) Referenții oficiali din comisia de doctorat sunt specialiști în domeniul în care a fost elaborată teza de doctorat, au titlul de doctor și au funcția didactică cel puțin de conferențiar universitar sau de cercetător științific principal gradul I.

(9) Din comisia de doctorat pot face parte și specialiști din alte țări, care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (6).

(10) În cazul doctoratului în cotutelă, comisia pentru susținerea publică a tezei de doctorat cuprinde reprezentanți ai ambelor UOD. Comisia de doctorat poate fi completată cu 1-2 referenți provenind din alte instituții de învățământ superior, la propunerea conducătorilor de doctorat. Președintele comisiei este un reprezentant al conducerii UOD care organizează susținerea publică a tezei de doctorat.

(11) UOD stabilește prin propriul regulament modalitățile de informare a comunității științifice asupra conținutului tezei de doctorat aprobate în vederea susținerii publice, asigurând accesul la conținutul lucrării în biblioteca instituției și folosind, după caz, anunțul scris, afișarea electronică pe pagina de internet a instituției, difuzarea de sinteze sau rezumate ale tezei de doctorat.

(12) Studentul-doctorand va elabora un rezumat al tezei de doctorat, pe care îl transmite unor specialiști în domeniu, din țară și/sau din străinătate, pentru obținerea unor puncte de vedere necesare validării pe ansamblu a rezultatelor doctorandului.

(13) În situația în care teza este scrisă într-o limbă de circulație internațională, rezumatul tezei de doctorat se scrie în mod obligatoriu în limba română și într-o limbă de circulație internațională.

(14) Teza de doctorat se susține în ședință publică în fața comisiei de doctorat. Susținerea tezei de doctorat poate avea loc în prezența a cel puțin 4 din cei 5 membri ai comisiei de doctorat, cu participarea obligatorie a președintelui comisiei și a conducătorului de doctorat. În domeniul fundamental Arte, după caz, teza de doctorat va fi însoțită de o creație artistică originală, reprezentată public în prezența comisiei de doctorat.

(15) În cazul tezei de doctorat redactate într-o limbă de circulație internațională, susținerea publică se poate face în respectiva limbă.

(16) Pe baza susținerii publice a tezei de doctorat comisia de doctorat evaluează și deliberează asupra calificativului pe care urmează să îl atribuie tezei de

doctorat. Calificativele care pot fi atribuite sunt: „Foarte bine”, „Bine” și, respectiv, „Satisfăcător”.

(17) Dacă studentul-doctorand a îndeplinit toate cerințele prevăzute în programul de cercetare științifică și aprecierile asupra tezei de doctorat permit atribuirea calificativului „Foarte bine” sau „Bine”, comisia de doctorat comunică auditoriului hotărârea de a acorda doctorandului titlul de doctor, care se înaintează spre validare Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare.

(18) În cazul atribuirii calificativului „Satisfăcător”, comisia de doctorat va preciza elementele de conținut care urmează să fie refăcute sau completate în teza de doctorat și va solicita o nouă susținere publică a tezei.

(19) Hotărârea comisiei de doctorat de a acorda titlul de doctor se înaintează conducerii UOD pentru a completa dosarul doctorandului.

(20) Titlul de doctor se atribuie prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, după validarea tezei de doctorat de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. În domeniul fundamental Arte, după caz, teza de doctorat va fi însoțită de înregistrarea pe suport digital a creației artistice originale.

(21) În cazul în care CNATDCU nu validează argumentat teza de doctorat, UOD primește din partea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării o motivație scrisă de invalidare, redactată în baza observațiilor CNATDCU. Lucrarea de doctorat poate fi retransmisă Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare în termen de 1 an de la data primei invalidări.

(22) Diploma conferită după promovarea unui program de studii universitare de doctorat se numește „diplomă de doctor”.

(23) Diploma de doctor se redactează în limbile română și engleză și se eliberează de către UOD pe baza ordinului ministrului educației, cercetării și inovării.

(24) Pe diploma de doctor vor fi menționate toate informațiile necesare pentru a descrie programul de studii absolvit, inclusiv forma de învățământ.

Art. 95 - Evaluarea și asigurarea calității studiilor universitare de doctorat

(1) Studiile universitare de doctorat fac obiectul procedurilor de asigurare internă și externă a calității stabilite pe baza bunelor practici europene.

(2) În cazul nerespectării standardelor de calitate sau de etică profesională, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pe baza unui raport extern de evaluare, întocmit de Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, poate lua următoarele măsuri:

- a) retragerea dreptului UOD de a organiza concurs de admitere pentru selectarea de noi doctoranzi pe o perioadă de până la 3 ani;
- b) retragerea calității de conducător de doctorat;
- c) retragerea titlului de doctor.

(3) Redobândirea dreptului UOD de a organiza concurs de admitere în ciclul de studii universitare de doctorat se poate obține numai pe baza unui nou raport extern de evaluare al Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(4) Redobândirea calității de conducător de doctorat se poate obține la propunerea UOD, pe baza unui raport de evaluare internă ale cărei aprecieri sunt validate printr-o evaluare externă. Rezultatele pozitive ale acestor proceduri sunt condiții necesare pentru aprobare din partea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(5) UOD și conducătorii de doctorat sunt evaluați o dată la 5 ani, conform procedurilor stabilite prin ordin de ministru, la propunerea CNATDCU.

(6) Dacă lucrarea de doctorat se dovedește a fi plagiat, respectiv utilizează texte științifice sau idei ale altor autori, fără ca acest lucru să fie menționat explicit, prin citări, se retrage titlul de doctor, se pierde dreptul de a mai avea statutul de student-doctorand, precum și calitatea de conducător științific al celui care a coordonat lucrarea.

CAP. V – ÎNVĂȚĂMÂNTUL POST-UNIVERSITAR

Art. 96 - Programele post-doctorale

(1) Programele post-doctorale:

- a) asigură cercetătorului post-doctorat cadrul instituțional pentru dezvoltarea cercetărilor efectuate în cadrul domeniului în care deține titlul științific de doctor sau în domenii conexe;
- b) pot fi organizate numai în forma de învățământ zi;
- c) au o durată de minimum un an;
- d) se evaluează periodic simultan cu evaluarea periodică a UOD;
- e) se pot finanța de instituții publice sau operatori economici;
- f) se desfășoară în cadrul UOD pe baza planului de cercetare al UOD sau propus de cercetătorul post-doctorat și aprobat de UOD.

(2) Instituțiile de învățământ superior acreditate să organizeze programe de studii universitare de doctorat pot organiza, în cadrul UOD, programe post-doctorale.

(3) Admiterea la programe post-doctorale se face pe baza metodologiilor de admitere elaborate de UOD, în conformitate cu legislația în vigoare.

(4) Pot participa la programele post-doctorale absolvenți ai ciclului III de studii universitare de doctorat, cu diplomă de doctor.

(5) Programul cercetătorului post-doctorat trebuie să se facă în interiorul unui proiect de cercetare în derulare la UOD.

(6) Numărul de locuri pentru programele post-doctorale se stabilește de către senatul fiecărei UOD.

(7) Instituțiile de învățământ superior acreditate adoptă, prin decizie a senatului, Regulamentul de organizarea și desfășurare a programelor post-doctorale, în conformitate cu standardele naționale de calitate și, după caz, cu alte standarde specifice domeniilor/specializărilor în care instituția de învățământ superior are dreptul legal de a organiza programe post-doctorale.

(8) La finalizarea programului post-doctoral, cercetătorul post-doctorat face publice rezultatele cercetării sale prin publicare într-o publicație indexată în baze de date internaționale.

(9) La finalizarea programului post-doctoral, cercetătorul post-doctorat va primi un atestat de studii post-doctorale.

Art. 97 - Studiile post-universitare de specializare

(1) Studiile post-universitare de specializare:

- a) asigură specializarea cursantului într-o arie nouă a domeniului în care deține o diplomă obținută la finalizarea unuia dintre ciclurile studiilor universitare sau într-un alt domeniu;
- b) pot fi organizate la forma de învățământ zi sau cu frecvență redusă;
- c) au o durată de minimum două semestre și utilizează Sistemului european de credite de studii transferabile ECTS pentru a asigura echivalarea volumului de muncă al cursantului cu alte activități de nivel universitar și/sau post-universitar;
- d) corespund unui număr de minimum 60 de credite de studii transferabile;
- e) se organizează în instituții de învățământ superior acreditate și în școli de studii academice post-universitare, acreditate potrivit unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării;
- f) se pot organiza de instituțiile de învățământ superior acreditate în colaborare cu agenții economici, asociațiile profesionale, administrațiile publice locale și centrale, alți parteneri interesați, în condițiile prezentei legi, și presupun obținerea acreditării;

g) se pot organiza numai în regim cu taxă sau cu finanțarea din alte surse, cu excepția rezidențiatului.

(2) Admiterea la studiile post-universitare de specializare se face pe baza unei metodologii cadru aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și potrivit Cartei universitare.

(3) Au dreptul să participe la studii post-universitare de specializare absolvenți care au cel puțin studii universitare cu diplomă de licență sau echivalentă.

(4) Prin excepție de la prevederile alin.(3) admiterea la studiile post-universitare de specializare poate fi condiționată de parcurgerea anterioară a unor programe de studii sau de existența unei anumite experiențe în domeniul de specializare respectiv.

(5) Numărul de locuri pentru studiile post-universitare de specializare în regim cu taxă și cuantumul acestora se stabilesc de către senatul fiecărei instituții de învățământ superior, pe baza legislației în vigoare și cu respectarea cerințelor de asigurare a calității.

(6) Instituțiile de învățământ superior acreditate și școlile de studii academice post-universitare, acreditate adoptă, prin decizie a senatului, Regulamentul de organizarea și desfășurare a programelor de studii post-universitare de specializare, care va fi în concordanță cu legislația în vigoare, cu standardele naționale de calitate și, după caz, cu alte standarde specifice domeniilor/specializărilor în care instituția de învățământ superior are dreptul legal de a organiza programe de studii post-universitare de specializare.

(7) În cadrul programelor de studii post-universitare de specializare, minimum 50% dintre titularii de curs sunt cadrele didactice cu gradul de profesor universitar, conferențiar universitar sau lector/șef de lucrări care au obținut titlul de doctor.

(8) În cadrul acelor programe de studii post-universitare de specializare în care există o importantă dimensiune practică, pot fi invitate să predea, în calitate de

cadre didactice asociate, personalități ale domeniului respective care nu dețin titlul științific de doctor.

(9) La finalizarea studiilor post-universitare de specializare se eliberează o diplomă de specializare care nu conferă titularului dreptul de a se înscrie la studii universitare de doctorat.

CAP. VI – PROGRAME DE FORMARE CONTINUĂ

Art. 98 - Programe de formare continuă pe tot parcursul vieții

(1) Programele de formare continuă pe tot parcursul vieții asigură:

- a) formarea continuă în domeniu sau extinderea și perfecționarea pregătirii atestate prin diplomă obținută la finalizarea unuia dintre ciclurile studiilor universitare;
- b) pot fi organizate în formele prevăzute de prezenta lege;
- c) pot utiliza Sistemului european de credite de studii transferabile ECTS;
- d) se organizează în instituții de învățământ superior acreditate și în școli de studii academice post-universitare acreditate în acest scop, conform legii;
- e) prin excepție de la prevederile stabilite la lit. d) se pot organiza în colaborare cu operatori economici, asociațiile profesionale, administrațiile publice locale și centrale, alți parteneri interesați;
- f) se pot organiza în regim cu taxă sau din alte surse.

(2) În cazul utilizării ECTS, în programe de formare continuă pe tot parcursul vieții trebuie să se asigure cadre didactice care să corespundă cel puțin nivelului academic de lector universitar doctor pentru 50% din activitățile didactice.

(3) Admiterea/înscrierea la programe de formare continuă pe tot parcursul vieții se face pe baza metodologiilor de admitere/înscriere elaborate de instituțiile de învățământ superior acreditate și de școlile de studii academice post-universitare, acreditate în acest sens, în condițiile legii.

(4) Numărul de locuri pentru programele de formare continuă pe tot parcursul vieții în regim cu taxă și cuantumul acestora se stabilesc de către senatul fiecărei

instituții de învățământ superior, pe baza legislației în vigoare și cu respectarea cerințelor de asigurare a calității.

(5) Instituțiile de învățământ superior acreditate și școlile de studii academice post-universitare, acreditate în acest scop adoptă, prin decizie a senatului, Regulamentul de organizarea și desfășurare a programelor de formare continuă pe tot parcursul vieții, în conformitate cu standardele naționale de calitate și, după caz, cu alte standarde specifice domeniilor/specializărilor în care instituția de învățământ superior are dreptul legal de a organiza programe de formare continuă pe tot parcursul vieții.

(6) La finalizarea programelor de formare continuă pe tot parcursul vieții instituția organizatoare eliberează un certificat de absolvire.

CAP. VII – STRUCTURA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

Art. 99 - Dispoziții generale

(1) Învățământul superior se realizează în instituții de învățământ superior și anume: universități, institute, academii de studii și școli de studii academice postuniversitare, care sunt, după caz, autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate, conform legii.

(2) Instituțiile de învățământ superior sunt de stat, particulare sau confesionale. Ele sunt persoane juridice de interes public, au caracter non-profit, sunt apolitice și își promovează misiunea asumată în domeniul învățământului superior și/sau al cercetării științifice și creației artistice, ca un serviciu public.

(3) Instituțiile de învățământ superior acreditate:

- a) se înființează prin lege;
- b) fac parte din sistemul național de învățământ;
- c) pot utiliza în titulatura lor denumirea de universitate numai după acreditare.

(4) O instituție de învățământ superior poate fi acreditată ca universitate dacă are cel puțin cinci programe de studii acreditate. Instituțiile de învățământ superior confesional se pot acredita prin excepție cu un program și se numesc „institute” .

(5) Filialele instituțiilor de învățământ superior românești, situate în afara teritoriului României, înființate în baza acordurilor interguvernamentale, a convențiilor dintre Ministerul Educației, Cercetării și Inovării cu instituții omoloage din alte țări, fac parte din sistemul național de învățământ dacă au fost autorizate și/sau acreditate, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(6) Instituțiile de învățământ superior au dreptul de a organiza, în colaborare cu instituții similare din țară și din străinătate, programe de învățământ universitar și postuniversitar, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(7) O instituție de învățământ superior, cuprinde, de regulă, în structura sa, mai multe componente organizatorice fără personalitate juridică specifice funcțiilor și activităților pe care le gestionează, astfel:

a) facultăți,

b)departamente,

c)departamente universitare pentru pregătirea personalului didactic,

d)catedre și școli pentru organizarea formării,

e)institute și/sau centre pentru organizarea cercetării;

f) studiouri de creație artistică

g)alte componente organizatorice care au ca misiune: să găzduiască practica studenților, să transfere cunoaștere și tehnologie către mediul socio-economic, să gestioneze serviciile tehnico-administrative ale instituției.

(8) Senatul universitar poate decide înființarea unor componentele organizatorice aferente cercetării și serviciilor.

(9) Modul de organizare și atribuțiile componentelor organizatorice menționate la alin. (7) sunt stabilite prin Carta universitară și regulamentele de funcționare ale acestora, conform legii.

(10) Structura instituțiilor de învățământ superior cu programe de studii autorizate și acreditate se aprobă anual prin hotărâre de Guvern, cu avizul consultativ, Consiliului Național al Rectorilor, până în data de 31 martie a fiecărui an.

(11) Universitățile pot înființa, singure sau prin asociere, institute de cercetare științifică, societăți comerciale, organizații neguvernamentale, cu personalitate juridică, cu condiția ca acestea să contribuie la creșterea performanțelor instituției.

Art. 100 - Facultatea

(1) Facultatea reprezintă unitatea funcțională de bază a instituției de învățământ superior prin care se organizează învățământului universitar și postuniversitar într-unul sau mai multe domenii științifice, de creație artistică sau performanță sportivă.

(2) Facultatea se înființează și desființează prin hotărârea a senatului universitar. Înființarea este precedată de parcurgerea etapelor de autorizare și acreditare a programelor de studii.

(3) Prin excepție de la prevederile alin.(2), în situații temeinic justificate, Guvernul la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării poate înființa/desființa facultăți.

(4) Facultatea poate avea în subordine:

- a) unul sau mai multe departamente;
- b) catedre;
- c) școli universitare și postuniversitare;
- d) centre de formare continuă;
- e) structuri aferente cercetării, producției și serviciilor;

- f) servicii tehnico-administrative de suport necesare.
- (5) Facultatea cuprinde următoarele resurse umane:
- a) personal didactic;
 - b) cercetători științifici;
 - c) personal didactic auxiliar;
 - d) personal tehnic-administrativ, nedidactic;
 - e) studenți, studenți-doctoranzi, cursanți.
- (6) Activitatea didactică în cadrul facultății se desfășoară pe ani de studii, serii de predare, grupe și subgrupe.
- (7) Distribuția studenților pe ani de studii, serii de predare, grupe și subgrupe se face în conformitate cu normele interne ale fiecărei instituție de învățământ superior astfel încât, la nivelul instituției de învățământ superior, raportul dintre numărul de studenți înmatriculați la toate programele de studii, indiferent de forma de învățământ, și cel al cadrelor didactice să nu fie mai mare de 40.
- (8) Standardele naționale de acreditare reglementează în mod specific raportul dintre numărul de studenți înmatriculați la toate programele de studii și cel al cadrelor didactice pentru fiecare domeniu de studiu în parte și iau în calcul totalitatea cadrelor didactice de predare, titulare sau cadre didactice asociate, inclusiv studenții-doctoranzi care desfășoară activități de predare.

Art. 101 - Departamentul

- (1) Departamentul constituie o structură subordonată instituției de învățământ superior sau facultății, având, după caz, funcții didactice, de cercetare științifică, de producție sau servicii.
- (2) În cadrul departamentului pot funcționa:
- a) catedre,
 - b) școli de cercetare – institute,
 - c) centre și laboratoare ce desfășoară și activități de producției sau servicii.

(3) Înființarea, organizarea și desființarea unui departament se stabilesc în Carta universitară.

(4) Prin excepție, departamentele universitare pentru pregătirea personalului didactic se înființează prin hotărâre a Guvernului, la propunere Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 102 - Catedra

(1) Catedra este unitatea structurală de bază a facultății sau, după caz, a departamentului, care realizează activități de învățământ și/sau de cercetare având o identitate disciplinară sau interdisciplinară distinctă. Catedra cuprinde personal didactic și, după caz, personal de cercetare și didactic auxiliar, dintr-o disciplină sau dintr-o familie de discipline.

(2) Catedra poate gestiona:

a) programe de studii de licență, masterat, doctorat și postuniversitare precum și de formare continuă;

b) centre de cercetare și laboratoare, precum și activități de producție sau servicii.

(3) Înființarea, organizarea și desființarea unei catedre se stabilesc de senatul instituției de învățământ superior.

Art. 103 - Alte structuri

(1) Institutele, centrele și laboratoarele sunt înființate sau desființate de către senat pentru organizarea unor activități de cercetare, formare sau, după caz, de producție și servicii și se supun atât reglementărilor prezentei legi cât și celor specifice în vigoare în domeniul respectiv.

(2) Instituțiile de învățământ superior au în structura lor centre de consiliere profesională.

Art. 104 - Consorțiile universitare

(1) Două sau mai multe instituții de învățământ superior și/sau unități de cercetare-dezvoltare, de stat sau particulare și confesionale, dintre care cel puțin

una este o instituție de învățământ superior acreditată, pot decide asocierea voluntară, pe baza unui contract de asociere încheiat în formă autentică, în vederea constituirii unui consorțiu universitar.

(2) Contractul de asociere, ca act constitutiv al consorțiului, stabilește obiectivele parteneriatului, domeniile de activitate și cooperare, organele de conducere și drepturile de proprietate, conform legislației în vigoare.

(3) Consorțiul universitar constituit conform prevederilor alin. (1) și (2) poate fi persoană juridică de utilitate publică.

(4) Două sau mai multe instituții de învățământ superior și/sau unități de cercetare-dezvoltare, de stat sau particulare sau confesionale, dintre care cel puțin una este o instituție de învățământ superior acreditată, pot decide fuziunea voluntară, pe baza unui contract de fuziune încheiat în formă autentică.

(5) Instituția de învățământ superior rezultată conform prevederilor alin. (4) se înființează prin lege, ca instituție acreditată după evaluarea instituțională.

(6) Fuziunea prin absorbție într-o instituție de învățământ superior acreditată a altor instituții acreditate se face cu păstrarea statutului de instituție de învățământ superior acreditată și a legii de înființare a acesteia. Legile de înființare ale instituției/instituțiilor absorbite se abrogă de drept.

(7) Fuziunea prin absorbție într-o instituție de învățământ superior acreditată a unor instituții autorizate provizoriu se face cu păstrarea statutului de instituție de învățământ superior acreditată și a legii de înființare a acesteia, în condițiile menținerii criteriilor de acreditare.

(8) Specializările autorizate provizoriu din cadrul instituțiilor formate conform prevederilor prezentului articol urmează procedura de acreditare prevăzută de lege.

(9) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este notificat de către instituțiile de învățământ superior și/sau unitățile de cercetare-dezvoltare cu privire la orice

modificare care ar urma să apară în structura uneia sau mai multor instituții de învățământ superior,

(10) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are obligația de a urmări respectarea procedurilor legale în procesul de constituire a unui consorțiu universitar cu personalitate juridică și în constituirea unei instituții de învățământ superior ca urmare a unui proces de fuziune sau absorbție.

CAP. VIII – ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR MEDICAL

Art. 105 - Organizarea și funcționarea învățământului superior medical

(1) Învățământul universitar din domeniul sănătate se desfășoară numai în instituții de învățământ universitar autorizate provizoriu sau acreditate, cu respectarea reglementărilor generale și sectoriale din Uniunea Europeană și anume:

a) se asigură 6 ani de studii, pentru minimum de 5500 de ore de activitate teoretică și practică la specializările Medicină și Medicină dentară; 5 ani de studii, pentru specializarea farmacie; 4 ani de studii, pentru minimum 4600 de ore de pregătire pentru specializarea asistenți medicali generaliști și moașe și de 3 ani pentru alte specializări medicale;

b) fiecare an universitar are câte 60 credite de studiu transferabile ECTS. Pentru ciclul I sunt totalizate 180 credite pentru specializările cu licență pe o durată a studiilor de 3 ani, 240 credite pentru specializările de 4 ani, 300 credite pentru specializarea Farmacie cu durata de 5 ani și 360 de credite pentru specializarea Medicină și Medicină dentară de 6 ani;

c) studiile universitare de masterat au între 60 și 120 credite;

d) studiile universitare de doctorat totalizează 60 de credite.

(2) Instituțiile de învățământ superior din domeniul sănătate, pe baza criteriilor de calitate, pot organiza forme de învățământ prin cele 3 cicluri: ciclul I – studii universitare de licență, ciclul II – studii universitare de masterat, ciclul III – studii universitare de doctorat, precum și de formare profesională: de rezidențiat,

perfecționare, educație medicală continuă. Studiile de rezidențiat se organizează numai în Universitățile de Medicină și Farmacie acreditate.

(3) Durata studiilor universitare de doctorat pentru absolvenții din învățământul medical superior este de 4 ani.

(4) Instituțiile de învățământ superior din domeniul sănătate și instituțiile sanitare publice pot utiliza veniturile proprii, în interes reciproc, pentru asigurarea unor condiții optime de activitate, privind infrastructura, echipamentele medicale și accesul la informație medicală.

(5) Instituțiile de învățământ superior medical se constituie ca centre metodologice pentru activitatea didactică desfășurată în unitățile sanitare din județele incluse în teritoriul arondat. Teritoriul arondat acestor instituții se stabilește prin ordin comun al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și Ministerul Sănătății, în baza unor criterii de calitate.

(6) La selecția și promovarea personalului didactic universitar din instituțiile de învățământ superior din domeniul sănătate se iau în considerare criteriile privind experiența profesională medicală dovedită. În învățământul superior din domeniul sănătate, pentru posturile didactice la disciplinele cu corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății pot accede doar persoane care au obținute, prin concurs, în funcție de gradul universitar, titlurile în specialitatea postului de: medic rezident, medic specialist sau medic primar.

(7) Instituțiile de învățământ superior medical pot să-și constituie, în condițiile legii, un patrimoniu din structuri sanitare ca bază de învățământ și ca pol de competitivitate și excelență spitale, clinici, centre de cercetare și altele asemenea, inclusiv prin asocieri cu instituții private. Aceste structuri pot desfășura activități sanitare și pot încheia contracte de finanțare cu toate instituțiile publice sau private ce funcționează legal în România, în alte state membre ale Uniunii Europene, în statele aparținând Spațiului Economic European și în Confederația Elvețiană.

(8) În învățământul universitar din domeniul sănătate nu pot fi echivalate studii și nu se pot transfera credite obținute în învățământul postliceal.

(9) În vederea realizării unor obiective educaționale și de cercetare, instituțiile de învățământ superior din domeniul sănătate se pot asocia sub diferite forme cu orice alte instituții ce funcționează legal în România.

(10) Învățământul universitar și postuniversitar medico-farmaceutic uman se desfășoară în unități sanitare publice sau private, institute, centre de diagnostic și tratament, în secții cu paturi, în laboratoare și în cabinete. Clinicile universitare sunt secții clinice din spitale publice sau private în care sunt organizate departamente, catedre sau discipline universitare.

(11) Învățământul farmaceutic se desfășoară în clinici, laboratoare, farmacii publice sau de spital și în unități de cercetare și/sau producție de medicamente, acreditate de instituțiile de învățământ superior.

(12) Unitățile clinice universitare se înființează, la propunerea instituției de învățământ superior, prin ordin comun al ministrului educației, cercetării și inovării și al ministrului sănătății. Într-o unitate clinică universitară activitatea de învățământ este susținută de o singură instituție de învățământ superior sau, după caz, de o singură facultate cu profil medico-farmaceutic uman.

(13) Desființarea unei unități clinice universitare se poate face numai prin ordin comun al ministrului sănătății și al ministrului educației, cercetării și inovării, la propunerea instituției de învățământ superior.

(14) Într-o unitate clinică universitară întreaga activitate de învățământ, asistență medicală și cercetare științifică este condusă de șeful clinicii. Șeful clinicii universitare stabilește nivelul de dotare corespunzător desfășurării activităților didactice și de cercetare.

(15) Poziția de șef de clinică se ocupă de cadrele didactice universitare cu cel mai înalt grad universitar, respectiv conferențiar sau profesor universitar, pe baza hotărârii senatului universității. Șeful de clinică poate fi numit șef de

secție/șef de laborator, la propunerea senatului universității, prin ordin al ministrului sănătății.

(16) Medicii și farmaciștii cu funcție didactică din unitățile clinice universitare, salariați ai instituției de învățământ superior din domeniul sănătate, primesc din partea unității sanitare în care își desfășoară activitatea integrată clinic o indemnizație de activitate clinică reprezentând echivalentul a cel puțin unei jumătăți de normă corespunzătoare gradului profesional în care sunt confirmați prin ordin al ministrului sănătății, pentru activitatea de asistență medicală, respectiv farmaceutică.

(17) Spațiile din unitățile sanitare publice sunt folosite pentru învățământ universitar și postuniversitar de stat, fără plată. Instituțiile de învățământ universitar particular care au specializări din domeniul sănătate încheie contracte de închiriere cu unitățile sanitare publice, cu aprobarea ministrului sănătății.

(18) Dotările din unitățile sanitare publice, indiferent de proveniență, sunt folosite fără plată pentru procesul de învățământ de stat din domeniul sănătate.

(19) Clinicile universitare se pot constitui în centre de cercetare în domeniul sănătate, sub forma de fundații.

CAP. IX – EXCELENȚA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Art. 106 - Condiții generale referitoare la excelență

(1) În domeniul învățământului superior, excelența se referă la învățământ sau cercetare științifică, la creație artistică sau performanță sportivă, la persoane sau la instituții având o orientare și rezultate cu un înalt nivel de calitate, comparabil cu cele similare din clasamentele internaționale consacrate.

(2) În scopul creșterii prestigiului și atractivității învățământului superior, a utilizării superioare a potențialului instituțional și uman existent în dezvoltarea economică și socială a țării, prezenta lege încurajează excelența atât la nivelul

instituțiilor de învățământ superior cât și la nivel individual, al cadrelor didactice, cercetătorilor și studenților.

(3) Excelența la nivel instituțional și individual va fi sprijinită în condițiile în care:

- a) există un potențial de excelență recunoscut și validat în raport cu o referință internațională consacrată;
- b) este afirmată și dovedită prin evaluare disponibilitatea de a depune efortul necesar evoluției spre excelență.

(4) La nivelul instituției de învățământ superior, orientarea spre excelență este o opțiune strategică a conducerii instituției care se reflectă în constanța rezultatelor foarte bune, în dinamica pozitivă a acestora, în politicile privitoare la managementul resurselor financiare și al performanței personalului academic și de cercetare.

Art. 107 - Sprijinirea excelenței în instituțiile de învățământ superior

(1) Statul încurajează excelența în instituțiile de învățământ superior prin pârghii financiare specifice existente în prezenta lege:

- a) un procent minim de 30% din finanțarea de bază acordată universităților de stat este alocat pe criterii de calitate;
- b) fondul de dezvoltare instituțională se adresează unui număr redus de instituții de învățământ superior pentru a sprijini creșterea performanței.

(2) Pentru creșterea vizibilității lor internaționale, instituțiile de învățământ superior care și-au declarat orientarea spre excelență au obligația de a publica pe pagina de internet, în format adecvat, informațiile necesare evaluării lor în cadrul clasamentelor internaționale consacrate, precum și dinamica indicatorilor aferenți.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate înființa, potrivit legii, independent sau în colaborare cu alte instituții guvernamentale ori în asociere cu

entități private, structuri instituționale naționale dedicate excelenței în domeniul educației, cercetării științifice, creației artistice și performanței sportive.

Art. 108 - Sprijinirea excelenței individuale

(1) Formele de sprijin pentru cadrele didactice și cercetătorii cu performanțe excepționale includ:

- a) granturi de studii sau cercetare la universități de prestigiu din străinătate, acordate pe bază de competiție;
- b) granturi pentru efectuarea și finalizarea unor cercetări, inclusiv teze de doctorat.

(2) Formele de sprijin pentru tinerii capabili de performanțe deosebite includ:

- a) aprobarea unor rute educaționale flexibile, care permit accelerarea parcursului școlar sau universitar;
- b) pregătirea în medii de formare speciale: clase, grupe, colective de cercetare înființate pe lângă instituții de învățământ superior, de cercetare științifică și creație, de performanță sportivă, după caz, care au dovedit anterior un potențial de excelență internațională;
- c) completarea formării lor în universități și centre internaționale de cercetare științifică/creație artistică/performanță sportivă;
- d) crearea de instrumente și mecanisme de susținere a inserției lor profesionale în țară, astfel încât să valorifice la nivel superior atât talentul cât și achizițiile realizate prin formare.

Art. 109 - Evaluarea și validarea potențialului de excelență

(1) Instituțiile de învățământ superior care și-au declarat orientarea spre excelență au obligația de a înființa prin hotărâre a senatului universitar structuri și mecanisme specifice de evaluare și promovare a excelenței la nivel instituțional și individual.

(2) În termen de 6 luni de la promulgarea prezentei legi se înființează Comisia națională pentru evaluarea și validarea excelenței în învățământul superior având ca misiune:

- a) să evalueze și monitorizeze nivelul de excelență al instituțiilor care și-au asumat această orientare pe domeniile asumate;
- b) să evalueze și monitorizeze evoluția tinerilor capabili de performanțe deosebite precum și să propună Ministerului Educației, Cercetării și Inovării modalitățile de sprijin pentru formarea acestora.

(3) În îndeplinirea misiunii sale, Comisia precizată la alin. (2) poate face apel la experți naționali și internaționali.

(4) Detaliile privitoare la funcționarea Comisiei precizate la alin. (2), modalitățile de sprijinire a excelenței instituționale și individuale, vor fi reglementate în Metodologia de sprijinire a excelenței în învățământul superior, promovată prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

CAP. X – VIAȚA UNIVERSITARĂ

Art. 110 - Autonomia universitară și libertățile academice

(1) Autonomia universitară și libertatea academică sunt garantate de lege. Universitățile se organizează și funcționează independent de orice ingerințe ideologice, politice sau religioase.

(2) Autonomia universitară vizează toate domeniile managementului universitar și se exercită în limitele legislației în vigoare.

(3) Autonomia universitară dă dreptul comunității universitare să-și reglementeze independent misiunea, strategia instituțională, structura, activitățile, organizarea și funcționarea proprie.

(4) Autonomia universitară se realizează, în principal, prin:

- a) organizarea și funcționarea instituției de învățământ superior, conform legii;

- b) planificarea strategică, organizarea, desfășurarea și perfecționarea procesului de învățământ superior pe cicluri de programe de studii universitare de licență masterat și de doctorat și de educație continuă, cu stabilirea curriculum-ului și în acord cu strategiile și cerințele naționale și europene; organizarea recrutării și admiterii în programele de studii și definirea criteriilor de evaluare a performanțelor academice și a abilităților profesionale ale studenților;
- c) selectarea, promovarea și evaluare personalului didactic precum și a celorlalte categorii de personal angajat;
- d) acordarea titlurilor științifice și onorifice, în condițiile legii;
- e) managementul cercetării științifice la nivelul instituției de învățământ;
- f) stabilirea programelor de cooperare cu alte instituții de învățământ superior și de cercetare, din țară și din străinătate;
- g) luarea hotărârilor în organismele academice prin vot secret;
- h) soluționarea problemelor sociale ale comunităților universitare; acordarea burselor de studiu și de cercetare, inclusiv a celor provenite din fonduri proprii;
- i) înființarea de fundații și asociații, de societăți comerciale fără să aducă atingere valorilor fundamentale ale instituției de învățământ superior, conform legislației în vigoare;
- j) stabilirea și folosirea unor însemne și simboluri proprii;
- k) asigurarea ordinii și disciplinei în spațiul universitar;
- l) organizarea de manifestări și activități științifice, culturale și sportive.

(5) În plan economic și financiar-contabil autonomia universitară se realizează ca drept de gestionare, potrivit legii și răspunderii personale, a fondurilor alocate de la bugetul de stat sau provenite din alte surse.

(6) Aspectele fundamentale ale autonomiei universitare se exprimă în Carta universitară, aprobată de senatul universitar.

(7) Autonomia universitară se poate exercita doar cu condiția asumării răspunderii publice.

Art. 111 - Răspunderea publică

(1) Răspunderea publică obligă orice instituție de învățământ superior, de stat sau privată:

- a) să respecte legislația în vigoare, Carta universitară și politicile naționale în domeniul învățământului superior;
- b) să aplice procedurile de asigurare a calității;
- c) să respecte politicile de echitate și etică universitară, cuprinse într-un cod etic aprobat de senatul Universității;
- d) să asigure eficiența managerială și a cheltuirii banului public;
- e) să asigure transparența tuturor deciziilor și activităților sale, conform legislației în vigoare;
- f) să respecte libertatea academică a personalului didactic și de cercetare, precum și drepturile și libertățile studenților.

(2) Guvernul României, prin intermediul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și a altor instituții abilitate, are obligația să monitorizeze permanent modul în care se realizează autonomia și răspunderea publică a instituțiilor de învățământ superior.

(3) În cazul în care se constată nerespectarea obligațiilor stipulate în alin. (1), Ministerul Educației, Cercetării și Inovării recurge la următoarele măsuri:

- a) suspendarea rectorului, prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării. Până la stabilirea unui nou rector, un prorector reprezintă universitatea și devine ordonator de credite;
- b) reducerea sau eliminarea temporară sau definitivă a finanțărilor din surse publice;

- c) nerezunoașterea diplomelor, certificatelor sau a altor acte de studii emise de universitățile în culpă;
 - d) inițierea unui proiect de lege de preluare sau fuziune a universităților de stat slab performante de către cele performante;
 - e) inițierea unui proiect de lege de desființare a universității.
- (4) Guvernul va asigura protecția intereselor, a drepturilor și libertăților studenților, înscriși legal în instituțiile de învățământ superior sancționate.
- (5) Carta universitară nu poate să contravină legislației în vigoare.

Art. 112 - Spațiul universitar

- (1) Spațiul universitar este constituit din totalitatea edificiilor, terenurilor, campusurilor universitare, dotărilor de orice fel și cu orice destinație, folosite de instituția de învățământ superior, indiferent de titlul juridic sub care aceasta este îndreptățită să le utilizeze.
- (2) Fac excepție de la prevederile alin. (1) spațiile și dotările aferente care aparțin Ministerului Sănătății și ministerelor cu rețea sanitară proprie, în care se desfășoară învățământul medical superior de stat, precum și spațiile de învățământ care aparțin instituțiilor din domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, spațiile și dotările care aparțin cultelor religioase, în care se desfășoară învățământului superior confesional.
- (3) Pentru învățământul superior confesional – spațiile și dotările sunt asigurate de cultele religioase.
- (4) Spațiul universitar este inviolabil. Accesul în spațiul universitar este permis numai în condițiile stabilite prin lege sau prin Carta universitară.

Art. 113 - Comunitatea universitară

- (1) Comunitatea universitară este constituită din personal didactic și de cercetare, studenți, studenți-doctoranzi, cursanți, personal didactic auxiliar și tehnico-administrativ.

(2) Din comunitatea universitară fac parte și persoane cărora li s-a conferit calitatea de membru al comunității universitare prin hotărâre a senatului universitar.

(3) Membrii comunității universitare au drepturile și îndatoririle stabilite prin Carta universitară și reglementările legale în vigoare.

Art. 114 - Carta universitară

(1) Carta universitară este documentul fundamental al unei instituții de învățământ superior, care reflectă opțiunile majore ale comunității universitare.

(2) Carta universitară este adoptată de senat după consultarea comunității universitare.

(3) Universitățile adoptă un cod de etică universitară, un cod de asigurare a calității și un cod al îndatoririlor, drepturilor și libertăților studenților. Acestea fac parte din Carta universitară.

(4) Carta universitară trebuie să se refere, în mod expres la:

- a) misiunea, obiectivele și principiile de organizare și funcționare;
- b) definirea mecanismelor de asigurare a calității;
- c) selecția personalului didactic și de cercetare, didactic auxiliar;
- d) asigurarea climatului academic;
- e) principiile care stau la baza definirii ofertei educaționale și selecția cursanților;
- f) modalitățile de desemnare și revocare a mandatelor structurilor și organismelor de conducere ale universității și a oricărui membru al acestora, în conformitate cu legislația în vigoare;
- g) situațiile de conflicte de interese și incompatibilități, clar reglementate;
- h) condițiile și modul de desfășurare a concursurilor de selecție a personalului didactic, de cercetare, auxiliar și tehnico-administrativ;
- i) modul în care se realizează gestiunea și protecția resurselor universității;

- j) condițiile în care se constituie fondurile proprii și stabilirea în mod independent a destinației acestora și a condițiilor în care sunt utilizate;
- k) condițiile în care se pot încheia contracte cu instituțiile publice și cu alți actori economici în vederea unor programe de cercetare fundamentală și aplicativă sau a creșterii nivelului de calificare a specialiștilor cu studii universitare;
- l) condițiile în care universitatea se poate asocia cu alte universități sau alte organizații pentru îndeplinirea misiunii sale;
- m) modalitățile în care se pot construi, deține și folosi elementele aferente bazei materiale a universității, necesare educației și cercetării științifice;
- n) modalitățile în care se derulează acțiunile de cooperare internațională a universității, încheierea de contracte și participarea la organizațiile europene și internaționale;
- o) modalitățile de colaborare dintre structurile de conducere ale universităților și sindicatele personalului didactic, de cercetare, tehnic și administrativ și cu organizațiile studențești legal constituite;
- p) modalitatea de protecție a membrilor comunității universitare în activitatea profesională și în spațiul universitar;
- q) admiterea, desfășurarea, finalizarea programelor de studii organizate de universitate;
- r) orice alte aspecte socotite relevante de către senatul universitar, care nu încalcă legislația în vigoare.

CAP. XI – STATUTUL STUDENTULUI

Art. 115 - Prevederi generale

- (1) Statutul studentului cuprinde totalitatea drepturilor și obligațiilor studenților ce învață în instituțiile de învățământ superior românesc autorizate/acreditate.
- (2) Studentul reprezintă acea persoană care urmează cursurile unei universități de stat, particulare sau confesionale, cu sau fără taxă, la forma de învățământ de

zi, cu frecvență redusă, la distanță cu frecvență redusă, la ciclurile de licență, masterat și doctorat.

(3) Suportul de curs reprezintă setul de materiale didactice, oferite studenților în format tipărit sau electronic, cu scopul de a facilita procesul de învățare.

(4) Ghidul studentului conține carta universitară, informații referitoare la drepturile și obligațiile studentului, harta campusului, structurile universitare, specializări, programa detaliată, modalități de evaluare, modalitatea de stabilire a taxelor, modalități de acces la burse, mobilități, informații despre organizațiile studențești legal constituite. Ghidul studentului se publică pe pagina de internet a instituției de învățământ superior.

(5) Instituțiile de învățământ superior sunt obligate să aibă servicii de informare și consiliere academică și profesională, precum și servicii de consiliere psihologică și socială pentru studenți. Accesul studenților la aceste servicii este, de regulă, gratuit și se face în condițiile stabilite prin Carta universitară.

(6) În cadrul instituțiilor de învățământ superior și în cadrul desfășurării procesului educațional funcționează principiul egalității de tratament față de toți studenții. Este interzisă orice discriminare directă sau indirectă față de studenți bazată pe criterii de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectarea HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și de orice alt criteriu.

Art. 116 - Libertăți academice

(1) Studenții au dreptul de a-și exprima liber opiniile. Opiniile lor nu pot fi îngărdite, iar studenții nu pot fi sancționați pentru opiniile exprimate, atât timp cât acestea nu au un caracter ofensator.

(2) Studenții au dreptul de a se asocia în structuri sau organizații studențești cu caracter social, sindical, profesional, cultural sau sportiv.

(3) Studenții au dreptul la mobilitate internă și externă, în limita locurilor, a resurselor și a acordurilor dintre universitățile participante la proces.

Art. 117 - Integrarea pe piața muncii

(1) Educația trebuie să fie centrată pe student într-un mod în care să îi ofere capacitatea de a fi angajat, a-și exercita profesia și de a se integra ușor/a fi mobil pe piața muncii.

(2) Învățământului superior este un învățământ centrat pe student și pe nevoile acestuia, studentul fiind partener la educație.

(3) Conținutul teoretic și practic al studiilor din învățământul superior trebuie să fie de o natură relevantă pentru domeniul studiat și cu aplicabilitate în viața socială și economică.

Art. 118 - Drepturile studenților

(1) Fiecare student are dreptul la un învățământ de calitate.

(2) Studenții au dreptul la recunoașterea studiilor prin sistemul de credite transferabile.

(3) Studenții au acces la programe de mobilitate, internă și externă, precum și la burse și alte forme de sprijin, în condițiile legii.

(4) Studenții au acces la următoarele informații personale: situația școlară, teste, proiecte, licențe, disertații, lucrări de doctorat, acte personale, rezultate la teste psihologice. Studenții au dreptul la protecția datelor personale.

(5) Studenții pot participa la acțiuni de voluntariat, pentru care pot primi un număr de credite, în condițiile stabilite de Carta universitară.

(6) Studenții au dreptul de acces la suporturi de curs.

(7) Studentul are dreptul de a fi informat, în primele ore de curs, în legătură cu structura și obiectivele cursului, competențele formate de acesta, precum și modalitățile de evaluare și examinare.

- (8) Studenții au dreptul de a participa la evaluarea cadrelor didactice, cu condiția prezenței la activitățile didactice, sub protecția identității și în conformitate cu Carta universitară.
- (9) Studenții au dreptul de a beneficia de un îndrumător de an, secție și/sau grupă pentru ciclul de licență și de Ghidul studentului, la începutul fiecărui ciclu.
- (10) Studenții beneficiază de dreptul la proprietate intelectuală care se partajează cu echipa și universitatea în care lucrează, conform prevederilor legale în vigoare.
- (11) Studenții au dreptul de acces la: regulamente, hotărâri, procese-verbale și alte documente ce îi privesc direct, de la instituția la care studiază.
- (12) Studenții au dreptul de a alege și de a fi aleși în structurile de conducere ale facultăților și universității.
- (13) Studenții au dreptul aibă reprezentanți în toate comisiile și consiliile care îi privesc în mod direct.
- (14) Studenții au dreptul de a sesiza abuzurile și neregulile.
- (15) Studenții au dreptul să propună modificări la regulamentele care îi privesc în mod direct instituției la care studiază.
- (16) Studenții au dreptul să fie informați, de către organele de conducere ale instituției de învățământ superior, de către reprezentanții studenților în acestea, despre hotărârile asumate de structurile de conducere ale instituției și care îi vizează în mod direct.
- (17) Fiecare student are dreptul la o evaluare obiectivă a activității sale academice, precum și dreptul de a cunoaște baremul după care a fost evaluat.
- (18) Studenții pot solicita reevaluarea la una sau mai multe discipline conform celor stabilite de Carta universitară.
- (19) Studenții pot amâna și relua studiile conform legislației în vigoare.

(20) Fiecare student are dreptul de a studia într-o limbă străină de circulație internațională atâta timp cât există această posibilitate în instituția de învățământ respectivă, în limita locurilor atribuite pentru acest tip de curriculum.

(21) Studenții participă la elaborarea unor programe orare de activitate didactică raționale.

(22) În situația unor dizabilități certificate medical, instituția de învățământ va aplica metode adecvate de evaluare și examinare.

(23) Studenții care ocupă locuri finanțate de la bugetul de stat, care locuiesc în cămin, beneficiază de subvenție pentru regia de cămin, care este indexată cu rata inflației. În situația în care instituțiile de învățământ nu pot asigura solicitările de cazare, studenții în cauză pot primi subvenții pentru susținerea altei forme de cazare.

(24) Studenții care ocupă locuri finanțate de la bugetul de stat au acces la sistemul de burse acordate de lege, care se indexează cu inflația. Suma bugetară, trebuie să acopere un minim de masă și cazare.

(25) Studenții au dreptul la acces gratuit la toate facilitățile oferite de universitate.

Art. 119 - Obligații

(1) Toți studenții au obligația de a cunoaște și de a respecta legislația în vigoare.

(2) Toți studenții au obligația să cunoască și să respecte Carta universitară, regulamentele și deciziile instituției de învățământ superior.

(3) Toți studenții au obligația să respecte personalul din învățământ.

(4) Studenții au obligația să completeze cu rigurozitate și corectitudine actele instituției de învățământ superior.

(5) Studenții sunt obligați să efectueze stagiile de practică, în conformitate cu obiectivele programei. În cazul în care instituția de învățământ impune program de practică în afara orașului universitar aceasta are obligația de a asigura transport, masă și cazare pentru studenții înscriși program.

- (6) Toți studenții au obligația să cunoască și să respecte standardele de calitate impuse de către instituțiile de învățământ superior.
- (7) Este interzis studenților să participe la activități academice sub influența băuturilor alcoolice sau a altor substanțe interzise.
- (8) Este interzis studenților să folosească invective în mediul academic.
- (9) Toți studenții au obligația de a utiliza în mod corespunzător, conform destinației stabilite, toate facilitățile și subvențiile primite.
- (10) Toți studenții au obligația de a respecta curățenia, liniștea și ordinea în spațiul universitar.
- (11) Toți studenții au obligația de a păstra integritatea și buna funcționare a bazei materiale pusă la dispoziția lor de către instituțiile de învățământ superior
- (12) Toți studenții au obligația de a informa autoritățile competente cu privire la existența oricărei situații care ar putea influența buna desfășurare a activităților de studiu individual și general.
- (13) Studenții trebuie să își îndeplinească obligațiile financiare impuse de către instituția la care studiază.
- (14) Studenții au obligația să cunoască și să respecte normele interne privind sănătatea și securitatea în activitate, respectiv cele privitoare la situațiile de urgență și protecția civilă, așa cum sunt acestea stipulate în carta universității la care studiază.
- (15) Studenților le este interzis să aducă și să difuzeze, în instituția de învățământ superior, materiale care, prin conținutul lor, atentează la independența, suveranitatea și integritatea națională a țării, care cultivă violența și intoleranța.
- (16) Studenților le este interzisă introducerea, în perimetrul instituției de învățământ superior și a clădirilor anexe acesteia, a oricăror tipuri de arme sau alte instrumente, precum muniție sau altele, care, prin acțiunea lor, pot afecta integritatea fizică și psihică a celorlalți studenți și a personalului didactic.

(17) Studenților le este interzisă posedarea și difuzarea de materiale cu caracter obscen sau pornografic în incinta instituției de învățământ superior.

CAP. XII – FINANȚAREA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR

Art. 120 - Dispoziții generale

(1) Învățământul universitar de stat este gratuit, pentru cifra de școlarizare aprobată anual de Guvern, și cu taxă, în condițiile legii.

(2) În învățământul universitar de stat gratuit se percep taxe pentru: depășirea duratei de școlarizare prevăzute de lege, admiteri, înmatriculări, reînmatriculări, repetarea examenelor și a altor forme de verificare, care depășesc prevederile planurilor de învățământ. De asemenea, se pot percepe taxe și pentru activități neincluse în planul de învățământ, conform metodologiei aprobate de senatul universitar.

(3) Cuantumul taxelor și scutirea de la plata acestora se stabilesc de senatele universitare.

(4) Finanțarea învățământului superior de stat se asigură din fonduri publice, în concordanță cu următoarele cerințe:

a) considerarea dezvoltării învățământului superior ca responsabilitate publică și a învățământului în general ca primă prioritate națională;

b) asigurarea calității învățământului superior la nivelul standardelor din Spațiul European al Învățământului Superior pentru pregătirea resurselor umane și dezvoltarea personală ca cetățeni ai unei societăți democratice bazată pe cunoaștere;

c) profesionalizarea resurselor umane în concordanță cu diversificarea pieței muncii;

d) dezvoltarea învățământului superior și a cercetării științifice și creației artistice universitare pentru integrarea la vârf în viața științifică mondială.

(5) Pentru finanțarea învățământului superior de stat din fonduri publice se asigură anual alocații bugetare la care se adăugă veniturilor proprii.

(6) Învățământului superior i se alocă un fond distinct pentru cercetare științifică și creație artistică universitară din bugetul global al cercetării științifice. Alocarea fondurilor de finanțare a cercetării științifice universitare și creației artistice se face după criterii competitive, în funcție de prioritățile naționale și de performanțele obținute sau anticipate. Competiția pentru fondurile de finanțare a cercetării științifice și creației artistice universitare este deschisă tuturor instituțiilor de învățământ superior acreditate, precum și unităților și instituțiilor de cercetare-dezvoltare, atestate pentru a desfășura activități de cercetare-dezvoltare. Alocarea fondurilor pentru finanțarea cercetării științifice universitare se face de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pe baza unor criterii obiective, la propunerea Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior.

(7) Instituțiilor de învățământ superior de stat acreditate li se alocă un fond distinct pentru dezvoltarea instituțională din bugetul alocat Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, după criterii competitive. Finanțarea din fondul pentru dezvoltare instituțională a instituțiilor de învățământ superior acreditate se face de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. Metodologia de alocare și utilizare a fondului pentru dezvoltarea instituțională se aprobă prin hotărâre a Guvernului. Finanțarea pentru dezvoltarea instituțională se acordă numai acelor instituții de învățământ superior sau programe de studii care dovedesc excelență în performanțe și în asigurarea calității.

(8) Fondurile de investiții pentru obiective noi și dotări cu echipamente se alocă separat de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în funcție de prioritățile strategice ale dezvoltării învățământului superior. Pot beneficia de alocarea acestor fonduri toate instituțiile de învățământ superior de stat acreditate, conform legii.

(9) Finanțarea învățământului superior este pe cicluri de studii.

(10) Execuția bugetară anuală a instituțiilor de învățământ superior este publică.

(11) Finanțarea învățământului superior de stat poate fi realizată, pe bază de contract, și prin contribuția altor ministere, pentru acele instituții de învățământ superior care pregătesc specialiști în funcție de cerințele ministerelor respective, precum și din alte surse, inclusiv împrumuturi și ajutoare externe.

(12) Toate resursele de finanțare ale universităților de stat sunt venituri proprii.

(13) Statul poate sprijini învățământul superior particular acreditat.

(14) Instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și confesionale pot primi donații din țară și din străinătate, în conformitate cu legea.

Art. 121 - Forme și mecanisme de finanțare a învățământului superior de stat

(1) Instituțiile de învățământ superior de stat funcționează ca instituții finanțate din fondurile alocate de la bugetul de stat și din alte surse, potrivit legii.

(2) Veniturile proprii ale acestor instituții se compun din sume alocate de la bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, pe bază de contract, pentru finanțarea de bază și finanțarea complementară, realizarea de obiective de investiții, fonduri pentru burse și protecția socială a studenților, precum și din alte surse decât alocațiile de la bugetul de stat, dobânzi, donații, sponsorizări și taxe percepute în condițiile legii de la persoane fizice și juridice, române sau străine, și din alte surse, inclusiv împrumuturi și ajutoare externe. Aceste venituri sunt utilizate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile autonomiei universitare, în vederea realizării obiectivelor care le revin în cadrul politicii statului din domeniul învățământului și cercetării științifice/creației artistice universitare.

(3) Finanțarea de bază se realizează de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru a se asigura desfășurarea în condiții normale a procesului de învățământ, la nivel universitar și postuniversitar, conform standardelor educaționale de calitate stabilite la nivel național, prin acte normative.

(4) Finanțarea de baza se asigură din bugetul de stat, în funcție de numărul de studenți și de indicatorii de calitate, la cele trei cicluri de studii universitare, de numărul de doctoranzi admiși în ani universitari anteriori la studii fără taxă, până la finalizarea tezei în condițiile legii, de numărul de rezidenți înscriși la studii în învățământul medical de stat, de nivelul și specificul instruirii teoretice și practice și de ceilalți indicatori specifici activității de învățământ, în special de cei referitori la calitatea prestației în învățământ. Finanțarea de bază este asigurată pe toată durata unui ciclu de studii, pentru numărul de studenți fără taxă, cetățeni români sau din alte state membre din Uniunea Europeană, din state aparținând Spațiului Economic European sau din Confederația Elvențială, admiși în primul an de studii și înscriși în Registrul Matricol Unic al participanților la învățământul superior din România. În cazul universităților multiculturale pentru programele de studiu în limbile minorităților la finanțarea de bază se acordă un coeficient mărit.

(5) Finanțarea complementară se realizează de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării prin:

- a) subvenții pentru cazare și masă;
- b) fonduri alocate pe baza de priorități și norme specifice pentru dotări și alte cheltuieli de investiții și reparații capitale;
- c) fonduri alocate pe baze competiționale pentru cercetarea științifică universitară;
- d) fonduri alocate pe baza de competiție pentru dezvoltarea instituțională.

(6) Finanțarea instituțiilor de învățământ superior de stat se face pe bază de contract încheiat între Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și instituția de învățământ superior respectiva, după cum urmează:

- a) contract instituțional pentru finanțarea de bază, pentru fondul de dezvoltare instituțională, precum și pentru finanțarea de obiective de investiții;

b) contract complementar pentru finanțarea cercetării științifice/creației artistice, universitare a reparațiilor capitale, a dotărilor și a altor cheltuieli de investiții, pentru fondul de burse și protecție socială a studenților, precum și subvenții pentru cazare și masă. Sumele aferente cercetării științifice universitare, cuprinse în contractul complementar, se eșalonează, prin excepție de la alte reglementări, în tranșe stabilite prin grafice, anexe la contractele de cercetare respective.

(7) Criteriile prin care se stabilește finanțarea instituțiilor de învățământ superior de stat din bugetul de stat se aproba de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, luând în considerare propunerile Consiliului Național de Finanțare a Învățământului Superior și, respectiv, ale Consiliului Național al Cercetării Științifice Universitare și propunerile universităților. În baza criteriilor aprobate, Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior și Consiliul Național al Cercetării Științifice Universitare propun Ministerului Educației, Cercetării și Inovării alocarea de fonduri corespunzătoare pentru finanțarea instituțiilor de învățământ superior de stat. Consiliul Național de Finanțare a Învățământului Superior și Consiliul Național al Cercetării Științifice Universitare, ca organisme consultative de specialitate, au personal propriu și sunt finanțate de la bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(8) Instituțiile de învățământ superior pot școlariza studenți cu taxă, care își finanțează programul de studii din alte surse decât alocațiile de la bugetul de stat, cu respectarea cerințelor privind asigurarea calității. Numărul total al studenților admiși într-un program de studii, într-o instituție de învățământ superior, de stat sau particulară, este stabilit de Senatul universității în limitele capacității de școlarizare.

(9) Cuantumul taxelor de studii se stabilește de senatul universității în funcție de alocația unitară pe student din instituția respectivă.

(10) Fondurile pentru burse și protecția socială a studenților se alocă în funcție de numărul de studenți la cele trei cicluri de studii universitare, de numărul de doctoranzi, până la finalizarea tezei în condițiile legii, de la învățământul de zi, fără taxă de studii.

(11) Universitatea este autonomă în gestiunea financiară și contabilă.

(12) Rectorul ia măsurile necesare pentru a asigura un management financiar al universității, în concordanță cu prevederile legale în vigoare, cu principiile de eficiență și transparență și cu cerințele asigurării calității procesului de educație și cercetare științifică. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate dispune încetarea finanțării parțiale sau totale a acesteia, în situația în care o universitate nu mai îndeplinește standardele de asigurare a calității.

(13) Rectorul face public anual raportul de performanță, raportul financiar și raportul de audit intern, aprobate de către Senatul universității.

(14) Bugetele de venituri și cheltuieli ale instituțiilor de învățământ superior de stat se aprobă de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, după adoptarea bugetului de stat, prin ordin al ministrului.

(15) Soldurile rămase la sfârșitul anului din execuția bugetului prevăzut și aprobat pentru universitatea de stat rămân la dispoziția instituțiilor de învățământ superior și se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al instituției, fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor, cu excepția subvențiilor pentru cămine și cantine.

(16) Indicatorii sintetici din execuția bugetară a instituțiilor de învățământ superior se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

(17) Veniturile proprii ale instituțiilor de învățământ superior, realizate din activități de cercetare-dezvoltare și inovare, de creație artistică, de proiectare, de consultanță sau de expertiză, precum și din contracte pentru alte servicii științifice, didactice sau de producție și prestări de servicii, se pot evidenția în conturi distincte la bănci comerciale, în condițiile prezentei legi.

(18) Din veniturile prevăzute la alin. (17) se pot finanța următoarele categorii de cheltuieli, având drept obiect: dezvoltarea bazei materiale proprii de cercetare, didactice, de producție și servicii, precum și pentru plata personalului angajat în aceste activități, burse de cercetare și instruire, informare și documentare, taxe pentru participarea ca membru în organisme, organizații și instituții de profil, organizarea și/sau participarea la manifestări cultural-științifice interne și internaționale, editarea de carte didactică și de specialitate.

Art. 122 - Sprijinul financiar acordat studenților

(1) Studenții de la cursurile de zi din învățământul de stat, fără taxă, pot beneficia de burse de performanță, de merit, burse de studiu, burse de ajutor social și burse de ajutor social ocazional, acordate ca urmare a unui eveniment special.

(2) Studenții pot beneficia de burse pe bază de contract încheiat cu agenți economici ori cu alte persoane juridice sau fizice, precum și de credite pentru studiu acordate de bănci în condițiile legii.

(3) Criteriile de acordare a burselor de performanță, de merit, de studiu și de ajutor social sunt stabilite și aprobate de senatul universitar. Votul studenților este decisiv. Quantumul minim al bursei trebuie să acopere cheltuielile de cazare și de masă.

(4) Studenții și cursanții străini, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, din Spațiului Economic European sau cetățeni ai Confederației Elvețiene, pot beneficia de burse, potrivit prevederilor legale.

(5) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate acorda anual burse pentru stagii de studii universitare și postuniversitare în străinătate din fonduri constituite în acest scop. Aceste burse se obțin prin concurs organizat la nivel național.

(6) La concursurile pentru obținerea burselor prevăzute la alin. (5) pot participa studenții și absolvenții instituțiilor de învățământ superior de stat și cei ai instituțiilor de învățământ superior particular acreditate.

(7) Studenții pot solicita împrumuturi bancare pentru acoperirea totală sau parțială a cheltuielilor de școlarizare și alte cheltuieli efectuate pe perioada studiilor universitare, cum sunt cheltuieli de întreținere, taxe și altele.

(8) Statul garantează împrumuturile bancare dintr-un fond constituit în acest scop. Acest fond este gestionat de Agenția de Credite și Burse de Studii, prin reglementări corespunzătoare.

(9) Cheltuielile de întreținere a internatelor, căminelor și cantinelor universităților sau instituțiilor de învățământ de stat, destinate studenților, se acoperă din veniturile proprii ale instituțiilor de învățământ respective; ele se completează cu subvenții acordate din bugetul de stat.

(10) Instituțiile de învățământ superior de stat asigură, pentru efectuarea practicii comasate a studenților, pe perioada prevăzută în planurile de învățământ, cheltuielile de masa, cazare și transport, în situațiile în care practica se desfășoară în afara centrului universitar respectiv.

(11) Studenții beneficiază de asistență medicală și psihologică gratuită în cabinete medicale și psihologice universitare ori în policlinici și unități spitalicești de stat.

(12) Studenții beneficiază de tarif redus de cel puțin 50% pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, în tot timpul anului calendaristic, conform reglementărilor legale în vigoare. Cheltuielile aferente facilităților acordate studenților privind transportul pe calea ferată și cu metroul se finanțează prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.

(13) Pentru distanțe mai mari de 50 km se asigură decontarea sumei reprezentând contravaloarea a 8 calatorii dus-întors pe semestru.

(14) Studenții orfani sau proveniți din casele de copii beneficiază de gratuitate pentru categoriile de transport prevăzute la alin. (12).

(15) Studenții beneficiază de gratuitate pentru accesul la muzee, concerte, spectacole de teatru, opera, film la alte manifestări culturale și sportive organizate de instituții publice în limita bugetelor aprobate.

(16) Studenții cetățeni români din afara granițelor țării, bursieri ai statului român, beneficiază de gratuitate la toate manifestările prevăzute la alin. (15) și de tarif redus cel puțin 50% pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, în tot timpul anului calendaristic.

(17) Instituțiile de învățământ superior au dreptul de a acorda, în afara cifrei de școlarizare aprobate, cel puțin un loc pentru studii gratuite absolvenților cu diplomă de bacalaureat primiți din centrele de plasament, în condițiile stabilite de senatul universitar.

(18) Activitățile extracurriculare – științifice, tehnice, cultural-artistice și sportive – precum și cele pentru studenți capabili de performanțe sunt finanțate de la bugetul statului, conform normelor stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. În acest scop se pot folosi și alte surse de finanțare.

(19) Prevederile alin. (18) se aplică și în cazul taberelor de creație, sportive și de odihnă ale studenților.

(20) Statutul de student cu taxă se păstrează în condițiile stabilite de senatul universitar, prin contractul de studii.

(21) Instituțiile de învățământ superior evaluează la începutul fiecărui an universitar locurile finanțate de la bugetul de stat rămase disponibile, pentru a fi ocupate de studenții înscriși cu taxă, în condițiile îndeplinirii criteriilor și standardelor de performanță stabilite de instituția de învățământ superior.

(22) Locurile finanțate de la bugetul de stat rămân disponibile în măsura în care studenții care le ocupă, cu excepția cazurilor sociale, nu îndeplinesc criteriile și

standardele de performanță stabilite de senatul universitar, prevăzute într-un contractul de studii. Studenții care au pierdut locurile finanțate de la bugetul de stat pot continua studiile cu taxă.

(23) În organizarea formațiunilor de studiu nu se face distincție între cele două categorii de studenți.

CAP. XIII – ACTE DE STUDII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

Art. 123 - Actele de studii

(1) Actele de studii din învățământul superior sunt diplome, certificate, atestate precum și alte documente oficiale de stat, cu regim special, care confirmă studii de învățământ superior efectuate, titluri și respectiv calificări dobândite.

(2) Registrele matricole și registrele de evidență a actelor de studii sunt, de asemenea, documente oficiale cu regim special.

Art. 124 - Tipurile, titulatura, formatul și conținutul

Tipurile, titulaturile, formatul și conținutul actelor de studii se stabilesc în conformitate cu reglementările legale în vigoare și se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării care se aduce la cunoștința instituțiilor de învățământ superior.

Art. 125 - Tipărirea, eliberarea și păstrarea formularelor

(1) Formularele actelor de studii sunt tipărite și difuzate, în condițiile legii, de către unitatea de specialitate desemnată de Ministerul Educației Cercetării și Inovării, unitate care poartă întreaga răspundere pentru aprobarea comenzilor de la instituții și pentru asigurarea securității tipăririi și păstrării formularelor până la ridicarea acestora de către instituțiile beneficiare.

(2) Numărul formularelor tipărite și eliberate anual către instituțiile de învățământ este corelat cu numărul absolvenților raportat de acestea care, la rândul lui, nu poate depăși capacitatea maximă de școlarizare stabilită la autorizare provizorie, acreditare sau evaluare periodică. Verificarea și aprobarea

comenzilor de acte de studii este în responsabilitatea Ministerului Educației Cercetării și Inovării.

(3) Păstrarea formularelor actelor de studii, actele de studii completate și neridicate de titulari, a celor anulate, a registrelor de evidență, precum și a documentelor privind primirea, predarea și eliberarea formularelor și actelor de studii se realizează de către instituția de învățământ superior în condiții de securitate deplină, cu termen permanent.

Art. 126 - Completarea actelor de studii

(1) Instituțiile de învățământ superior, de stat ori particular, acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu potrivit legii pot gestiona, completa și elibera numai acele acte de studii la care au dreptul în condițiile legii.

(2) Rectorul instituției de învățământ superior este responsabil pentru organizarea și desfășurarea activității de gestionare, completare și eliberare a actelor de studii de către instituție.

(3) Persoanele care au transmis datele, persoanele care le-au completat și persoanele care le-au semnat sunt responsabile potrivit legii pentru exactitatea datelor înscrise în actele de studii eliberate.

(4) Completarea, semnarea și sigilarea unui act de studii se efectuează potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 127 - Limba de întocmire/completare

(1) Actele de studii din învățământul superior se întocmesc în limba română. Pe același act de studii, datele înscrise în limba română pot fi/sunt înscrise și în una sau mai multe limbi de circulație internațională, conform prevederilor prezentei legi.

(2) Instituțiile de învățământ superior pot elibera și traduceri ale documentelor școlare proprii.

Art. 128 - Tipuri de diplome. Dreptul de a elibera diplome

(1) Calificările și titlurile obținute în urma studiilor universitare sunt confirmate prin diplome de licență, masterat și doctorat.

(2) Au dreptul de a elibera diplome universitare recunoscute de Ministerul Educației Cercetării și Inovării numai instituțiile de învățământ superior acreditate.

(3) În cazul studiilor de licență, instituția de învățământ superior acreditată sau autorizată să funcționeze provizoriu eliberează în mod obligatoriu și gratuit suplimentul la diplomă în limba română și într-o limbă de circulație internațională. Modelul de referință al suplimentului la diplomă este stabilit prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării conform normelor europene.

(4) După finalizarea completă a studiilor de licență și masterat, până la eliberarea diplomei, la cerere, absolvenților li se eliberează Adeverință de absolvire a studiilor, al cărei termen de valabilitate este de maximum 12 luni.

Art. 129 - Eliberarea actelor de studii

(1) Titularii sau împuterniciții legali ai acestora au dreptul să solicite eliberarea actelor de studii completate, după termenul aprobat de senatul instituției, care poate fi cel mult de 12 luni de la finalizarea studiilor, respectiv de două luni de la confirmarea titlului științific de doctor.

(2) În situații bine motivate, când titularul nu se poate prezenta, actul de studii poate fi eliberat împuternicitului acestuia, cu aprobarea rectorului instituției, pe baza unei procuri, care să menționeze în mod expres faptul ca împuternicitul poate ridica acte de studii, autentificată la notariat. În cazul cetățenilor români sau străini cu domiciliul/reședința în străinătate, procura notarială va fi supralegalizată sau apostilată (apostila de la Haga), conform convențiilor internaționale, de către autoritățile competente din țara respectivă.

(3) Actele de studii completate și neridicate datorită decesului titularului pot fi eliberate unui membru al familiei titularului (ascendent ori descendent de gradul I sau II), în baza unei cereri aprobate de conducerea instituției, însoțită de copie

legalizată a certificatului de deces și de o declarație pe propria răspundere privind motivele invocate pentru ridicarea acestor acte de studii.

Art. 130 - Corecturi și duplicate

(1) În cazul în care se constată greșeli de completare a unui act de studii acesta poate fi înlocuit prin decizia Rectorului instituției de învățământ superior care a eliberat inițial acest act. Actul greșit se anulează și se arhivează la instituția menționată, conform reglementărilor în vigoare.

(2) În cazul pierderii, distrugerii complete sau deteriorării parțiale a unui act de studii, se poate elibera un duplicat al acestuia dacă în arhiva instituției se găsesc matca (cotorul) actului respectiv și/sau alte documente legale din care rezultă situația studiilor titularului sau, dacă arhiva a fost distrusă în condiții de forță majoră, prin reconstituirea situației școlare de către instituție.

(3) În cazurile în care unele instituții au fost reorganizate sau desființate, actele de studii originale sau duplicate ale acestora se gestionează, se completează și se eliberează de către instituțiile care păstrează arhiva acestora, cu menționarea expresă pe actul de studii atât a instituției care eliberează actul cât și a instituției reorganizate sau desființate.

Art. 131 - Anularea instituțională a actelor de studii

(1) În cazurile în care se constată și dovedește utilizarea unor mijloace frauduloase sau abateri grave de la etica universitară în obținerea unui act de studii, instituția de învățământ superior care l-a eliberat dispune anularea acestuia și anunță instituțiile abilitate.

(2) Ministerul Educației Cercetării și Inovării poate dispune anularea actelor de studii cu antetul acestuia atunci când constată că au fost eliberate fără respectarea în totalitate a legalității.

(3) Anularea actelor de studii în condițiile alin. (1) și (2) este făcută publică, de către instituția care a dispus-o, în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

Art. 132 - Evidența națională a diplomelor de studii universitare

Evidența centralizată a diplomelor de studii universitare se realizează prin intermediul Registrului matricol unic.

Art. 133 - Regimul transfrontalier (internațional) al actelor de studii

(1) La cererea titularului, actele de studii eliberate absolvenților instituțiilor de învățământ superior din România pot fi vizate de către Ministerul Educației Cercetării și Inovării în condițiile reglementărilor în vigoare, în vederea utilizării acestora în străinătate.

(2) La cererea titularului, actele de studii eliberate de instituțiile de învățământ superior din străinătate pot fi supuse procesului de evaluare-recunoaștere-echivalare de către Ministerul Educației Cercetării și Inovării în condițiile reglementărilor în vigoare, în vederea utilizării acestora în România.

(3) Recunoașterea perioadelor de studii efectuate în țară sau în străinătate se face în baza unei metodologii cadru elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și a unor metodologii specifice aprobate de fiecare instituție de învățământ superior pe baza normelor europene, ale sistemului european de acumulare și transfer al creditelor de studii.

Art. 134 - Programe de studii promovate în comun de două sau mai multe instituții de învățământ superior

(1) Programele de studii comune pot fi promovate pe baza unui acord interinstituțional, de două sau mai multe instituții de învățământ superior din țară și/sau străinătate.

(2) Programul de studii promovat în comun trebuie autorizat provizoriu / acreditat în conformitate cu legislația în vigoare.

(3) Pentru ca diplomele acordate în urma absolvirii unui program de studii promovat în comun să fie recunoscute de statul român, toți partenerii promotori ai programului trebuie să fie instituții de învățământ superior acreditate în țările de reședință.

(4) În cazul unor programe de studii organizate în comun, actele de studii vor fi eliberate în concordanță cu normele specifice, europene și naționale precum și cu prevederile acordurilor interinstituționale.

(5) Pentru studenții înmatriculați în România la programe de studii derulate în comun , diploma și suplimentul la diplomă vor avea înscrise și instituțiile de învățământ superior partenere în rubrica destinată acestui scop.

Art. 135 - Diplomele unor extensiuni universitare legale în străinătate

Absolvenții programelor de studii desfășurate în cadrul unor extensiuni universitare legale în străinătate ale instituțiilor de învățământ superior românești acreditate primesc diplomele din partea acestora, în condițiile legii.

TITLUL V – CERCETAREA ȘTIINȚIFICĂ UNIVERSITARĂ

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 136 - Organizarea cercetării științifice universitare

(1) Instituțiile de învățământ superior care și-au asumat ca misiune: cercetare și învățământ sau învățământ și cercetare ori învățământ superior vocațional au dreptul să organizeze activități:

- a) de cercetare științifică, de creație artistică și performanță sportivă;
- b) de dezvoltare tehnologică, proiectare, consultanță sau expertiză.

(2) Activitățile prevăzute la alin (1) se desfășoară în institute de cercetare, centre de cercetare organizate în catedre, departamente, facultăți sau la nivelul instituției de învățământ superior, conform Cartei universitare.

(3) Pentru desfășurarea de activități de cercetare științifică recunoscute, în universități, pot funcționa institute de cercetare cu personalitate juridică.

(4) Instituțiile de învățământ superior pot:

- a) organiza, independent sau prin asociere cu alte persoane juridice sau fizice interesate, incubatoare de afaceri, incubatoare tehnologice, alte structuri specifice în care se dezvoltă și se valorifică rezultatele cercetărilor până la obținerea unor produse sau servicii noi;

- b) constitui parcuri tehnologice, în care se elaborează idei, se analizează și se dezvoltă aplicațiile practice ale cercetării științifice universitare prin integrarea funcțională a unor centre/institute de cercetare, unități și stațiuni experimentale, incubatoare tehnologice și întreprinderi;
- (5) Centrele/institutele de cercetare pot fi organizate cu personalitate juridică.
- (6) Pentru asigurarea managementului, marketingului cercetării și a valorificării rezultatelor obținute instituțiile de învățământ superior pot organiza cu personalitate juridică structuri proprii.
- (7) Criteriile pe baza cărora se decide personalitatea juridică menționată la alin.(5) și (6) sunt stabilite prin Carta universitară.
- (8) Activitatea de cercetare se organizează astfel:
- a) în concordanță cu programele de masterat la nivelul catedrei;
 - b) în concordanță cu programele doctorale la nivelul departamentelor/facultăților,
- (9) Cercetarea de excelență se axează pe teme prioritare și proiecte internaționale și naționale, cercetarea și se organizează în centrele/institutele de cercetare situate la nivelul instituției de învățământ superior.
- (10) Instituțiile de învățământ superior susțin cercetarea interdisciplinară, realizarea de rețele naționale și europene de cercetare, precum și valorificarea rezultatelor prin reviste proprii de înaltă ținută științifică.

Art. 137 - Competențele senatului în domeniul cercetării științifice universitare

Senatul instituției de învățământ superior aprobă prin hotărâre:

- a) înființarea centrelor de cercetare/institutele de cercetare științifică universitară;
- b) regulamentele de organizare și funcționare ale entităților menționate la lit.
 - a). Aceste regulamente stabilesc inclusiv responsabilitățile și relațiile de

subordonare precum și de autonomie între cei care organizează și cei exercită activitatea de cercetare științifică universitară;

- c) anual, cuantumul regiei pentru contractele și granturile de cercetare care demarează în anul curent, cuantum ce rămâne nemodificat pe perioada derulării acestora;

Art. 138 - Cercetarea științifică universitară – criteriu de evaluare

(1) Cercetarea științifică universitară constituie unul dintre criteriile de evaluare a instituțiilor de învățământ superior care au ca misiune: cercetare și învățământ sau învățământ și cercetare ori învățământ superior vocațional.

(2) Activitatea de cercetare științifică universitară poate completa norma didactică.

(3) Studenții, studenții masteranzi și doctoranzii pot participa la contracte de cercetare științifică desfășurate la toate nivelurile instituției de învățământ superior.

Art. 139 - Obligații ale instituțiilor de învățământ superior pentru realizarea cercetării

(1) Instituțiile de învățământ superior trebuie să:

- a) elaboreze strategii de cercetare științifică pe o perioadă de 4 ani și planuri anuale, în conformitate cu priorităților naționale strategice stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în funcție de resursele de care dispun;
- b) întocmească, anual, un raport asupra activității de cercetare științifică universitară, care se prezintă Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și se face public.
- c) sprijine transferul rezultatelor activității de cercetare științifică universitară spre mediul socio-economic și cultural-sportiv;

(2) Responsabilul cu cercetarea științifică universitară prezintă senatului, la sfârșitul fiecărui an bugetar, un raport referitor la modul în care a fost cheltuită regia provenită din activitățile de cercetare științifică universitară.

(3) Instituțiile de învățământ superior asigură accesul la informare și documentare pentru cercetarea științifică universitară.

Art. 140 - Rezultatele cercetării științifice universitare

(1) Rezultatele activității de cercetare științifică universitară aparțin beneficiarului. Autorul are dreptul de a utiliza rezultatele cercetării științifice universitare prin publicații.

(2) Veniturile realizate de instituțiile de învățământ superior din activități de cercetare științifică universitară pe bază de contracte se pot depune la bănci comerciale.

(3) Veniturile realizate conform alin. (2) și neutilizate la finele anului se reportează cu aceeași destinație în anul următor.

Art. 141 - Finanțarea cercetării științifice universitare

(1) Finanțarea cercetării științifice universitare se asigură de la:

- a) bugetul de stat;
- b) finanțatori externi, prin programele de cercetare;
- c) diverse organisme naționale, care finanțează pe bază de competiție națională programe de cercetare științifică fundamentală sau alte programe de interes deosebit;
- d) întreprinderi și firme naționale, internaționale și multinaționale;
- e) bugetul instituției, partea de venituri proprii.

(2) În cazul finanțărilor asigurate de către entitățile prevăzute la alin. (1) lit.

c) acestea asigură la semnarea contractelor de finanțare/actelor adiționale un avans de minimum de 30% din valoarea anuală granturilor contractate.

TITLUL VI – BAZA MATERIALĂ A ÎNVĂȚĂMÂNTULUI DE STAT

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 142 - Dispoziții generale

(1) Baza materială a învățământului de stat constă în întregul activ patrimonial al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, al instituțiilor și unităților de învățământ și de cercetare științifică din sistemul de învățământ existent la data de 31 iulie 1995, precum și în activul patrimonial redobândit sau dobândit ulterior.

(2) În înțelesul prevederilor alin. (1), baza materială a învățământului cuprinde: spații pentru procesul de educație și formare profesională și cercetare științifică, mijloace de învățământ și de cercetare aferente, biblioteci, edituri și tipografii, stațiuni didactice și de cercetare, unități de microproducție, ateliere școlare, ferme didactice, grădini botanice, terenuri agricole, cămine, internate, cantine, cluburi ale elevilor, case de cultura ale studenților, case ale corpului didactic, case universitare, tabere școlare, baze și complexuri cultural-sportive, cluburile sportive, palate și case ale copiilor, săli de sport, baze de odihnă și tratament, spații cu destinația de locuință, precum și orice alt obiect de patrimoniu destinat învățământului și salariaților din învățământ.

(3) Baza materială aferentă procesului de educație și formare profesională, prevăzută la alin. (2) și realizată din fondurile statului sau din fondul instituțiilor și întreprinderilor de stat în perioada anterioară datei de 22 decembrie 1989 se reintegrează fără plata în patrimoniul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, al instituțiilor și unităților de învățământ și de cercetare științifică universitară și, după caz, în domeniul public al comunelor, orașelor, municipiilor, al consiliilor județene și al Consiliului General al Municipiului București, cu excepția bunurilor care au intrat în proprietatea operatorilor economici, precum și a imobilelor care conform art. 20 alin. 2 din Legea nr. 15/1990 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și

societăți comerciale, cu modificările ulterioare, au trecut în patrimoniul unor societăți comerciale, pentru care se acordă justa despăgubire, în condițiile legii. Reintegrarea se face pe bază de protocol de predare-preluare.

(4) Justa despăgubire prevăzută la alin. (3) se acordă, pentru fiecare caz, prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și a Ministerului Finanțelor Publice, în termen de 60 de zile de la data semnării protocolului de predare-preluare.

(5) Cuantumul despăgubirii se stabilește în termen de 30 de zile de la data semnării protocolului de predare-preluare, de către o comisie de evaluare formată din reprezentanți ai Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Transporturilor și Infrastructurii și ai Ministerului Finanțelor Publice, constituită prin ordin comun.

(6) Baza materială a instituțiilor de învățământ superior de stat și de cercetare științifică universitară este de drept proprietatea acestora. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării este împuternicit să emită certificate de atestare a dreptului de proprietate pentru instituțiile de învățământ superior și de cercetare științifică, pe baza documentației înaintate de acestea.

(7) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar de stat – creșe, grădinițe, școli, licee, colegii, colegii naționale, seminarii teologice și școli postliceale – fac parte din domeniul public al comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv al sectoarelor municipiului București, și sunt în administrarea consiliilor locale ale comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv ale sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea, prin delegare către consiliile de administrație ale unităților de învățământ. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea unităților de învățământ preuniversitar de stat și sunt administrate de acestea. Nu fac parte din domeniul public al comunelor, orașelor și municipiilor, respectiv al sectoarelor municipiului

București, terenurile și clădirile utilizate de unitățile de învățământ în baza unor contracte de închiriere, concesionare sau comodat, proprietarii acestora fiind alte persoane fizice sau juridice.

(8) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ special de stat fac parte din domeniul public județean, respectiv al municipiului București, și sunt în administrarea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea, prin delegare către consiliile de administrație ale unităților de învățământ respective. Celelalte componente ale bazei materiale a unităților de învățământ special public sunt de drept proprietatea unităților de învățământ respective și sunt administrate de acestea.

(9) Schimbarea destinației bazei materiale a instituțiilor și unităților de învățământ preuniversitar se poate realiza numai cu avizul conform al ministrului educației, cercetării și inovării. Înstrăinarea sau schimbarea destinației bunurilor din baza materială a învățământului fără avizul ministrului educației, cercetării și inovării constituie infracțiune și se pedepsește conform legii penale. Actele de înstrăinare sau de schimbare a destinației bunurilor din baza materială a învățământului fără avizul conform al ministrului educației, cercetării și inovării sunt nule.

(10) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea inspectoratele școlare, casele corpului didactic, palatele și cluburile copiilor, cluburile sportive școlare, precum și alte unități din subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, ale căror cheltuieli curente și de capital se finanțează de la bugetul de stat, fac parte din domeniul public al statului și sunt administrate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin inspectoratele școlare județene și prin delegare către consiliile de administrație ale acestor unități. Celelalte componente ale bazei materiale sunt de drept proprietatea unităților și instituțiilor respective și sunt administrate de acestea.

(11) Terenurile și clădirile în care își desfășoară activitatea centrele și cabinetele de asistență psiho-pedagogică, centrele logopedice, cabinetele școlare fac parte din domeniul public județean, respectiv al municipiului București, și sunt în administrarea consiliului județean, respectiv a consiliilor locale ale sectoarelor municipiului București, în a căror rază teritorială își desfășoară activitatea, prin delegare către consiliile de administrație ale unităților respective. Celelalte componente ale bazei materiale a unităților menționate sunt de drept proprietatea acestora și sunt administrate de acestea.

(12) Terenurile și clădirile preluate în mod abuziv de stat după data de 4 septembrie 1940 de la persoane fizice sau juridice fac parte din domeniul privat al statului în condițiile legii și pot face obiectul unor acte normative de restituire.

(13) Construcțiile și terenurile aferente procesului de educație și formare profesională nu pot fi transferate decât cu aprobarea Guvernului, la propunerea ministrului educației, cercetării și inovării, fără plată și numai în interes public.

(14) Închirierea bunurilor, inclusiv a terenurilor disponibile temporar, aflate în patrimoniul instituțiilor de învățământ superior de stat sau în administrarea acestora, se poate face pe bază de contract, încheiat în conformitate cu prevederile legale, cu revizuire anuală. Bunurile, inclusiv terenurile aflate în administrarea unităților de învățământ preuniversitar de stat, disponibile temporar, pot fi închiriate pe bază de contract, încheiat în conformitate cu prevederile legale, cu revizuirea anuală a acestuia, numai în conformitate cu metodologia stabilită de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. Închirierea bunurilor, inclusiv a terenurilor, în condițiile prevăzute la alineatele precedente se face cu prioritate pentru activități de învățământ.

(15) Deținătorii de bunuri prevăzute la alin. (3) și (6) care urmează să fie reintegrate în patrimoniul învățământului sunt obligați să pună la dispoziție împuterniciilor Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, consiliilor locale

sau consiliilor județene, după caz, toate documentele care atestă proprietatea, precum și documentele necesare în vederea înregistrării în evidențele contabile.

(16) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și, după caz, consiliile județene, Consiliului General al Municipiului București sau consiliile locale acționează în justiție, prin împuterniciții acestora, persoanele juridice sau fizice care refuză semnarea protocoalelor și predarea documentelor de proprietate. Aceste acțiuni sunt scutite de taxa de timbru.

(17) Înscrierea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile aparținând Ministerului Educației, Cercetării și Inovării sau instituțiilor și unităților de învățământ și cercetare științifică din sistemul învățământului de stat, precum și asupra bunurilor aparținând consiliilor locale, județene și, respectiv al Consiliului General al Municipiului București, în care își desfășoară activitatea unitățile de învățământ preuniversitar de stat, se face, după caz, în registrul de inscripțiuni și transcripțiuni, în cărțile funciare sau în cărțile de publicitate funciara, cu scutire de la plata taxelor prevăzute de lege.

(18) Unitățile de învățământ primar, gimnazial și liceal din mediul rural și periurban, precum și instituțiile de învățământ pentru formarea inițială și continuă a personalului din domeniul apărării, informațiilor, ordinii publice și siguranței naționale care nu au în proprietate terenuri agricole în extravilan, primesc în administrare, pentru constituirea lotului didactic experimental sau a terenurilor de instrucție specifică, ori pentru amenajarea de poligoane o suprafață de 1 hectar pentru școlile primare, 2 hectare pentru școlile gimnaziale, 3 hectare pentru liceele pedagogice, militare, de informații, de ordine și securitate publică, minimum 5 hectare pentru unitățile de învățământ postliceal și pentru instituțiile de învățământ superior militar, de informații, de ordine și de securitate publică și minimum 10 hectare pentru unitățile de învățământ liceal care profesionalizează în domeniul agricol, agromontan și silvic, în echivalent arabil.

(19) Loturile experimentale prevăzute la alin. (18) se atribuie, la cerere, unităților de învățământ respective din terenurile agricole și silvice ce au aparținut școlilor sau, după caz, din fondul de rezervă al localităților, aflat la dispoziția consiliilor locale.

(20) În cazul în care pe teritoriul localității nu există resursele de teren conform prevederilor alin. (19), suprafețele convenite se atribuie în folosință din terenurile aflate în proprietatea autorităților publice locale sau în administrarea Agenției Naționale de Dezvoltare și Amenajare Rurală.

(21) Reconstituirea dreptului de proprietate la unitățile de învățământ prevăzute la alin. (17), punerea în posesie, precum și eliberarea titlurilor de proprietate se fac de către comisiile locale și județene de aplicare a Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(22) Terenurile și clădirile unităților și instituțiilor de învățământ de stat nu pot fi retrocedate în natură. Solicitățile justificate prin acte se asigură prin justă despăgubire.

CAP. II – BIBLIOTECILE ȘI CENTRELE DE DOCUMENTARE ȘI INFORMARE

Art. 143 - Bibliotecile din învățământ

(1) În sistemul național de învățământ funcționează, ca parte integrantă, o rețea de biblioteci specializate: biblioteci centrale universitare și biblioteci pedagogice, ca instituții cu personalitate juridică subordonate direct Ministerului Educației, Cercetării și Inovării; biblioteci ale instituțiilor de învățământ superior, ale facultăților, departamentelor, catedrelor; biblioteci ale caselor corpului didactic; biblioteci școlare.

(2) Bibliotecile menționate la alin. (1) funcționează pe bază de regulamente aprobate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(3) Bibliotecile din învățământ pot organiza, cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și în colaborare cu Ministerul Culturii, Cultelor

și Patrimoniului Național, secții specifice, precum și alte forme pe care le consideră necesare pentru studiul individual al adulților.

(4) Formarea inițială și formarea continuă a personalului din bibliotecile menționate la alin. (1) se realizează conform legii.

(5) Coordonarea activității rețelei bibliotecilor din învățământ se asigură de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 144 - Biblioteca Virtuală

(1) Biblioteca Virtuală:

a) pune la dispoziția beneficiarilor fond documentar în format electronic;

b) dezvoltă platforme de e-learning;

c) dezvoltă colecții de lecții în format electronic, instrumente de lucru, exemple orientative de probe de verificare a cunoștințelor și altele asemenea în sprijinul activității elevilor, studenților și cadrelor didactice.

(2) Toate colecțiile Bibliotecii Virtuale se pun la dispoziția publicului în mod gratuit.

(3) În termen de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi Ministerul Educației, Cercetării și Inovării asigură formarea personalului specializat pentru funcționarea Bibliotecii Virtuale.

(4) Regulamentul de organizare și funcționare al Bibliotecii Virtuale se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și se aprobă prin ordin al ministrului.

(5) Finanțarea activităților Bibliotecii Virtuale se realizează de la bugetul statului și din alte surse, potrivit legii.

Art. 145 - Centrele de documentare și informare (CDI)

(1) Centrele de documentare și informare sunt centre de resurse pluridisciplinare din unitățile de învățământ, care oferă elevilor, cadrelor didactice și comunității locale un spațiu de formare, comunicare, documentare și informare, îndeplinind și rolul de spațiu educațional pentru experimentarea noilor metode didactice.

(2) Centrul de documentare și informare, numit în continuare CDI, deservește întreaga comunitate a unității de învățământ și concentrează în același spațiu un fond documentar actualizat permanent, cu caracter pluridisciplinar, pe suporturi multiple, adaptat nevoilor utilizatorilor și specificului unității de învățământ.

(3) Activitățile desfășurate în CDI susțin realizarea obiectivelor educației și formării profesionale, pe niveluri educaționale, filiere, profiluri și specializări și promovează inovația pedagogică, asigurând condițiile necesare pentru documentarea și informarea utilizatorilor.

(4) Prin activitățile organizate și serviciile oferite, CDI contribuie la asigurarea egalității de șanse a elevilor proveniți din medii culturale, economice și sociale diferite.

(5) Prin înființarea CDI se urmărește dezvoltarea relației școală – comunitate, asigurarea accesului la resursele necesare unei bune informări și documentări, precum și la pregătirea unui personal calificat în domeniul științelor documentării și informării.

(6) CDI se înființează în unități de învățământ preuniversitar de către directorul casei corpului didactic, la propunerea directorului unității de învățământ, cu avizul inspectorului școlar general, pe baza criteriilor de eligibilitate aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(7) CDI sunt înființate, coordonate metodologic și evaluate de casele corpului didactic la nivel județean, iar la nivel central de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(8) CDI se organizează unitar pentru întreaga instituție de învățământ căreia îi aparține, prin integrarea fondului documentar, respectiv a bibliotecii școlare.

(9) Baza materială a CDI este asigurată de comunitatea locală, de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și de alte ministere sau organe centrale, prin inspectoratele școlare ori direct prin unitățile de învățământ în cadrul cărora funcționează CDI.

(10) CDI poate beneficia de resursele financiare obținute de unitatea de învățământ din sponsorizări din partea unor organizații neguvernamentale, asociații, societăți, fundații și altele asemenea, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(11) Condițiile de utilizare a spațiului, fondului documentar și a serviciilor CDI, precum și drepturile și obligațiile utilizatorilor se stabilesc prin regulamentul de ordine interioară al fiecărui CDI, aprobat de conducerea instituției de învățământ în care funcționează.

(12) În fiecare CDI se normează un post de profesor documentarist, în conformitate cu prevederile Statutului personalului didactic. În unitățile de învățământ cu peste 1.200 de elevi se normează două posturi de profesor documentarist.

(13) Amenajarea și dotarea CDI se realizează pe baza standardelor naționale aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și trebuie să țină cont de specificul activităților derulate în cadrul acestuia, de publicul căruia i se adresează, cum sunt vârsta elevilor, nivelul de studiu, de particularitățile și specificul unității de învățământ în care urmează să se înființeze și să funcționeze.

(14) CDI asigură accesul utilizatorilor atât în timpul programului școlar al elevilor, cât și în afara acestuia, în regim programat și în regim liber.

(15) Tipurile de activități care pot fi desfășurate în CDI sunt: pedagogice, culturale, comunicare și gestionare.

(16) Prin modul de organizare a spațiilor, prin echipamentele și fondul documentar, respectiv prin activitățile organizate, CDI îndeplinește în fiecare unitate de învățământ următoarele funcții: de primire, de informare generală, pedagogică, de orientare școlară și profesională, de comunicare cu exteriorul, tehnică și funcția recreativă.

(17) Activitatea CDI se desfășoară pe baza unui plan managerial anual structurat pe cele 4 domenii de competență, respectiv a proiectelor de activitate, aprobat de consiliul de administrație al unității de învățământ. Planul managerial anual cuprinde întreaga activitate a profesorului documentarist, în funcție de cele 4 tipuri de activități: pedagogice, culturale, de comunicare și de gestionare a CDI.

TITLUL VII – MANAGEMENTUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI

CAP. I – MANAGEMENTUL SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Art. 146 - Ministerul Educației, Cercetării și Inovării

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării se organizează și funcționează potrivit legii. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, ca organ de specialitate, are răspunderea de a elabora și de a aplica politica educațională. Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are drept de inițiativă și de execuție în domeniul politicii financiare și a resurselor umane din sfera educației și colaborează cu alte ministere implicate în dezvoltarea sistemului național de învățământ și a învățământului ca serviciu public de interes național.

(2) Pentru exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării constituie structuri de experți și se sprijină pe organisme consultative, la nivel național, alcătuite pe criterii de prestigiu profesional și moral: : Consiliul Național pentru Reforma Învățământului, Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului, Consiliul Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliul Național al Bibliotecilor, Consiliul Național pentru Formare și Educație Continuă, Consiliul Național al Rectorilor, Consiliul Național pentru Etică, Colegiul Național al Educatorilor, comisiile naționale de specialitate pe discipline și structurile manageriale ale programelor de reformă. Componenta acestor organisme consultative și regulamentele lor de organizare și funcționare se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate solicita și avizul consultativ în toate deciziile care vizează învățământul superior Consiliul Național al Rectorilor care funcționează pe baza statutului propriu și este alcătuit din rectorii instituțiilor de învățământ superior acreditate.

(4) Consiliul Național al Rectorilor poate solicita MECI măsuri de reformare instituțională și a programelor de studii.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării consultă, ca parteneri sociali, după caz, societățile naționale ale cadrelor didactice, asociațiile profesionale naționale ale cadrelor didactice, federațiile sindicale reprezentative la nivel de ramură, structurile asociative ale autorităților administrației publice locale, asociațiile de părinți, organizațiile și federațiile studențești și de elevi, recunoscute pe plan național.

(6) Pentru confirmarea titlurilor, diplomelor și certificatelor universitare Ministerul Educației, Cercetării și Inovării constituie Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare. Membrii consiliului sunt profesori universitari, personalități de prestigiu științific, cultural și moral, recunoscute pe plan național și/sau internațional. Ei sunt selectați pe baza propunerilor senatelor universitare. Consiliul funcționează potrivit unui regulament propriu, aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 147 - Atribuțiile Ministerul Educației, Cercetării și Inovării

Ministerul Educației, Cercetării și Inovării elaborează, coordonează și aplică politica națională în domeniul educației. În acest scop exercită următoarele atribuții:

a) coordonează și controlează sistemul național de învățământ;

b) elaborează și aplică strategiile de reformă, pe termen mediu și lung, în domeniul educației și cercetării științifice;

- c) elaborează studii de diagnoză și prognoză în domeniul restructurării și modernizării învățământului și contribuie la perfecționarea cadrului legislativ;
- d) aprobă rețeaua sistemului național de învățământ de stat și propune Guvernului cifrele de școlarizare, pentru fiecare nivel, tip și formă de învățământ, conform competențelor stabilite prin lege, pe baza studiilor de prognoză, cu consultarea unităților de învățământ, a autorităților locale și a agenților economici interesați;
- e) aprobă Curriculumul Național;
- f) răspunde de evaluarea sistemului național de învățământ pe baza standardelor naționale;
- g) coordonează activitatea de cercetare științifică finanțată din fonduri publice;
- h) stabilește strategia privind evaluarea, producția și distribuția manualelor școlare, a auxiliarelor curriculare și a mijloacelor de învățământ;
- i) stabilește norme specifice pentru construcțiile școlare și pentru dotarea acestora;
- j) reglementează managementul resurselor umane din sistemul de învățământ;
- k) reglementează sistemul de formare profesională inițială și continuă a personalului didactic;
- l) stabilește anual costurile standard per elev/preșcolar sau per student care stau la baza finanțării de bază și asigură finanțarea învățământului pe baza standardelor de calitate și de cost;
- m) asigură respectarea drepturilor copilului în instituțiile de educație;
- n) asigură, pe bază de protocoale, cu statele în care trăiește populație de naționalitate sau de origine română, desfășurarea învățământului în limba

maternă, precum și cu statele pentru care există corespondent în ceea ce privește minoritățile din România;

- o) stabilește modalitățile de recunoaștere și de echivalare a diplomelor, a certificatelor și a titlurilor științifice, eliberate în străinătate, pe baza înțelegerilor și convențiilor internaționale;
- p) stabilește pentru învățământul preuniversitar de stat structura anului școlar, sesiunile de examene, perioadele de desfășurare a concursurilor, precum și vacanțele școlare;
- q) controlează modul de respectare a normelor financiar-contabile, de execuție bugetară și de administrare a patrimoniului din sistemul național al învățământului de stat;
- r) contribuie la elaborarea și evaluarea cadrului național al calificărilor;
- s) aprobă regulamentele de organizare și funcționare ale unităților subordonate;
- t) asigură reprezentarea în organisme naționale, regionale și internaționale ca autoritate de stat pe domeniul său de activitate, încheie și asigură aplicare acordurilor cu alte state;
- u) reglementează activitatea de tipul „șansa a doua”, precum și în domeniul educației remediale.

Art. 148 - Instituții publice în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării

(1) Înființarea, desființarea, organizarea, structura și atribuțiile instituțiilor din subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării se stabilesc prin hotărâre a Guvernului sau prin ordin al ministrului educației, după caz.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate propune înființarea altor instituții publice de interes național în scopul îmbunătățirii și asigurării calității educației și formării profesionale prin sistemul național de învățământ, pentru

dezvoltarea și susținerea sistemului național de învățământ sau altele asemenea, în condițiile legii.

(3) În subordinea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării funcționează, de asemenea, și inspectoratele școlare, casele corpului didactic, centrele județene de resurse și de asistență educațională și Palatul Național al Copiilor – București.

(4) Cluburile Sportive Universitare pot funcționa ca unități cu personalitate juridică, în subordinea universităților de stat acreditate. Prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării se stabilesc universitățile care preiau cluburile sportive universitare și trecerea în administrarea acestora a bazei materiale aferente, precum și a bazelor sportive din administrarea ministerului. Finanțarea se face din venituri proprii și alocații de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării de la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie.

Art. 149 - Inspectoratele școlare

(1) Inspectoratele școlare sunt organe deconcentrate de specialitate, subordonate Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, având, în principal, următoarele atribuții:

- a) coordonează, monitorizează, evaluează și controlează sistemul de învățământ la nivel județean;
- b) aplică strategiile și programele de reformă, pe termen mediu și lung, în domeniul educației precum și programele naționale inițiate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării pe aria județului;
- c) elaborează studii de diagnoză și prognoză la nivel județean;
- d) exercită competențele partajate prevăzute de lege în privința rețelei școlare și fluxurilor de preșcolari și elevi;
- e) asigură controlul administrativ al funcționării unităților școlare în privința respectării legislației învățământului;

- f) asigură, prin inspecția școlară, controlul calității pe baza standardelor naționale, implementarea programelor de îmbunătățire a calității la nivel județean și monitorizarea programelor de îmbunătățire a calității la nivelul unităților școlare;
- g) asigură îndrumarea și sprijinirea unităților de învățământ prin oferirea, la cerere, a serviciilor financiar contabile, de management al personalului, de consiliere, de management de proiect;
- h) coordonează formarea profesională continuă a personalului didactic, coordonează și controlează activitatea Casei corpului didactic;
- i) participă la dezvoltarea profesională a cadrelor didactice prin inspecțiile speciale;
- j) asigură rezolvarea contestațiilor, plângerilor și reclamațiilor referitoare la funcționarea instituțiilor școlare, privind cadrele didactice și alți angajați ai unităților școlare și privind managementul unităților școlare;
- k) exercită competențele partajate prevăzute de lege în privința asigurării manualelor școlare și a dezvoltării bazei materiale a unităților de învățământ;
- l) urmărește respectarea normelor specifice pentru construcțiile școlare și pentru dotarea acestora;
- m) controlează aplicarea reglementărilor legale privind managementul resurselor umane din unitățile de învățământ de la nivel județean;
- n) asigură respectarea drepturilor copilului în unitățile și instituțiile din învățământul preuniversitar;
- o) controlează modul de respectare a normelor financiar-contabile, de execuție bugetară și de administrare a patrimoniului din unitățile de învățământ preuniversitar de stat;

- p)colaborează cu centrele regionale și județene de excelență în identificarea, selecția, accesul la educație diferențiată, educația diferențiată, consilierea și promovarea elevilor capabili de performanțe deosebite;
 - q)coordonează activitatea de orientare, consiliere și asistență psihopedagogică și logopedică la nivel județean;
 - r) asigură școlarizarea specializată și asistența psihopedagogică adecvată a copiilor și a tinerilor cu nevoi educative speciale;
 - s) mediază conflictele și litigiile survenite între autoritatea locală și unitățile de învățământ;
 - t) coordonează și controlează activitățile unităților conexe ale Ministerului Educației, Cercetării și Inovării din aria județului/municipiului București;
 - u)exercită competențele partajate prevăzute de lege în domeniul managementului resurselor umane;
 - v)coordonează la nivel local evaluările și examenele naționale, precum și concursurile și olimpiadele școlare;
 - w) înființează și organizează comitetele locale de dezvoltare a parteneriatului social în învățământul profesional și tehnice;
 - x)reprezintă interesele învățământului preuniversitar județean la nivelul Consorțiului Regional, instituție cu rol consultativ în domeniul dezvoltării resurselor umane, organizată pe lângă Consiliul de Dezvoltare Regională;
 - y)alte atribuții stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.
- (2) Structura inspectoratelor școlare județene/al municipiului București se stabilește prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.
- (3) În structura inspectoratelor școlare din județele cu învățământ și în limbile minorităților naționale sunt cuprinși și inspectori școlari pentru acest învățământ.

(4) În structura inspectoratelor școlare sunt cuprinși inspectori școlari pentru problemele copiilor și tinerilor proveniți din medii socio-economice dezavantajate, de etnie romă.

(5) Inspectoratul școlar are un consiliu de administrație și un consiliu consultativ.

(6) Consiliul de administrație este format din 9 – 11 membri, dintre care: inspectorul școlar general, inspectorii școlari generali adjuncți, directorul Casei corpului didactic, directorul tehnic-administrativ, contabilul-șef, consilierul juridic al inspectoratului școlar și alți membri. Inspectorul școlar general este președintele de drept al consiliului de administrație. La ședințele Consiliului de administrație participă, cu statut de observator, reprezentanții sindicatelor reprezentative din învățământ, precum și reprezentanți ai elevilor din învățământul secundar superior, liceal și ai părinților.

(7) Consiliul consultativ este format din directori de unități de învățământ, din alte cadre didactice de prestigiu, inclusiv din învățământul superior, din reprezentanți ai elevilor, ai părinților, ai organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului, ai reprezentanților desemnați ai minorităților, ai autorităților locale, ai comunităților religioase, ai operatorilor economici, precum și din alți parteneri sociali. Președintele consiliului consultativ este ales, prin vot secret, dintre membrii acestuia. Consiliul consultativ funcționează după un regulament propriu.

(8) Inspectoratele școlare funcționează în baza unui regulament propriu, aprobat de consiliul de administrație, pe baza regulamentului-cadru aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(9) În județe și în municipiul București funcționează centre sau cabinete de asistență psihopedagogică; acestea asigură și activitatea de orientare școlară și profesională.

(10) Regulamentul de funcționare a centrelor sau cabinetelor de asistență psihopedagogică se stabilește prin ordin al ministrului educației și cercetării.

CAP. II – MANAGEMENTUL UNITĂȚILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Art. 150 - Consiliul de administrație și consiliul profesoral

(1) Unitatea de învățământ preuniversitar este condusă de consiliul de administrație, consiliul profesoral și de director. În activitatea de conducere directorul este ajutat, după caz, de 1-3 directori adjuncți, conform legii și normativelor aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(2) Consiliul de administrație cuprinde directorul și un număr de membri, din care o treime cadre didactice o treime reprezentanți ai autorităților administrației publice locale, și o treime reprezentanți ai părinților.

(3) Cadrele didactice din consiliul de administrație sunt alese prin vot secret, cu majoritate simplă, de către consiliul profesoral, pentru o perioadă de 1-5 ani școlari, conform prevederilor din Carta școlii din unitatea de învățământ respectivă.

(4) Reprezentanții autorității administrației publice locale din consiliul de administrație sunt numiți în fiecare an școlar de către consiliul local, la propunerea primarului. În cazul unităților de învățământ special, reprezentanții autorității administrației publice locale, în consiliului de administrație, sunt numiți de către consiliul județean, la propunerea președintelui consiliului județean.

(5) Reprezentanții părinților din consiliul de administrație sunt numiți în fiecare an școlar de comitetul reprezentativ al părinților, respectiv de consiliul consultativ al elevilor din unitatea de învățământ respectivă, în conformitate cu prevederile Cartei școlii.

(6) Președintele Consiliului de administrație este ales dintre membri acestuia, cu majoritate absolută, prin vot secret, pentru o perioadă de 1-5 ani școlari, conform prevederilor Cartei școlii din unitatea de învățământ respectivă.

(7) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului participă la toate ședințele Consiliului de administrație cu statut de observator permanent.

(8) Atribuțiile consiliului de administrație sunt:

- a) aprobă proiectul de buget și execuția bugetară la nivelul unității de învățământ;**
- b) aprobă proiectul de dezvoltare instituțională elaborat de o echipă coordonată de directorul unității de învățământ;**
- c) aprobă curriculumul la decizia școlii/curriculumul în dezvoltare locală la propunerea consiliului profesoral;**
- d) stabilește poziția școlii în relațiile cu terți;**
- e) organizează concursul de ocupare a funcției de director și aprobă directorul adjunct la propunerea directorului;**
- f) stabilește componența comisiei de concurs pentru ocuparea postului de director al unității de învățământ preuniversitar;**
- g) aprobă proiectul de încadrare cu personal și proiectul statului de funcții;**
- h) aprobă programe de dezvoltare profesională a cadrelor didactice la propunerea consiliului profesoral;**
- i) realizează evaluarea performanțelor profesionale ale cadrelor didactice, cadrelor didactice auxiliare și ale personalului administrativ;**
- j) aprobă salarizarea personalului școlii, inclusiv a directorului, potrivit legii;**
- k) aprobă comisiile de concurs și validează rezultatul concursurilor;**
- l) aprobă planul de realizare a activităților finanțate din venituri proprii, precum și utilizarea acestor venituri;**
- m) aprobă programul de funcționare a unității școlare și orarul;**
- n) aprobă înființarea programelor tip „școală după școală”;**
- o) poate propune implementarea alternativelor educaționale;**
- p) aprobă Carta școlii la propunerea consiliului profesoral.**

(9) Consiliul profesoral al unității de învățământ, cu rol de inițiativă și decizie în domeniul educației și formării profesionale, este format din personalul didactic de predare din unitatea respectivă și este prezidat de director.

(10) Atribuțiile consiliului profesoral sunt:

- a) monitorizează aplicarea codului de etică profesională;**
- b) elaborează și propune consiliului de administrație Carta școlii;**
- c) propune consiliului de administrație structura și conținutul CDS/CDL;**
- d) propune consiliului de administrație măsuri de optimizare a procesului didactic;**
- e) propune consiliului de administrație premierea personalului cu rezultate deosebite la catedră;**
- f) aprobă sancționarea abaterilor disciplinare ale elevilor, la propunerea profesorului diriginte/învățătorului;**
- g) îndeplinește atribuțiile prevăzute de lege privind cercetarea și sancționarea abaterilor personalului didactic și didactic auxiliar;**
- h) propune consiliului de administrație programele de formare continuă și de dezvoltare profesională a cadrelor didactice;**
- i) aprobă oferta de activități extracurriculare;**
- j) alege, prin vot secret, cu majoritate simplă, reprezentanții cadrelor didactice din consiliul de administrație**

Art. 151 - Directorul și directorul adjunct

(1) Directorul exercită conducerea executivă a unității de învățământ, în conformitate cu responsabilitățile și atribuțiile conferite de lege, cu hotărârile și deciziile consiliilor locale și cu hotărârile consiliului de administrație al unității și se bazează pe consiliul profesoral.

(2) Atribuțiile directorului sunt:

- a) reprezintă legal unitatea de învățământ și realizează conducerea executivă a acesteia;**

- b) este ordonatorul de credite al unității de învățământ;
 - c) propune spre aprobare consiliului de administrație Carta școlii;
 - d) propune spre aprobare consiliului de administrație proiectul de dezvoltare instituțională și planurile operaționale anuale;
 - e) propune spre aprobare consiliului de administrație proiectul de buget și raportul de execuție bugetară;
 - f) prezintă, la începutul fiecărui an școlar, un raport privind starea și performanțele unității de învățământ în anul școlar anterior. Raportul este public;
 - g) răspunde de selecția, angajarea, evaluarea periodică, formarea, motivarea, încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului din unitatea de învățământ și organizează concursurile de ocupare a posturilor de conducere, didactice, didactice auxiliare și nedidactice din unitatea școlară;
 - h) răspunde de selecția, angajarea și încetarea relațiilor contractuale de muncă ale personalului didactic de predare din unitatea de învățământ, în baza deciziei emise de inspectorul școlar general, evaluează anual personalul didactic și monitorizează formarea continuă a acestuia;
 - i) îndeplinește alte atribuții stabilite de consiliul de administrație, conform legislației în vigoare;
 - j) semnează contractul instituțional cu ordonatorul principal de credite al autorității publice locale.
- (3) Directorul poate delega autoritatea de decizie directorilor adjuncți, prin Carta școlii și cu aprobarea consiliului de administrație.
- (4) Directorii unității de învățământ sunt supuși anual sau ori de câte ori este necesar unei evaluări manageriale de către Inspectoratul Școlar Județean. Rezultatele acestei evaluări vor fi aduse la cunoștința Consiliului de Administrație.

CAP. III – MANAGEMENTUL ÎNVĂȚĂMÂNTULUI SUPERIOR

Art. 152 - Conducerea în instituțiile de învățământ superior

(1) Instituțiile de învățământ superior sunt conduse de senate, iar facultățile și departamentele, de consilii. Senatele sunt prezidate de rectori, consiliile facultăților, de decani, iar consiliile departamentelor, de directori. Atribuțiile, modalitățile de selecție și funcționare precum și raporturile acestor organisme se stabilesc prin Carta universitară.

(2) Funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau de unitate de cercetare, proiectare, microproducție și de șef de catedră nu se cumulează. Aceste funcții pot fi ocupate numai de profesori universitari sau de conferențieri universitari titulari.

(3) Hotărârile senatelor, ale consiliilor facultăților și ale departamentelor se iau cu majoritatea voturilor membrilor prezenți, dacă numărul lor reprezintă cel puțin două treimi din totalul membrilor.

(4) Instituția de învățământ superior își poate constitui un consiliu de strategie și monitorizare cu atribuții stabilite prin Carta universitară. Acest consiliu este format din reprezentanți ai universității, precum și din reprezentanți ai mediului socio-economic și academic extern.

(5) Rectorul universității are obligația să prezinte, la finalul fiecărui an, raportul de performanță, raportul financiar și raportul de audit intern aprobate de către Senatul universității. Rapoartele vor fi publicate și transmise tuturor părților interesate.

(6) Rapoartele anuale ale Rectorului sunt o componentă a răspunderii publice și constituie o condiție fundamentală pentru accesul la finanțările din bugetul public.

Art. 153 - Biroul senatului universitar

(1) Conducerea operativă a instituției de învățământ superior este asigurată de biroul senatului universitar.

(2) Biroul senatului este format din rector, prorectori, cancelar/secretar științific, directorul general administrativ, reprezentantul studenților și reprezentantul sindicatelor și alte persoane, conform cartei universitare.

(3) Rectorul poate invita la ședința biroului senatului reprezentanți ai sindicatelor și ai asociațiilor studențești.

(4) Rectorul poate invita la ședința biroului senatului orice altă persoană din instituție sau din afara acesteia.

TITLUL VIII – ÎNVĂȚĂMÂNTUL MILITAR ȘI ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE INFORMAȚII, DE ORDINE PUBLICĂ ȘI SECURITATE NAȚIONALĂ

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 154 - Organizare și funcționare

(1) Învățământul militar și învățământul de informații, de ordine publică și securitate națională este învățământ de stat, parte integrantă a sistemului național de învățământ, și cuprinde: învățământ liceal, învățământ postliceal pentru formarea maiștrilor militari, a subofițerilor și agenților de poliție, învățământ universitar pentru formarea ofițerilor, ofițerilor de poliție și a altor specialiști, învățământ postuniversitar, precum și învățământ pentru perfecționarea pregătirii profesionale și de formare continuă a personalului din instituțiile de apărare, de informații, de ordine publică și securitate națională.

(2) Perfecționarea specifică a pregătirii cadrelor militare și civile, precum și a personalului de poliție se realizează în instituții de învățământ distincte, aparținând sistemului de învățământ militar/de informații/de ordine publică și securitate națională.

(3) Instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și securitate națională din cadrul sistemului național de învățământ precum și specializările/programele de studii din cadrul acestora se supun mecanismelor de asigurare a calității, ca și instituțiile de învățământ civil.

(4) Structura organizatorică, profilurile, specializările/programele de studii, cifrele anuale de școlarizare, criteriile de selecționare a candidaților pentru învățământul militar, și învățământul de informații, de ordine publică și securitate națională se stabilesc de Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale, potrivit specificului fiecărei arme, specializări, nivel și formă de organizare a învățământului, cu avizul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(5) Formele de organizare a învățământului militar și învățământului de ordine și securitate publică sunt aceleași ca în învățământul civil: zi și învățământ cu frecvență redusă.

(6) Derularea programelor de studii din cadrul învățământului militar și învățământului de ordine și securitate publică, indiferent de forma de organizare, se face în aceleași condiții ca în instituțiile de învățământ civil.

(7) Procesul de învățământ în instituțiile de învățământ militar, precum și în cele de informații, de ordine publică și securitate națională de toate nivelurile se desfășoară în limba română.

(8) Admiterea în aceste instituții de învățământ se poate desfășura și în limba minorităților naționale.

(9) Curriculumul pentru învățământul militar, de informații, de ordine publică și securitate națională, se elaborează conform prevederilor prezentei legi.

(10) Pentru aplicarea prevederilor prezentei legi la specificul învățământului militar și al învățământului de informații, de ordine publică și securitate națională, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Administrației și Internelor, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Serviciul Român de Informații și alte instituții cu atribuții în domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale pot emite ordine, regulamente și instrucțiuni proprii.

(11) Ofițerii în activitate, în rezerva sau în retragere, posesori ai diplomei de absolvire a școlii militare cu durata de 3 sau 4 ani, pot să-și completeze studiile în învățământul superior civil, pentru obținerea diplomei de licență în profiluri și specializări similare sau apropiate armei/specialității militare. Participarea ofițerilor în activitate la învățământul de zi se reglementează prin ordin al conducătorilor instituțiilor din domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale.

(12) Certificatele de absolvire și de competențe profesionale, respectiv diplomele de absolvire și de licență eliberate de instituțiile de învățământ militar și învățământ de informații, ordine publică și securitate națională, precum și titlurile științifice obținute dau dreptul deținătorilor legali, după trecerea în rezervă, în condițiile legii, să ocupe funcții echivalente cu cele ale absolvenților instituțiilor civile de învățământ, cu profil apropiat și de același nivel.

Art. 155 - Managementul unităților/instituțiilor de învățământ

(1) Managementul unităților/instituțiilor din învățământul militar și învățământul de informații, de ordine publică și securitate națională se realizează în aceleași condiții ca în instituțiile civile de învățământ.

(2) Structurile și funcțiile de conducere din instituțiile de învățământ militar, de ordine și securitate publică sunt aceleași ca cele din instituțiile civile de învățământ și se ocupă în aceleași condiții ca cele din instituțiile civile de învățământ, indiferent de gradul militar al candidatului ales.

(3) Conducerea unităților și instituțiilor de învățământ militar, de ordine și securitate publică se realizează de către comandanți/rectori/directori care ocupă funcțiile în conformitate cu reglementările comune ale Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Serviciului Român de Informații.

(4) Comandantul instituției de învățământ superior militar, de ordine și securitate publică poate îndeplini atribuțiile de rector, dacă îndeplinește simultan și condițiile specifice prevăzute în lege pentru această funcție.

(5) În învățământul militar și învățământul de informații, de ordine publică și securitate națională se înființează corpul instructorilor militari, de ordine și securitate publică, prin ordine și instrucțiuni ale Ministerului Apărării Naționale, Ministerului Administrației și Internelor, Ministerul Justiției și Libertăților Cetățenești, Serviciului Român de Informații și al altor instituții cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale.

Art. 156 - Finanțare

(1) Instituțiile de învățământ militar, de ordine și securitate publică sunt finanțate din fonduri publice și din alte surse, în aceleași condiții ca instituțiile civile de învățământ.

(2) Instituțiile prevăzute la alin. (1) nu se supun prevederilor art. 121.

Art. 157 - Resurse umane

(1) Funcțiile didactice și de cercetare din învățământul militar și învățământul de informații, de ordine publică și securitate națională se încadrează, se ocupă și se eliberează în aceleași condiții ca cele din instituțiile civile de învățământ. Cadrele didactice și de cercetare din învățământul militar și învățământul de informații, de ordine publică și securitate națională au același statut ca cele din instituțiile civile de învățământ.

(2) Instituțiile de învățământ militar, de ordine și securitate publică se bucură de principiul autonomiei universitare.

(3) Cadrele didactice din instituțiile de învățământ militar, de ordine și securitate publică se bucură de principiul libertății academice și al autonomiei universitare.

(4) Cadrele didactice militare titulare, pensionate pentru limită de vârstă și vechime integrală ca militari, au dreptul să-și continue activitatea didactică, în cadrul aceleiași instituții de învățământ, cu contract de muncă, păstrându-și

titularizarea pe post, până la îndeplinirea vârstei de pensionare stabilită prin prezenta lege.

(5) În instituțiile militare de învățământ, categoria personalului didactic auxiliar cuprinde și specialiștii din structurile de management educațional.

Art. 158 - Biblioteci și centre de documentare și informare

Bibliotecile și Centrele de documentare și informare din învățământul militar și învățământul de informații, de ordine publică și securitate națională funcționează în aceleași condiții ca cele din instituțiile civile de învățământ.

Art. 159 - Viața școlară și viața universitară

Viața școlară și viața universitară din unitățile, respectiv instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și securitate națională se desfășoară în conformitate cu reglementările legale pentru unitățile/instituțiile civile de învățământ, adaptate mediului militar, de informații, de ordine publică și securitate națională.

TITLUL IX – ÎNVĂȚĂMÂNTUL ÎN LIMBILE MINORITĂȚILOR NAȚIONALE

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 160 - Dreptul la educație și formare profesională în limba maternă

(1) Orice persoană are dreptul la educație și formare profesională în limba maternă.

(2) Părintele/tutorele legal sau, după caz, reprezentantul comunității legal instituite are dreptul de a alege limba de predare, tipul, gradul sau forma unității ori a instituției în care va studia elevul.

(3) Pentru exercitarea dreptului la educație și formare profesională în limba maternă, statul, prin instituțiile abilitate, asigură cadrul legal adecvat înființării/desființării de unități/instituții de învățământ.

(4) Exercițarea dreptului stabilit la alin. (1) se realizează în unitățile și instituțiile de stat, particulare sau confesionale din sistemul național de învățământ, pentru

toate tipurile, nivelurile și formele de învățământ, cu excepția învățământului militar, și a învățământului de informații, de ordine publică și securitate națională.

(5) La cererea părinților, tutorilor sau a susținătorilor legali pentru persoanele aparținând minorităților naționale se organizează grupe, clase sau unități de învățământ cu predare în limbile minorităților naționale. Aceste grupe/clase cu predare în limba minorităților naționale reprezintă secții cu predare în limba maternă.

(6) În cadrul unităților/secțiilor cu predare în limbile minorităților naționale, singulare în localitate, se pot organiza clase liceale cu grupe de elevi de diferite profiluri.

(7) Minoritățile naționale au dreptul la reprezentare în organele de conducere ale unităților de învățământ, cu respectarea competenței profesionale.

(8) În unitățile conexe învățământului preuniversitar din județele în care funcționează învățământ în limbile minorităților naționale, se asigură încadrarea cu specialiști și din rândul minorităților naționale, cu respectarea competenței profesionale.

Art. 161 - Prevederi referitoare la curriculumul pentru învățământul în limbile minorităților naționale

(1) În învățământul preuniversitar cu predare în limbile minorităților naționale toate disciplinele se studiază în limba maternă, cu excepția disciplinelor Limba și literatura română, Istoria românilor și Geografia României.

(2) Disciplina Limba și literatura română se predă pe tot parcursul învățământului preuniversitar obligatoriu după programe școlare și manuale elaborate în mod special pentru minoritatea națională respectivă.

(3) Testele se elaborează pe baza programei stabilite la alin. (1).

(4) Manualele pentru învățământ primar, gimnazial, se elaborează pe baza curriculumului stabilit la alin. (1) pentru minoritățile naționale.

(5) În învățământul preuniversitar activitatea de predare și educare la Limba și Literatura maternă, la Religie și, după caz, la Muzică, se realizează în baza curriculumurilor diferențiate, elaborate de colective de experți cu pregătire de specialitate ei metodică, și aprobat potrivit legii.

(6) Elevilor aparținând minorităților naționale care frecventează unități de învățământ cu predare în limba română sau în altă limbă decât cea maternă, li se asigură, la cerere și în condițiile legii, studiul limbii și literaturii materne, precum și studiul istoriei și al tradițiilor minorității naționale respective, conform planurilor-cadru de învățământ.

(7) În învățământul primar cu predare în limbile minorităților naționale Istoria românilor și Geografia României se predau în aceste limbi după programe școlare și manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română, cu obligația transcrierii și însușirii toponimiei și a numelor proprii românești în limba română. În învățământul gimnazial și liceal Istoria românilor și Geografia României se predau în limba română, după programe școlare și manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română. Examinarea la Istoria românilor și Geografia României se face în limba de predare a acestora.

(8) În învățământul gimnazial se introduce, la cerere, ca disciplină de studiu, Istoria și tradițiile minorităților naționale, cu predare în limba maternă. Programele școlare și manualele la această disciplină sunt aprobate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(9) În învățământul liceal și terțiar non-universitar, în care predarea se face în limba maternă la disciplinele de specialitate, este obligatorie însușirea terminologiei de specialitate și în limba română.

(10) În învățământul preuniversitar, probele de admitere și probele examenelor de absolvire pot fi susținute în limba în care au fost studiate disciplinele respective, în condițiile legii.

(11) Pentru elevii aparținând minorităților naționale Ministerul Educației, Cercetării și Inovării asigură manualele școlare, care pot fi: manuale elaborate în limba de predare a minorităților; manuale traduse din limba română; manuale din import, avizate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării pentru titlurile necesitate din cauza numărului redus.

(12) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării asigură materialele didactice specifice disciplinelor predate în limba maternă.

Art. 162 - Prevederi referitoare la formarea continuă a personalului didactic

Cadrele didactice care predau la grupe/clase cu elevi aparținând minorităților naționale au dreptul la pregătire și perfecționare în limba de predare.

Art. 163 - Prevederi referitoare la învățământul superior

(1) Învățământul superior pentru minoritățile naționale se realizează:

- a) în instituții de învățământ superior în cadrul cărora funcționează facultăți/ linii/programe de studii cu predare în limba maternă;
- b) în instituții de învățământ superior multiculturale; în acest caz se constituie secții/linii cu predare în limbile minorităților naționale.

(2) Liniile cu predare în limbile minorităților naționale includ:

- a) facultăți/departamente cu limbă de predare a minorităților naționale;
- b) catedre cu discipline în limbile minorităților naționale, funcționând în cadrul instituției în limba română;
- c) unități de cercetare adecvate secției minoritare.

(3) Organizarea liniilor în limbile minorităților naționale se realizează în condițiile legii, cu respectarea autonomiei universitare și asigurarea calității învățământului superior.

(4) În învățământul universitar pentru minorități naționale se asigură pregătirea în ciclul I, de studii universitare de licență, ciclul II de studii universitare de

masterat și ciclul III de studii universitare de doctorat, precum și învățământ postuniversitar.

Art. 164 - Prevederi referitoare la calitatea educației

Fundațiile, asociațiile cu personalitate juridică, cultele, organizațiile reprezentând minoritatea națională au dreptul de a înființa instituții de învățământ superior, particulare și/sau confesionale în limba maternă, în condițiile parcurgerii procesului de autorizare și acreditare.

TITLUL X – ÎNVĂȚĂMÂNTUL PARTICULAR ȘI CONFESIONAL

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 165 - Învățământul particular

(1) Învățământul particular cuprinde atât învățământ preuniversitar, cât și învățământ universitar.

(2) Instituțiile și unitățile de învățământ particular acreditate fac parte din sistemul național de învățământ.

(3) Instituțiile și unitățile de învățământ particular dispun de autonomie organizatorică și financiară în concordanță cu reglementările legale.

(4) Patrimoniul unităților/instituțiilor de învățământ particular și confesional este proprietatea privată a fondatorilor.

Art. 166 - Înființarea de unități/instituții de învățământ particular

Persoanele juridice și fizice pot înființa, în condițiile prezentei legi, unități/instituții de învățământ, după parcurgerea procedurilor de autorizare/acreditare stabilite în Partea a III-a – Evaluarea și asigurarea calității educației și formării profesionale din prezenta lege.

Art. 167 - Condiții de acreditare-învățământ particular

(1) Pentru obținerea acreditării instituția sau unitatea de învățământ respectivă trebuie să facă dovada că în perioada de funcționare provizorie a utilizat cel

puțin 25% din veniturile provenite din taxe, pentru a investi în baza materială proprie.

(2) După două cicluri de școlarizare ulterioare acreditării, instituția sau unitatea de învățământ trebuie să facă dovada că deține în proprietate cel puțin 50% din spațiile de învățământ și că în toată perioada anterioară a utilizat cel puțin 25% din veniturile obținute din taxe, pentru investiții în baza materială proprie.

(3) Pentru menținerea acreditării, la evaluarea periodică, instituția sau unitatea de învățământ trebuie să dovedească că respectă dispozițiile alin. (2).

Art. 168 - Controlul unităților de învățământ particular

Instituțiile și unitățile de învățământ particular se supun evaluării și controlului, în condițiile legii.

CAP. II – ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR PARTICULAR

Art. 169 - Organizare și funcționare învățământ preuniversitar particular

(1) În învățământul particular preuniversitar:

- a) formațiunile de studiu – clase, grupe/subgrupe, ani de studiu – nu pot depăși numeric limitele maxime prevăzute de prezenta lege;
- b) se utilizează un curriculum similar sau alternativ cu cel din învățământul de stat, cu respectarea în mod corespunzător a prevederilor prezentei legi;
- c) posturile/catedrele didactice se ocupă în condițiile prevăzute în Partea a IV-a – Statutul personalului din învățământ din prezenta lege;
- d) cadrele didactice de la nivelurile de învățământ preșcolar și primar trebuie să aibă norma de bază în unitate respectivă;
- e) cel puțin 40% din numărul personalului didactic trebuie să fie încadrat cu norma de bază în unitatea respectivă pentru nivelul de învățământ secundar;
- f) cel puțin 50% din posturi, constituite în conformitate cu prevederile legale, trebuie să fie acoperite cu personal didactic angajat cu norma de bază în

unitatea respectivă, pentru învățământul particular terțiar non-universitar, postliceal;

g) personalul didactic de conducere trebuie să fie angajat cu norma de bază în unitatea de învățământ respectivă și să îndeplinească cerințele stabilite în prezenta lege în Partea a IV-a – Statutul personalului din învățământ privind ocuparea funcțiilor de conducere în învățământul preuniversitar.

(2) În cadrul sistemului național de învățământ se pot înființa și pot funcționa, în condițiile legii, unități de învățământ cu clase constituite pe bază de contracte de parteneriat între unități de învățământ de stat și unități de învățământ particulare acreditate, precum și între instituții din țară și din străinătate, pe baza unor acorduri interguvernamentale.

Art. 170 - Bază materială învățământ particular

Baza materială a instituțiilor și unităților de învățământ particular trebuie să corespundă standardelor naționale pentru desfășurarea unui proces educațional și de formare profesională de calitate: spații adecvate procesului, în proprietate sau închiriate; laboratoare proprii, cu dotare corespunzătoare pentru un an în avans față de anul școlarizat; biblioteca/centrul de documentare și informare dotat cu fond documentar propriu, mobilier și echipamente adecvate disciplinelor și beneficiarilor direcți.

Art. 171 - Diplomele sau certificatele acordate de învățământul particular

Diplomele sau certificatele acordate în învățământul particular au valoare și produc efectele actelor de studii eliberate în învățământul de stat, dacă:

- a) școlarizarea s-a realizat de către unități/instituții autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate și înființate, în condițiile legii;
- b) examenele necesare obținerii acestor diplome și/sau certificate au fost susținute în fața unor comisii, constituite și numite, în condițiile legii.

Art. 172 - Drepturile elevilor din învățământul particular

(1) Elevii din învățământul particular se pot transfera la alte unități de învățământ de stat sau particular, cu acordul unității primitoare și în condițiile stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și prin Carta școlară.

(2) Elevii din unitățile de învățământ particular autorizate/acreditate au aceleași drepturi și obligații ca și elevii din învățământul preuniversitar de stat.

(3) Elevii din învățământul obligatoriu din unități de învățământ particular autorizate/acreditate beneficiază în mod egal cu elevii din învățământul obligatoriu de stat de manuale școlare gratuite și de formele de sprijin financiar și de altă natură stabilite prin prezenta lege.

Art. 173 - Finanțarea unităților de învățământ particular

(1) În învățământul particular și confesional, taxele de școlarizare se stabilesc de fiecare instituție sau unitate de învățământ, în condițiile legii.

(2) Statul asigură finanțarea de bază pentru învățământul preșcolar și obligatoriu organizat de unități de învățământ particular acreditate. Celelalte cheltuieli pentru organizarea și desfășurarea activităților de învățământ se asigură, în condițiile legii, din taxe și alte surse.

(3) În învățământul preuniversitar particular și confesional, consiliul profesoral al unității respective de învățământ decide în legătură cu menținerea personalului în activitatea didactică sau de conducere, după împlinirea vârstei legale de pensionare.

CAP. III – ÎNVĂȚĂMÂNT COOPERATIST

Art. 174 - Dispoziții generale

Unităților de învățământ obligatoriu cooperatist li se aplică toate prevederile, obligațiile și drepturile învățământului particular preuniversitar.

Art. 175 - Învățământul cooperatist

Învățământul cooperatist se desfășoară în unități care sunt proprietatea asociațiilor cooperatiste.

Art. 176 - Finanțarea învățământului cooperatist

Finanțarea învățământului cooperatist se asigură din fonduri proprii ale asociațiilor cooperatiste, din taxe școlare și din alte surse.

CAP. IV – ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR PARTICULAR ȘI CONFESIONAL

Art. 177 - Organizarea și funcționarea învățământului superior particular și confesional

(1) Instituțiile de învățământ superior particulare și confesionale sunt:

- a) instituții de învățământ superior libere, deschise, care au autonomie universitară, cât și economico-financiară, având drept fundament proprietatea privată, garantată de Constituție
- b) fondate din inițiativa și cu resursele materiale și financiare ale unei persoane fizice, ale unui grup de persoane fizice, ale unei fundații, asociații, ale unui cult religios sau ale unui alt furnizor de educație;
- c) persoane juridice de drept privat.

(2) Structurile și funcțiile de conducere ale universităților particulare și confesionale, atribuțiile, modul de constituire, precum și alte considerente legate de statutul acestora sunt stabilite de Carta universitară, avizată de fondatori și aprobată de Senatul universitar.

Art. 178 - Înființarea instituțiilor de învățământ superior particulare și confesional

(1) O instituție de învățământ superior particular și confesional trebuie să parcurgă procedurile de autorizare provizorie și acreditare stabilite în Partea a III-a – Evaluarea și asigurarea calității educației și formării profesionale din prezenta lege.

(2) Instituțiile de învățământ superior particulare și confesionale sunt acreditate prin lege.

(3) Universităților acreditate li se recunoaște perioada de funcționare legală prin legea de înființare.

Art. 179 - Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particular și confesional

(1) Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particular și confesional constă din patrimoniul inițial al fondatorilor, la care se adaugă patrimoniul dobândit ulterior. Acesta este compus din bunuri mobile și imobile și din creanțe.

(2) Patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particular și confesional este proprietatea lor privată, de care dispun în mod liber.

Art. 180 - Dizolvarea sau desființarea instituțiilor de învățământ superior particular

(1) Dizolvarea sau desființarea instituțiilor de învățământ superior particular se poate face și la propunerea fondatorilor, adresată Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(2) În caz de desființare, dizolvare sau lichidare, patrimoniul instituțiilor de învățământ superior particular revine fondatorilor, în condițiile legii. Instituția în cauză este obligată să asigure școlarizarea studenților înmatriculați până la finalul ciclului de studii.

Art. 181 - Finanțarea instituțiilor de învățământ superior particular

Sursele de finanțare ale instituțiilor de învățământ superior particular, sunt compuse din:

- a) sumele depuse de fondatori,
- b) taxe de studiu și alte taxe școlare;
- c) surse ordin public și privat, sponsorizări, donații și alte asemenea surse legal constituite.

Art. 182 - Instituțiilor de învățământ superior confesional

(1) Instituțiile de învățământ superior confesionale funcționează în conformitate cu legislația în vigoare și cu respectarea cerințelor cultului respectiv.

(2) Patrimoniul instituției de învățământ superior confesional aparține acesteia pe toată durata de funcționare iar în caz de desființare revine cultului respectiv.

TITLUL XI – DEZVOLTAREA SISTEMULUI NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 183 - Competențe partajate în dezvoltarea sistemului național de învățământ

(1) Dezvoltarea sistemului național de învățământ cuprinde următoarele tipuri de acțiuni:

- a) acțiuni privind îmbunătățirea accesului la educație, în special pentru grupuri dezavantajate;
- b) acțiuni privind formarea continuă a personalului didactic;
- c) acțiuni privind creșterea performanțelor în managementul educațional;
- d) acțiuni privind dezvoltarea, reabilitarea și modernizarea infrastructurii școlare;
- e) acțiuni privind completarea, actualizarea și modernizarea materialelor și mijloacelor de învățământ;
- f) alte acțiuni propuse de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobate de Guvern.

(2) Competențele privind elaborarea și implementarea unor programe și proiecte naționale cu caracter strategic pentru dezvoltarea sistemului național de învățământ se realizează astfel:

- a) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării identifică în colaborare cu partenerii sociali și instituționali prioritățile strategice naționale;
- b) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării elaborează programele și proiectele naționale cu caracter strategic sau coordonează elaborarea acestora;

- c) Parlamentul sau Guvernul, după caz, aprobă programele și proiectele naționale cu caracter strategic;
 - d) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării asigură managementul la nivel național pentru programele și proiectele naționale cu caracter strategic;
 - e) inspectoratul școlar împreună cu consiliul județean, ia decizii în funcție de obiectivele și activitățile stabilite prin programele și proiectele naționale cu caracter strategic;
 - f) unitatea de învățământ împreună cu consiliul local, ia decizii în funcție de obiectivele și activitățile stabilite prin programele și proiectele naționale cu caracter strategic.
- (3) Finanțarea programelor și proiectelor naționale cu caracter strategic se realizează de la bugetul de stat și prin accesarea unor surse de finanțare externe, inclusiv împrumuturi.
- (4) Consiliul local poate asigura, după caz, cofinanțare de la bugetul local, în funcție de obiective și activități, respectiv de regimul juridic al dreptului de proprietate.
- (5) Consiliul județean poate asigura, după caz, cofinanțare de la bugetul său în funcție de obiective și activități, respectiv de regimul juridic al dreptului de proprietate.

TITLUL XII – ȘCOLARIZAREA CETĂȚENILOR DIN STATE TERȚE

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 184 - Condiții generale

(1) Persoanele din state terțe, care doresc să studieze în unitățile/instituțiile de învățământ din România trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) au documente care atestă cetățenia statului respectiv;
- b) au calificarea necesară, dovedită prin acte de studii;
- c) au acceptul instituției de învățământ unde doresc să studieze;

- d) au optat pentru o instituție de învățământ care face parte din sistemul național de învățământ.
- (2) Condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească persoanele nominalizate la alin. (1) sunt:
- a) promovează testele de aptitudini organizate pentru învățământul superior de artă, sportiv și de arhitectură;
 - b) promovează examenul de admitere la doctorat.
- (3) În procesul de admitere a cetățenilor străini la studii în instituțiile de învățământ din România se vor aplica următoarele criterii de selecție:
- a) respectarea condițiilor de eligibilitate stabilite după caz de către Ministerul Educației și/sau instituția de învățământ.
 - b) activitatea academică a candidatului în domeniul de cunoaștere pentru care a optat;
 - c) oferta instituțiilor de învățământ ;
 - d) în cazul în care solicitarea candidatului nu poate fi onorată de instituția de învățământ superior pentru care acesta a optat, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării își rezervă dreptul de a propune candidatului o altă repartizare în același profil, conform disponibilităților instituțiilor de învățământ superior din România.
- (4) Cetățenii străini din state terțe sunt înscriși în învățământul universitar și postuniversitar după absolvirea anului pregătitor, în cadrul căruia își însușesc cunoștințele necesare de limba română, precum și cunoștințele specifice în corelare cu profilul viitoarei pregătiri.
- (5) Durata anului pregătitor pentru învățământul preuniversitar și pentru studii universitare de licență este de 1 an școlar/academic, iar pentru studiile universitare de masterat, doctorat și rezidențiat este de cel puțin 6 luni.
- (6) Sunt exceptate de la obligația de a prezenta, la înscriere, certificatul de absolvire a anului pregătitor, următoarele categorii de persoane:

- a) elevii, absolvenți ai învățământului obligatoriu, inclusiv;
- b) persoanele care prezintă acte de studii românești sau acte de studii atestând cel puțin patru ani de studii consecutivi urmați într-o instituție de învățământ din România;
- c) cei care au promovat testul de limba română, conform reglementărilor legale.

(7) Înscrierea la studii în România a cetățenilor din state terțe se aprobă numai de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, care:

- a) recunoaște/echivalează studiile efectuate în străinătate de către candidați;
- b) precizează condițiile financiare în care se efectuează studiile;
- c) repartizează solicitanții pe instituții de învățământ, în funcție de cifrele de școlarizare stabilite în prealabil.

(8) Pentru învățământul militar, de informații, de ordine publică și securitate națională competențele prevăzute la alin. (1) – inclusiv stabilirea numărului de cetățeni străini școlarizați anual și a testelor de aptitudini – revin instituțiilor din domeniile apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale.

(9) Cetățenii din state terțe aflați la studii în România beneficiază de asistența medicală în condițiile asigurate elevilor sau studenților români, indiferent de condițiile de finanțare a studiilor.

(10) Pot fi primiți la studii fără plata taxelor școlare, însă cu suportarea integrală, pe cont propriu, a cheltuielilor de întreținere în învățământul preșcolar, primar și secundar de stat cetățenii străini, membri de familie ai personalului unor organizații și asociații cu scop nelucrativ – autorizate să funcționeze în România – ai cadrelor didactice și cercetătorilor care desfășoară oficial activități specifice în România, precum și ai bursierilor statului român.

(11) Pot fi primiți la studii în învățământul superior, cu plata taxelor școlare, în același quantum ca și cetățenii români, personalul reprezentanțelor oficiale străine – ambasade, oficii consulare, agenții economice, organizații și organisme

internaționale, precum și membrii de familie ai acestuia. Calitatea oficială a candidaților din aceasta categorie se confirmă de către Ministerul Afacerilor Externe.

(12) Înscrierea la studii a categoriilor de persoane prevăzute la alin. (10) și (11) se face fără concurs, pe baza actelor de studii corespunzătoare, în funcție de capacitatea de școlarizare a unităților/instituțiilor de învățământ solicitate de candidați. Pentru profilurile de învățământ artistic, arhitectura și educație fizică și sport se susțin probe de aptitudini, stabilite de instituțiile de specialitate.

Art. 185 - Școlarizarea în unitățile de învățământ preuniversitar

(1) Se pot înscrie în unitățile de învățământ preuniversitar din România, elevii din state terțe pentru care unul din părinți îndeplinește una din următoarele condiții:

- a) este repatriat;
- b) are prin căsătorie domiciliul în România;
- c) este posesorul unui permis de ședere în România;
- d) desfășoară, în conformitate cu prevederile legale, activități pe teritoriul României;
- e) se află la studii în învățământul universitar sau postuniversitar de stat/particular acreditat din România.

(2) La cerere, elevii pot beneficia de cursuri pregătitoare pentru învățarea limbii române.

(3) Procedura de înscriere în unitățile de învățământ preuniversitar se reglementează prin ordin al ministrului educației.

(4) Recunoașterea studiilor efectuate în străinătate se realizează de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării în baza actelor de studii din dosarul personal, clasă pe clasă, fără examene de diferență.

(5) Înscrierea elevilor din state terțe, prin recunoașterea studiilor parțiale efectuate în străinătate, dovedite prin situații școlare, se poate realiza și pe

parcursul anului școlar în conformitate cu prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar.

(6) La solicitarea părinților/tutorei legal instituit, înscrierea elevului se poate realiza și într-o clasă inferioară nivelului de studii rezultat din acte.

(7) Elevii din state terțe sunt înscriși în formațiunile școlare existente, peste efectivele maxime prevăzute de lege, cu 1-2 elevi/clasă, inclusiv în clasa a IX-a.

(8) Elevii din state terțe care nu sunt de origine română și care au absolvit clasele a VII-a și a VIII-a în România, se pot înscrie în clasa a IX-a peste efectivul maxim cu 1-2 elevi/clasă.

(9) Elevii din state terțe pot repeta, la cerere, la cursuri de zi, ultima clasă absolvită în străinătate, cu condiția să nu depășească, cu mai mult de 2 ani, vârsta clasei respective.

(10) În învățământul obligatoriu, elevii străini beneficiază de școlarizare în aceleași condiții ca și cetățenii români.

(11) Înscrierea la clasa corespunzătoare pentru elevii care nu au acte de studii se realizează în urma unei evaluări efectuate de către unitatea de învățământ nominalizată de inspectoratul școlar.

Art. 186 - Școlarizarea în învățământul superior

(1) Cetățenii din state terțe sunt înscriși la studii în instituțiile de învățământ superior de stat și particular la specializări și forme acreditate din România fără concurs de admitere, pe baza actelor de studii, prin suplimentarea cifrei de școlarizare aprobată pentru cetățenii români. Cuantumul taxelor de școlarizare se stabilește prin hotărâre de guvern.

(2) Procedura de înscriere în instituțiile de învățământ superior se reglementează prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(3) Înmatricularea se va realiza conform calendarului stabilit de fiecare universitate.

(4) La înmatriculare candidații vor prezenta dosarul cu documentele prevăzute în ordinul ministrului educației.

(5) La facultățile în care procesul didactic se desfășoară, conform legii, în limbi străine, înscrierea este condiționată de promovarea unui test de limbă străină. Sunt exceptate de la acest test persoanele care provin din țări unde limba oficială a statului este limba în care se țin cursurile la facultatea pe care aceste persoane o frecventează în România și care dovedesc, cu acte că au urmat cursurile în acea limbă.

(6) Pregătirea cetățenilor din state terțe în învățământul postuniversitar medical și farmaceutic uman se face cu taxă, stabilită prin hotărâre de guvern, în afara locurilor care se susțin de la bugetul de stat.

Art. 187 - Condiții de acordare a burselor

(1) Școlarizarea în România a cetățenilor din state terțe se poate face pe cont propriu, prin achitarea taxelor care se stabilesc prin hotărâre de guvern sau prin acordarea de burse de către statul român.

(2) Bursele statului român se acordă numai cetățenilor străini din state terțe care urmează studiile în limba română, în instituții de învățământ de stat, astfel:

a) pe baza de reciprocitate, în conformitate cu prevederile documentelor de colaborare culturală internațională;

b) în funcție de interesele externe ale României un număr de burse anuale, astfel:

i. prin Ministerul Afacerilor Externe, cu precădere în favoarea unor tineri provenind din țări cu care România nu are perfectate documente de felul celor menționate la lit. a);

ii. prin Ministerul Întreprinderilor Mici și Mijlocii, Comerțului și Mediului de Afaceri pentru promovarea unor acțiuni de colaborare economică sau comercială;

iii. prin Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru cetățenii străini cu rezultate bune la învățătura obținute pe parcursul studiilor efectuate în România.

(3) Cuantumul și numărul burselor acordate cetățenilor din alte țări este cel stabilit prin hotărâre a Guvernului.

(4) Bursierii, cetățeni din state terțe, beneficiază de proces de învățământ gratuit, cazare gratuită în căminele studențești, inclusiv pe perioadele de vacanță în care aceștia se află în România și de bursa lunară în cuantumul stabilit prin hotărâre a guvernului.

(5) Modalitatea de plată a burselor se realizează după cum urmează:

a) bursa se atribuie în lei, în cuantumurile stabilite prin hotărâre a Guvernului;

b) bursierii, cetățeni din state terțe, beneficiază de burse în limitele duratei studiilor, pe întregul an calendaristic, inclusiv pentru perioadele de vacanță în care se află în România;

c) bursele acordate de statul român se atribuie și pe durata anului pregătitor de limba română, dacă este cazul.

(6) Plata burselor se suspendă în caz de nepromovare a unui an de studii, de încălcare a legislației românești sau a normelor de conduită stabilite prin Carta universitară, care atrag după sine exmatricularea.

(7) Bursa se acordă încă 30 de zile după finalizarea studiilor superioare, de doctorat sau de specializare postuniversitară cu durata de cel puțin un an.

(8) Bursa se acordă pentru un singur ciclu de învățământ.

(9) În cazul în care un cetățean din state terțe rămâne repetent pierde calitatea de bursier al statului român, acesta putând continua studiile achitând taxa corespunzătoare.

(10) Fondurile necesare pentru plata burselor și a cazării se asigură de la bugetul de stat, din sumele alocate Ministerul Educației, Cercetării și Inovării cu această destinație.

Art. 188 - Accesul la educație pentru persoanele care au dobândit o formă de protecție în România, pentru titularii unui drept de ședere permanentă și pentru copiii lucrătorilor migranți

(1) Prin hotărâre a Guvernului se pot acorda ajutoare umanitare sub forma unor burse de studiu în vederea formării de specialiști în domenii de interes pentru țările respective.

(2) Accesul la toate formele de învățământ a străinilor care au dobândit o formă de protecție în România se realizează în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români.

(3) În vederea integrării în sistemul de învățământ românesc, minorii/străinii adulți care au dobândit o formă de protecție în România beneficiază pe durata unui an școlar de cursuri gratuite de învățare a limbii române organizate de structurile specializate din Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în colaborare cu Oficiul Național pentru Refugiați.

(4) Personalul calificat necesar pentru desfășurarea cursurilor de învățare a limbii române pentru adulți și a anului pregătitor pentru minori, precum și pregătirea adecvată a acestuia se asigură de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(5) Modul de organizare, durata și programa cursurilor de învățare a limbii române vor fi reglementate prin metodologii elaborate și aprobate de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(6) La terminarea cursurilor pregătitoare de învățare a limbii române Ministerul Educației, Cercetării și Inovării eliberează, gratuit, documente care să ateste faptul că persoana respectivă a absolvit aceste cursuri, precum și nivelul cunoștințelor dobândite.

(7) În perioada urmăririi cursului de inițiere în limba română minorii care au dobândit o formă de protecție în România participă gratuit, în cadrul unităților școlare, la activități didactice cu caracter teoretic, practic și recreativ, fără ca prezența lor să fie înregistrată în documente oficiale.

(8) La finalul cursului de inițiere în limba română o comisie de evaluare, ale cărei componență și funcționare se stabilesc prin ordin al ministrului educației, apreciază nivelul de cunoaștere a limbii române și stabilește înscrierea minorilor care au dobândit o formă de protecție în România în anul de studiu corespunzător.

(9) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și Ministerul Familiei, Muncii și Protecției Sociale asigură la cerere, recunoașterea diplomelor, atestarea studiilor și calificărilor din țara de origine, în condițiile stabilite de legea română.

(10) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării în colaborare cu Ministerul Administrației și Internelor elaborează o metodologie specială de atestare a studiilor preuniversitare pentru străinii care au obținut o formă de protecție în România și care nu au documente doveditoare ale studiilor sau care, din motive obiective, nu se încadrează în actualele prevederi legale în domeniul recunoașterii și atestării studiilor străinilor în România, în scopul facilitării accesului pe piața forței de muncă sau al continuării studiilor.

(11) Titularii unui drept de ședere permanentă beneficiază, în condițiile legii, de tratament egal cu cetățenii români în ceea ce privește:

- a) accesul la toate formele și nivelurile de învățământ și de pregătire profesională, inclusiv la acordarea burselor de studiu;
- b) echivalarea studiilor și recunoașterea diplomelor, a certificatelor, a atestatelor de competență și a calificărilor profesionale, în conformitate cu reglementările în vigoare.

(12) Titularii unui drept de ședere permanentă își pot efectua studiile, la cerere, în instituțiile de învățământ superior cu plata taxelor corespunzătoare în valută stabilite prin hotărâre de guvern.

(13) Școlarizarea pe perioada învățământului primar, gimnazial și liceal a copiilor lucrătorilor migranți, în vârstă de până la 18 ani, este gratuită, în conformitate cu prevederile prezentei legi.

(14) În vederea înscrierii în învățământul primar, gimnazial și liceal din România copiii lucrătorilor migranți trebuie să urmeze și să promoveze un curs de inițiere în limba română, cu durata de un an școlar, organizat în unitățile din sistemul național de învățământ.

(15) Minorii care cunosc limba română vor susține un examen organizat de inspectoratul școlar județean sau al municipiului București.

(16) În urma promovării examenului sau cursului de inițiere în limba română minorii urmează să fie înscriși în învățământul general obligatoriu prin echivalarea studiilor, fără examen de diferență.

(17) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în colaborare cu autoritățile similare din statele de origine ale lucrătorilor migranți, stabilește măsurile necesare pentru predarea limbii materne și a culturii țării de origine pe întreaga durată a învățământului obligatoriu.

(18) Copiii lucrătorilor migranți pot urma și celelalte niveluri de învățământ prevăzute de legislația română.

TITLUL XIII – ȘCOLARIZAREA TINERILOR DE ORIGINE ETNICĂ ROMÂNĂ ȘI A ETNICILOR ROMÂNI CU DOMICILIUL ÎN STRĂINĂTATE

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 189 - Condiții generale

(1) Statul român acordă anual burse pentru sprijinirea tinerilor de origine etnică româna din țări învecinate și a etnicilor români cu domiciliul stabil în străinătate,

care doresc să studieze, în cadrul unităților și instituțiilor de învățământ de stat din România.

(2) Elevii și studenții prevăzuți la alin. (1) beneficiază de finanțare totală a locurilor de studii.

(3) Prin finanțare parțială se înțeleg locuri de studii fără plata taxei de școlarizare și fără bursă. Prin finanțare totală se înțeleg locuri de studii cu bursă și fără plata taxei de școlarizare.

(4) Alocarea burselor se face în baza unei metodologii anuale, aprobate prin ordin comun al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și al Ministerului Afacerilor Externe.

(5) Etnicii români, bursieri ai statului român se supun prevederilor privind drepturile și obligațiile beneficiarilor direcți ai educației din prezenta lege.

(6) În cazul în care un cetățean de origine etnică română, bursier al statului român, obține cetățenia română pe parcursul anilor de studii va putea continua studiile în aceleași condiții financiare, dacă actele de identitate indică domiciliul stabil în străinătate. În situația în care dovedește, prin acte de identitate, domiciliul stabil în România, va putea continua studiile în aceleași condiții ca și cetățenii români, după promovarea examenelor de admitere.

(7) Numărul de burse, pe nivel de învățământ, se stabilește anual, prin hotărâre a Guvernului.

(8) Cuantumul burselor pentru tinerii de origine etnică română din țări învecinate și a etnicilor români cu domiciliul stabil în străinătate, care studiază în instituții și unități de învățământ de stat din România, se stabilește prin hotărâre de guvern.

(9) Cheltuielile privind plata burselor în cuantumurile stabilite se asigură de la bugetul de stat, din sumele alocate Ministerului Educației, Cercetării și Inovării cu această destinație.

(10) Bursa se acordă pe tot parcursul anului calendaristic. Bursierii statului român, care studiază în instituții și unități de învățământ de stat din România, beneficiază de cazare în internatele școlare și căminele studențești, precum și de asistență medicală, în condițiile stabilite de lege pentru cetățenii români. Cheltuielile de cazare se asigură de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(11) Studenții beneficiază de tarif redus cu 50% pentru transportul local în comun, de suprafață și subteran, precum și pentru transportul intern auto, feroviar și naval, în tot timpul anului calendaristic, conform reglementărilor legale în vigoare.

(12) Bursele elevilor și studenților de origine etnică română din țări învecinate și ale etnicilor români cu domiciliul în străinătate, din toate ciclurile de învățământ, se pierde, în cazul repetenției sau în cazul în cazul neobținerii numărului minim de credite necesar promovării în anul următor. Studenții din toate ciclurile de învățământ aflați în această situație își pot continua studiile cu suportarea cheltuielilor de școlarizare cu taxă în lei, în cunșum egal cu cetățenii români. Tinerii de origine etnică română sau etnicii români cu domiciliul în străinătate pot fi înscriși la studii cu plata taxei de școlarizare în lei în cunșum egal cu cel al cetățenilor români, în unități și instituții de învățământ de stat sau particular acreditate, la specializări acreditate, cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 190 - Școlarizarea în învățământul preuniversitar

(1) Copiii de origine etnică română sau etnicii români cu domiciliul stabil în străinătate pot frecventa gratuit învățământul preuniversitar de stat la toate nivelurile, în limita capacității de școlarizare a unităților de învățământ, cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(2) Copiii de origine etnică română sau etnicii români cu domiciliul stabil în străinătate pot frecventa învățământul preuniversitar privat acreditat, la toate nivelurile, cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(3) Cetățenii de origine etnică română sau etnicii români cu domiciliul stabil în străinătate pot fi școlarizați în învățământul preuniversitar de stat din România, peste efectivul maxim, cu 1-2 elevi pe clasă.

(4) Recunoașterea studiilor efectuate în străinătate se realizează de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în baza actelor de studii și a situațiilor școlare.

(5) Înscrierea pe parcursul anului școlar se realizează prin echivalarea studiilor parțiale efectuate în țările în care domiciliază, luându-se în considerare actele de studii, în conformitate cu prevederile regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar.

(6) Înscrierea în clasa corespunzătoare pentru elevii care nu au acte de studii se realizează conform prevederilor regulamentului-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar

Art. 191 - Școlarizarea în învățământul superior

(1) Tinerii de origine etnică română și etnicii români cu domiciliul stabil în străinătate au acces în învățământul superior de stat sau privat acreditat, pe locuri de studii cu taxă în lei, în cuantum egal cu cel prevăzut pentru cetățenii români, în conformitate cu regulamentul propriu de organizare și capacitatea de școlarizare a instituțiilor de învățământ, cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(2) Tinerii de origine etnică română și etnicii români cu domiciliul stabil în străinătate, din state terțe ale Uniunii Europene au acces în învățământul superior de stat sau privat acreditat, pe locuri de studii cu taxă în valută, în conformitate cu regulamentul propriu de organizare și capacitatea de școlarizare

a instituțiilor de învățământ, cu aprobarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(3) Pregătirea cetățenilor de origine etnică română și a etnicilor români cu domiciliul stabil în străinătate în învățământul postuniversitar medical și farmaceutic uman se poate face cu taxă în valută, în afara locurilor care se susțin de la bugetul de stat, numai dacă aceștia sunt cetățeni ai unui stat terț al Uniunii Europene.

(4) Cetățenii de origine etnică română sau etnicii români cu domiciliul stabil în străinătate, înscriși la studii cu taxa în valută, pot ocupa un loc cu bursă, cu condiția promovării concursului de admitere într-o sesiune legal stabilită. Aceștia beneficiază de recunoașterea anilor de studii promovați.

(5) Cetățenii de origine etnică română sau etnicii români cu domiciliul stabil în străinătate, înscriși la studii cu taxa în valută în România și care nu au susținut examenul de admitere, pot beneficia de reducerea cu 1/3 a taxelor de școlarizare.

(6) Prevederile alin. (1) se aplică în limita unui număr total de locuri în instituțiile de învățământ superior stabilit de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, beneficiarii fiind stabiliți de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pe baza rezultatelor școlare obținute.

TITLUL XIV – CADRUL NAȚIONAL AL CALIFICĂRILOR OBȚINUTE PRIN SISTEMUL NAȚIONAL DE ÎNVĂȚĂMÂNT

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 192 - Principiile și elementele cadrului național

(1) Cadrul național al calificărilor vizează calificările care pot fi obținute prin:

- a) învățământul preuniversitar;
- b) învățământ superior;
- c) formare profesională continuă;
- d) ucenicie;

(2) Cadrul național al calificărilor are la bază următoarele principii:

- a) asigurarea transparenței, comparabilității și transferabilității calificărilor dobândite de cetățeni indiferent de contextul învățării;
- b) promovarea și aplicarea principiilor de asigurare a calității în educație și formare;
- c) definirea și descrierea calificărilor pe bază de rezultate ale învățării;
- d) asigurarea corelării dintre nivelurile de calificare naționale cu nivelurile de referință ale Cadrului European al Calificărilor;
- e) promovarea validării învățării nonformale și informale;
- f) cooperarea cu toți factorii interesați;
- g) reguli și principii comune pentru definirea calificărilor;
- h) reguli și principii comune pentru certificarea calificărilor.;
- i) reguli și principii comune pentru înscrierea calificărilor în Registrul Național al Calificărilor.

(3) Elementele cadrului național al calificărilor sunt:

- a) niveluri de calificare corelate cu nivelurile de referință ale Cadrului European al Calificărilor;
- b) un set de descriptori care definesc rezultatele învățării pentru fiecare nivel de calificare;
- c) Registrul Național al Calificărilor;

(4) Cadrul național al calificărilor obținute prin sistemul național de învățământ:

- a) vizează calificările obținute prin învățământul preuniversitar și învățământul superior;
- b) este parte a cadrului național al calificărilor.

Art. 193 - Calificări

(1) Calificarea conferă recunoașterea oficială a valorii rezultatelor învățării pentru piața muncii, precum și pentru formarea profesională continuă, oferind dreptul legal de a practica o ocupație/meserie/profesie. O calificare poate conduce la practicarea uneia sau mai multor ocupații.

(2) Calificarea este descrisă sub formă de rezultate ale învățării.

(3) Calificările care se pot dobândi prin sistemul național de învățământ sunt descrise sub formă de unități de rezultate ale învățării și sunt stabilite de Ministerul Educației Cercetării și Inovării.

Art. 194 - Nivelurile de calificare; corespondența cu EQF

(1) Cadrul Național al Calificărilor este structurat pe opt niveluri, în concordanță cu structura sistemul național de învățământ.

(2) Fiecărei calificări i se asociază un nivel de calificare. Nivelurile de calificare sunt stabilite pe baza descriptorilor de nivel, în concordanță cu descriptorii nivelurilor de referință EQF.

(3) Prin învățământul preuniversitar se pot dobândi calificări corespunzătoare nivelurilor de referință EQF de la 1 la 5.

(4) Prin învățământul superior se pot dobândi calificări corespunzătoare nivelurilor de referință EQF de la 6 la 8.

Art. 195 - Registrul Național al Calificărilor

(1) Registrul Național al Calificărilor cuprinde toate calificările care pot fi dobândite prin sistemul național de calificări.

(2) Registrului Național al Calificărilor din Învățământul Superior, numit în continuare RNCIS, este un instrument de identificare, înregistrare, consultare permanentă și actualizare a calificărilor atestate, respectiv a diplomelor și certificatelor emise de către instituțiile de învățământ superior. RNCIS este parte a Registrului Național al Calificărilor.

Art. 196 - Autorități naționale pentru calificări în învățământ

(1) Agenția Națională pentru Calificările din Învățământul Superior și Parteneriat cu Mediul Economic și Social, denumită în continuare ACPART, este autoritatea națională pentru stabilirea și actualizarea periodică a cadrului național al calificărilor din învățământul superior.

(2) ACPART are următoarele atribuții:

- a) elaborează metodologiile specifice pentru dezvoltarea cadrului național al calificărilor din învățământul superior;
 - b) administrează RNCIS;
 - c) formulează și revizuieste periodic, pe baza bunelor practici, standardele naționale de referință și elementele descriptive ale calificărilor din învățământul superior;
 - d) emite recomandări către instituțiile de învățământ superior referitoare la compatibilizarea curriculei specializărilor din cadrul domeniilor fundamentale ale învățământului superior cu standardele cadrului național al calificărilor;
- (3) Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic este instituție cu rol în gestionarea Cadrului Național al Calificărilor obținute prin învățământul profesional și tehnic și are următoarele atribuții:
- a) stabilește și actualizează metodologiile de elaborare și certificare a calificărilor care pot fi dobândite prin învățământul profesional și tehnic;
 - b) coordonează elaborarea standardelor de pregătire profesională pentru calificările care pot fi dobândite prin învățământul profesional și tehnic.

TITLUL XV – RECUNOAȘTEREA DIPLOMELOR, CERTIFICATELOR ȘI CALIFICĂRILOR PROFESIONALE

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 197 - Dispoziții generale privind recunoașterea diplomelor, certificatelor și calificărilor profesionale

(1) Prin recunoaștere se înțelege acceptarea unei diplome sau act de studii, eliberate de o instituție de învățământ acreditată în țara de proveniență, ca autentice.

(2) Evaluarea în vederea recunoașterii se face în funcție de: tipul de program de studii, numărul de credite transferabile, conținut, formare, domeniu, specializare, calificare profesională, conform cu „suplimentul la diplomă”, prin comparație cu

sistemul românesc de învățământ, în vederea stabilirii nivelului pe care acestea le conferă în învățământul românesc.

(3) Prin echivalare se înțelege evaluarea curriculum-ului parcurs până la eliberarea respectivei diplome sau act de studii și compatibilitatea lui cu sistemul de învățământ românesc; echivalarea este urmată de eliberarea unui atestat care conferă aceleași drepturi posesorilor ca și celor care au urmat studiile în România.

(4) Prin vizare se înțelege procedura prin care se verifică autenticitatea actului de studiu și a mențiunilor înscrise de pe acest act. Procedura de vizare se aplică în vederea obținerii ulterioare a supralegalizării sau a apostilei conform Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu modificările ulterioare, numai pentru statele care impun, pe bază de reciprocitate, această măsură de verificare. Vizarea actelor de studii se face conform Protocoalelor de colaborare încheiate între Ministerul Administrației și Internelor și Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(5) Activitatea de recunoaștere și echivalare a diplomelor se realizează de către Centrul Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, denumit în continuare CNRED pe baza unei metodologii aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 198 - Accesul la recunoaștere și echivalare

(1) Deținătorilor de atestate eliberate de unul dintre statele părți la Convenția cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei, adoptată la Lisabona la 11 aprilie 1997, ratificată prin Legea nr. 172 din 2 octombrie 1998 publicată în Monitorul Oficial nr. 382 din 7 octombrie 1998, li se asigură accesul, la evaluarea acestor atestate, pe baza unei

cereri adresate instituției Centrului Național de Recunoaștere și Echivalare a Diplomelor, denumit în continuare CNRED.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și CNRED asigură transparent, unitar și corect procesul de recunoaștere și echivalare a atestatelor la cererea deținătorilor acestora.

(3) Solicitantul unei cereri de recunoaștere/echivalare a unui atestat trebuie să ofere, cu bună-credință, informații adecvate privind atestatul pentru care formulează cererea și este răspunzător pentru informațiile oferite.

Art. 199 - Obligațiile instituțiilor emitente ale atestatelor

Instituțiile care au eliberat atestatele au obligația de a furniza, în limite rezonabile, informații esențiale pentru a fi folosite de deținătorul atestatului sau de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în calitate de autoritate care efectuează recunoașterea.

Art. 200 - Hotărâri privind recunoașterea

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării în calitate de autoritate care realizează evaluarea, are obligația:

- a) de a demonstra motivat faptul că o cerere nu îndeplinește cerințele esențiale pentru recunoaștere /echivalare;
- b) de a specifica motivele refuzului, și de a da informațiile necesare privind măsurile pe care le poate lua solicitantul pentru a obține mai târziu recunoașterea.

(2) Hotărârea privind recunoașterea unui atestat se ia în termen de 60 de zile, calculat de la momentul în care au fost depuse toate informațiile privitoare la cazul respectiv.

(3) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării recunoaște atestatele eliberate de statele părți la Convenția cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei, adoptată la Lisabona la 11 aprilie 1997, ratificată prin Legea nr. 172 din 2 octombrie 1998 publicată în

Monitorul Oficial nr. 382 din 7 octombrie 1998, în scopul de a permite accesul la programele din învățământul superior, dacă:

- a) Respectivele atestate îndeplinesc cerințele generale pentru accesul în învățământul superior din statul parte, emitent ;
- b) și cu condiția să nu existe diferențe substanțiale dovedite între cerințele generale de acces din statul emitent și statul român.

CAP. II – FUNCȚII ȘI COMPETENȚE ÎN DOMENIUL RECUNOAȘTERII ȘI ECHIVALĂRII

Art. 201 - Instituții implicate în procesul de recunoaștere și echivalare

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării în calitate de autoritate de stat stabilește modalitățile de recunoaștere și de echivalare a diplomelor, a certificatelor și a titlurilor științifice, eliberate în străinătate, ținând seama de Directivele Uniunii Europene, de legislația internațională și de acordurile și convențiile bilaterale, pe baza unor norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(2) În procesul de recunoaștere/evaluare și echivalare este interzisă discriminarea între candidați pe criterii de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectarea HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și de orice alt criterii ori cauze ce nu au legătură cu valoarea atestatului care urmează a fi recunoscut.

(3) În exercitarea atribuțiilor ce-i revin privind recunoașterea și echivalarea atestatelor și studiilor, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin intermediul CNRED, asigură:

- a) echivalarea în scop academic și profesional a diplomelor obținute într-un stat al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European, în Confederația Elvețiană sau într-un stat terț de cetățenii români, respectiv de cetățeni ai

Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene;

b) recunoașterea atât a atestatelor universitare cât și a celor care permit accesul în învățământul superior potrivit Convenției cu privire la recunoașterea atestatelor obținute în învățământul superior în statele din regiunea Europei, adoptată la Lisabona la 11 aprilie 1997, ratificată prin Legea nr. 172 din 2 octombrie 1998 publicată în Monitorul Oficial nr. 382 din 7 octombrie 1998.

(4) CNRED este sprijinit în activitatea sa de Consiliul Național de Echivalare a Diplomelor, denumit în continuare CNED, organism consultativ alcătuit din reprezentanți pentru domeniile fundamentale de știință, artă și cultură din învățământul superior, numiți prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, la propunerea Senatelor universitare.

(5) Instituțiile de învățământ superior acreditate din România au competența de evaluare – în vederea recunoașterii perioadelor de studii efectuate de către studenți și doctoranzi în alte instituții de învățământ superior din străinătate, aflați în mobilitate academic – în baza autonomiei universitare.

(6) Pentru diplomele de doctor eliberate în state terțe, CNRED înaintează Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare dosarele de echivalare a titlului științific de doctor obținut în aceste state, iar echivalarea se face în conformitate cu metodologia elaborată și aprobată, în acest sens, prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 202 - Recunoașterea și echivalarea diplomelor și certificatelor din învățământul preuniversitar

Procedura de recunoaștere și echivalare a diplomelor și certificatelor din învățământul preuniversitar se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și se aprobă prin hotărâre a guvernului, în termen, de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 203 - Recunoașterea și echivalarea diplomelor și certificatelor din învățământul superior

Procedura de recunoaștere și echivalare a diplomelor și certificatelor din învățământul superior se elaborează de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și se aprobă prin hotărâre a guvernului, în termen, de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

Art. 204 - Nerecunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor științifice

(1) Diplomele, certificatele și titlurile științifice nu se recunosc în următoarele situații:

- a) actul de studii prezentat a fost eliberat de o instituție de învățământ superior nerecunoscută în statul de origine;
- b) instituția de învățământ superior din străinătate a recunoscut, în vederea continuării studiilor de către solicitant perioade de studii începute în România sau în altă țară, la o instituție de învățământ superior nerecunoscută;
- c) actele de studii, diplomele sau certificatele se dovedesc, în urma verificărilor efectuate de autoritățile competente, a fi neautentice;
- d) solicitantul dintr-un stat terț nu îndeplinește condițiile legale de exercitare pe teritoriul României a profesiilor reglementate conform legislației în vigoare;

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), CNRED transmite solicitantului, în scris, în termenul legal de 60 de zile, motivele nerecunoașterii actului depus.

(3) Contestațiile se depun, la registratura M.E.C.I, în termen de 30 de zile de la data eliberării atestatului de recunoaștere/echivalare și, respectiv, de la data luării la cunoștință a motivelor nerecunoașterii. Termenul de rezolvare a contestațiilor este de 30 zile de la înregistrarea lor la CNRED, cu excepția contestațiilor privind recunoașterea titlurilor științifice, care urmează procedurile CNATDCU.

PARTEA A III-A – EVALUAREA ȘI ASIGURAREA CALITĂȚII
EDUCAȚIEI ȘI FORMĂRII PROFESIONALE
TITLUL I – EVALUAREA ÎN VEDEREA ASIGURĂRII CALITĂȚII
CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 205 - Calitatea educației

(1) Calitatea educației:

- a) este ansamblul de caracteristici ale unui program de studii sau program de calificare profesională și ale furnizorului acestuia, prin care sunt îndeplinite standardele de calitate precum și așteptările beneficiarilor;
- b) reprezintă o prioritate permanentă pentru orice furnizor de educație/unitate/instituție furnizoare de educație, precum și pentru angajații acesteia;
- c) este un criteriu fundamental de finanțare din surse publice a educației.

(2) În cadrul învățământului superior, evaluarea comparativă interinstituțională a programelor de studii universitare are drept consecință finanțarea diferențiată, în funcție de calitatea diferită a programului oferit.

(3) Furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație trebuie să se organizeze și să funcționeze astfel încât prin calitatea activității lor să se asigure credibilitatea în ceea ce privește calitatea serviciilor de educație.

Art. 206 - Evaluarea educației

(1) Evaluarea calității educației:

- a) constă în examinarea multicriterială a măsurii în care furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație și programele acesteia îndeplinesc standardele și standardele de referință;
- b) efectuată de însăși furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație poartă denumirea de evaluare internă, iar dacă este efectuată de o agenție națională sau internațională specializată, aceasta poartă denumirea de evaluare externă.

(2) Evaluarea calității educației se face cu respectarea obligatorie a următoarelor principii:

- a) principiul dezvoltării cunoașterii;
- b) principiul competitivității pe piața muncii, prin învățarea pe tot parcursul vieții;
- c) principiul depolitizării și profesionalizării managementului instituțiilor de educație și de cercetare;
- d) principiul accesului neîngrădit la educație de calitate;
- e) principiul egalității civice și șanse egale.

Art. 207 - Asigurarea calității educației

(1) Asigurarea calității exprimă capacitatea unui furnizor de educație/unitate/instituție furnizoare de educație de a oferi programe de educație în conformitate cu standardele anunțate.

(2) Asigurarea calității educației este centrată preponderent pe rezultate concretizate în calificări și competențe.

(3) Asigurarea calității:

- a) este realizată printr-un ansamblu de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale de elaborare, planificare și implementare de programe de studii sau programe de calificare profesională, prin care se urmărește asigurarea încrederii beneficiarilor că furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație îndeplinește standardele de calitate;
- b) exprimă capacitatea unui furnizor de educație/unitate/instituție furnizoare de educație de a oferi programe de studii sau de calificare profesională în conformitate cu standardele, respectiv cu standardele de referință.

Art. 208 - Controlul calității educației

(1) Controlul calității educației presupune:

- a) activități și tehnici cu caracter operațional, aplicate sistematic de o autoritate de inspecție/agenție de evaluare a calității desemnată pentru a verifica respectarea standardelor prestabilite;
 - b) monitorizarea unităților de învățământ preuniversitar de către inspectoratele școlare;
 - c) monitorizarea specială după înființare în primii trei ani și ori de câte ori este necesar în condițiile prezentei legi;
 - d) evaluarea externă periodică realizată de o agenție autohtonă sau internațională înscrisă în Registrul European al Agențiilor de Asigurarea Calității (EQAR);
- (2) Îmbunătățirea calității educației presupune evaluare, analiză și acțiune corectivă continuă din partea furnizorului de educație/unității/instituției furnizoare de educație, bazată pe selectarea și adoptarea celor mai potrivite proceduri, precum și pe alegerea și aplicarea standardelor de referință.
- (3) Politicile de asigurare a calității educației din România sunt corelate cu cele promovate la nivel internațional.

Art. 209 - Componentele și procesele asigurării calității

- (1) Componentele asigurării calității în educație sunt:
- a) criterii;
 - b) standarde și standarde de referință;
 - c) indicatori de performanță;
 - d) calificări.
- (2) Calitatea în educație este asigurată prin următoarele procese:
- a) planificarea și realizarea efectivă a rezultatelor învățării;
 - b) monitorizarea rezultatelor;
 - c) evaluarea internă privind asigurarea calității;
 - d) evaluarea externă privind asigurarea calității;
 - e) îmbunătățirea continuă a rezultatelor în educație.

(3) Componentele și procesele de asigurare a calității și relațiile dintre ele se diferențiază în funcție de:

- a) nivelul de învățământ și, după caz, al calificării;
- b) tipul organizației furnizoare de educație;
- c) tipul programului de studii,
- d) forma de învățământ.

Art. 210 - Domeniile și criteriile asigurării calității

(1) Domeniul „capacitatea instituțională” rezultă din organizarea internă, din infrastructura și resursele disponibile și este definit prin următoarele criterii:

- a) structurile instituționale, administrative și manageriale;
- b) baza materială;
- c) resursele umane;

(2) Domeniul „eficacitatea educațională” constă în mobilizarea resurselor cu scopul obținerii rezultatelor învățării și este concretizat prin următoarele criterii:

- a) conținutul programelor de studiu;
- b) rezultatele învățării;
- c) activitatea de cercetare științifică sau metodică, după caz;
- d) activitatea financiară a organizației;

(3) Domeniul „managementul calității” este concretizat prin următoarele criterii:

- a) strategii și proceduri pentru asigurarea calității;
- b) proceduri privind inițierea, monitorizarea și revizuirea periodică a programelor și activităților desfășurate;
- c) proceduri obiective și transparente de evaluare a rezultatelor învățării;
- d) proceduri de evaluare periodică a personalului didactic și formatorilor;
- e) accesibilitatea resurselor adecvate învățării;
- f) baza de date actualizată sistematic, referitoare la asigurarea internă a calității;

g)transparența informațiilor de interes public cu privire la programele de studii și, după caz, certificatele, diplomele și calificările oferite;

h)funcționalitatea structurilor de asigurare a calității educației, conform legii.

Art. 211 - Evaluarea și asigurarea internă a calității

(1) Conducătorul furnizorului de educație/unității/instituției furnizoare de educație este direct responsabil de calitatea educației furnizate. Persoana direct responsabilă pentru asigurarea calității în învățământul preuniversitar este directorul unității de învățământ, iar în cazul instituțiilor de învățământ superior este rectorul instituției de învățământ.

(2) La nivelul fiecărui furnizor de educație/unitate/instituție furnizoare de educație din România se înființează Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității.

(3) Furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație elaborează și adoptă strategia și regulamentul de funcționare ale comisiei.

(4) Conducerea operativă a comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității este asigurată de un coordonator desemnat de consiliul de administrație. În cazul instituțiilor de învățământ superior conducerea operativă a comisiei este asigurată de un coordonator desemnat de senat.

(5) Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității în unitățile din învățământul preuniversitar este formată din:

- a) 1 - 3 reprezentanți ai corpului profesoral, aleși prin vot secret de consiliul profesoral;
- b)un reprezentant al sindicatului reprezentativ, desemnat de acesta;
- c)un reprezentant al părinților, în cazul învățământului preșcolar, primar, gimnazial sau liceal;
- d)un reprezentant al elevilor, în cazul învățământului profesional, liceal și postliceal;
- e)un reprezentant al consiliului local;

- f) un reprezentant al minorităților naționale, după caz, provenind din corpul profesoral, reprezentanții părinților sau ai elevilor.
- (6) Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității în cadrul instituțiilor de învățământ superior este formată din:
- a) 1 - 3 reprezentanți ai corpului profesoral, aleși prin vot secret de senat;
 - b) un reprezentant al sindicatului reprezentativ, desemnat de acesta;
 - c) un reprezentant al studenților, desemnat de organizația studențească.
- (7) Din comisia pentru evaluarea și asigurarea calității în cadrul instituțiilor de învățământ superior mai pot face parte un reprezentant al angajatorilor și, după caz, un reprezentant al minorităților din rândul cadrelor didactice sau al studenților.
- (8) Pentru orice organizație furnizoare de educație, alta decât o unitate sau instituție de învățământ, Comisia pentru evaluarea și asigurarea calității cuprinde următoarele categorii:
- a) 1 - 3 reprezentanți ai furnizorului;
 - b) 1 - 3 reprezentanți ai beneficiarilor direcți;
 - c) 1 - 3 reprezentanți ai angajatorilor.
- (9) Membrii comisiei nu pot îndeplini funcții de conducere în unitatea, instituția de învățământ sau în organizația respectivă.
- (10) Atribuțiile comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității sunt:
- a) coordonează aplicarea procedurilor și activităților de evaluare și asigurare a calității, aprobate de conducerea furnizorului de educație/unității/instituției furnizoare de educație conform domeniilor și criteriilor stabilite la nivel național;
 - b) elaborează anual un raport de evaluare internă privind calitatea educației în organizația respectivă. Raportul este adus la cunoștință tuturor beneficiarilor prin afișare sau publicare;
 - c) formulează propuneri de îmbunătățire a calității educației.

Art. 212 - Evaluarea externă a calității

(1) Evaluarea externă a calității educației cuprinde:

- a) evaluarea capacității instituționale a furnizorului de educație/unității/instituției furnizoare de educație;**
- b) evaluarea eficacității educaționale a furnizorului de educație/unității/instituției furnizoare de educație;**
- c) evaluarea managementului calității la nivel instituțional;**
- d) evaluarea calității programelor de studii sau de calificare oferite;**
- e) evaluarea concordanței dintre evaluarea internă și situația reală;**
- f) evaluarea comparativă interinstituțională a aceluiași tip de program de studii sau de calificare oferit de diferiți furnizori de educație/unități/instituții furnizoare de educație;**
- g) pentru învățământul superior, evaluarea comparativă transinstituțională sau interinstituțională a aceluiași tip de program de studiu oferit de diferite instituții de învățământ superior.**

(2) Evaluarea externă a calității pentru furnizorul de educație/unitatea furnizoare de educație în învățământ preuniversitar este realizată de către ARACIP prin colaboratori externi, experți în evaluare și acreditare, înscriși în registrul propriu al experților în evaluare și acreditare.

(3) Evaluarea externă a calității pentru furnizorul de educație/instituția furnizoare de educație pentru învățământ superior este realizată de către o agenție autohtonă sau internațională înscrisă în Registrul European al Agențiilor de Asigurare a Calității, prin colaboratori externi, experți în evaluare și acreditare, înscriși în registrul propriu al experților în evaluare și acreditare.

(4) Furnizorul de educație/unitatea/instituția furnizoare de educație și programele de studii sau de calificare acreditate ale acestora se supun din 5 în 5 ani evaluării externe periodice de către ARACIP/ARACIS sau de o altă agenție autohtonă ori internațională înscrisă în Registrul European al Agențiilor de

Asigurarea Calității (EQAR), pe bază de contract și cu avizul Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 213 - Sistemul de indicatori statistici de referință pentru învățământ superior

(1) Pentru monitorizarea eficienței manageriale, a echității și relevanței pentru piața muncii a învățământului superior, se va stabili, în termen de maximum 9 luni de la promulgarea prezentei legi, un sistem de indicatori statistici de referință pentru învățământul superior.

(2) Sistemul de indicatori va fi elaborat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin consultarea Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, Consiliul Național al Rectorilor, Consiliului Național al Cercetării Științifice din Învățământul Superior, Consiliului Național pentru Finanțarea învățământului Superior, Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare și Agenției de Calificări și Parteneriat cu Mediul Economic, federațiile naționale studențești reprezentative și va fi aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(3) Raportul anual privind starea învățământului superior se bazează pe indicatorii menționați la alin. (1).

CAP. II – EVALUAREA ÎN VEDEREA AUTORIZĂRII DE FUNȚIONARE PROVIZORIE

Art. 214 - Autorizarea de funcționare provizorie

(1) Pentru obținerea autorizării de funcționare provizorie organizația interesată în furnizarea de servicii de educație se adresează Ministerului Educației, Cercetării și Inovării în vederea obținerii unui aviz de oportunitate. Criteriile și metodologia în baza cărora se emite avizul de oportunitate sunt aprobate prin hotărâre de guvern.

(2) Procedura de autorizare pentru funcționarea provizorie cuprinde următoarele etape obligatorii:

- a) organizația interesată în furnizarea de servicii de educație elaborează un raport de autoevaluare, pe baza criteriilor corespunzătoare domeniilor prevăzute la art. 210 din prezenta lege, pentru fiecare nivel de învățământ, program de studii și/sau de calificare;
 - b) raportul de autoevaluare se depune la departamentul de acreditare al ARACIP, respectiv ARACIS împreună cu o cerere de declanșare a procedurii de evaluare externă în vederea autorizării de funcționare provizorie;
 - c) departamentul de acreditare al ARACIP, respectiv ARACIS numește o comisie de experți în evaluare și acreditare, care analizează raportul de autoevaluare, verifică prin vizite la entitatea solicitantă îndeplinirea standardelor pe domeniile și criteriile de autorizare și elaborează propriul raport de evaluare;
- (3) Consiliul ARACIP în cazul învățământului preuniversitar aprobă raportul de evaluare întocmit de comisia de experți și înaintează ministrului educației cercetării și inovării propunerea ARACIP pentru acordarea autorizației de funcționare provizorie. Autorizația de funcționare provizorie se acordă prin ordin al ministrului educației cercetării și inovării. Autorizarea de funcționare provizorie conferă și personalitate juridică.
- (4) Consiliul ARACIS aprobă rapoartele de evaluare ale comisiilor de experți validate de Biroul Executiv și elaborează propriul raport în care propune acordarea sau, după caz, neacordarea autorizației de funcționare provizorie. Raportul este înaintat pentru aviz Ministerului Educației Cercetării și Inovării. Autorizația de funcționare provizorie se acordă la propunerea Ministerului Educației Cercetării și Inovării prin hotărâre a guvernului.
- (5) Programul de studii autorizat să funcționeze provizoriu este inclus în structura instituției de învățământ superior. Anual, prin hotărâre a guvernului, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, se aprobă structura

instituțiilor de învățământ superior care cuprinde programele de studii autorizate/acreditate.

(6) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prin organisme abilitate, conform legii, va realiza periodic ierarhizarea programelor de studii.

(7) Organizația interesată în furnizarea de servicii de educație în învățământul superior poate deveni furnizor de educație dacă primește autorizație de funcționare provizorie pentru cel puțin trei programe de studii, prin hotărâre a guvernului, cu cel puțin 6 luni înainte de începerea unui nou an universitar.

(8) Standardele naționale care stau la baza autorizării de funcționare provizorie, metodologiile de evaluare externă, precum și tarifele percepute în vederea autorizării se stabilesc periodic, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, prin hotărâre a guvernului.

(9) Procesul de autorizare pentru funcționare provizorie se finalizează în termen de 1 an de la data depunerii cererii de evaluare la ARACIP, respectiv ARACIS.

(10) După obținerea autorizației de funcționare provizorie, furnizorul de educație implementează mecanismul de asigurare internă a calității și întocmește rapoarte de evaluare internă a calității educației, pe care are obligația de a le face publice, anual.

Art. 215 - Organismul abilitat pentru autorizarea de funcționare provizorie

Organismul abilitat să efectueze evaluarea externă în vederea autorizării pentru funcționare provizorie este ARACIP pentru învățământul preuniversitar, respectiv ARACIS pentru învățământul superior.

CAP. III – EVALUAREA ÎN VEDEREA ACREDITĂRII

Art. 216 - Accreditarea furnizorilor de educație și a programelor de studiu sau de calificare

(1) Orice furnizor de educație se supune procesului de evaluare în vederea acreditării instituționale, în condițiile legii.

(2) Prin acreditare, se certifică respectarea standardelor predeterminate, pentru înființarea și funcționarea furnizorilor de educație și a programelor de studii sau de calificare ale acestora.

(3) În învățământul preuniversitar evaluarea și acreditarea se fac la nivelul structurilor instituționale pentru fiecare nivel de învățământ, fiecare tip de program de studii și de domeniu de pregătire profesională, după caz.

(4) În învățământul superior evaluarea și acreditarea se fac la nivelul structurilor instituționale pentru fiecare program din ciclul de licență, care duce la o calificare universitară distinctă. Programele specifice ciclurilor de studii de masterat și doctorat se supun evaluării externe, în vederea acreditării.

(5) Orice furnizor de educație, public sau privat, interesat în furnizarea de programe de studii sau de calificare, se supune următoarelor etape obligatorii în vederea acreditării:

- a) constituirea unor mecanisme interne de asigurare a calității,
- b) evaluare externă în vederea autorizării de funcționare provizorie;
- c) evaluare externă în vederea acreditării;
- d) evaluare instituțională periodică în vederea reacreditării.

(6) În cazul învățământului superior, etapele precizate la alin. (5) sunt parcurse pentru fiecare program de studii în parte.

(7) Evaluarea externă în vederea acreditării se declanșează la cererea furnizorului de educație care își propune să ofere unul sau mai multe programe de studii, programe de educație și formare profesională inițială sau continuă.

(8) Pentru furnizorii de educație din învățământul preuniversitar și superior standardele naționale care stau la baza acreditării, metodologiile de evaluare externă, eșalonarea în timp a procesului de acreditare, precum și tarifele percepute în vederea acreditării se stabilesc periodic, la propunerea ARACIP/ARACIS înaintată Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și prin hotărâre a Guvernului.

Art. 217 - Acreditarea

(1) Acreditarea se realizează respectând următoarele etape obligatorii:

- a) furnizorul de educație autorizat să funcționeze provizoriu elaborează un raport de evaluare internă, folosind ca termeni de referință standardele specifice etapei de acreditare;**
- b) raportul de evaluare internă se depune la departamentul de acreditare al agenției de asigurare a calității împreună cu o cerere de declanșare a procedurii de evaluare externă și de acreditare;**
- c) termenul de depunere a cererii în vederea acreditării este de 2 ani de la data absolvirii primei promoții, sub sancțiunea ridicării autorizației de funcționare provizorie;**
- d) departamentul de acreditare al agenției de asigurare a calității numește o comisie de experți în evaluare și acreditare care analizează raportul de evaluare internă, verifică prin vizite la instituția solicitantă îndeplinirea standardelor referitoare la domeniile și criteriile prevăzute de prezenta lege și elaborează propriul raport de evaluare;**
- e) departamentul de acreditare al agenției de asigurare a calității validează raportul experților prin verificarea respectării metodologiei de evaluare externă, iar agenția propune Ministerului Educației, Cercetării și Inovării acreditarea sau, după caz, neacreditarea furnizorului de educație;**
- f) pentru furnizorii de educație de nivel preuniversitar, acreditarea acestora se acordă prin ordin al ministrului educației cercetării și inovării, pe baza avizului ARACIP;**
- g) pentru furnizorii de educație de învățământ superior, acreditarea instituțiilor și programelor de studii se face prin lege, la inițiativa Ministerului Educației Cercetării și Inovării, pe baza avizului ARACIS;**
- h) Furnizorul de educație acreditat este parte a sistemului național de educație, cu toate drepturile și obligațiile conferite de lege.**

(2) După obținerea acreditării, rapoartele anuale de evaluare internă a calității se transmit către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, la cererea acestuia sau din propria inițiativă a unității/instituției furnizoare de educație, atunci când solicită o nouă evaluare externă.

(3) În cazul unui furnizor de educație din învățământul superior, acreditarea a cinci programe de studii universitare de licență permite declanșarea, de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, a procedurilor legislative de acreditare a instituției.

Art. 218 - Organismul abilitat pentru acreditare

Organismul abilitat să efectueze evaluarea externă în vederea acreditării furnizorilor de educație și a programelor de studii este ARACIP pentru învățământ preuniversitar, respectiv ARACIS pentru învățământ superior.

Art. 219 - Evaluarea periodică

(1) Furnizorul de educație și programele de studii sau programele de formare profesională acreditate ale acestuia se supun din 5 în 5 ani evaluării externe de către o agenție autohtonă sau internațională înscrisă în Registrul European al Agențiilor de Asigurarea Calității (EQAR), pe bază de contract.

(2) Scopul evaluării periodice este de menținere a acreditării.

(3) În condițiile în care prin evaluarea externă se constată că nu sunt îndeplinite standardele de calitate asumate, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării avertizează furnizorul de educație și acordă un termen de un an pentru aducerea activității educaționale la nivelul standardelor naționale în vigoare. Pe baza unui nou raport de evaluare internă întocmit de furnizorul de educație, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării dispune o nouă evaluare externă. Dacă și noul raport de evaluare externă este nefavorabil, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, dispune:

- a) încetarea școlarizării, caz în care prin actul de încetare se stabilește și situația elevilor/studentilor/cursanților;

- b) intrarea în lichidare cadrul programului respectiv de studii sau în cadrul programului de educație și formare profesională, începând cu anul I;
- c) obligarea furnizorului de educație să elaboreze, în continuare, rapoarte anuale de evaluare internă a calității educației pentru anii de studii pentru care continuă activitatea.

Art. 220 - Drepturile și obligațiile furnizorilor de educație autorizați

Furnizorul de educație autorizat să funcționeze provizoriu are dreptul:

- a) de a organiza admitere;
- b) de a desfășura activități de învățământ,
- c) de a gestiona personal didactic și nedidactic, conform propriei strategii de dezvoltare;
- d) de a participa la programe naționale și internaționale;

Art. 221 - Drepturile și obligațiile unităților/instituțiilor furnizoare de educație acreditate

(1) După înființarea prin lege a instituției de învățământ superior acreditată, aceasta devine parte a sistemului național de învățământ superior și obține suplimentar următoarele drepturi:

- a) de a purta denumirea de universitate și altele similare
- b) de a organiza examene de finalizare a studiilor;
- c) de a emite diplome recunoscute de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării;
- d) de acces la fonduri publice de cercetare dezvoltare, obținute pe bază de competiție;
- e) de a organiza programe de studii universitare de masterat în cadrul domeniilor în care instituția de învățământ superior respectivă are programe de studii universitare de licență acreditate, respectând procedurile stabilite de prezenta lege;

- f) de a declanșa procedurile legale de evaluare de către CNATDCU a programelor de studii universitare de doctorat, în vederea obținerii acreditării ca UOD prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.
- (2) O instituție de învățământ superior acreditată beneficiază de orice alt drept conferit de lege dar și de obligațiile care decurg din aceasta.

Art. 222 - Monitorizarea specială

O instituțiile de învățământ superior acreditată este monitorizată special de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării timp de trei ani de la data publicării în Monitorul Oficial a legii de înființare sau de câte ori se dovedește necesar, după o procedură aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și comunicată oficial instituției în cauză. La finele celor trei ani, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării redactează un raport de monitorizare pe care îl face public.

Art. 223 - Sancțiuni

(1) Desfășurarea activităților de învățământ preuniversitar și universitar, precum și eliberarea actelor de studii în alte condiții decât cele prevăzute de lege atrag răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz. Sesizarea organelor de urmărire penală se face de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, de către orice altă persoană fizică ori juridică lezată în drepturile sale prin funcționarea instituției în cauză sau în alte condiții, conform legislației în vigoare.

(2) În cazul în care o instituție de învățământ, de stat sau particulară, nu se supune procedurilor privind asigurarea calității prevăzute de lege, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate să inițieze procedurile legale pentru desființarea respectivei instituții.

Art. 224 - Monitorizarea externă a calității

- (1) Monitorizarea externă are rolul de îndrumare și control a furnizorilor de educație autorizați și/sau acreditați, privind calitatea educației. Aceasta se realizează prin vizită la furnizorul de educație.
- (2) Pentru unitățile de învățământ preuniversitar monitorizarea externă este efectuată de către inspectoratele școlare.
- (3) Pentru instituțiile de învățământ superior monitorizarea externă este efectuată conform unei metodologii elaborate de Ministerul Educației Cercetării și Inovării și aprobată prin hotărâre a guvernului.
- (4) În cazul unităților de învățământ preuniversitar, vizita de monitorizare este realizată de un inspector de specialitate desemnat de către inspectorul școlar general. Pentru unitățile de învățământ profesional și tehnic vizita de monitorizare este realizată de inspectorul cu atribuții pentru învățământul profesional și tehnic. Procedura de monitorizare specială presupune efectuarea de vizite de monitorizare efectuate o dată la trei luni pe o durată maximă de un an, perioadă în care furnizorul este obligat să aducă activitatea educațională la nivelul standardelor naționale în vigoare.
- (5) În cazul instituțiilor de învățământ superior vizita de monitorizare este realizată de agenția de asigurare a calității desemnată de Ministerul Educației Cercetării și Inovării.
- (6) În urma vizitei de monitorizare externă se întocmește un raport de monitorizare și, după caz, un plan de îmbunătățire a calității
- (7) În cazul în care se constată că furnizorul nu îndeplinește standardele corespunzătoare, furnizorul de educație este supus unei proceduri de monitorizare specială.
- (8) În cazul în care, la finalul perioadei de monitorizare specială, furnizorul de educație nu dovedește că a respectat planul de îmbunătățire a calității, se elaborează un raport de monitorizare care se înaintează Ministerului Educației Cercetării și Inovării.

(9) Dacă la finele perioadei de monitorizare instituția de învățământ superior nu îndeplinește standardele naționale de calitate, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării retrage, prin promovarea unei hotărâri de guvern, autorizația de funcționare provizorie sau acreditare a programelor de studii din cadrul instituției de învățământ superior care nu îndeplinește aceste standarde.

(10) În cazul în care toate programele de studii din cadrul unei instituții de învățământ superior se află în situația prevăzută la alin. (9), instituția de învățământ superior respectivă intră în lichidare iar Ministerul Educației, Cercetării și Inovării promovează proiectul de lege de desființare a acesteia sau de absorbție a instituției respective într-o instituție de învățământ superior acreditată. Intrarea în lichidare se face prin încetarea școlarității în cadrul programului respectiv de studii/instituției de învățământ superior respective, începând cu anul I.

(11) Refuzul unei instituții de învățământ superior de a se supune evaluării externe, la solicitarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, antrenează în mod automat declanșarea procedurilor legale de desființare a instituției respective sau de absorbție a instituției respective într-o instituție de învățământ superior acreditată.

CAP. IV – INSTITUȚII CU ROLURI PRIVIND EVALUAREA CALITĂȚII

Art. 225 - Ministerul Educației Cercetării și Inovării

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în calitate de autoritate de stat în domeniul educației :

- a) asigură cadrul legal privind evaluarea calității în educație.
- b) are obligația să verifice respectarea normelor privind asigurarea calității educației de către unitățile/instituțiile de învățământ de stat sau particulare.
- c) prin structurile sale, este responsabil de controlul și implementarea măsurilor de asigurare și îmbunătățire a calității recomandate de ARACIP.

(2) Controlul calității în învățământul preuniversitar se exercită prin inspectoratele școlare și direcțiile de resort din Ministerul Educației și Cercetării, pe baza unor metodologii specifice, aprobate prin ordin al ministrului educației și cercetării.

(3) Nerespectarea criteriilor, standardelor și normelor privind calitatea educației constituie abateri, care aduc atingere bunului mers în funcționarea sistemului național de învățământ, pentru care Ministerul Educației, Cercetării și Inovării are dreptul să dispună următoarele măsuri cu titlu de sancțiuni:

- a) avertizarea furnizorului de educație;
- b) suspendarea activității furnizorului de educație;
- c) desființarea furnizorului de educație.

(4) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării stabilește în actul de sancționare, după caz, și măsurile privind situația studenților/ elevilor și a bazei materiale.

Art. 226 - Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior

(1) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior, denumită în continuare ARACIS este o agenție independentă, de utilitate publică și are ca scop acreditarea și evaluarea externă a calității educației în învățământul superior.

(2) Misiunea ARACIS este de a efectua evaluarea externă a calității educației oferite de instituțiile de învățământ superior și de alte organizații furnizoare de programe de studii specifice învățământului superior, care operează în România cu scopul de:

- a) a atesta, pe baza standardelor de calitate, capacitatea organizațiilor furnizoare de educație de a satisface așteptările beneficiarilor;
- b) a contribui la dezvoltarea unei culturi instituționale a calității învățământului superior;

- c) a asigura protecția beneficiarilor direcți și indirecti de programe de studiu de nivelul învățământului superior prin producerea și diseminarea de informații sistematice, coerente și credibile, public accesibile, despre calitatea educației;
 - d) a propune Ministerului Educației Cercetării și Inovării strategii și politici de permanentă ameliorare a calității învățământului superior, în strânsă corelare cu învățământul preuniversitar.
- (3) Acreditarea organizațiilor furnizoare de educație și a programelor lor de studii reprezintă, în sensul prezentei legi, parte a asigurării calității.
- (4) Numărul maxim de posturi ale ARACIS este de 50, dintre care 35 sunt în aparatul tehnic.
- (5) ARACIS elaborează propriul Regulament de organizare și funcționare care se aprobă prin hotărâre a guvernului la propunerea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.
- (6) Salarizarea președintelui, a vicepreședintelui și a personalului din aparatul tehnic se face potrivit prevederilor legale aplicabile personalului din instituțiile publice finanțate integral din venituri proprii.
- (7) Drepturile corespunzătoare activității desfășurate de evaluatori și colaboratori externi se stabilesc de Consiliul ARACIS.

Art. 227 - Atribuțiile ARACIS

(1) Atribuțiile ARACIS în domeniul acreditării sunt:

- a) elaborează și revizuieste periodic metodologia și standardele de acreditare pentru diferitele tipuri de programe și furnizori de învățământ superior, care se avizează de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și se aprobă prin hotărâre a Guvernului;
- b) evaluează în temeiul standardelor și al metodologiei aprobate prin hotărâre a Guvernului, la cerere sau din proprie inițiativă, și propune autorizarea, respectiv acreditarea furnizorilor de învățământ superior și a programelor

de studii. Pe baza rapoartelor de acreditare, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării elaborează actele normative pentru înființarea de structuri de învățământ superior.

(2) Atribuțiile ARACIS în domeniul asigurării calității sunt:

- a) formulează și revizuieste periodic, pe baza bunelor practici, standardele naționale de referință și indicatorii de performanță pentru evaluarea și asigurarea calității în învățământul superior;
- b) colaborează cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și cu Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) în elaborarea și promovarea de politici și strategii de acțiune, pentru creșterea calității educației în România;
- c) organizează anual consultări cu instituțiile de învățământ superior pentru a stabili prioritățile asigurării calității;
- d) elaborează și face publice propriile proceduri de evaluare externă a calității educației;
- e) încheie cu instituții din țară și din străinătate contracte de prestări de servicii pentru evaluarea externă a calității programelor și furnizorilor de programe de educație specifice învățământului superior, precum și pentru evaluarea transinstituțională a programelor similare în vederea stabilirii de ierarhizări la nivel național sau internațional;
- f) efectuează, pe bază contractuală, la solicitarea Ministerului Educației Cercetării și Inovării, evaluarea calității unor programe și instituții de învățământ superior;
- g) face publice rezultatele evaluărilor externe;
- h) publică manuale, ghiduri, lucrări de sinteză a bunelor practici de evaluare și asigurare internă și externă a calității;
- i) elaborează periodic cercetări și analize de sistem asupra calității învățământului superior din România;

- j) colaborează cu agenții similare din alte țări pentru dezvoltarea și aplicarea de măsuri eficiente de îmbunătățire a calității programelor de învățământ superior;
- k) elaborează Codul de etică profesională a membrilor și experților ARACIS;
- l) publică anual un raport cu privire la propria activitate;
- m) elaborează periodic rapoarte de autoevaluare a calității propriei activități în vederea pregătirii evaluării externe de către agenții similare din alte țări.
- n) participă la activitățile Grupului Național pentru Asigurarea Calității.

Art. 228 - Structura organizatorică a ARACIS

(1) ARACIS are următoarea structură organizatorică:

- a) un consiliu;
- b) un birou executiv;
- c) un departament de asigurare a calității;
- d) un departament de acreditare;
- e) un aparat tehnic.

(2) Pentru evaluarea și acreditarea organizațiilor furnizoare de educație continuă și a programelor acestora, ARACIS poate înființa departamente speciale.

Art. 229 - Structură Consiliul ARACIS

(1) ARACIS este condusă de un consiliu alcătuit din 15 membri cu funcții didactice de predare în învățământul superior.

(2) Consiliul ARACIS este condus de un președinte și de 2 vicepreședinți, care se aleg prin vot secret, cu majoritatea membrilor consiliului.

(3) Mandatul fiecărui membru al Consiliului ARACIS este de 3 ani și poate fi înnoit o singură dată.

(4) La fiecare 3 ani, Consiliul ARACIS organizează concurs, pe baza unei metodologii proprii, aprobată de Ministerul Educației și Cercetării, pentru ocuparea a 10 posturi din consiliu. Noul consiliu rezultat are un mandat de 3 ani și își alege președintele și vicepreședintele;

(5) La lucrările consiliului participă, cu statut de observator, 2 reprezentanți ai asociațiilor studențești.

Art. 230 - Incompatibilități privind calitatea de membru ARACIS

(1) Calitatea de membru în Consiliul ARACIS este incompatibilă cu exercitarea funcției de demnitate publică sau a funcției de rector. Nu pot participa la concursul de selectare a membrilor consiliului ARACIS persoanele cu funcții de predare în învățământul superior care la data organizării concursului, au împlinit vârsta de 65 de ani.

(2) Persoanele care au calitatea de angajați ai ARACIS nu pot cumula funcții didactice în învățământul superior.

Art. 231 - Funcții și atribuții ale Consiliului ARACIS

(1) Consiliul este organul colectiv de conducere al ARACIS, care asigură orientarea programatică a ARACIS, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Consiliul ARACIS se întrunește lunar în ședință ordinară, precum și în ședință extraordinară, ori de câte ori este nevoie, la convocarea președintelui sau a vicepreședintelui, atunci când președintele nu este prezent. Ședințele se derulează în prezența a cel puțin două treimi din numărul total al membrilor și sunt conduse de președinte sau, în absența acestuia, de vicepreședinte. Procesul-verbal al ședinței este publicat pe pagina de internet a ARACIS.

(3) Consiliul ARACIS îndeplinește următoarele atribuții principale:

- a) analizează, face propuneri de modificare și aprobă proiectul de strategie instituțională a ARACIS elaborat de președintele Consiliului ARACIS;
- b) elaborează standardele de acreditare, standardele de referință și indicatorii de performanță pentru evaluarea și asigurarea calității în învățământul superior, precum și metodologia de evaluare, pe care le prezintă Ministerului Educației, Cercetării și Inovării pentru a fi promovate prin hotărâri ale Guvernului;

- c)propune Guvernului, prin intermediul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, modificarea Regulamentului de organizare și funcționare și a organigramei ARACIS, în cazul în care constată disfuncționalități;**
- d)elaborează metodologia de instruire a experților care urmează să facă evaluarea academică în vederea acreditării sau, după caz, evaluarea externă a calității, care se aprobă prin hotărâre a guvernului la propunerea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării ;**
- e)aprobă, la propunerea Biroului executiv, calendarul misiunilor de evaluare și/sau acreditare și componența echipelor de experți;**
- f) aprobă rapoartele de acreditare și de evaluare externă a calității, întocmite de comisiile de experți după validarea lor de către Biroul executiv, și dispune publicarea lor pe pagina de internet a ARACIS;**
- g)analizează și aprobă raportul anual de autoevaluare elaborat de Departamentul de acreditare și, respectiv, Departamentul de asigurare a calității;**
- h)aprobă Codul de etică profesională a membrilor și experților ARACIS;**
- i) aprobă participarea ARACIS, în calitate de promotor, partener sau asociat, la proiecte naționale sau internaționale pertinente cu misiunea acesteia;**
- j) analizează și aprobă publicarea de manuale de evaluare internă a calității, ghiduri de bună practică pentru evaluarea internă și externă a calității, studii și cercetări, lucrări de sinteză etc., realizate în cadrul ARACIS;**
- k)aprobă anual proiectul de buget al ARACIS și analizează semestrial execuția bugetului și contul de venituri și cheltuieli;**
- l) analizează și controlează activitatea Biroului executiv în intervalul dintre două ședințe și face propuneri de îmbunătățire a acesteia;**
- m)aprobă Raportul anual de activitate al ARACIS, elaborat de președintele Consiliului ARACIS. Raportul anual este prezentat Ministerului Educației,**

Cercetării și Inovării, Consiliului Național al Rectorilor și este făcut public pe pagina de internet a ARACIS;

n) aprobă raportul de evaluare al ARACIS, elaborat în vederea evaluării internaționale a ARACIS;

o) aprobă regulamentele de organizare și funcționare precum și atribuțiile departamentelor din structura ARACIS.

(4) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Consiliul ARACIS emite, cu majoritate simplă de voturi din numărul total al membrilor, hotărâri care sunt comunicate Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, Consiliului Național al Rectorilor și sunt făcute publice pe pagina de internet a ARACIS.

Art. 232 - Biroul executiv al ARACIS

Biroul executiv asigură conducerea operativă a ARACIS, este alcătuit din președintele și vicepreședintele Consiliului ARACIS, directorul Departamentului de asigurare a calității, directorul Departamentului de acreditare și secretarul general.

Art. 233 - Președintele ARACIS

(1) Președintele ARACIS asigură conducerea executivă a acesteia și răspunde de buna sa funcționare. În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin, președintele emite decizii.

(2) Președintele reprezintă ARACIS în relațiile cu autoritățile și instituțiile publice, cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate, precum și în justiție.

(3) Președintele îndeplinește, în condițiile legii, următoarele atribuții principale:

a) exercită atribuțiile ce revin ARACIS;

b) exercită funcția de ordonator de credite, în condițiile prevăzute de lege;

c) aprobă statul de funcții al ARACIS;

d) numește și eliberează din funcție, în condițiile legii, personalul din aparatul tehnic al ARACIS;

- e) elaborează și supune spre analiză și aprobare Consiliului ARACIS proiectul strategiei instituționale a ARACIS pentru îndeplinirea misiunii sale;
 - f) stabilește principiile metodologice de elaborare a standardelor de acreditare, a standardelor naționale de referință și a indicatorilor de performanță pentru evaluarea și asigurarea calității în învățământul superior;
 - g) elaborează un raport anual cu privire la activitatea ARACIS, pe care îl prezintă Consiliului ARACIS spre adoptare;
 - h) încheie cu instituții din țară și din străinătate, precum și cu Ministerul Educației, Cercetării și Inovării contracte de prestări de servicii pentru evaluarea externă a calității programelor și furnizorilor de programe de educație specifice învățământului superior;
 - i) stabilește principiile de elaborare a diverselor publicații ale ARACIS cu privire la evaluarea și asigurarea internă și externă a calității în învățământul superior.
- (4) În exercitarea atribuțiilor sale, președintele îndeplinește și alte atribuții ce decurg din prevederile legale.

Art. 234 - Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar,

- (1) Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar denumită în continuare ARACIP are ca scop evaluarea externă a calității educației.
- (2) ARACIP este instituție publică, de interes național, în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, cu personalitate juridică și cu buget propriu de venituri și cheltuieli.
- (3) Sediul, structura organizatorică și regulamentul de funcționare ale ARACIP se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(4) Misiunea ARACIP este de a efectua evaluarea externă a calității educației realizate de instituțiile de învățământ preuniversitar și de alte organizații furnizoare de programe de formare profesională continuă specifice învățământului preuniversitar, cu scopul de:

- a) a atesta, pe baza standardelor de calitate, capacitatea organizațiilor furnizoare de educație de a satisface așteptările beneficiarilor prin activități de evaluare și acreditare;
- b) a asigura protecția beneficiarilor direcți și indirecti de programe de studiu de nivelul învățământului preuniversitar prin producerea și diseminarea de informații sistematice, coerente și credibile, public accesibile, despre calitatea educației;
- c) a contribui la dezvoltarea unei culturi instituționale a calității în învățământul preuniversitar;
- d) a propune Ministerului Educației, Cercetării și Inovării politici și strategii de permanentă ameliorare a calității învățământului preuniversitar, în strânsă corelare cu învățământul superior.

(5) Numărul maxim de posturi ale aparatului propriu al ARACIP este de 50, din care 45 sunt posturi de execuție și 5 de conducere, fără a depăși numărul de posturi alocate unităților din subordinea și coordonarea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(6) Structura organizatorică a ARACIP este aprobată prin hotărâre de guver, la propunerea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării .

(7) Personalul din cadrul ARACIP este remunerat conform legislației referitoare la salarizarea personalului din ministere și din alte organe centrale de specialitate.

Art. 235 - Finanțarea ARACIP

(1) Finanțarea ARACIP se face integral din venituri proprii.

(2) Veniturile proprii ale ARACIP provin din:

- a) venituri obținute pe bază de contract încheiat cu Ministerul Educației și Cercetării pentru evaluarea calității educației în învățământul preuniversitar;
 - b) perceperea unor tarife de autorizare, acreditare și evaluare periodică, aprobate prin hotărâre a Guvernului;
 - c) fonduri externe nerambursabile obținute prin participarea la programe internaționale;
 - d) donații, sponsorizări, alte surse legal constituite.
- (3) Veniturile proprii ale ARACIP se utilizează integral pentru:
- a) plata cheltuielilor de personal;
 - b) plata cheltuielilor materiale și a serviciilor;
 - c) plata cheltuielilor de capital;
 - d) plata taxelor și a cotizațiilor la organisme internaționale;
 - e) cofinanțarea proiectelor naționale și internaționale.
- (4) Excedentul anual rezultat din execuția bugetului ARACIP se reportează în anul următor, cu aceeași destinație, și se cuprinde în bugetul de venituri și cheltuieli.

Art. 236 - Atribuțiile ARACIP

(1) Atribuțiile ARACIP sunt:

- a) elaborează, actualizează periodic și propune ministrului educației și cercetării standardele, standardele de referință și indicatorii de performanță pentru evaluarea și asigurarea calității în învățământul preuniversitar, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;
- b) elaborează și propune ministrului educației și cercetării metodologia de evaluare instituțională și de acreditare, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului;
- c) realizează activitatea de evaluare externă și acreditare a unităților de învățământ preuniversitar;

- d) propune Ministerului Educației, Cercetării și Inovării acreditarea instituțiilor de învățământ preuniversitar, pentru fiecare nivel de învățământ, program de studii pe domenii de pregătire, după caz. Înființarea și acreditarea se fac prin hotărâre a autorității locale conform prevederilor privind competențele partajate;
- e) efectuează, pe baze contractuale, la solicitarea ministrului educației și cercetării, evaluarea calității educației din învățământul preuniversitar;
- f) colaborează cu inspectoratele școlare și direcțiile de resort din Ministerul Educației, Cercetării și Inovării la elaborarea strategiei de monitorizare și control al calității;
- g) efectuează, cel puțin o dată la 3 ani, în colaborare cu inspectoratele școlare, evaluarea unităților de învățământ acreditate;
- h) face publice rezultatele evaluărilor externe;
- i) elaborează manuale de evaluare internă a calității și le supune aprobării prin ordin al ministrului educației și cercetării;
- j) elaborează ghiduri de bune practici;
- k) publică un raport anual cu privire la propria activitate;
- l) elaborează periodic, cel puțin la fiecare 4 ani, analize de sistem asupra calității învățământului preuniversitar din România;
- m) elaborează recomandări de îmbunătățire a calității învățământului preuniversitar;
- n) elaborează Codul de etică profesională a experților în evaluare și acreditare;
- o) propune ministrului educației și cercetării acreditarea organizațiilor care oferă programe de formare profesională;
- p) realizează împreună cu inspectoratele școlare și direcțiile de resort din Ministerul Educației și Cercetării activitatea de monitorizare și control al calității;

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, ARACIP poate să folosească colaboratori externi, din țară sau din străinătate, angajați pe bază de contract, experți în domeniul de activitate al agenției, înscriși în registrul propriu al experților în evaluare și acreditare.

(3) ARACIP dispune de un aparat propriu format din experți și personal administrativ, angajați prin concurs. Aparatul propriu, format din experți, are în componență și un reprezentant al învățământului în limbile minorităților naționale.

Art. 237 - Incompatibilități

(1) Calitatea de membru al ARACIP este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcție de demnitate publică precum și cu aceea de director al unei unități de învățământ.

(2) Persoanele angajate la ARACIP nu pot ocupa funcții de demnitate publică.

Art. 238 - Structura organizatorică a ARACIP

(1) ARACIP are următoarea structură organizatorică:

- a) Consiliul ARACIP;
- b) Biroul executiv;
- c) Departamentul de acreditare;
- d) Departamentul de asigurare a calității;
- e) Serviciul economic și administrativ;
- f) compartimentele funcționale ale ARACIP.

(2) În funcție de activitățile derulate, în cadrul ARACIP se pot constitui și alte departamente speciale.

(3) Regulamentul privind organizarea și funcționarea ARACIP se aprobă prin hotărâre de guvern la propunerea Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(4) Atribuțiile structurilor și funcțiilor de conducere se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării la propunerea ARACIP.

Art. 239 - Conducerea ARACIP

(1) ARACIP este condusă de un președinte ajutat de un vicepreședinte și dispune de un aparat propriu, format din experți și personal administrativ, angajați pe bază de concurs.

(2) Președintele și vicepreședintele ARACIP sunt numiți prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, pe bază de concurs desfășurat conform legii, și fac parte din aparatul propriu al ARACIP.

(3) Președintele ARACIP este asimilat ca funcție cu directorul general din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(4) Vicepreședintele ARACIP este asimilat ca funcție cu directorul general adjunct din cadrul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 240 - Consiliul ARACIP

(1) Consiliul ARACIP reprezintă organul colectiv de conducere al ARACIP și este alcătuit din 15 membri.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, Consiliul ARACIP adoptă hotărâri prin votul majorității membrilor săi. Hotărârile Consiliului ARACIP se fac publice pe pagina de internet a ARACIP.

Art. 241 - Biroul executiv ARACIP

(1) Biroul executiv asigură conducerea operativă a ARACIP.

(2) Biroul executiv al ARACIP este alcătuit din 5 membri, respectiv din președintele, vicepreședintele și conducătorii departamentelor, respectiv al Serviciului economic și administrativ, organizate în cadrul ARACIP.

(3) Biroul executiv se întrunește în ședință ordinară, de regulă săptămânal, respectiv în ședință extraordinară, ori de câte ori este cazul, la convocarea președintelui, a vicepreședintelui

Art. 242 - Președintele ARACIP

(1) Președintele ARACIP asigură conducerea executivă a ARACIP.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale, președintele ARACIP emite hotărâri.

Art. 243 - Armonizarea politicilor educaționale

ARACIS și ARACIP se reunesc bianual pentru a armoniza intersectorial politicile și strategiile aplicate în domeniul evaluării și asigurării calității în educație.

Art. 244 - Transparența activității instituțiilor cu responsabilități în evaluarea calității

ARACIP și ARACIS realizează anual un raport de activitate pe care îl prezintă în fața comisiilor de învățământ ale Parlamentului și reprezentanților Ministerului Educației, Cercetării și Inovării. Rapoartele vor fi făcute publice pe paginile de internet ale ARACIS, ARACIP și Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 245 - Alte obligații ale instituțiilor care evaluează calitatea în educație

(1) Evaluarea periodică a calității educației se poate realiza doar de acele entități juridice înregistrate în registrul european al agențiilor de asigurare a calității în învățământul superior.

(2) ARACIS și orice altă instituție înființată cu acest scop se supun periodic procedurilor de acreditare internațională.

(3) Dacă ARACIS este radiată din registrul european al agențiilor de asigurare a calității, aceasta își încetează de drept activitatea.

Art. 246 - Alte instituții cu atribuții care au competențe în asigurarea calității

(1) În procesul de asigurare a calității unităților de învățământ profesional și tehnic Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic are următoarele atribuții:

- a) elaborează metodologii specifice privind asigurarea calității în învățământul profesional și tehnic, în conformitate cu standardele naționale și în complementaritate cu cele elaborate de ARACIP;

- b) elaborează manuale de autoevaluare și de monitorizare externă a calității în învățământul profesional și tehnic, în complementaritate cu cele elaborate de ARACIP;
 - c) colectează și diseminează exemple de bune practici în asigurarea calității în învățământul profesional și tehnic, în complementaritate cu cele elaborate de ARACIP;
 - d) elaborează recomandări de îmbunătățire a calității în învățământul profesional și tehnic;
 - e) sprijină dezvoltarea capacității instituționale a unităților de învățământ profesional și tehnic și a inspectoratelor școlare pentru aspectele specifice privind asigurarea calității în învățământul profesional și tehnic, în complementaritate cu cele elaborate de ARACIP;
 - f) participă la activitățile Grupului Național pentru Asigurarea Calității.
- (2) Inspectoratele școlare au următoarele atribuții:
- a) asigură, prin inspecția școlară, controlul calității pe baza standardelor naționale, implementarea programelor de îmbunătățire a calității la nivel județean și monitorizarea programelor de îmbunătățire a calității la nivelul unităților școlare;
 - b) realizează împreună cu ARACIP și direcțiile de resort din Ministerul Educației Cercetării și Inovării activitatea de monitorizare și control a calității;
 - c) sunt responsabile de controlul și implementarea măsurilor de asigurare și îmbunătățire a calității recomandate de ARACIP;
 - d) realizează vizite de monitorizare externă a calității;
 - e) validează rapoartele de autoevaluare a calității elaborate de unitățile de învățământ;
 - f) elaborează la sfârșitul fiecărui an școlar Raportul privind starea învățământului din județ, respectiv din Municipiul București, care se

înaintează Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, prefecturii, consiliului județean, consiliilor locale și tuturor unităților de învățământ din județ, respectiv din municipiul București.

Art. 247 - Reglementări privind furnizorii de educație din altă țară ce desfășoară activități pe teritoriul României

(1) Organizațiile furnizoare de educație din altă țară pot organiza și desfășura, pe teritoriul României, activități de învățământ preuniversitar corespunzătoare unui sistem educațional din altă țară, în următoarele situații:

- a) pe bază de protocol/acord bilateral, încheiat între autoritățile și/sau instituțiile similare din România și cele din statul al cărui sistem educațional este/urmează a fi adoptat;
- b) dacă dispun de acreditare în sistemul educațional respectiv, fiind parte a acestuia.

(2) Organizațiile prevăzute la alin. (1) trebuie să depună la ARACIP, un dosar, în vederea înscrierii în Registrul special al organizațiilor furnizoare de educație care organizează și desfășoară, pe teritoriul României.

(3) În cazul în care organizațiile furnizoare de educație care organizează și desfășoară, pe teritoriul României, activități de învățământ corespunzătoare unui sistem educațional din altă țară nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), acestea au obligația de a se supune procesului de evaluare și acreditare în sistemul educațional românesc, în condițiile legii.

(4) Organizațiile furnizoare de educație care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1) și (2) sunt înscrise în Registrul special al organizațiilor furnizoare de educație care organizează și desfășoară, pe teritoriul României, activități de învățământ corespunzătoare unui sistem educațional din altă țară.

(5) Organizațiile prevăzute la alin. (4) au obligația de a solicita ARACIP, din 5 în 5 ani, reînscrierea în Registrul special al organizațiilor furnizoare de educație care organizează și desfășoară, pe teritoriul României, activități de învățământ

corespunzătoare unui sistem educațional din altă țară; în caz contrar, organizația respectivă se consideră desființată.

PARTEA A IV-A – STATUTUL PERSONALULUI DIN ÎNVĂȚĂMÂNT

TITLUL I – DISPOZIȚII GENERALE

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 248 - Domeniul de aplicare

(1) Prevederile prezentului statut se aplică personalului din învățământ, personalului didactic de predare, didactic auxiliar și nedidactic, personalului didactic care îndeplinește funcții de conducere, de îndrumare și de control, precum și celorlalte categorii de personal didactic din sistemul național de învățământ, nominalizate în statut.

(2) Prezentul statut reglementează:

- a) asigurarea personalului din învățământ, prin următoarele activități: formare inițială și certificare, planificare, recrutare, selecție, angajare, încetarea relațiilor de muncă alte drepturi;
- b) motivarea personalului din învățământ, prin următoarele activități: normarea și salarizarea, stabilirea și acordarea sporurilor și indemnizațiilor, îndrumarea, monitorizarea și controlul, evaluarea performanțelor profesionale;
- c) dezvoltarea personalului din învățământ, cu următoarele activități: formare continuă, dezvoltare profesională, administrarea carierei și promovare;
- d) susținerea carierei didactice prin: consiliere, securitate și sănătate în muncă și disciplină.

Art. 249 - Principii și condiții generale

(1) Exercițarea funcțiilor didactice, didactice auxiliare, de conducere, de îndrumare și de control, numite în continuare funcții din educație și formare profesională, se realizează cu respectarea următoarelor principii:

- a) centrarea procesului de educație și formare profesională pe preșcolari, elevi și studenți;
- b) eficacitate și eficiență în procesul educațional și de formare profesională;
- c) transparență și răspundere publică;
- d) legalitate, imparțialitate, obiectivitate și responsabilitate;
- e) promovarea învățării pe parcursul întregii vieți.

(2) Funcțiile din educație și formare profesională pot fi ocupate în condițiile legii de către persoane care:

- a) îndeplinesc condițiile de studii prevăzute de lege pentru funcția respectivă;
- b) sunt cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene;
- c) au capacitatea de exercitare deplină a drepturilor;
- d) sunt apte din punct de vedere medical și psiho-comportamental pentru exercitarea funcției respective;
- e) nu au suferit condamnări pentru săvârșirea cu intenție a unor infracțiuni, cu excepția cazurilor pentru care a intervenit reabilitare;
- f) au o conduită morală conformă deontologiei profesionale;
- g) nu au suferit în ultimii 7 ani o desfacere disciplinară a contractului de muncă din oricare dintre funcțiile reglementate de prezentul statut.

(3) Condiția precizată la alin. (2) lit. d) se consideră îndeplinită prin prezentarea periodică sau la solicitarea consiliului de administrație sau a Biroului senatului a unui certificat medical și de atestare psiho-comportamentală eliberat în urma examinării și evaluării de specialitate de către un medic de medicina muncii, respectiv psiholog acreditat, pe un formular specific stabilit de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării împreună cu Ministerul Sănătății. Periodicitatea controlului și incompatibilitățile medicale și de natură psiho-comportamentală sunt stabilite prin ordin comun al celor două ministere.

(4) Refuzul neîntemeiat de a se supune examinării medicale și/sau evaluării psiho-comportamentale în termen de 30 de zile de la comunicare atrage după sine suspendarea contractului de muncă pentru persoana în cauză, până la efectuarea examinării.

(5) Persoanele care ocupă o funcție din educație și formare profesională care se consideră nedreptățite de rezultatul examinării și evaluării precizate la alin. (3) pot solicita și prezenta o expertiză a capacității de muncă, de către o comisie stabilită de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și Ministerul Sănătății.

(6) Incompatibilitatea medicală și/sau psiho-comportamentală constatată în condițiile alin. (3) coroborat cu alin. (4) pentru o persoană care ocupă o funcție din educație și formare profesională conduce de drept și de fapt la încetarea sau, după caz, suspendarea pe o perioadă determinată a contractului individual de muncă al persoanei respective. Încetarea sau suspendarea contractului de muncă se face la inițiativa angajatorului și se exercită numai în baza documentelor eliberate în condițiile alin. (3) coroborat cu alin. (4).

Art. 250 - Interdicții

(1) Nu pot ocupa și exercita o funcție din educație și formare profesională persoanele care:

- a) sunt lipsite de acest drept, pe durata stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală;
- b) desfășoară activități care prin natura lor aduc atingere demnității profesionale sau bunelor moravuri;
- c) prestează activități comerciale în incinta unității sau instituției de învățământ;
- d) produc, consumă, comercializează, distribuie sau favorizează răspândirea de substanțe interzise prin lege, respectiv de materiale obscene sau pornografice sub orice formă de prezentare – scrisă, audio și/sau vizuală,

inclusiv prin internet și indiferent dacă oricare dintre aceste activități este desfășurată în timpul serviciului și/sau în timpul liber;

- e) practică, în public, activități cu componentă lubrică sau altele care implică exhibarea, în manieră obscenă, a corpului ori alte activități necorespunzătoare deontologiei profesionale și statutului de persoană responsabilă cu educația și formarea profesională a copiilor și tinerilor;
- f) nu îndeplinesc condițiile medicale și/sau psiho - comportamentale necesare exercitării funcției sau se găsesc în situația prevăzută la art. 271 alin.(3) – (5).

(2) Se interzice ocuparea simultană a funcțiilor de conducere în aceeași unitate/instituție de către persoanele care sunt rude până la gradul II inclusiv sau sunt soț/soție. De asemenea, se interzice ca persoanele care sunt rude până la gradul II inclusiv sau sunt soț/soție să voteze simultan în același consiliu profesoral sau Senat.

(3) Se interzice ocuparea posturilor didactice și de cercetare de către persoane dovedite că au plagiat. Se anulează automat concursul pentru un post didactic ocupat, indiferent când, de către o persoană dovedită că a plagiat.

(4) Încălcarea dispozițiilor din prezentul articol conduce la invalidarea automată a concursului și sancționarea celor vinovați potrivit legii.”

Art. 251 - Incompatibilități

(1) Exercițarea funcției didactice de conducere, de director într-o unitate de învățământ este incompatibilă cu calitatea de membru al vreunui partid politic sau al vreunei organizații căreia îi este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice sau al fundațiilor ori asociațiile care funcționează pe lângă partidele politice.

(2) Incompatibilitatea prevăzută la alin. (1) se aplică și directorului adjunct.

(3) Directorilor și directorilor adjuncți le este interzis ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să exprime sau să manifeste public convingerile și

preferințele lor politice ori să favorizeze vreun partid politic sau vreo organizație căreia îi este aplicabil același regim juridic ca și partidelor politice.

(4) Constatarea stării de incompatibilitate se face de către Inspectoratul Școlar Județean/Inspectoratul Școlar al Municipiului București și se sancționează cu desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă al persoanei în cauză.

(5) Persoanele cu funcție de demnitate publică nu pot ocupa funcții de conducere din cadrul universităților.

TITLUL II – ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR

CAP. I – FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI DIDACTICE AUXILIARE

Art. 252 - Funcțiile didactice

(1) Funcțiile didactice sunt:

- a) în învățământul ante-preșcolar: educator puericultor;
- b) în învățământul preșcolar: educator/educatoare; institutor/institutoare; profesor pentru învățământ preșcolar;
- c) în învățământul primar: învățător/învățătoare; institutor/institutoare; profesor-învățător, profesor pentru învățământ primar; profesor;
- d) în învățământul secundar: profesor, profesor-psihopedagog, profesor-pedagog social, profesor corepetitor/acompaniament, instructor de practică;
- e) în învățământul special și în comisiile de expertiză complexă: educator puericultor, educator/educatoare, învățător/învățătoare, învățător itinerant, institutor/institutoare, profesor, profesor itinerant, profesor de educație specială, profesor-psihopedagog, profesor-psiholog școlar, profesor-logoped, profesor-pedagog social, instructor de practică, învățător-educator, profesor-educator, profesorul preparator (nevăzător), profesor de sprijin;
- f) în centrele de documentare și informare: profesor documentarist;

g) în unitățile de învățământ, pentru asigurarea formării inițiale, a inserției profesionale și a formării continue: cadre didactice mentori și cadre didactice tutori.

(2) În unitățile conexe și în cele cu activități extrașcolare ale învățământului preuniversitar funcțiile didactice sunt:

a) în centrele de plasament: educator, institutor-educator, învățător-educator, profesor-educator, profesor-logoped, psihopedagog;

b) în centrele și cabinetele de asistență psihopedagogică: profesor-psihopedagog, profesor-psiholog, profesor-sociolog, profesor-pedagog social;

c) în centrele logopedice interșcolare și în cabinetele școlare: profesor-logoped, cu calificarea în psihopedagogie specială, psihologie sau pedagogie, profesor-pedagog social;

d) în casele corpului didactic: profesor-metodist, profesor-asociat, profesor formator, profesor mentor de dezvoltare profesională;

e) în centrele de excelență: profesor;

f) în cluburile sportive școlare: profesor, antrenor;

g) în unitățile cu activități extrașcolare: educator/educatoare, învățător, institutor, profesor, instructor de practică, antrenor.

Art. 253 - Funcțiile didactice auxiliare

(1) Funcțiile didactice auxiliare sunt:

a) bibliotecar, documentarist, redactor;

b) informatician, administrator de rețea;

c) laborant;

d) tehnician;

e) pedagog-școlar;

f) instructor-animator, instructor de educație extrașcolară;

g) asistent social;

- h)corepetitor pentru cluburile sportive școlare, palatele și cluburile copiilor;
- i) asistent educațional;
- j) mediator școlar;
- k)secretar, secretar-șef;
- l) administrator financiar;
- m)administrator de patrimoniu;
- n)infirmier;
- o)bonă.

(2) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în colaborare cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale, este autorizat ca, în funcție de dinamica învățământului, să stabilească noi funcții didactice auxiliare.

Art. 254 - Formarea inițială pentru ocuparea funcțiilor didactice

(1) Formarea inițială pentru ocuparea funcțiilor didactice este constituită din formare inițială teoretică și formare inițială practică, realizate pe baza standardelor profesionale aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(2) Formarea inițială teoretică este constituită, după caz, din formare inițială în specialitatea disciplinei și formare inițială psihopedagogică și metodică.

(3) Formarea inițială practică este constituită din două module: pregătirea practică pedagogică realizată pe durata studiilor și un stagiu practic cu durata de 1 an școlar realizat după absolvire într-o unitate de învățământ, în funcția didactică corespunzătoare studiilor, sub îndrumarea cadrelor didactice mentori/tutori și a inspectorilor școlari.

(4) În vederea realizării modulului de pregătire practică pedagogică de pe parcursul studiilor se constituie o rețea permanentă de unități de învățământ, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și în baza unor acorduri-cadru încheiate între unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială și inspectoratele școlare. Pe baza acestor acorduri-

cadru, unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială încheie contracte de colaborare cu durata de 1-4 ani școlari cu unitățile de învățământ pentru stabilirea condițiilor de organizare și desfășurare a modului de pregătire practică pedagogică.

(5) Unitățile/instituțiile de învățământ care asigură formarea inițială pot realiza independent parteneriate cu instituții ofertante de servicii în domeniu – centre de consiliere, cluburi și palate ale copiilor, centre logopedice, organizații neguvernamentale și altele – pentru organizarea și desfășurarea modului de pregătire pedagogică alternativă de pe parcursul studiilor, după caz.

(6) În învățământul superior, formarea inițială teoretică în psihopedagogie și în metodică, precum și modulul de pregătire practică pedagogică de pe parcursul studiilor se realizează prin departamentele universitare pentru pregătirea personalului didactic.

(7) Departamentele universitare pentru pregătirea personalului didactic funcționează pe bază de regulament propriu în cadrul instituțiilor de învățământ superior, cu planuri de învățământ distincte, conforme standardelor profesionale pentru funcțiile didactice și aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării. Planurile de învățământ ale departamentului sunt integrate în planurile de învățământ ale facultăților de profil. Normele didactice constituite în vederea formării inițiale pentru ocuparea funcțiilor didactice din componența departamentelor universitare pentru pregătirea personalului didactic, inclusiv norma didactică de metodică, sunt introduse în statele de funcții ale acestor departamente.

(8) Planurile de învățământ ale studiilor de licență în specializarea Pedagogia învățământului primar și preșcolar, elaborate pe baza standardelor profesionale pentru funcțiile didactice, se aprobă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(9) Studenții și absolvenții de învățământ superior care optează pentru profesiunea didactică, cu excepția celor care urmează studii în specializarea Pedagogia învățământului primar și preșcolar, au obligația să absolve cursurile organizate de departamentul universitar pentru pregătirea personalului didactic. Pregătirea studenților în cadrul acestor departamente se realizează în regimul activităților didactice opționale și este gratuită atât pentru ciclul universitar de licență, cât și pentru ciclul universitar de masterat, în limita locurilor finanțate de la bugetul statului.

(10) Absolvenților cursurilor organizate de departamentele universitare pentru pregătirea personalului didactic li se eliberează certificate de absolvire pe baza cărora aceștia sunt abilitați să urmeze un stagiu practic cu durata de 1 an școlar realizat într-o unitate de învățământ, în funcția didactică corespunzătoare studiilor. De aceeași abilitare beneficiază și absolvenții cu diplomă de bacalaureat a liceului pedagogic, specializarea educator/învățător sau cu diplomă de absolvire a învățământului postliceal pedagogic, respectiv absolvenții cu diplomă de licență a specializării Pedagogia învățământului primar și preșcolar.

(11) Ocuparea unei funcții didactice în perioada stagiului practic cu durata de 1 an școlar se realizează în următoarele condiții cumulative:

- a) prin concurs pe posturi/catedre vacante;
- b) pe bază de contract individual de muncă cu durată determinată de 1 an școlar;
- c) de către persoane cu funcția de bază în învățământ sau cu contract în învățământ.

(12) Persoanelor aflate în perioada stagiului practic cu durata de 1 an școlar li se aplică în mod corespunzător funcției didactice ocupate temporar toate prevederile prezentului statut, precum și toate celelalte prevederi corespunzătoare din legislația în vigoare.

(13) Formarea inițială pentru ocuparea funcțiilor didactice se finalizează cu examenul de definitivare în învățământ, reglementat metodologic prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și organizat după cum urmează:

- a) etapa I, eliminatorie – este realizată de către inspectoratele școlare la finalizarea stagiului practic de 1 an școlar și constă din evaluarea activității profesionale la nivelul unității de învățământ, evaluarea portofoliului profesional personal și cel puțin 3 inspecții la clasă realizate de inspectorii școlari;**
- b) etapa a II-a, finală – este realizată de instituții de învățământ superior și constă dintr-o examinare scrisă din specialitate, psihopedagogie și metodică.**

(14) Persoanele care promovează examenul de definitivare în învățământ devin titulari ai sistemului național de învățământ și dobândesc diploma de profesor, eliberată în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(15) Persoanelor care au promovat examenul de definitivare în învățământ li se poate asigura continuitatea pe postul/catedra ocupate în perioada stagiului practic cu durata de 1 an școlar, la decizia consiliului de administrație din unitatea de învățământ respectivă și cu aprobarea inspectoratului școlar, în condițiile legii.

(16) Persoanele care nu promovează examenul de definitivare în învățământ, pot participa la cel mult 2 alte sesiuni ale acestui examen, în condițiile reluării de fiecare dată, anterior susținerii examenului, a stagiului de practică cu durata de 1 an școlar.

(17) Stagiul de practică cu durata de 1 an școlar și examenul de definitivare în învățământ pot fi reluate, în condițiile legii, într-un interval de timp care nu depășește 5 ani de la începerea primului stagiul de practică.

(18) Asistenților universitari cu o vechime la catedră de cel puțin 3 ani, care trec în învățământul preuniversitar, li se acordă, pe baza evaluării portofoliului profesional personal și a unei inspecții speciale la clasă, definitivarea în învățământ.

(19) Persoanele care nu promovează examenul de definitivare în învățământ, în condițiile prezentului articol, nu pot ocupa funcții didactice în sistemul național de învățământ.

Art. 255 - Condițiile de studii pentru ocuparea funcțiilor didactice

(1) Pentru ocuparea funcțiilor didactice trebuie îndeplinite în mod corespunzător condițiile precizate la art. 254 precum și următoarele condiții de studii:

- a) pentru funcția de educator puericultor – absolvirea cu examen de diplomă a liceului pedagogic sau absolvirea cu diplomă de absolvire a învățământului postliceal pedagogic cu specializarea educator puericultor;
- b) pentru funcția de educator în învățământul preșcolar – absolvirea cu examen de diplomă a liceului pedagogic sau a unei școli echivalente, ori absolvirea cu diplomă de licență sau de absolvire, urmată de un curs în domeniul psihopedagogic și metodic specific;
- c) pentru funcția de învățător – absolvirea cu examen de diplomă a liceului pedagogic, secția pentru învățători, sau a secției educatoare-învățători ori a unei școli echivalente;
- d) pentru funcția de institutor – absolvirea cu examen de diplomă a liceului pedagogic, urmat de absolvirea unei instituții de învățământ superior cu diplomă de licență / absolvirea cu examen de diplomă a colegiului universitar pedagogic, a liceului pedagogic sau a unei școli echivalente, urmată de absolvirea unei instituții de învățământ superior de lungă sau de scurtă durată ori de absolvirea cu diplomă de licență sau de absolvire, urmată de un curs specific în domeniul psihopedagogic și metodic;

- e) pentru funcția de profesor-învățător absolvirea cu examen de diplomă a liceului pedagogic, urmat de absolvirea de studii de lungă durată sau a ciclului I Bologna în altă specializare decât pedagogie;
- f) pentru funcțiile de profesor pentru învățământ preșcolar și profesor pentru învățământ primar – absolvirea cu diplomă de licență a programelor de studii de științe ale educației;
- g) pentru funcția de profesor în învățământul secundar inferior, gimnazial – absolvirea, cu examen de licență a unei instituții de învățământ superior în domeniul de licență absolvit cu acumularea a 30 de credite transferabile din pregătirea psihopedagogică și metodică, în condițiile art. 254 absolvirea, cu examen de licență ori examen de absolvire, a unei instituții de învățământ superior sau a unui colegiu pedagogic de profilul postului sau absolvirea cu diplomă a cursurilor postuniversitare cu durata de cel puțin un an și jumătate, aprobate în acest scop de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării - studii aprofundate, studii academice postuniversitare, studii postuniversitare de specializare, în profilul postului, precum și îndeplinirea condițiilor art. 254;
- h) pentru funcția de profesor în învățământul secundar superior, liceal și terțiar non-universitar, postliceal – absolvirea cu examen de licență a unei instituții de învățământ superior, urmată de absolvirea cu diplomă de master în domeniul de licență absolvit și acumularea a 60 de credite transferabile din pregătirea psihopedagogică și metodică, în condițiile art. 254 absolvirea cu examen de licență a unei instituții de învățământ superior de lungă durată sau echivalentă acesteia, în profilul postului, sau absolvirea cu diplomă a cursurilor postuniversitare cu durata de cel puțin un an și jumătate, aprobate în acest scop de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării - studii aprofundate, studii academice postuniversitare, studii

postuniversitare de specializare, în profilul postului, precum și îndeplinirea condițiilor art. 254;

i) pentru funcția de instructor de practică – absolvirea cu examen de diplomă a unei școli postliceale în domeniu sau absolvirea cu examen de licență ori examen de absolvire a unei instituții de învățământ superior în domeniul de licență absolvit, cu experiență în domeniu de cel puțin 3 ani și acumularea a 60 de credite transferabile din pregătirea psihopedagogică și metodică, în condițiile art. 254 absolvirea cu examen de diplomă a unei școli postliceale în domeniu sau absolvirea cu examen de licență ori examen de absolvire a unei instituții de învățământ superior. Pentru această funcție trebuie îndeplinite condițiile art. 254;

j) pentru funcția de profesor documentarist – absolvirea cu examen de licență a unei instituții de învățământ superior în domeniul de licență absolvit / absolvirea cu examen de licență, examen de diplomă ori examen de absolvire a unei instituții de învățământ superior de lungă sau scurtă durată în profilul postului ori absolvirea, cu diplomă, a cursurilor postuniversitare cu durata de cel puțin 3 semestre, aprobată în acest scop de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării – studii aprofundate, studii academice postuniversitare, studii postuniversitare de specializare în profilul postului, precum și îndeplinirea condițiilor art. 254;

k) pentru funcția de cadru didactic mentor și respectiv cadru didactic tutore – îndeplinirea oricăreia dintre condițiile de studii precizate la lit. a) – g) sau i) precum și îndeplinirea condițiilor: titular în sistemul național de învățământ angajat cu contract pe perioadă nedeterminată în învățământ, gradul didactic I și certificare ca mentor/tutore în urma absolvirii unui curs de formare acreditat.

(2) Funcțiile didactice prevăzute la alin. (1), lit. d), f), h), i) și j) se pot ocupa și de persoanele care au absolvit cu diplomă ciclul I de studii universitare de

licență sau ciclul II de studii universitare de masterat în profilul postului, cu condiția deținerii a minimum 30 de credite de studiu transferabile din programul de pregătire psihopedagogică oferit de departamentele universitare pentru pregătirea personalului didactic.

(3) Funcțiile didactice prevăzute la alin. (1), lit. g) se pot ocupa și de persoanele care au absolvit cu diplomă ciclul II de studii universitare de masterat în profilul postului, cu condiția deținerii a minimum 60 de credite de studii transferabile din programul de pregătire psihopedagogică oferit de departamentele universitare pentru pregătirea personalului didactic.

(4) Pentru ocuparea funcțiilor didactice prevăzute la art. 252, alin.(1) lit. e), în învățământul special trebuie îndeplinite în mod corespunzător condițiile art. 254 și condițiile de studii menționate la alin. (1) din prezentul articol, precum și un stagiu atestat de pregătire teoretică și practică în educație specială, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(5) Pentru ocuparea funcțiilor didactice din unitățile conexe învățământului preuniversitar trebuie îndeplinite în mod corespunzător condițiile art. 254 și condițiile de studii prevăzute la alin. (1).

(6) Pentru ocuparea funcției de antrenor în cluburile sportive școlare, în palatele și în cluburile copiilor, se cere absolvirea cu diplomă a unui liceu și a unei școli de antrenori acreditată ori a unei instituții de învățământ postliceal sau superior în domeniu, cu specializarea în ramura de sport respectivă și trebuie îndeplinite în mod corespunzător condițiile art. 254.

(7) Personalul didactic titular care, ulterior titularizării, dobândește prin studii și alte specializări didactice poate solicita trecerea în noua specializare, cu păstrarea statutului de personal didactic titular. De acest drept beneficiază cu prioritate, în cadrul aceleiași unități de învățământ, cadrele didactice aflate în restrângere de activitate, în condițiile stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(8) Antrenorii de la cluburile sportive școlare pot fi angajați cu contract de muncă, de regulă, pe o perioadă de 4 ani. Durata contractului poate fi prelungită în cazul obținerii unor performanțe sportive deosebite la nivel național sau internațional.

Art. 256 - Condițiile de studii pentru ocuparea funcțiilor didactice auxiliare

(1) Pentru ocuparea funcțiilor didactice auxiliare trebuie îndeplinite următoarele condiții de studii:

- a) pentru funcția de bibliotecar, de documentarist și de redactor – absolvirea cu examen de diplomă a unei instituții de învățământ, secția de biblioteconomie, sau a altor instituții de învățământ ai căror absolvenți au studiat în timpul școlarizării disciplinele de profil din domeniul biblioteconomiei; pot ocupa funcția de bibliotecar, de documentarist sau de redactor și absolvenți ai învățământului postliceal sau liceal cu diplomă în domeniu / absolvirea cu examen de diplomă a unei instituții de învățământ, secția de biblioteconomie, sau a altor instituții de învățământ ai căror absolvenți au studiat în timpul școlarizării disciplinele de profil din domeniul biblioteconomiei; pot ocupa funcția de bibliotecar, de documentarist sau de redactor și alți absolvenți ai învățământului superior, postliceal sau liceal cu diplomă, pe perioadă determinată, dacă au urmat un curs de inițiere în domeniu;
- b) pentru funcția de informatician, administrator de rețea – absolvirea cu diplomă a unei instituții de învățământ superior sau a unei unități de învățământ preuniversitar, de profil;
- c) pentru funcția de laborant și de tehnician – absolvirea cu examen de diplomă a unei instituții de învățământ superior, a unei școli postliceale sau a liceului, în domeniu, iar pentru funcția de tehnician absolvirea unei școli postliceale sau a liceului, în domeniu / absolvirea cu examen de diplomă, în profilul postului, a unei școli postliceale sau a liceului, urmată de un

curs de inițiere în domeniu, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării;

- d) pentru funcția de pedagog școlar – absolvirea liceului cu examen de bacalaureat;
- e) pentru funcția de instructor-animator – absolvirea cu diplomă a unei instituții de învățământ superior, a unei școli postliceale în specialitate sau a unui liceu pedagogic sau a echivalentului acestuia, ori a altui liceu și absolvirea cursurilor speciale pentru obținerea certificatului de calificare profesională pentru aceasta funcție;
- f) pentru funcția de instructor de educație extrașcolară – absolvirea unui liceu sau liceu pedagogic, cu diplomă de bacalaureat;
- g) pentru funcția de asistent social – absolvirea unei instituții de învățământ superior de profil, de lungă sau de scurtă durată, cu examen de licență sau de absolvire, sau a unei școli sanitare postliceale ori a unei școli postliceale de conducători puericultori;
- h) pentru funcția de corepetitor – absolvirea unei instituții de învățământ superior de profil, de lungă sau de scurtă durată, ori a unui liceu de specialitate;
- i) pentru funcția de asistent educațional – absolvirea cu diplomă de licență cu specializarea asistență socială sau absolvirea cu examen de diplomă a liceului pedagogic, ori absolvirea cu diplomă de absolvire a învățământ postliceal pedagogic cu specializarea asistent educațional;
- j) pentru funcția de mediator școlar – absolvirea cu diplomă de licență cu specializarea asistență socială sau absolvirea cu diplomă de bacalaureat a liceului pedagogic, specializarea mediator școlar, sau absolvirea cu diplomă de bacalaureat a oricărui alt profil liceal, urmată de un curs de formare profesională cu specializarea mediator școlar, recunoscut de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării;

- k) pentru funcția de secretar, secretar-șef – absolvirea unei instituții de învățământ superior respectiv a unui liceu, cu diplomă de bacalaureat sau absolvirea învățământului postliceal tehnician în activități de secretariat;
 - l) pentru funcția de administrator financiar – îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru funcția de contabil, contabil-șef;
 - m) pentru funcția de administrator de patrimoniu – îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru funcția de administrator;
 - n) pentru funcția de infirmier – îndeplinirea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare;
 - o) pentru funcția de bonă – absolvirea cu diplomă de bacalaureat a unui liceu de specialitate și/sau a unor studii postliceale de profil.
- (2) Funcțiile didactice auxiliare prevăzute la alin. (1), lit. a), b), e), g) și h), j), k) și l) se pot ocupa și de persoanele care au absolvit cu diplomă ciclul I de studii universitare de licență sau ciclul II de studii universitare de masterat în profilul postului, cu salarizare stabilită, după caz, diferențiat, în conformitate cu legislația în vigoare.
- (3) Pentru funcții didactice auxiliare înființate în condițiile art. 253 alin.(2), se stabilesc condițiile de studii pentru ocupare la data înființării acestor funcții, prin actul normativ de înființare, în condițiile legii.

Art. 257 - Forme de angajare a personalului didactic

- (1) În unitățile de învățământ poate fi angajat cu contract de muncă pe perioadă determinată sau nedeterminată numai personal didactic titular în sistemul național de învățământ, în condițiile prezentei legi.
- (2) Personalul didactic angajat cu contract individual de muncă pe perioadă determinată este personal didactic asociat și poate fi cu funcția de bază în învățământ sau în alt domeniu de activitate.

(3) Personalul didactic angajat pe durată determinată beneficiază de aceleași drepturi cu personalul didactic angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, corespunzător perioadei efective lucrate.

Art. 258 - Planificarea personalului didactic și didactic auxiliar

(1) Consiliul de administrație al unității de învățământ realizează anual planificarea resurselor umane din unitate prin:

- a) elaborarea proiectului de încadrare cu personal didactic, pe baza planului de școlarizare aprobat și a planurilor cadru de învățământ în vigoare, în condițiile legii;
- b) stabilirea structurii și numărului de posturi pentru personalul didactic auxiliar și administrativ, în funcție de condițiile locale și pe baza criteriilor de normare elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării pentru fiecare categorie de personal și aprobate prin ordin al ministrului;
- c) elaborarea statului de funcții al unității de învățământ.

(2) Inspectoratul școlar evaluează și, după caz, corectează și aprobă proiectul de încadrare, obligatoriu în colaborare cu unitatea de învățământ și aprobă statul de funcții avizat în prealabil de consiliul local.

Art. 259 - Recrutarea, selecția și angajarea personalului didactic

(1) Consiliul de administrație al unității de învățământ stabilește în condițiile art. 258 posturile/catedrele disponibile și statutul acestora: vacante pentru angajare pe perioadă nedeterminată, temporar vacante pentru angajare pe perioadă determinată, rezervate.

(2) Inspectoratul școlar consolidează, evaluează și, după caz, corectează, obligatoriu în colaborare cu unitățile de învățământ, oferta de posturi/catedre.

(3) Oferta de posturi/catedre se publică în presa centrală, locală și prin afișare la inspectoratele școlare și la unitățile de învățământ respective cu cel puțin 30 de zile înaintea declanșării procedurilor de selecție și angajare pe aceste posturi/catedre.

(4) Posturile/catedrele didactice se ocupă prin concurs, în ordinea descrescătoare a punctajului obținut de candidați.

(5) Concursul precizat la alin. (4) se organizează în baza unei metodologii elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, cu consultarea federațiilor sindicale reprezentative din învățământ, aprobată prin ordin al ministrului și constă din:

a) lecție deschisă, prezentarea portofoliului profesional și probă scrisă din specialitate și metodică la angajarea personalului didactic pe perioadă nedeterminată sau pe perioadă determinată cu funcția de bază în învățământ;

b) lecție deschisă, prezentarea unui curriculum vitae și interviu la angajarea pe perioadă determinată a personalului didactic având funcția de bază în alt domeniu de activitate.

(6) Unitățile de învățământ, individual, în consorții școlare sau în asocieri temporare la nivel local/județean organizează concursul pentru ocuparea posturilor/catedrelor, conform statutului acestor posturi/catedre, stabilit în condițiile alin. (1).

(7) Prin excepție, inspectoratele școlare pot organiza, în interesul învățământului și numai la cererea unităților de învățământ, concursul pentru ocuparea posturilor/catedrelor, conform statutului acestor posturi/catedre, stabilit în condițiile alin. (1).

(8) Ordinea ocupării posturilor didactice din învățământul preuniversitar de stat, cu respectarea corespunzătoare a prevederilor art. 256 și art. 257, este după urmează:

a) pretransferarea și transferarea personalului didactic angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată și disponibilizat prin restrângere de activitate în aceeași localitate;

- b) pretransferarea și transferarea personalului didactic angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată și disponibilizat prin restrângere de activitate la nivelul județului, cu considerarea apropierii de domiciliu;
 - c) transferarea personalului didactic angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată și disponibilizat prin restrângere de activitate sau prin desființarea unor unități școlare și pretransferarea la cerere. La repartizarea posturilor/catedrelor ordinea de atribuire se realizează conform următoarelor criterii:
 - i. domiciliul, stabilit în localitatea solicitată cu cel puțin 5 ani înainte de realizarea transferului/pretransferului;
 - ii. punctajul unitar acordat în baza criteriilor stabilite prin metodologia elaborată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobată prin ordin al ministrului;
 - d) pretransferarea personalului didactic, la cerere;
 - e) detașarea în interesul învățământului, prin concurs specific;
 - f) ocuparea, prin concurs, a posturilor/catedrelor declarate vacante;
 - g) detașarea, la cererea persoanelor interesate, prin concurs specific;
 - h) ocuparea, prin concurs, a posturilor rezervate și a posturilor rămase vacante în urma operațiunilor prevăzute la lit. a)-f), prin cumul sau prin plata cu ora, de către personalul didactic angajat pe perioadă nedeterminată sau determinată.
- (9) Personalul didactic aflat în concediu fără plată din învățământ nu poate fi încadrat ca personal didactic asociat în activități de suplinire, cumul sau plata cu ora.
- (10) Calendarul activităților prevăzute în prezentul articol, tematica și condițiile de concurs se fac publice în fiecare an școlar, până la data de 15 noiembrie.
- (11) Lucrările privitoare la mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar de stat sunt coordonate de o comisie, numită de inspectorul școlar

general, având ca președinte un inspector școlar general adjunct. Componenta comisiei și atribuțiile acesteia se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(12) Conținutul concursului pentru ocuparea posturilor/catedrelor se stabilește de unitățile de învățământ sau, după caz, de către inspectoratele școlare. La decizia organizatorilor, pot fi consultate pentru conținutul concursului instituții de învățământ superior.

(13) Evaluarea probelor din concursul pentru ocuparea posturilor/catedrelor se realizează de comisii, instituite la nivelul organizatorului concursului și numite prin decizia inspectorului școlar general.

(14) Contestațiile privind rezultatele concursului pentru ocuparea posturilor/catedrelor didactice în învățământul preuniversitar de stat se adresează comisiilor de concurs, în termen de 48 de ore de la comunicarea rezultatelor.

(15) Contestațiile se soluționează prin reevaluarea lucrărilor în cauză de către o comisie stabilită de inspectorul școlar general, alta decât cea inițială. Hotărârea acestei comisii este definitivă.

(16) Contestațiile privind mobilitatea personalului didactic, cu excepția prevederilor de la alin. (14) și (15), se rezolvă de către consiliul de administrație al inspectoratului școlar, cu participarea cu statut de observator a reprezentanților organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului. Hotărârile acestuia sunt definitive și nu pot fi atacate decât prin contestații la Tribunalul pe raza căruia funcționează inspectoratul școlar.

(17) În învățământul preuniversitar de stat, validarea concursurilor pentru ocuparea posturilor/catedrelor didactice se face de către inspectoratul școlar. Pe baza acestei validări, inspectorul școlar general emite pentru unitățile de învățământ de stat decizii de repartizare pe posturi/catedre, conform statutului acestor posturi/catedre, stabilit în condițiile alin. (1). Directorul unității de

învățămant încheie contractul individual de muncă, pe perioadă determinată sau nedeterminată, conform deciziei de angajare și statutului postului/catedrei.

(18) În învățămantul particular, validarea concursurilor și angajarea pe post se fac de către conducerea unității de învățămant particular și se comunică în scris inspectoratului școlar.

(19) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățămantului au drept de acces la documentele comisiei prevăzute la alin. (11).

(20) Cheltuielile pentru toate activitățile prevăzute de prezentul articol sunt suportate de către organizatorii acestor activități, conform legii.

Art. 260 - Recrutarea, selecția și angajarea personalului didactic auxiliar

(1) Consiliul de administrație al unității de învățămant stabilește în condițiile art. 258 posturile didactice auxiliare vacante și ocuparea acestora pe perioadă determinată sau nedeterminată.

(2) Posturile didactice auxiliare vacante se publică prin grija unității de învățămant în presa locală și la sediul unității de învățămant, cu cel puțin 30 de zile înainte de declanșarea procedurilor de selecție și angajare.

(3) Posturile didactice auxiliare vacante se ocupă prin concurs organizat de unitatea de învățămant, conform prevederilor legale în vigoare.

(4) Directorul unității de învățămant încheie cu câștigătorul concursului precizat la alin. (3) contractul individual de muncă, pe perioadă determinată sau nedeterminată, conform deciziei consiliului de administrație.

(5) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățămantului au drept de acces la documentele care însoțesc recrutarea, selecția și angajarea personalului didactic auxiliar.

Art. 261 - Restrângerea de activitate

(1) Prin restrângere de activitate se înțelege situația în care postul de profesor pentru învățămantul preșcolar sau profesor pentru învățămant primar, educatoare, învățător, institutor și învățător-educator nu se mai încadrează în

sistemul de normare privind efectivele de preșcolari sau de elevi prevăzute de lege sau se reorganizează unitatea.

(2) În cazul profesorilor și al instructorilor de practică, restrângerea activității constă în diminuarea numărului de ore față de norma legală. Dacă numărul de ore cu care se diminuează norma este mai mic de jumătate, aceasta se completează, în aceeași unitate sau într-o unitate învecinată, dintr-o normă vacantă și se conservă calitatea de angajat pe perioadă nedeterminată în unitatea respectivă. Dacă numărul de ore cu care se diminuează norma este mai mare de jumătate se intră în restrângere de activitate.

(3) Inspectoratul școlar are obligația de a face publică, prin afișare la inspectorat și la unitățile de învățământ vizate, lista posturilor supuse restrângerii de activitate, cu cel puțin 30 de zile înaintea declanșării procedurilor prevăzute la alin. (4) și (5).

(4) În cazul restrângerii activității unei unități de învățământ, se renunță, în ordine, la:

- a) activitatea prestată prin cumul, prin plata cu ora sau prin suplinire;
- b) activitatea prestată de personalul didactic care îndeplinește condițiile legale de pensionare;
- c) activitatea prestată de personalul didactic care solicită plecarea din unitate pe motivul restrângerii postului în specialitate.

(5) În cazul în care restrângerea de activitate vizează două sau mai multe persoane de aceeași specialitate, în afara situației prevăzute la alin. (4) lit. c), se procedează la evaluarea obiectivă sau la organizarea unui concurs, conform hotărârii consiliului de administrație, la propunerea directorului. Evaluarea, respectiv concursul, este realizată de o comisie, numită de inspectorul școlar general, al cărei președinte este inspectorul școlar de specialitate. Din comisia de evaluare/concurs face parte, în mod obligatoriu, directorul unității de învățământ. Evaluarea obiectivă, convertită în punctaj unitar stabilit de către

Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, constă într-o inspecție școlară la clasă, cumulată cu: nivelul studiilor, gradul didactic sau titlul de doctor, media de absolvire, pentru stagii, progresul școlar al elevilor, activitatea didactico-științifică, lucrări științifice, studii, articole, programe și manuale școlare, material didactic omologat, experimente didactice. Dacă rezultatul evaluării obiective nu conduce la departajare, se aplică, în ordine, următoarele criterii socio-umanitare: soțul/soția să lucreze în învățământ în aceeași localitate; soț/soție cu domiciliul în localitate; părinți cu domiciliul în localitate; unic întreținător al familiei; motive de sănătate care nu permit părăsirea localității, alte cauze obiective dovedite cu acte. Concursul și contestațiile se realizează conform prevederilor art. 259. Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură participă ca observatori la toate etapele restrângerii de activitate.

Art. 262 - Detașarea

(1) Detașarea personalului din învățământ angajat cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată se face pentru ocuparea unor posturi:

- a) în interesul învățământului;
- b) la cererea persoanei interesate.

(2) Detașarea se poate face pe posturi/catedre rezervate precum și pentru ocuparea funcțiilor de conducere, de îndrumare și control, cu păstrarea calității de angajat pe perioadă nedeterminată pe postul/catedra și în unitatea de învățământ de unde a fost detașată persoana în cauză.

(3) Detașarea în interesul învățământului poate fi efectuată pe o durată determinată, iar pentru funcțiile de conducere, de îndrumare și de control, până la organizarea concursului, dar nu mai mult de sfârșitul anului școlar respectiv.

(4) Detașarea la cererea persoanei interesate se face prin concurs, pe o perioadă determinată. La medii egale de concurs are prioritate persoana al cărei soț/soție este cadru didactic și are domiciliul în localitatea în care solicită detașarea.

(5) Detașarea pe posturile/catedrele rezervate încetează la revenirea titularilor acestor posturi/catedre.

Art. 263 - Ocuparea posturilor/catedrelor vacante

(1) Ocuparea posturilor/catedrelor vacante, rămase după ocuparea prin angajare cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată, se face prin concurs conform prevederilor art. 259 alin. (8) lit. f). Personalul didactic care ocupă aceste posturi prin angajare cu contract individual de muncă pe perioadă determinată se numește personal didactic asociat și poate cuprinde inclusiv pensionarii din învățământ sau specialiști din alte domenii.

(2) Posturile ocupate de cadrele didactice asociate pot fi acordate pentru continuitate în anul școlar următor, dacă acestea nu se ocupă prin angajare cu contract individual de muncă pe perioadă nedeterminată.

(3) În mod excepțional, în lipsa personalului didactic calificat, după epuizarea situațiilor prevăzute la art. 259 alin. (8) lit. a)- h), respectiv alin. (1) și (2) din prezentul articol, pot fi încadrați, pe o durată de cel mult un an școlar, suplinitori, care au absolvit cel puțin liceul, cu diplomă de bacalaureat, și care sunt testați prin interviu și lucrare scrisă, în profilul postului/catedrei solicitat/ă. Suplinitorii angajați în condițiile prezentului alineat sunt obligați să participe periodic la cursuri de inițiere în profilul postului/catedrei și în metodică, organizate de instituții abilitate conform legii.

Art. 264 - Încetarea relațiilor de muncă

Încetarea relațiilor de muncă și eliberarea din învățământ a personalului didactic și a personalului didactic auxiliar, prin transfer în alt sector de activitate sau prin desfacerea contractului individual de muncă, se face de către organul care a dispus angajarea, potrivit legii.

CAP. II – FUNCȚIILE DE CONDUCERE, DE ÎNDRUMARE ȘI DE CONTROL

Art. 265 - Funcțiile de conducere

(1) Funcțiile de conducere din unitățile de învățământ sunt: director și director adjunct.

(2) Funcțiile de conducere din inspectoratele școlare sunt: inspector școlar general și inspector școlar general adjunct.

(3) Funcțiile de conducere din unitățile conexe ale învățământului preuniversitar se stabilesc potrivit specificului acestora, prin reglementări ale Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 266 - Recrutarea, selecția și angajarea personalului de conducere din unitățile de învățământ

(1) Consiliul de administrație al unității de învățământ vacantează posturile de director și/sau de director adjunct, în condițiile legii și cu aprobarea inspectoratului școlar și asigură publicarea posturilor în presa locală, la sediul inspectoratului școlar și al unității de învățământ, cu cel puțin 30 de zile înainte de organizarea concursului.

(2) Funcțiile de director și de director adjunct pot fi ocupate de personalul didactic titular în sistemul național de învățământ angajat în învățământ prin contract de muncă pe perioadă nedeterminată, având cel puțin gradul didactic II și vechime la catedră de cel puțin 5 ani, care se distinge prin calități profesionale, manageriale și morale și care a obținut în ultimii 5 ani calificativul „foarte bine”.

(3) Directorii și directorii adjuncți trebuie să fie buni cunoscători ai limbii române, să posede competențe lingvistice de nivel mediu în cel puțin o limbă străină de circulație internațională, respectiv competențe de nivel mediu în utilizarea calculatorului.

(4) Pentru ocuparea funcțiilor de conducere în anumite unități de învățământ, se aplică în mod corespunzător următoarele condiții suplimentare:

a) în unitățile de învățământ în a căror structură sunt incluse și clase ale învățământului primar sau grupe de învățământ preșcolar, unul dintre

directorii adjuncți poate fi, după caz, institutor/institutoare, învățător/învățătoare sau educator/educatoare sau profesor pentru învățământul preșcolar sau învățământul primar.

b) în unitățile distincte de învățământ în care funcționează secții cu predare în limba română și secții cu predare în limba unei minorități naționale, funcțiile de conducere se asigură atât din partea secției în limba română cât și din partea secției în limba minorității naționale.

c) în unitățile de învățământ prevăzute la lit. b), cu un singur post de conducere, prin excepție se numește și un director adjunct de la altă secție decât cea din care provine directorul.

(5) Ocuparea funcțiilor de director și de director adjunct se face în urma câștigării concursului organizat de consiliul de administrație, cu participarea unui reprezentant al inspectoratului școlar și desfășurat pe baza criteriilor de competență profesională și managerială. Metodologia concursului se stabilește de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și se aprobă prin ordin al ministrului.

(6) Eventualele contestații privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de conducere din unitățile de învățământ și/sau a rezultatelor acestuia se adresează președintelui consiliului de administrație, în termen de 5 zile de la comunicarea rezultatelor. Hotărârea este luată de Consiliul de administrație al unității de învățământ, este definitivă și nu poate fi atacată decât prin contestație la Tribunalul pe raza căruia funcționează unitatea de învățământ.

(7) Directorul unității de învățământ este confirmat, în urma câștigării concursului, prin dispoziție a primarului, respectiv a președintelui consiliului județean pentru unitățile de învățământ special pentru o perioadă de 4 ani, aceștia verificând legalitatea concursului.

(8) În cazul în care primarul, respectiv președinte al consiliului județean constată că nu s-au respectat prevederile legale invalidează concursul și decide refacerea acestuia în termen de maxim de 30 de zile.

(9) Directorul adjunct al unității de învățământ este numit, în urma câștigării concursului, prin decizie a directorului unității de învățământ, pe baza hotărârii consiliului de administrație al acesteia și cu consultarea consiliului profesoral, pentru o perioadă de 4 ani.

(10) Dacă postul de director nu se ocupă, consiliul de administrație al unității de învățământ numește un director cu delegație, cu îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), până la organizarea concursului pentru ocuparea postului de director, dar nu mai târziu de sfârșitul anului școlar.

(11) Pentru exercitarea funcției de conducere în unitatea de învățământ, directorul încheie contract de management educațional cu inspectorul școlar general și cu primarul, respectiv cu președintele Consiliului județean pentru unitățile de învățământ special. Contractul de management educațional se încheie pentru o perioadă de 4 ani, cu evaluare anuală.

(12) Prevederile alin. (10) se aplică în mod corespunzător și pentru directorul adjunct, rolul inspectorului școlar general fiind preluat de directorul unității de învățământ.

(13) Pentru exercitarea funcției de conducere în unitatea de învățământ, directorul adjunct încheie contract de management educațional cu directorul unității de învățământ. Contractul de management educațional se încheie pentru o perioadă de 4 ani, cu evaluare anuală.

(14) Activitatea managerială curentă a structurilor unităților de învățământ este asigurată de un cadru didactic coordonator, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (2), desemnat prin decizia directorului unității de învățământ.

(15) Directorii unităților din învățământul particular sunt numiți de conducerea persoanei juridice finanțatoare, la propunerea consiliului de administrație al

unității de învățământ. Actul de numire se aduce la cunoștință inspectoratului școlar pe raza căruia își desfășoară activitatea unitatea de învățământ respectivă.

(16) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului au dreptul de acces la toate documentele elaborate în vederea ocupării funcțiilor de conducere din unitățile de învățământ.

Art. 267 - Recrutarea, selecția și angajarea personalului de conducere din inspectoratele școlare, din casele corpului didactic și din unitățile destinate activităților extrașcolare

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării vacantează, în condițiile legii, posturile de inspector școlar general, de inspector școlar general adjunct, respectiv de director al casei corpului didactic și asigură publicarea posturilor în presa centrală și la sediul propriu, cu cel puțin 30 de zile înainte de organizarea concursului.

(2) Funcțiile de inspector școlar general, inspector școlar general adjunct, respectiv de director al casei corpului didactic se ocupă prin concurs, organizat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, de către personalul didactic titular în județul respectiv, cu diplomă de licență sau echivalentă, care îndeplinește criteriile de competență profesională, managerială și de prestigiu moral, evaluate prin:

- a) performanțe profesionale dovedite;
- b) curriculum vitae;
- c) calități dovedite în activitatea didactică și în funcții de conducere, de îndrumare și de control, anterioare, în sistemul național de învățământ;
- d) titlul de doctor sau gradul didactic I;
- e) calificativul „foarte bine” în ultimii 5 ani;
- f) probe de evaluare a competențelor lingvistice într-o limbă străină de circulație internațională, respectiv a competențelor în utilizarea calculatorului;

g)interviu în fața unei comisii ministeriale, privind inspecția școlară, legislația școlară, managementul educațional și deontologia profesională.

(3) Comisia ministerială pentru ocuparea funcțiilor de inspector școlar general și de inspector școlar general adjunct, numită prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, este alcătuită din 5 membri, dintre care: secretarul de stat pentru învățământul preuniversitar, în calitate de președinte; 2 inspectori școlari generali din teritoriu, un reprezentant al consiliului județean respectiv și un director din Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, cu competențe în domeniu. În comisia de concurs pentru ocuparea funcției de inspector școlar general adjunct sau de director al casei corpului didactic va fi inclus și inspectorul școlar general al județului respectiv. În comisiile de concurs participă, cu statut de observator, reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului.

(4) Eventualele contestații la hotărârile comisiei menționate la alin. (3) se adresează ministrului educației, cercetării și inovării, în termen de 5 zile de la comunicarea rezultatelor concursului. Hotărârea acestuia este definitivă.

(5) Concursul pentru ocuparea funcțiilor de inspector școlar general, inspector școlar general adjunct și de director al casei corpului didactic se desfășoară la Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(6) Numirea inspectorului școlar general, a inspectorului școlar general adjunct și a directorului Casei Corpului Didactic se face prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, cu avizul consiliului județean respectiv. Pentru exercitarea funcțiilor de conducere, inspectorul școlar general și directorul Casei Corpului Didactic încheie cu ministrul educației, cercetării și inovării contract de management educațional pe termen de maximum 4 ani, care cuprinde direcțiile și obiectivele din strategia pe educație, în concordanță cu obiectivele din Programul de guvernare. Inspectorul școlar general adjunct încheie în mod corespunzător, pentru o perioadă de maximum 4 ani, contract de management

educațional cu inspectorul școlar general. Reevaluarea condițiilor din contractele de management educațional specificate în prezentul alineat se face trimestrial.

(7) Inspectorii școlari generali, inspectorii școlari generali adjuncți și directorii caselor corpului didactic pot fi numiți, cu respectarea condițiilor prezentului articol, prin detașare până la organizarea concursului dar nu mai târziu de sfârșitul anului școlar.

(8) Vacantarea și publicarea posturilor, respectiv organizarea concursului și numirea și angajarea pe post a directorilor unităților destinate activităților extrașcolare se realizează, conform subordonării acestor unități, de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării sau de către inspectoratele școlare.

(9) Metodologia pentru organizarea și desfășurarea concursurilor menționate în prezentul articol este elaborată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și este aprobată prin ordin al ministrului.

Art. 268 - Funcțiile de îndrumare și de control

Funcțiile de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar sunt:

- a) la inspectoratele școlare: inspector școlar de specialitate, inspector școlar;
- b) la Ministerul Educației, Cercetării și Inovării: inspector general, inspector principal de specialitate, alte funcții stabilite prin hotărâre a Guvernului.

Art. 269 - Recrutarea, selecția și angajarea personalului în funcțiile de îndrumare și de control

(1) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, respectiv inspectoratele școlare vacantează, în condițiile legii, posturile corespunzătoare funcțiilor de îndrumare și de control cuprinse în organigramele proprii și asigură publicarea acestora în presa centrală/locală și la sediul propriu, cu cel puțin 30 de zile înainte de organizarea concursului.

(2) Funcțiile de îndrumare și de control din inspectoratele școlare se ocupă prin concurs de către personalul didactic titular în învățământ, cu diplomă de licență sau echivalentă, care îndeplinește criteriile de competență profesională și de

moralitate, având cel puțin gradul didactic I și o vechime la catedra, în specialitate, de cel puțin 8 ani.

(3) Funcția de inspector școlar de specialitate pentru învățământul preșcolar și primar se poate ocupa, prin excepție de la reglementările prevăzute la alin. (2) privind condițiile de studii, de către personalul didactic cu pregătire pentru treptele de învățământ menționate, care a desfășurat activități metodice în cadrul liceului pedagogic și al casei corpului didactic ori a condus activități metodice la nivel școlar sau interșcolar.

(4) În județele cu învățământ în limbile minorităților naționale, structura inspectoratelor școlare cuprinde și un număr corespunzător de inspectori școlari pentru acest învățământ, în condițiile stabilite la alin. (2) și (3).

(5) Funcțiile de îndrumare și de control din Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, prevăzute la art. 268 lit. b), se ocupă prin concurs, cu respectarea condițiilor stabilite la alin. (2) și alin. (3) din prezentul articol.

(6) Concursul pentru ocuparea funcțiilor de îndrumare și de control prevăzute la art. 268 constă în:

- a) curriculum vitae, analiza și evaluarea acestuia;
- b) aprecierea consiliului de administrație din unitatea de învățământ în care lucrează;
- c) inspecție specială la clasă;
- d) probă practică constând din asistență la ore, analiză de lecții și întocmirea procesului-verbal de inspecție;
- e) probe de evaluare a competențelor lingvistice într-o limbă străină de circulație internațională, respectiv a competențelor în utilizarea calculatorului;
- f) interviu în fața unei comisii de concurs, privind legislația școlară, managementul educațional și deontologia profesională.

(7) Candidatul la o funcție de îndrumare și de control, prevăzută la art. 268 lit. b), susține și o probă scrisă în profilul postului pentru care candidează.

(8) Comisia pentru concursul de ocupare a funcțiilor de îndrumare și de control, prevăzute la art. 268 lit. a), este formată din: inspectorul școlar general – în calitate de președinte; inspectorul principal de specialitate din Ministerul Educației, Cercetării și Inovării sau un delegat al acestui minister; un profesor sau conferențiar universitar din profilul postului sau din departamentul universitar pentru pregătirea personalului didactic, desemnat de rectorul instituției de învățământ superior la care acesta este titular.

(9) Comisia pentru concursul de ocupare a funcțiilor de îndrumare și de control, prevăzute la art. 268 lit. b), este formată din: secretarul de stat al departamentului în care se afla postul scos la concurs – în calitate de președinte; directorul general din departamentul respectiv; un profesor sau un conferențiar universitar din profilul postului, stabilit de ministrul educației, cercetării și inovării.

(10) Contestațiile la hotărârile comisiilor se adresează ministrului educației, cercetării și inovării și se soluționează conform art. 267 alin. (4).

(11) Reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului au drept de acces la documentele comisiilor prevăzute la alin. (8) și (9).

(12) Numirea personalului didactic reușit la concurs, în funcțiile prevăzute la art. 268 lit. a), se face de către inspectorul școlar general, cu avizul Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, iar în funcțiile prevăzute la art. 268 lit. b), prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 270 - Încetarea relațiilor de muncă

Eliberarea din funcțiile de conducere și din funcțiile de îndrumare și de control se face de către cei care au dispus numirea, în condițiile legii.

CAP. III – FORMAREA CONTINUĂ, DEZVOLTAREA PROFESIONALĂ ȘI EVOLUȚIA ÎN CARIERĂ

Art. 271 - Condiții și finalități

(1) Formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control este un drept și o obligație. Dezvoltarea profesională și evoluția în carieră prin sistemul gradelor didactice este un drept care se exercită la decizia persoanei și, ca proces, este integrat formării continue.

(2) Organizarea, desfășurarea, evaluarea și finanțarea activităților de formare continuă și dezvoltare profesională și evoluție în carieră prin obținerea gradelor didactice a personalului didactic și a personalului de conducere, de îndrumare și de control sunt stabilite prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(3) Formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control se realizează în funcție de evoluțiile din domeniul educației și formării profesionale, inclusiv în ceea ce privește curriculumul național, precum și în funcție de interesele și nevoile personale de dezvoltare.

(4) Formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control este fundamentată pe standardele profesionale pentru profesiunea didactică, standarde de calitate și competențe profesionale și are următoarele finalități generale:

- a) actualizarea și dezvoltarea competențelor în domeniul de specializare corespunzător funcției didactice ocupate, precum și în domeniul psihopedagogiei și metodicii;
- b) dezvoltarea competențelor pentru evoluția în cariera didactică, prin sistemul de pregătire și obținere a gradelor didactice;
- c) dobândirea sau dezvoltarea competențelor de conducere, de îndrumare și de control;

- d) dobândirea de noi competențe, prin programe de conversie pentru noi specializări și/sau ocuparea de noi funcții didactice, altele decât cele ocupate în baza formării inițiale;
 - e) dobândirea unor competențe complementare prin care se extinde categoria de activități ce pot fi prestate în activitatea curentă, cum ar fi predarea asistată de calculator, predarea în limbi străine, consilierea educațională și orientarea în carieră, educația adulților și altele asemenea;
 - f) dezvoltarea și extinderea competențelor transversale privind interacțiunea și comunicarea cu mediul social și cu mediul pedagogic, asumarea de responsabilități privind organizarea, conducerea și îmbunătățirea performanței strategice a grupurilor profesionale, autocontrolul și analiza reflexivă a propriei activități și altele asemenea.
- (5) Obținerea prin studiile corespunzătoare a unei noi specializări, diferite de specializarea curentă, se consideră formare continuă.
- (6) Descrierea competențelor menționate la alin. (3), precum și a modalităților de evaluare și certificare a acestora în cadrul sistemului de credite profesionale transferabile se realizează prin Metodologia formării continue a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control, aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 272 - Unități/instituții furnizoare de formare continuă

- (1) Formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control este coordonată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și se realizează prin:
- a) instituții de învățământ superior, prin facultăți, departamente și catedre, pentru formarea continuă de specialitate;
 - b) case ale corpului didactic;

- c) instituții de învățământ superior prin departamentele universitare de pregătire a personalului didactic, pentru formarea continuă în metodică și psihopedagogie;
- d) instituții de învățământ superior prin specializarea Pedagogia învățământului primar și preșcolar pentru formarea continuă de specialitate și în metodică și psihopedagogie a profesorilor de învățământ primar și preșcolar;
- e) unități de învățământ liceal pedagogic, pentru formarea continuă de specialitate, metodică și psihopedagogică a personalului didactic cu studii medii din învățământul preșcolar și primar;
- f) unități de învățământ de profil, pentru instructori de practică;
- g) centre, institute și alte forme instituționalizate, pentru formarea continuă a personalului de conducere, de îndrumare și de control;
- h) Palatul Național al Copiilor, pentru formarea continuă a personalului didactic din palate și cluburi ale copiilor, precum și din tabere școlare;
- i) Institutul de Științe ale Educației;
- j) Consiliul Național pentru Curriculum din subordinea Institutului de Științe ale Educației;
- k) Centrul Național de Dezvoltare a Învățământului Profesional și Tehnic;
- l) inspectoratele școlare;
- m) federațiile sportive naționale;
- n) fundații, asociații profesionale și organizații nonguvernamentale care funcționează în condițiile legii și au în obiectul de activitate formarea continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control;
- o) structurile organizatorice/instituționale abilitate pentru implementarea programelor internaționale la care România este parte sau a programelor cu finanțare internațională având ca beneficiar Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(2) Programele de formare continuă a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control se acreditează de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, conform unei metodologii aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 273 - Forme de organizare

(1) Principalele forme de organizare a formării continue a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control, sunt:

- a) activitățile metodico-științifice și psihopedagogice, realizate la nivelul unității de învățământ sau pe grupe de unități – comisii metodice, catedre și cercuri pedagogice – inclusiv prin activități de mentorat organizate de cadre didactice mentori;
- b) sesiunile metodico-științifice de comunicări, simpozioane și schimburi de experiență pe probleme de specialitate și psihopedagogie;
- c) stagiile periodice de informare științifică de specialitate și în domeniul științelor educației;
- d) cursurile organizate de societăți științifice și alte organizații profesionale ale personalului didactic;
- e) cursurile de perfecționare a pregătirii de specialitate, metodice și psihopedagogice;
- f) stagii/programe realizate prin activități de mentorat pentru dezvoltare profesională;
- g) cursurile de pregătire și examenele pentru obținerea definitivării în învățământ și a gradelor didactice;
- h) cursurile de pregătire și perfecționare pentru personalul de conducere, de îndrumare și de control, potrivit unor programe specifice;
- i) bursele de perfecționare și stagiile de studiu și documentare, realizate în țară și în străinătate;
- j) cursurile postuniversitare de specializare;

k) studiile universitare de masterat;

l) studiile universitare de doctorat.

(2) Programele de conversie profesională intră în atribuțiile instituțiilor de învățământ superior și se desfășoară în baza unor norme metodologice specifice.

(3) Evaluarea și validarea achizițiilor dobândite de personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control prin diferite programe și forme de organizare a formării continue se realizează pe baza sistemului de acumulare, recunoaștere și echivalare a creditelor profesionale transferabile, elaborat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobat prin ordin al ministrului.

(4) Programele și activitățile de formare continuă prevăzute la alin. (1) pot fi organizate în forme de învățământ flexibile, adaptate obiectivelor și conținuturilor formării, precum și posibilităților și cerințelor participanților, respectiv:

a) prin cursuri cu frecvență, organizate modular, în perioada vacanțelor școlare, în zilele nelucrătoare sau în zile lucrătoare alocate în mod special activităților de formare continuă;

b) prin cursuri fără frecvență organizate de instituții de învățământ superior, combinate cu consultații periodice, potrivit opțiunilor participanților;

c) în sistemul învățământului la distanță, prin utilizarea platformelor e-learning și a suporturilor electronice, combinate cu orientarea și asistarea învățării prin procedurile de tutoriat;

d) prin alte forme de organizare care combină învățarea asistată de formatori prin cursuri, seminarii, laboratoare și activități practice comune, cu învățarea prin studiul individual și activitatea independentă a participanților.

(5) Programele de studii universitare de masterat și de doctorat se desfășoară în formele de învățământ pentru care instituția de învățământ superior a obținut autorizare/acreditarea, în condițiile legii.

(6) Numărul de credite profesionale transferabile corespunzător unui anumit tip de program este același, indiferent de forma de învățământ în care se desfășoară programul respectiv.

Art. 274 - Participarea la formarea continuă

(1) Personalul didactic, precum și personalul de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar este obligat să participe periodic la programe de formare continuă, astfel încât să acumuleze, la fiecare interval consecutiv de 5 ani, considerat de la data promovării examenului de definitivare în învățământ și obținerii statutului de titular în sistemul național de învățământ, minimum de 90 de credite profesionale transferabile.

(2) Obligația precizată la alin. (1) se consideră integral îndeplinită pentru un interval de 5 ani dat, în următoarele situații:

- a) pentru personalul didactic care a obținut în intervalul respectiv un grad didactic;
- b) pentru personalul didactic care a absolvit în intervalul respectiv studii universitare de masterat, în domeniul specialității sau în Științele educației, cu condiția ca suma creditelor de licență și masterat să fie de cel puțin 300 de credite;
- c) pentru personalul didactic care a absolvit în intervalul respectiv studii universitare de doctorat, în domeniul specialității sau în Științele educației;
- d) pentru personalul didactic care a absolvit în intervalul respectiv un program de conversie profesională autorizat/acreditat în învățământ prin studii postuniversitare cu durata de minimum 3 semestre;
- e) pentru personalul didactic care a absolvit în intervalul respectiv un curs postuniversitar didactic autorizat/acreditat cu durata de minimum 3 semestre;
- f) pentru personalul de conducere, de îndrumare sau de control din învățământ care a absolvit în intervalul respectiv studii universitare de

masterat, în domeniul managementului educațional, cu condiția ca suma creditelor de licență și masterat să fie de cel puțin 300 de credite;

g) pentru personalul de conducere, de îndrumare sau de control din învățământ care a absolvit în intervalul respectiv studii universitare de doctorat sau studii postuniversitare cu durata de cel puțin 3 semestre, în domeniul managementului educațional;

h) pentru personalul didactic care a dobândit în intervalul respectiv, în condițiile legii, o altă specializare decât cea dobândită prin formarea inițială.

(3) În cazul personalului didactic care nu se află în nici una dintre situațiile menționate la alin. (2) este obligatorie obținerea, la fiecare interval consecutiv de 5 ani, considerat de la data promovării examenului de definitivare în învățământ și obținerii statutului de titular în sistemul național de învățământ, a cel puțin 30 de credite profesionale transferabile prin parcurgerea unui program de formare continuă acreditat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. Diferența până la cele 90 de credite profesionale transferabile menționate la alin. (1) poate fi acoperită prin acumularea de credite pe baza unor echivalări realizate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și reglementate prin Metodologia formării continue a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control, aprobată prin ordin al ministrului.

(4) Urmărirea îndeplinirii obligației profesionale precizate la alin. (1) este dreptul și obligația angajatorului și se realizează prin proceduri stabilite prin Carta școlii și regulamente interne, cu participarea reprezentanților organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului, în condițiile legii.

(5) Neîndeplinirea obligației precizate la alin. (1) se consideră abatere disciplinară și se supune, la sesizarea angajatorului și în condițiile legii, cercetării și, după caz, sancționării.

(6) Formarea continuă a personalului didactic auxiliar se realizează, după caz, în casele corpului didactic sau în alte unități stabilite de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(7) Pentru personalul didactic cu funcții de conducere, de îndrumare și de control în învățământul preuniversitar se organizează stagii de formare continuă în domeniul managementului educațional. La aceste activități pot participa și alți membri ai personalului didactic interesați, în limita locurilor stabilite de către organizatori, pe baza unor teste de aptitudini manageriale.

Art. 275 - Dezvoltarea profesională și evoluția în carieră

(1) Dezvoltarea profesională și evoluția în carieră a personalului didactic se realizează prin sistemul gradelor didactice, constituit din gradul didactic II și gradul didactic I.

(2) Gradul didactic II se obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedră de cel puțin 4 ani de la obținerea definitivării în învățământ și a statutului de titular în sistemul național de învățământ, pe baza acumulării numărului minim de credite profesionale transferabile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și prin promovarea următoarelor probe:

- a) actualizarea portofoliului profesional personal în specialitate și metodică;
- b) o inspecție școlară specială, precedată de cel puțin două inspecții școlare curente, eșalonate pe parcursul celor 4 ani;
- c) un test de specialitate și de metodică specialității, cu abordări interdisciplinare și de creativitate, elaborat pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru fiecare specialitate în parte;
- d) o probă orală de pedagogie, pe baza unei programe aprobate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, care cuprinde și elemente de psihologie și de sociologie educațională.

(3) Lectorilor universitari/șefilor de lucrări, care au avut funcția de bază în învățământul superior și o vechime la catedră de cel puțin 3 ani, la încadrarea în învățământul preuniversitar li se acordă gradul didactic II, pe baza unei inspecții școlare speciale.

(4) Gradul didactic I se poate obține de către personalul didactic de predare care are o vechime la catedra de cel puțin 4 ani de la acordarea gradului didactic II, pe baza acumulării numărului minim de credite profesionale transferabile stabilite prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării și prin promovarea următoarelor probe:

- a) un colocviu de admitere, pe baza unei tematici și a unei bibliografii aprobate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru fiecare specialitate în parte;
- b) actualizarea portofoliului profesional personal în specialitate și metodică;
- c) o inspecție școlară specială, precedată de cel puțin două inspecții școlare curente, eșalonate pe parcursul celor 4 ani, toate apreciate cu calificativul maxim;
- d) elaborarea unei lucrări metodico-științifice, sub îndrumarea unui conducător științific stabilit de instituția cu competențe în domeniu;
- e) susținerea lucrării metodico-științifice, în fața comisiei instituite, conform metodologiei Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(5) În caz de nepromovare, examenele pentru obținerea gradelor didactice II, respectiv I pot fi repetate la un interval de cel puțin 2 ani școlari.

(6) Inspecțiile școlare speciale în vederea obținerii gradelor didactice se pot efectua de către personalul didactic din instituții de învățământ superior – lectori universitari/șefi de lucrări, conferențieri și profesori, de către profesori din licee pedagogice, de către inspectori școlari, precum și de către alte cadre didactice din învățământul preuniversitar, delegate în acest scop, potrivit metodologiei elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(7) Inspectorii școlari și cadrele didactice delegate pentru a efectua inspecții școlare speciale în vederea obținerii gradelor didactice trebuie să aibă un grad didactic cel puțin egal cu acela pentru care fac inspecția și să fie în specialitatea corespunzătoare.

(8) Personalului didactic încadrat în învățământul preuniversitar, care îndeplinește condițiile de formare inițială prevăzute la art. 254 și care a obținut titlul științific de doctor în domeniul specialității pe care o predă sau în domeniul fundamental, i se acordă gradul didactic I, pe baza unei inspecții școlare speciale.

(9) Personalul didactic care a obținut definitivarea în învățământ sau gradul didactic II cu media 10 se poate prezenta, după caz, la examenele pentru gradul II, respectiv gradul I, cu un an mai devreme față de perioada prevăzută de prezenta lege.

(10) În cazul în care profesorii au dobândit două sau mai multe specialități, definitivarea în învățământ și gradele didactice II și I obținute la una dintre acestea sunt recunoscute pentru oricare dintre specialitățile înscrise pe diplome.

(11) Personalului didactic de predare, cu diplomă de absolvire a învățământului universitar de scurtă durată, respectiv cu diplomă de licență a ciclului I de studii universitare de licență, i se recunosc gradele didactice obținute în această calitate și în cazul absolvirii ulterioare, după caz, cu diplomă de licență, a unei instituții de învățământ superior de lungă durată, respectiv cu diplomă de master a ciclului II de studii universitare de masterat.

(12) Personalului didactic de predare, cu diplomă de absolvire a învățământului universitar de scurtă durată, respectiv cu diplomă de licență a ciclului I de studii universitare de licență care, ulterior obținerii gradelor didactice în această calitate, a absolvit, după caz, cu diplomă de licență, o instituție de învățământ superior de lungă durată, respectiv cu diplomă de master, ciclul II de studii

universitare de masterat și care a trecut prin concurs în învățământul liceal sau postliceal, i se recunosc gradele didactice.

(13) Educatoarelor, învățătorilor și institutorilor care au obținut gradele didactice II și I și ulterior au absolvit, cu diplomă de absolvire/licență/master o instituție de învățământ superior li se recunosc aceste grade cu condiția menținerii în același nivel de învățământ sau trecerii în învățământul secundar inferior, gimnazial.

(14) Educatoarele și învățătorii care au obținut în această calitate grade didactice beneficiază de acestea și după numirea lor ca institutori sau profesori.

(15) Gradele didactice obținute de instructorii de practică în aceasta calitate sunt recunoscute pentru orice treaptă de învățământ preuniversitar în care aceștia își desfășoară activitatea.

(16) Personalul didactic care ocupa funcții cu drept de rezervare a catedrei, înscris la gradul II sau la gradul I, trebuie să aibă cel puțin 4 ore de predare săptămânal, în anul în care li se efectuează inspecția școlară specială.

(17) Gradele didactice se acordă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

CAP. IV – NORMA DIDACTICĂ

Art. 276 - Norma didactică

(1) Activitatea personalului didactic de predare se realizează într-un interval de timp zilnic de 8 ore, respectiv 40 de ore pe săptămână și cuprinde:

- a) activități didactice de predare-învățare, de instruire practică și de evaluare, conform planurilor cadru de învățământ;
- b) activități de pregătire metodică-științifică;
- c) activități de educație, complementare procesului de învățământ.

(2) Activitățile concrete, corespunzătoare prevederilor alin. (1), sunt prevăzute în fișa postului, tipizată la nivel național, elaborată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării împreună cu reprezentanții organizațiilor sindicale

reprezentative la nivel de ramură a învățământului și este inclusă ca anexă la contractul colectiv de muncă. În fișa individuală a postului sunt incluse activitățile concrete cuprinse la alin. (1) lit. a) și sunt selectate acele activități prevăzute la alin. (1) lit. b) și c) care corespund profilului, specializării și aptitudinilor persoanei care ocupă postul didactic respectiv. Fișa individuală a postului, revizuită anual, constituie anexa la contractul individual de muncă.

(3) Atribuțiile concrete prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), cuprinse în fișa individuală a postului, se referă la activități specifice sistemului național de învățământ.

(4) Norma didactică de predare-învățare, de instruire practică și de evaluare curentă a preșcolarilor și a elevilor în clasă reprezintă numărul de ore corespunzătoare activităților prevăzute la alin. (1) lit. a) și se stabilește după cum urmează:

- a) un post de educatoare, institutoare, profesor pentru învățământul preșcolar pentru fiecare grupă de preșcolari sau pentru grupe combinate, în unitățile în care nu se pot constitui grupe separate; la grădinițele cu program prelungit și la cele cu program săptămânal, posturile se normează pe ture;
- b) un post de învățător, institutor, profesor pentru învățământul primar pentru fiecare clasă din învățământul primar sau pentru clase simultane din cadrul acestuia, unde nu se pot constitui clase separate;
- c) 18 ore pe săptămână pentru profesorii din învățământul preuniversitar;
- d) 24 de ore pe săptămână pentru instructorii de practică;
- e) pentru personalul didactic din unitățile și clasele cu program integrat și suplimentar de artă și sportiv, precum și din unitățile cu activități extrașcolare și din centrele sau cabinetele de asistență psihopedagogică, norma didactică se stabilește potrivit prevederilor de la lit. a)- d);
- f) pentru personalul didactic din învățământul special și casele de copii, norma didactică se stabilește astfel: profesori și învățători la predare și

profesori pentru activități specifice – terapia tulburărilor de limbaj, educația auditiv-perceptivă compensatorie, ortofonia, labiolectura, orientarea, mobilitatea și educația senzorială, educația vizual-perceptivă compensatorie, psihodiagnoza, orientarea școlară și profesională, psihoterapia și consilierea, cultura fizică medicală, kinetoterapia, educația psihomotrică și altele de acest tip – 16 ore pe săptămână; învățător-educator, institutor-educator, profesor-educator și instructori de practică – 20 de ore pe săptămână;

g) pentru personalul didactic din învățământul special integrat, pentru cel din centrele logopedice interșcolare, pentru personalul didactic itinerant, precum și pentru profesorii psihopedagogi din casele de copii, norma didactică este de 16 ore pe săptămână.

(5) Norma didactică cuprinde ore prevăzute în planurile-cadru de învățământ la disciplinele corespunzătoare specializării sau specializărilor înscrise pe diploma de licență sau de absolvire.

(6) Prin excepție, în norma didactică prevăzută la alin. (5) se pot include și ore de la disciplinele stabilite prin metodologia aprobată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, cu menținerea drepturilor salariale.

(7) Învățătorii/institutorii, profesorii pentru învățământ primar care predau în învățământul primar din școlile cu predare în limba minorităților naționale au aceeași normă didactică prevăzută în planurile de învățământ pentru școlile cu limba de predare română. Pentru orele efectuate în plus față de normă, aceștia sunt remunerați prin plata cu ora.

(8) Orele de limbi străine din învățământul preșcolar și primar pot fi predate de profesori cu studii superioare de specialitate, fiind incluse în norma acestora, sau prin plata cu ora ori prin cumul.

(9) Orele de limbi străine din învățământul preșcolar și din cel primar pot fi predate, în condițiile alin. (3), și de educatoare, de învățători, de institutori și de

profesorii pentru învățământ preșcolar și profesorii pentru învățământ primar de la grupa sau clasa respectivă, dacă fac dovada calificării prin diplomă de studii sau prin atestat eliberat de liceul pedagogic pentru limba respectivă, validat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării. Acestea sunt plătite prin cumul sau plata cu ora.

(10) În învățământul primar, orele de educație fizică prevăzute în planurile-cadru de învățământ sunt predate de profesori cu studii superioare de specialitate, fiind incluse în norma acestora.

(11) În situația în care predarea orelor de educație fizică nu se poate face de profesor cu studii de specialitate, acestea sunt predate de învățătorul/institutorul/profesorul de învățământ primar care predă la clasa respectivă, fiind incluse în norma acestuia.

(12) În palatele și în cluburile copiilor, norma didactică cuprinde activitățile prevăzute în planurile de educație corespunzătoare profilurilor cercurilor și atelierelor, aprobate prin regulament de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, în limitele normelor stabilite la alin. (4).

(13) Personalul didactic de predare și de instruire practică, cu o vechime în învățământ de peste 25 de ani, cu gradul didactic I, beneficiază de reducerea normei didactice cu doua ore săptămânal, fără diminuarea salariului.

(14) În învățământul gimnazial din mediul rural, unde norma didactică nu se poate constitui conform prevederilor alin. (4) și (5), aceasta poate fi diminuată, pentru personalul didactic titular, la 16 ore pe săptămână, constituită din ore de la specializarea sau specializările de bază, fără diminuarea salariului sau completată cu ore din disciplinele stabilite la alin. (6) la 18 ore pe săptămână ori prin adăugarea a 2 ore conform prevederilor alin. (1) lit. b) și c).

(15) Activitatea de consiliere și orientare, inclusă în planurile-cadru de învățământ, nu se cuprinde în norma didactica de predare, cu excepția situației prevăzute la alin. (14).

(16) Personalul de îndrumare și control, poate fi degrevat, total sau parțial de norma didactică de predare, printr-o metodologie aprobată prin ordinul ministrului educației, cercetării și inovării.

(17) Directorii și directorii adjuncți ai unităților de învățământ pot fi degrevați, parțial de norma didactică de predare, dar nu mai mult de 75% din normă, printr-o metodologie aprobată prin ordinul ministrului educației, cercetării și inovării. Această prevedere intră în vigoare în anul școlar următor publicării prezentei legi în Monitorul oficial al României, Partea I.

(18) Timpul săptămânal de activitate a personalului didactic auxiliar este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcții echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii. Sarcinile acestuia sunt prevăzute în fișa individuală a postului. Prevederile alin. (1) se aplică în mod corespunzător.

CAP. V – EVALUARE, CONSILIERE, ÎNDRUMARE ȘI CONTROL

Art. 277 - Consiliere, îndrumare și control

(1) Consilierea, îndrumarea și controlul personalului din învățământul preuniversitar se realizează astfel:

- a) pentru personalul didactic și didactic auxiliar de la nivelul unității de învățământ, de către șefii de catedre și director, respectiv de către inspectorii școlari;
- b) pentru personalul nedidactic de la nivelul unității de învățământ, de către director, respectiv pentru personalul didactic auxiliar cu atribuții financiare și de gestiune, de către director și organele abilitate prin lege;
- c) pentru directori și directori adjuncți de la nivelul unității de învățământ, de către inspectorii școlari, pentru problemele educaționale și de către primar, pentru problemele de administrare și finanțare;
- d) pentru personalul inspectoratelor școlare și al caselor corpului didactic, de către personalul de conducere din aceste instituții și de către reprezentanții consiliului județean și ai instituțiilor ierarhic superioare;

- e) pentru personalul din întregul sistem de învățământ preuniversitar, de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 278 - Evaluarea performanțelor profesionale

(1) Evaluarea personalului didactic de predare, a celui auxiliar, de conducere, de îndrumare și de control se face anual, conform fișei de evaluare elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(2) Fișa de evaluare, corelată cu fișa individuală a postului, se notează prin punctaj de la 1 la 100.

(3) Procedura de evaluare se declanșează prin autoevaluare, consemnată în fișa individuală a postului.

(4) Pentru personalul didactic de predare, fișa de evaluare, vizată, după caz, de către șeful de catedră sau de către responsabilul comisiei metodice și de către directorul unității de învățământ, este analizată în consiliul de administrație, care, în prezența persoanei în cauză, decide asupra punctajului final și calificativului echivalent acestuia.

(5) În fișa de evaluare se punctează și activitățile realizate în afară fișei individuale a postului în domeniul învățământului, precum și alte activități solicitate de conducerea unității sau de organele ierarhic superioare.

(6) Fișa de evaluare constituie un document de bază pentru stabilirea drepturilor salariale, pentru promovare în carieră și accesul la programele de formare continuă.

(7) Evaluarea personalului didactic, didactic auxiliar, de conducere, de îndrumare și de control se realizează astfel:

- a) pentru personalul didactic, didactic auxiliar și nedidactic de la nivelul unității de învățământ, de către Consiliul de Administrație;
- b) pentru personalul de conducere din unitățile de învățământ, de către inspectoratul școlar;

- c) pentru inspectorii școlari și pentru personalul administrativ de la nivelul inspectoratului școlar, de către Consiliul de Administrație, iar pentru inspectorii școlari generali și inspectorii școlari generali adjuncți de către Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

Art. 279 - Funcția de inspecție școlară

(1) Funcția de inspecție școlară este asigurată de corpul inspectorilor școlari ai inspectoratului școlar și de cel al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării și vizează:

- a) realizarea inspecției școlare generale, pe obiective, și a inspecției de specialitate;
 - b) evaluarea procesului de educație și formare profesională, precum și a activităților extracurriculare și extrașcolare;
 - c) efectuarea analizei de diagnoză și stabilirea prognozei resurselor umane și materiale specifice;
 - d) evaluarea activităților de formare continuă în specialitate, metodică și psihopedagogică;
 - e) evaluarea îndeplinirii contractului de management educațional al directorului unității de învățământ.
- (2) Constatările și aprecierile inspecției școlare în unitățile de învățământ se consemnează în documente de inspecție, potrivit regulamentului de organizare și funcționare a inspecției școlare, elaborat de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobat prin ordin al ministrului. Aceste documente se aduc la cunoștința personalului didactic, didactic auxiliar și de conducere din unitatea respectivă, precum și ale reprezentanților organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului.
- (3) Procesele-verbale consemnate de inspectorii școlari în registrele unice de inspecție sunt considerate documente oficiale, cu toate consecințele prevăzute de lege.

(4) Inspecția școlară se finalizează, periodic, cu studii de diagnoză și de prognoză asupra stării învățământului, cu concluzii și propuneri pentru executiv și legislativ.

TITLUL III – ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

CAP. I - FUNCȚIILE DIDACTICE ȘI DE CERCETARE. CONDIȚIILE PENTRU OCUPAREA ACESTORA

Art. 280 - Funcțiile didactice și de cercetare

(1) În instituțiile de învățământ superior, funcțiile didactice sunt:

- a) asistent universitar;
- b) lector universitar/șef de lucrări;
- c) conferențiar universitar;
- d) profesor universitar, profesor universitar conducător de doctorat;
- e) profesor universitar consultant.

(2) În instituțiile de învățământ superior, funcțiile de cercetare sunt:

- a) asistent cercetare;
- b) cercetător științific;
- c) cercetător științific gradul III;
- d) cercetător științific gradul II;
- e) cercetător științific gradul I.

(3) Echivalența funcțiilor din cercetare cu funcțiile didactice este următoarea:

- a) asistent cercetare se echivalează cu student-doctorand cu frecvență;
- b) cercetător științific se echivalează cu asistent universitar;
- c) cercetător științific gradul III se echivalează cu lector universitar/șef de lucrări;
- d) cercetător științific gradul II se echivalează cu conferențiar universitar;
- e) cercetător științific gradul I se echivalează cu profesor universitar.

(4) Ocuparea posturilor didactice sau de cercetare echivalente se face prin concurs. Pentru funcții echivalente nu mai este necesară evaluarea CNADTCU dacă titularizarea sau evaluarea periodică a avut loc în ultimii cinci ani.

(5) În învățământul superior poate funcționa personal didactic asociat pentru următoarele funcții prevăzute la alin. (1): asistent universitar, lector universitar/șef de lucrări, conferențiar universitar și profesor universitar.

(6) În raport cu necesitățile academice proprii, senatul instituției de învățământ superior poate aproba, pe o durată determinată, invitarea la catedră a unor profesori universitari, conferențieri universitari și a altor specialiști cu valoare recunoscută în domeniu, din țară sau din străinătate, în calitate de cadre didactice universitare asociate invitate. În cazul specialiștilor fără grad didactic recunoscut în învățământul superior senatul universității, va aproba, prin evaluare, gradul didactic corespunzător performanței.

(7) Pentru angajarea cetățenilor Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și cei ai Confederației Elvețiene în calitate de cadre didactice universitare asociate invitate nu este necesar permis de muncă.

(8) Acolo unde este cazul obținerea permisului de munca este sarcina instituției de învățământ superior angajatoare.

(9) Personalul didactic prevăzut la alin. (7) poate să desfășoare pe lângă activități didactice activitate de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică, de proiectare și de creație artistică, potrivit specificului și misiunii declarate a instituției de învățământ superior.

(10) Structura și încărcarea cu activități menționate la alin. (9) sunt reglementate prin fișa postului, anexă la contractul individual de muncă.

(11) În catedre, departamente, în institute de cercetare, în centre de cercetare și microproducție sau în alte unități poate funcționa pe posturi distincte și personal de cercetare, personal de cercetare asociat, inclusiv studenți din toate cele trei

cicluri, precum și alte categorii de personal, potrivit legii. Angajarea acestora se face conform legii.

Art. 281 - Condițiile pentru ocuparea funcțiilor didactice

(1) Posturile didactice din învățământul superior pot fi ocupate prin concurs, atât de cetățeni români și de cetățeni ai altor state membre ale Uniunii Europene, precum și ai statelor aparținând Spațiului Economic European și cetățeni ai Confederației Elvețiene, în condițiile prezentei legi. Prin excepție, aceste posturi pot fi ocupate cu contract de muncă pe o perioadă determinată de cetățeni români, de cetățeni din state ale Uniunii Europene și ai statelor aparținând Spațiului Economic European, precum și din state terțe, în calitate de personal didactic asociat sau de profesor sau conferențiar universitar asociat invitat, potrivit legii.

(2) Pentru ocuparea funcției didactice de asistent universitar se cere absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de masterat din domeniul fundamental al diplomei de licență din cadrul unei instituții de învățământ superior sau cu diplomă echivalentă acesteia și îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, aprobate de senatul instituției de învățământ superior, fără impunerea unor condiții de vechime.

(3) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de lector universitar/șef de lucrări sunt următoarele:

- a) absolvirea cu diplomă a studiilor universitare de masterat, sau cu diplomă echivalentă acesteia, în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs în cadrul instituției de învățământ superior;
- b) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs în cadrul instituției de învățământ superior;
- c) îndeplinirea standardelor de ocupare a posturilor didactice, aprobate de senatul instituției de învățământ superior;

- d) pentru candidații care provin din învățământul superior sau din cercetare științifică nu se impun condiții de vechime;
 - e) pentru candidații care provin din afara învățământului superior sau a cercetării științifice, îndeplinirea condițiilor prevăzute la lit. a)-c), o experiență profesională minimă de șase ani în specialitate.
- (4) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de conferențiar universitar sunt următoarele:
- a) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs în cadrul instituției de învățământ superior;
 - b) pentru candidații care provin din învățământul superior sau din cercetare științifică nu se impun condiții de vechime;
 - c) pentru candidații care provin din afara învățământului superior sau a cercetării științifice, o experiență profesională minimă de nouă ani în specialitate;
 - d) îndeplinirea standardelor naționale pentru atestarea funcției de conferențiar universitar, standarte aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, la propunerea CNATDCU și a instituțiilor de învățământ superior;
 - e) îndeplinirea altor cerințe de ocupare a posturilor stabilite de instituția de învățământ superior prin standardele proprii, aprobate de senatul universitar.
- (5) Condițiile pentru ocuparea funcției didactice de profesor universitar, profesor universitar conducător de doctorat sunt următoarele:
- a) deținerea titlului de doctor în domeniul fundamental de științe al postului scos la concurs în cadrul instituției de învățământ superior;
 - b) deținerea titlului de conferențiar universitar;
 - c) îndeplinirea standardelor naționale pentru atestarea funcției de profesor universitar, standarte aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării

- și inovării, la propunerea CNATDCU și a instituțiilor de învățământ superior;
- d) îndeplinirea altor cerințe de ocupare a posturilor stabilite de instituția de învățământ superior prin standardele proprii, aprobate de senatul universitar.
- (6) Pentru ocuparea unui post didactic în învățământul superior este necesară promovarea a 60 de credite de studii transferabile certificate de departamentul universitar pentru pregătirea personalului didactic. Se acordă un termen de trei ani din momentul titularizării pentru acumularea celor 60 credite de studii transferabile.
- (7) Neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (6) atrage după sine desfacerea contractului individual de muncă.
- (8) Prin excepție, personalului didactic existent în învățământul superior, cu o vechime efectivă la catedră de cel puțin 5 ani la data depunerii dosarului de concurs, i se consideră îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (6).
- (9) În învățământul superior medical, candidații la concursul pentru ocuparea postului de asistent universitar trebuie să aibă cel puțin titlul de medic rezident cu o vechime de minimum 3 ani în specialitatea postului. Fac excepție posturile de la disciplinele care nu au corespondent în rețeaua Ministerului Sănătății.
- (10) În învățământul superior medical, la disciplinele cu corespondență în rețeaua Ministerului Sănătății, candidații la concursul pentru ocuparea posturilor de șef de lucrări, de conferențiar universitar sau de profesor universitar trebuie să aibă și titlul de medic primar.
- (11) Metodologia-cadru de concurs pentru ocuparea posturilor didactice vacante din învățământul superior se stabilește prin hotărâre a Guvern, inițiată de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării la propunerea Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare.

(12) Metodologia precizată la alin. (11) stabilește, pentru fiecare titlu sau funcție didactică, cerințele minimale pentru prezentarea la concurs, modul de desfășurare, de soluționare a contestațiilor, conflictele de interese și incompatibilitățile, în vederea asigurării calității, a respectării eticii universitare și a prevederilor legale în vigoare.

Art. 282 - Planificarea resurselor umane. Angajarea personalului didactic auxiliar și a personalului nedidactic

(1) Statele de funcții ale personalului didactic se întocmesc anual și nu se pot modifica în timpul anului universitar.

(2) Funcțiile didactice și numărul posturilor se stabilesc ținând seama de:

- a) planurile de învățământ;
- b) formațiunile de studiu;
- c) normele didactice și de cercetare.

(3) În statul de funcții sunt înscrise, în ordine ierarhică, posturile didactice ocupate sau vacante, specificându-se funcțiile didactice corespunzătoare și numărul săptămânal de ore convenționale repartizate pe ore de curs, seminarii, laboratoare, lucrări practice sau proiecte, practică de specialitate și activități echivalente acestora, la disciplinele din planul de învățământ.

(4) Statele de funcții se întocmesc la catedre sau la departamente, prin consultarea membrilor acestora, ca urmare a precizării sarcinilor didactice de către consiliul facultății. La catedrele sau la departamentele cu discipline la mai multe facultăți, statele de funcții se completează pe baza notelor de comandă, avizate de conducerea instituției de învățământ superior.

(5) Statul de funcții al personalului didactic se avizează de consiliul facultății și se aprobă de senatul universitar.

(6) Numărul posturilor pentru personalul didactic auxiliar se stabilește de senatul universitar, în funcție de bugetul și specificul instituției, al facultății, al programului de studii specializării, al departamentului și al catedrei.

Nomenclatorul general de funcții didactice auxiliare din învățământul superior, precum și nivelul studiilor cerute pentru aceste funcții se elaborează de Ministerul Educației Cercetării și Inovării învățământului, împreună cu Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale.

(7) Angajarea personalului didactic auxiliar și nedidactic se face prin concurs organizat de catedră, de facultate sau de departament potrivit legii.

(8) Sarcinile personalului didactic auxiliar și nedidactic sunt stabilite în fișa individuală a postului, aprobată, după caz, de decan, de directorul departamentului sau de șeful catedrei, și este anexă la contractul individual de muncă.

Art. 283 - Ocuparea și eliberarea posturilor didactice

(1) Posturile didactice prevăzute la art. 280 alin. (1), cu excepția profesorului consultant, se ocupă prin concurs organizat de instituțiile de învățământ superior acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu. Concursul este valabil numai pentru instituția de învățământ superior respectivă dacă persoana angajată își declară funcția de bază în această instituție.

(2) Concursul pentru ocuparea posturilor didactice are caracter deschis și nediscriminatoriu. La concurs se poate prezenta orice persoană care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Comisiile de concurs sunt formate din personal didactic titular din instituția respectivă și din afara acesteia.

(4) Anunțarea publică a concursurilor pentru ocuparea posturilor didactice vacante sau transformate se face, de către instituția de învățământ superior, în Monitorul Oficial al României și cel puțin într-un ziar de circulație națională, precum și prin afișare pe pagina de internet a instituției, în cel mult 45 de zile de la data începerii semestrului universitar.

(5) Înscrierea la concurs se face în termen de 30 de zile de la data publicării postului în Monitorul Oficial al României.

(6) Probele de concurs și conținutul acestora sunt stabilite de catedre sau, după caz, de departamente. Tematica probelor de concurs, metodologia și programul desfășurării acestuia se pun la dispoziția candidaților, la cerere, o dată cu înscrierea la concurs, și se afișează pe pagina de internet a instituției.

(7) Dosarul de înscriere la concursul pentru ocuparea unui post didactic cuprinde obligatoriu următoarele:

- a) documentele personale care atestă îndeplinirea condițiilor de studii și vechime;
- b) documentele care atestă îndeplinirea standardelor pentru ocuparea posturilor;
- c) alte materiale solicitate de senatul universitar sau prin reglementările ale Ministerului Educației, Cercetării și Inovării.

(8) Conținutul dosarelor de concurs, care vizează activitatea științifică a candidatului, se face public pe pagina de internet a instituției de învățământ superior.

(9) Durata concursului și finalizarea acestuia la nivelul comisiei de concurs se încadrează în 30 de zile de la data încheierii înscrierii.

(10) Finalizarea concursului la nivelul instituției de învățământ superior este obligatorie în termen de maximum 45 de zile de la depunerea raportului comisiei de concurs.

(11) Concursurile pentru ocuparea posturilor de asistent universitar și lector universitar/șef de lucrări se desfășoară conform metodologiei stabilite de senatul universitar care validează rezultatul concursului. În cadrul concursului este obligatorie și eliminatorie susținerea unei prelegeri publice, care se anunță candidatului cu 48 de ore înaintea susținerii.

(12) Numirea pe postul de asistent universitar și lector universitar/șef de lucrări se face prin decizia rectorului, începând cu prima zi a semestrului următor.

(13) Numirea lectorului universitar/șefului de lucrări, care este doctorand, se face pentru o perioadă determinată de 4 ani. Numirea devine definitivă, dacă în această perioadă lectorul universitar obține titlul științific de doctor în specialitatea respectivă.

(14) Concursul pentru ocuparea posturilor de conferențiar universitar, profesor universitar și profesor universitar conducător de doctorat, constă în verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, prin analiza dosarului de înscriere la concurs.

(15) Comisia de concurs pentru ocuparea posturilor de conferențiar universitar, profesor universitar și profesor universitar conducător de doctorat este formată din decanul facultății sau un reprezentant al acestuia, membru în senatul universitar, în calitate de președinte, din 4 membri, dintre care cel puțin 2 din afara instituției de învățământ superior respective. Comisia de concurs este alcătuită din conferențieri universitari, profesori universitari, pentru postul de conferențiar universitar, respectiv din profesori universitari, pentru postul de profesor universitar. Pentru postul profesor universitar conducător de doctorat comisia este alcătuită numai din profesori universitari conducători de doctorat. Comisia de concurs se aprobă de către senatul universitar, la propunerea consiliului facultății.

(16) Aprecierea candidatului la concursul pentru ocuparea postului didactic de conferențiar universitar, de profesor universitar sau profesor universitar conducător de doctorat se face prin punctaj, în baza unei grile adaptate specificului catedrei sau departamentului domeniului, în concordanță cu criteriile stabilite la nivel național și cu cele impuse de senatul universitar, aprobată de senatul universitar. Raportul comisiei cuprinde evaluarea activității didactice, a activității științifice, a activității extra-didactice în interesul învățământului, precum și aprecierea asupra prelegerii publice.

(17) Președintele comisiei de concurs pentru ocuparea postului didactic de conferențiar universitar, de profesor universitar sau profesor universitar conducător de doctorat prezintă raportul acesteia în consiliul facultății, nominalizând candidatul cu cele mai bune performanțe. Consiliul facultății aprobă rezultatul concursului prin vot nominal deschis. Hotărârea consiliului facultății se prezintă de către decan sau de către un reprezentant al acestuia și se supune de către rector validării senatului universitar cu privire la respectarea criteriilor și a procedurii de concurs care se pronunță prin vot nominal secret.

(18) Dosarul de concurs pentru ocuparea postului didactic de conferențiar universitar, de profesor universitar sau profesor universitar conducător de doctorat, împreună cu raportul comisiei și cu documentele însoțitoare, se înaintează Consiliului Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, care, pe baza analizei acestora, se pronunță prin vot nominal deschis asupra confirmării concursului și acordării titlului didactic respectiv, în termen de cel mult 90 de zile de la data limită de depunere a dosarelor la Ministerul Educației, Cercetării și Inovării.

(19) În cazul în care un conferențiar universitar sau profesor universitar susține concurs pentru un post didactic în aceeași specialitate și pentru același titlu didactic, dobândit printr-un concurs anterior, nu mai este necesară confirmarea de către Consiliul Național de Atestare a Titlurilor, Diplomelor și Certificatelor Universitare, dacă evaluarea CNATDCU s-a făcut în ultimii cinci ani.

(20) Profesorii universitari care dețin calitatea de conducători de doctorat la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt recunoscuți ca profesori conducători de doctorat.

(21) În urma ordinului emis de către ministrul educației, cercetării și inovării în termen de cel mult 30 zile de la decizia CNADTCU, numirea pe postul de conferențiar universitar, de profesor universitar, respectiv de profesor

conducător de doctorat se face prin decizia rectorului, începând cu prima zi a semestrului următor celui în care a avut loc validarea concursului.

(22) Contestațiile se adresează, după caz, Senatului universitar în cazul funcțiilor de asistent și lector/șef de lucrări.

(23) În cazul funcțiilor de conferențiar, profesor universitar și profesor conducător de doctorat contestația se adresează Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, în termen de cel mult 15 zile de la data înregistrării la instituția de învățământ superior respectivă a adresei de comunicare transmisă de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și se soluționează în termen de cel mult 60 de zile de la data expirării termenului de contestație.

(24) Rezultatul analizei contestației de la Senat respectiv de la Ministerul Educației, Cercetării și Inovării rămâne definitiv.

(25) În cazul în care un post scos la concurs nu a fost ocupat, concursul poate fi reluat, cu respectarea procedurii complete.

(26) Posturile didactice rezervate, vacante ori temporar vacante sunt acoperite cu prioritate de personalul didactic titular al instituției ori de personal didactic asociat, prin cumul sau prin plata cu ora, conform prezentei legi.

(27) Ocuparea posturilor didactice vacante cu personal didactic asociat din afara instituției de învățământ superior, se face prin concurs organizat la nivelul catedrei sau al departamentului, pe baza dosarului, cu îndeplinirea criteriilor minime pentru postul didactic suplinit.

(28) Metodologia de concurs pentru ocuparea posturilor didactice vacante cu personal didactic asociat se aproba de senatul universitar.

(29) Angajarea temporară a personalului didactic asociat se face prin decizie a rectorului.

(30) Angajarea specialiștilor cu valoare recunoscută în domeniu, din țară sau din străinătate, în calitate de profesori sau conferențieri asociați invitați, se avizează de consiliul departamentului sau al facultății și se aprobă de senatul universitar.

(31) Statutul de profesor universitar consultant se obține la propunerea catedrei, cu avizul consiliului facultății și cu aprobarea senatului universitar la recomandarea unei comisii de specialitate a senatului. Senatul se exprima prin vot nominal secret.

(32) Profesorul universitar consultant nu are statut de profesor titular. Atribuțiile profesorului universitar consultant și condițiile financiare în care își desfășoară activitatea sunt stabilite de senatul universității. Profesorul consultant obține această calitate doar la instituția de unde s-a pensionat.

(33) Funcțiile și gradele de cercetător științific în rețeaua învățământului superior se obțin potrivit reglementarilor legale în vigoare.

CAP. II – NORMA DIDACTICĂ

Art. 284 - Norma didactică a personalului didactic din învățământul superior

(1) În atribuțiile personalului didactic din învățământul superior intră:

- a) activități didactice de predare, de seminarizare și lucrări practice, de instruire practică și de evaluare, conform planurilor de învățământ și programelor analitice;
- b) activități de pregătire științifică și metodică și alte activități în interesul învățământului;
- c) activități de cercetare științifică, de dezvoltare tehnologică, activități de proiectare și creație artistică, potrivit specificului.

(2) Activitățile corespunzătoare menționate la alin. (1) sunt prevăzute în fișa individuală a postului. Fișa individuală a postului constituie anexă la contractul colectiv de muncă.

(3) Fișa individuală a postului nominalizează activitățile stabilite, cu acordul cadrului didactic, de catedră sau de către departament. Fișa individuală, revizuită în fiecare an universitar, constituie anexă la contractul individual de muncă.

(4) Norma didactică, potrivit alin. (1), lit. a), poate cuprinde:

- a) activități de predare;
- b) activități de seminar, proiecte de an, lucrări practice și de laborator;
- c) îndrumare de proiecte, de lucrări de licență, și de absolvire, de practică pedagogică, productivă și de cercetare științifică;
- d) activități didactice și de cercetare științifică, înscrise în planurile de învățământ, pentru învățământul universitar de masterat, precum și îndrumarea elaborării disertației de masterat;
- e) activități didactice și de cercetare științifică, înscrise în planurile de învățământ, pentru învățământul universitar de doctorat, precum și îndrumarea elaborării tezelor de doctorat;
- f) activități didactice și de cercetare științifică la învățământul postuniversitar;
- g) conducerea activităților didactico-artistice sau sportive;
- h) activități de evaluare;
- i) consultații, îndrumarea cercurilor științifice studențești, a studenților în cadrul sistemului de credite transferabile, participarea la consilii și în comisii în interesul învățământului.

(5) Norma didactică săptămânală în învățământul superior se cuantifică în ore convenționale. Această normă este de 16 ore săptămânal reprezentând activități didactice pentru universitățile a căror misiune este de învățământ, respectiv de 11 ore pentru universitățile a căror misiune este de învățământ și cercetare.

(6) Norma didactică prevăzută de lege reprezintă limita minimală privind normarea activității didactice. Conducerea universității poate crește norma cu activități de învățare și cercetare pe bază contractuală și prin contract individual de muncă cu respectarea standardelor de asigurare a calității procesului didactic.

(7) Norma didactică se stabilește conform planului de învățământ și se calculează ca normă medie săptămânală, indiferent de perioada anului

universitar în care este efectuată. Norma medie săptămânală se stabilește prin împărțirea numărului de ore convenționale din fișa individuală a postului la numărul de săptămâni înscris în planul de învățământ pentru activitatea didactică de predare și de seminarizare din întregul an universitar.

(8) Ora convențională este ora didactică de seminar, de laborator, de lucrări practice sau de activități similare acestora, din învățământul universitar de licență.

(9) În învățământul universitar de licență, ora de curs reprezintă două ore convenționale.

(10) În învățământul universitar de masterat, în învățământul universitar de doctorat, în învățământul postuniversitar, inclusiv în învățământul postuniversitar medical, la forma rezidențiat, și în cel de perfecționare a personalului didactic, ora de curs reprezintă 2,5 ore convenționale, iar ora de seminar sau de activități similare acesteia reprezintă 1,5 ore convenționale. Pentru profesorii conducători de doctorat activitatea este normată prin decizia senatului universității.

(11) În cazul predării integrale în limbi de circulație internațională, la ciclurile de licență, masterat și doctorat, orele de curs, seminar sau alte activități pot fi normate cu un coeficient suplimentar de 1,25. Fac excepție de la această prevedere cadrele didactice care predau o limbă de circulație internațională, pentru care se aplică prevederile alin. (7) și (8).

(12) Activitățile de evaluare prevăzute la alin. (4), lit. (h), cuprinse în norma didactică, se cuantifică în ore convenționale, printr-o metodologie aprobată de senatul universitar, în funcție de profil și de specializare.

(13) Norma didactică săptămânală medie, calculată în ore convenționale, pentru activitățile prevăzute la alin. (4), lit. (a) – (f), se stabilește după cum urmează:

- a) profesorul universitar conducător de doctorat și profesor universitar: 7-8 ore, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de curs;

- b) conferențiar universitar: 8-9 ore, dintre care cel puțin 4 ore convenționale de curs;
- c) lector universitar/șef de lucrări: 10-11 ore, dintre care cel puțin 2 ore convenționale de curs;
- d) asistent universitar: 11-12 ore, cuprinzând activități menționate la alin. (4), lit. (b) și (c).

(14) Prin excepție, norma personalului didactic prevăzut la alin. (12), lit. (a) – (c), care, datorită specificului disciplinelor, nu are în structura postului ore de curs, se majorează cu 2 ore convenționale. Norma personalului didactic care nu desfășoară activități de cercetare științifică sau echivalentă acesteia se majorează cu până la 4 ore convenționale, fără a depăși 16 ore convenționale. Aceste excepții se aprobă de consiliul facultății, la recomandarea șefului de catedră.

(15) Norma asistentului universitar cu titlul științific de doctor poate cuprinde cel mult 2 ore convenționale de curs.

(16) În situația în care norma didactică nu poate fi alcătuită conform alin. (12) – (14), aceasta se completează cu activități de cercetare științifică, la propunerea șefului de catedră, cu acordul consiliului facultății. Diminuarea normei didactice este de cel mult 1/2 din norma respectivă, iar ora de cercetare este echivalentă cu 0,5 ore convenționale. Cadrul didactic își menține calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs.

(17) Cadrele didactice titulare, a căror normă didactică nu poate fi constituită conform prevederilor alin. (12) – (15), pot fi trecute temporar, la cererea acestora, cu norma integrală de cercetare științifică, finanțată în cadrul catedrei sau al departamentului, menținându-și calitatea de titular în funcția didactică obținută prin concurs. În această perioadă, cadrul didactic are obligațiile personalului de cercetare din învățământul superior.

(18) În limitele prevăzute de prezentul articol, senatul universitar stabilește, diferențiat, norma didactică efectivă, în funcție de domeniu, specializare,

ponderea disciplinelor în pregătirea de specialitate a studenților și de dimensiunea formațiunilor de studiu.

(19) Norma didactică prevăzută de lege reprezintă limita minimală privind normarea activității didactice. Conducerea universității, în baza autonomiei universitare, poate mări norma cu activitate de învățământ și cercetare pe baza contractului individual de muncă, cu respectarea standardelor de asigurare a calității procesului didactic.

Art. 285 - Formațiunile de studiu

(1) Formațiunile de studiu și dimensiunile acestora se stabilesc de senatele universitare, la propunerea consiliilor facultăților, în următoarele condiții:

a) în învățământul universitar:

- i. seria de studii nu poate cuprinde mai puțin de 15 studenți și nu mai mult de 200 de studenți;
- ii. grupa de studii cuprinde în medie 25 de studenți, dar nu mai puțin de 15 și nu mai mult de 30;
- iii. subgrupa de studii pentru aplicații și lucrări practice cuprinde în medie 12 studenți, dar nu mai puțin de 7 și nu mai mult de 15;

b) prin excepție de la prevederile stabilite la lit. a), formațiunile de studiu pentru practica pedagogică, învăță

c) învățământul medical clinic, de artă, sportiv, învățământul post-universitar, precum și pentru învățământul universitar de masterat și de doctorat pot fi mai mici, la propunerea consiliilor facultăților și cu aprobarea senatelor universitare. Prevederea de mai sus se poate aplica și la alte domenii, în funcție de specific și de situație;

d) la disciplinele opționale și facultative, formațiunile de studiu cuprind cel puțin 12 studenți.

Art. 286 - Norma altor categorii de personal

(1) Personalul de cercetare și de proiectare din învățământul superior desfășoară activități specifice, stabilite în fișa individuală a postului de către conducerea catedrei sau a departamentului, cu acordul persoanei în cauză.

(2) Personalul didactic auxiliar și nedidactic din învățământul superior desfășoară activități specifice stabilite în fișa individuală a postului. Timpul săptămânal de lucru al acestuia este identic cu cel stabilit pentru personalul cu funcții echivalente din celelalte sectoare bugetare, potrivit legii.

CAP. III – CONDUCEREA INSTITUȚIILOR DE ÎNVĂȚĂMÂNT SUPERIOR

Art. 287 - Principii

Conducerea instituțiilor de învățământ superior este reglementată pe baza principiilor:

- a) democrației, ca și garanție a libertății academice și a independenței politice;
- b) deschiderii către cerințele mediului socio-economic și academic extern.

Art. 288 - Dispoziții comune

(1) În baza autonomiei universitare și a legislației în vigoare, instituțiile de învățământ superior pot opta, prin Carta universitară, pentru un sistem de conducere colegială, pe baza de alegeri, sau pentru un sistem managerial, în care ocuparea funcțiilor de conducere și administrare se face pe bază de concurs public și prin alegeri. Metodologia de organizare a conducerii de tip colegial sau de tip managerial este reglementată prin Carta universitară, respectând legislația în vigoare.

(2) Au dreptul de a participa la concurs și de a fi alese în structurile și funcțiile de conducere dintr-o instituție de învățământ superior cadrele didactice titulare în respectiva instituție.

(3) În cazul eliberării unui loc în funcțiile de conducere se procedează la alegeri parțiale sau se organizează concurs public, potrivit Cartei.

(4) Funcțiile de conducere de rector, de prorector, de decan, de prodecan, de director de departament sau de unitate de cercetare, proiectare, microproducție și de șef de catedră nu se cumulează. Aceste funcții pot fi ocupate numai de profesori universitari sau de conferențieri universitari titulari.

(5) O persoană nu poate ocupa funcția de rector mai mult de doua mandate. Aceeași prevedere se aplică și pentru funcția de decan. Dispozițiile prezentului aliniat se aplică și persoanelor care anterior intrării în vigoare a prezentei legi au deținut funcția de rector sau decan.

(6) Numărul de prorectori și de prodecani din instituțiile de învățământ superior de stat se stabilește în funcție de numărul de studenți și de domeniul de învățământ conform normelor unitare de structură, aprobate de ministrul educației, cercetării și inovării.

(7) Atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior sunt stabilite prin Carta universitară a instituției, potrivit legii. Hotărârile senatelor universitare, ale consiliilor facultăților și ale departamentelor, se iau cu votul majorității membrilor prezenți, dacă numărul lor reprezintă cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor. Membrii acestor structuri de conducere au drept de vot deliberativ egal.

(8) În senatele universitare și în consiliile facultăților, la votul pentru ocuparea sau eliberarea posturilor didactice participă numai cadrele didactice.

(9) O instituție de învățământ superior înființată prin lege între două legislaturi consecutive, efectuează alegeri parțiale, cu respectarea legii și a Cartei universitare.

Art. 289 - Structuri de conducere

(1) Structurile de conducere în instituția de învățământ superior sunt:

- a) senatul universitar,
- b) consiliul facultății,
- c) consiliul departamentului

d)biroul catedrei.

(2) Prin Carta universitară, universitatea își poate dezvolta structuri consultative formate din reprezentanți ai mediului economic și academic extern.

(3) In sistemul colegial de conducere universitară, structurile și funcțiile de conducere din instituția de învățământ superior acreditată sunt alese prin vot secret, pe o perioadă de patru ani, conform Cartei universitare și în condițiile legii.

(4) Alegerile prevăzute la alin. (3) se fac în aceeași perioadă stabilită de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru o legislatură de patru ani.

(5) Cadrele didactice alese în structurile prevăzute la alin. (1) trebuie sa fie titulare în instituția de învățământ superior respectiva.

(6) In baza autonomiei universitare, senatul elaborează și aprobă regulamentul și metodologia de alegere sau de selectare prin concurs a rectorului și a celorlalte poziții de conducere din universitate. Acest regulament este parte a cartei universitare. Metodologia cadru de organizare a conducerii de tip managerial este reglementată prin hotărâre a Guvernului.

(7) În sistemul de conducere managerială se aplică următorul mecanism:

a) Șeful de catedră sau directorul de departament, respectiv membrii biroului catedrei sau ai consiliului departamentului sunt aleși de colectivele respective prin vot universal, nominal si secret, conform cartei universitare;

b) Consiliul facultatii se constituie din reprezentantii catedrelor, departamentelor si ai studentilor, alesi prin vot universal, nominal si secret. Marimea acestui consiliu pentru fiecare facultate e stabilita de catre senat. Consiliul facultatii, in baza votului, inainteaza rectorului maximum trei propuneri pentru postul de decan.

c)Senatul se constituie din reprezentantii facultatilor si ai studentilor, alesi prin vot secret la nivel de facultate. Marimea senatului e stabilita prin carta

universitara. Senatul isi alege prin vot secret un presedinte al senatului, care reprezinta senatul in relatiile cu rectorul si cu alte senate universitare. Atributiile presedintelui senatului sunt stabilite prin carta universitatii. Mandatul presedintelui senatului este de 4 ani si nu poate fi reinnoit.

d)Senatul alege prin vot secret comisia de concurs pentru selectia candidatilor la functia de rector. Metodologia de concurs si criteriile de selectie a rectorului sunt propuse de Senat, pe baza cartei universitare.

e)Selectia candidatilor la functia de rector se face prin concurs public. Pot candida la functia de rector persoane cu competente manageriale si profesionale deosebite, fara nicio discriminare. In baza concursului, comisia de concurs recomanda senatului maxim trei candidati pentru functia de rector. Fiecare recomandare este insotita de un raport scris privind performantele candidatilor. Candidatii selectati pot fi audiati in senat. Senatul decide prin vot secret care dintre persoanele recomandate ocupa functia de rector. Rectorul selectat prin concurs devine membru de drept al senatului. Rectorul propune senatului spre aprobare prorectorii si isi selecteaza decanii dintre propunerile formulate de facultati.

f)Presedintele senatului incheie cu rectorul un contract de management si performante, aprobat de senat in termen de 4 saptamani de la data desemnarii rectorului.

Art. 290 - Conducerea institutiilor de învățământ superior

(1) Instituția de învățământ superior este condusă de:

a) senatul universitar, prezidat de rector.

b)Senatul poate avea și un președinte, în cazul unei conduceri de tip managerial;

c)Biroul Senatului sau Consiliul de administratie.

(2) Postul de director general administrativ se ocupă prin concurs organizat de instituția de învățământ superior. Președintele comisiei de concurs este rectorul instituției. Din comisie face parte, în mod obligatoriu, un reprezentant al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării. Validarea concursului se face de senatul universitar, iar numirea pe post de către rector.

Art. 291 - Senatul instituției de învățământ superior

(1) Senatul universitar este constituit din:

- a) Reprezentanții desemnați de fiecare facultate - cadre didactice, cercetători și studenți - potrivit Cartei universitare, în condițiile legii.
- b) Decanii facultăților și directorii de departamente, direct subordonate instituției de învățământ superior care fac parte de drept din senatul universitar.

(2) La ședințele senatului universitar pot participa, ca invitați ai biroului acestuia, reprezentanți ai sindicatelor din instituția respectivă, precum și orice altă persoană din instituție sau din afara acesteia.

(3) Durata mandatului unui membru al Senatului este de 4 ani.

(4) Senatul poate fi convocat de Rector sau la cererea a cel puțin o treime dintre membrii Senatului.

Art. 292 - Biroul senatului

(1) Conducerea operativă a instituției de învățământ superior este asigurată de biroul senatului universitar, alcătuit din rector, în calitate de președinte, prorectori, cancelar/secretar științific, director general administrativ și dintr-un reprezentant al studenților sau al organizațiilor studențești legal constituite la nivel de instituție, membru al senatului.

(2) Membrii biroului senatului universitar, cu excepția directorului general administrativ, sunt aleși pe funcții de senatul universitar. Prin Carta universitară,

senatul universitar poate include în biroul său decani sau directori de departamente.

(3) Rectorul poate invita la ședința biroului decani, reprezentanți ai sindicatelor și ai asociațiilor studențești sau orice altă persoană din instituție sau din afara acesteia.

Art. 293 - Conducerea facultății

(1) Facultatea este condusă de consiliul facultății, prezidat de decan.

(2) Consiliul facultății este ales de comunitatea cadrelor didactice titulare, arondate facultății, și a cercetătorilor științifici cu titlu de doctor din catedrele și din departamentele subordonate facultății.

(3) În consiliul facultății:

a) pot fi alese persoane din toate categoriile de personal didactic titular și de cercetare, cuprinse în statele de funcții.

b) studenții sunt reprezentați în proporție de 1/4 din numărul membrilor acestuia.

(4) Mandatul consiliului facultatii este de 4 ani.

Art. 294 - Conducerea Departamentului

(1) Departamentul este condus de consiliu, prezidat de director.

(2) Modul de constituire a consiliului departamentului se stabilește prin hotărâre a senatului universitar sau, după caz, a consiliului facultății. Aceleași prevederi se aplică și unităților de cercetare, proiectare, microproducție.

Art. 295 - Conducerea Catedrei

(1) Catedra, ca unitate structurală de bază a facultății sau a departamentului, funcționează cu cel puțin 20 de posturi didactice.

(2) Conducerea catedrei este asigurată de biroul catedrei, alcătuit din șeful de catedră și din cel puțin 2 membri aleși dintre cadrele didactice titulare din catedra respectivă. Conducerea operativă revine șefului de catedră.

(3) Șeful unei catedre cu mai puțin de 15 posturi didactice ocupate cu personal didactic titular nu beneficiază de indemnizația legală.

Art. 296 - Confirmarea în funcțiile de conducere

(1) Consiliul facultății confirmă șefii de catedră și directorii de departamente pentru acele structuri aflate în subordine sa.

(2) Senatul universitar confirmă pe decanii, prodecanii, secretarii științifici ai consiliului facultății, precum și pe directorii de departamente aflate în subordonate instituției de învățământ superior.

(3) Senatul alege prorectorii și secretarul științific al senatului la propunerea rectorului ales.

(4) Funcțiile de conducere din instituția de învățământ superior, cu excepția rectorului, se confirmă de senatul universitar.

(5) Rectorul, ales de senatul universitar, se confirmă prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(6) Ministrul educației, cercetării și inovării nu confirmă rectorul ales atunci când constată că nu au fost respectate prevederile legale în vigoare în cadrul procesului de alegeri. În acest caz, prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării se stabilesc condițiile și termenele de organizare a unor noi alegeri.

Art. 297 - Revocarea din funcție

Persoana aflată într-o funcție de conducere poate fi revocată din funcție prin procedura folosită pentru alegere, la inițiativa unei treimi din numărul total al electorilor. Audierea persoanei respective este obligatorie.

Art. 298 - Suspendarea din funcție a rectorului

(1) În cazuri bine justificate, în perioada unei legislaturi de 4 ani, ministrul educației, cercetării și inovării poate, prin ordin, să suspende din funcție pe rectorul unei instituții de învățământ superior de stat sau particulare acreditate sau autorizate provizoriu.

(2) Suspendarea, temeinic justificată în scris, se aduce la cunoștința senatului universitar, care are obligația de a valida sau de a invalida această decizie în termen de 30 de zile. În cazul validării deciziei de suspendare, senatul universitar are obligația de a organiza alegerea unui nou rector cu respectarea legii și a Cartei universitare.

(3) Dacă împotriva suspendării votează cel puțin 2/3 din numărul total al membrilor senatului universitar, hotărârea respectivă se transmite, de urgență, Consiliului Național al Rectorilor, care are obligația de a se pronunța, în termen de 10 zile lucrătoare, prin rezoluție motivată, cu caracter consultativ.

(4) Ministerul Educației, Cercetării și Inovării ia decizia finală cu luarea în considerare a hotărârii senatului universitar și ținând seama de încălcarea flagrantă și în mod repetat a obligațiilor prevăzute la art. 111 alin. (1), precum și de consecințele deosebit de grave asupra desfășurării procesului de învățământ universitar.

(5) Procedura de suspendare nu se poate declanșa în perioada vacanțelor universitare.

TITLUL IV – DREPTURI ȘI OBLIGAȚII

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 299 - Baza legală și categorii generale de drepturi și obligații

(1) Personalul din învățământ de la toate nivelurile din sistemul național de învățământ are drepturi și obligații care decurg din legislația în vigoare, din prezentul statut, din Carta universitară, din Carta școlară, precum și din prevederile contractului colectiv și individual de muncă.

(2) Personalul din învățământ are obligații și răspunderi de natură profesională, materială și morală, care garantează realizarea procesului de educație și formare profesională, conform legii.

Art. 300 - Libertatea inițiativei profesionale

(1) Libertatea inițiativei profesionale a personalului didactic se referă, în principal la:

- a) conceperea activității profesionale și realizarea obiectivelor educaționale ale disciplinelor de învățământ, prin metodologii care respectă principiile psihopedagogice;
- b) utilizarea bazei materiale și a resurselor învățământului în scopul realizării obligațiilor profesionale;
- c) punerea în practică a ideilor novatoare pentru modernizarea procesului de învățământ;
- d) organizarea, cu elevii sau cu studenții, a unor activități extrașcolare cu scop educativ sau de cercetare științifică;
- e) colaborarea cu părinții, prin lectorate, și alte acțiuni colective cu caracter pedagogic;
- f) înființarea în unitățile și în instituțiile de învățământ a unor laboratoare, ateliere, cabinete, cluburi, cercuri, cenacluri, formații artistice și sportive, publicații, conform legii, Cartei școlii, respectiv Cartei universitare;
- g) evaluarea performanțelor la învățătură ale elevilor sau ale studenților în baza unui sistem validat în sistemul național de învățământ;
- h) participarea la viața școlară și universitară, în toate compartimentele care vizează organizarea și desfășurarea procesului de învățământ, conform Cartei școlii și Cartei universitare, deontologiei profesionale și, după caz, contractului colectiv de muncă.

Art. 301 - Securitatea personalului

(1) Cadrele didactice nu pot fi perturbate în timpul desfășurării activității didactice de nici o autoritate școlară sau publică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), nu se consideră perturbare a cadrelor didactice în timpul desfășurării activității didactice intervenția autorităților școlare și/sau publice în situațiile în care sănătatea fizică sau psihică a elevilor,

studenților sau a personalului este pusă în pericol în orice mod, conform constatării personalului de conducere, respectiv în timpul exercițiilor de alarmare pentru situații de urgență.

(3) Înregistrarea prin orice procedee a activității didactice poate fi făcută numai cu acordul celui care o conduce.

(4) Multiplicarea, sub orice formă, a înregistrărilor activității didactice de către elevi, studenți sau de către alte persoane este permisă numai cu acordul cadrului didactic respectiv.

(5) Înregistrarea prin orice procedee a activităților desfășurate în spațiile școlare sau universitare este permisă numai cu acordul personalului de conducere, cu excepția celor de la alin. (3).

(6) În spațiile școlare sau universitare, ori în vecinătatea acestora, cadrul didactic este protejat de către autoritățile responsabile cu ordinea publică. Protecția se asigură împotriva persoanei sau grupului de persoane care aduce atingere demnității umane și profesionale a cadrului didactic sau care împiedică exercitarea drepturilor și a obligațiilor sale. Protecția este solicitată de persoana autorizată prin Carta școlii, respectiv, prin Carta universitară.

Art. 302 - Drepturile personalului

(1) Personalul didactic are dreptul să participe la viața socială și publică, în beneficiul propriu, în interesul învățământului și al societății românești.

(2) Personalul didactic are dreptul să facă parte din asociații și organizații sindicale, profesionale și culturale, naționale și internaționale, precum și din organizații politice legal constituite, în conformitate cu prevederile legii.

(3) Personalul didactic poate exprima liber opinii profesionale în spațiul școlar sau universitar și poate întreprinde acțiuni în nume propriu în afară acestui spațiu, dacă acestea nu afectează prestigiul învățământului și demnitatea profesiei de educator, respectiv prevederile prezentei legi.

(4) Cadrele didactice titulare pe un post/catedră din învățământ, alese în Parlament, numite în Guvern sau îndeplinind funcții de specialitate specifice în aparatul Parlamentului, al Președintelui, al Guvernului și în Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, precum și cele alese de Parlament în organismele centrale ale statului au drept de rezervare a postului didactic sau a catedrei pe perioada în care îndeplinesc aceste funcții.

(5) Prevederile alin. (4) se aplică și cadrelor didactice titulare pe un post/catedră din învățământ care îndeplinesc funcția de prefect, subprefect, președinte și vicepreședinte al consiliului județean, primar, viceprimar, precum și cadrelor didactice trecute în funcții de conducere, de îndrumare și de control în sistemul de învățământ, de cultură, de tineret și sport. De aceleași drepturi beneficiază și personalul de conducere și de specialitate de la casa corpului didactic, precum și cadrele didactice titulare pe un post/catedră din învățământ numite ca personal de conducere sau în funcții de specialitate specifice la comisiile și agențiile din subordinea Președintelui, a Parlamentului sau a Guvernului.

(6) Liderii sindicatelor reprezentative din învățământ au dreptul de rezervare a catedrei sau a postului, conform prevederilor legale în vigoare și contractului colectiv de munca la nivel de ramură.

(7) De prevederile alin. (4) beneficiază și personalul didactic trimis în străinătate cu misiuni de stat, cel care lucrează în organisme internaționale, precum și însoțitorii acestora, dacă sunt cadre didactice titulare pe un post/catedră din învățământ.

(8) Personalului didactic titular pe un post/catedră din învățământ, solicitat în străinătate pentru predare, cercetare, activitate artistică sau sportivă, pe bază de contract, ca urmare a unor acorduri, convenții guvernamentale, interuniversitare sau între instituții, ori trimis pentru specializare, i se rezerva postul didactic sau catedra, pentru perioada respectivă.

(9) Personalul didactic titular pe un post/catedră din învățământ, care din proprie inițiativă solicită să se specializeze sau să participe la cercetare științifică în țara sau în străinătate, are dreptul la concedii fără plată. Durata totală a acestora nu poate depăși 3 ani într-un interval de 7 ani. Aprobările în aceste situații sunt de competența conducerii instituției de învățământ superior sau, după caz, a inspectoratului școlar, dacă se face dovada activității respective.

(10) Personalul didactic titular pe un post/catedră din învățământ poate beneficia de concediu fără plată pe timp de un an școlar sau universitar, o dată la 10 ani, cu aprobarea instituției de învățământ superior sau, după caz, a inspectoratului școlar, cu rezervarea catedrei pe perioada respectivă.

(11) Personalului didactic, personalul didactic de conducere, de îndrumare și de control care este titular pe un post/catedră din învățământ i se rezervă postul/catedra, o singură dată, în perioada în care frecventează, la cursurile de zi, o formă de învățământ postuniversitar.

(12) Perioada de rezervare a postului didactic sau a catedrei, în condițiile alin. (4), (5), (6), (7), (8), (9) și (11) se considera vechime în învățământ. Pentru personalul didactic aflat în situația de la alin. (10), perioada de rezervare a postului sau a catedrei se consideră vechime în învățământ numai pentru personalul didactic care a desfășurat activități de învățământ sau în interesul învățământ în perioada concediului fără plată obținut în condițiile precizate.

(13) Cadrele didactice beneficiază de dreptul la concediu astfel:

- a) concediul anual cu plată, în perioada vacanțelor școlare, respectiv universitare, cu o durată de cel puțin 62 de zile lucrătoare; în cazuri bine justificate, conducerea unității sau instituției de învățământ poate întrerupe concediul legal, persoanele în cauză urmând a fi remunerate pentru munca depusă; normele metodologice referitoare la efectuarea concediului legal vor fi elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării împreună cu

reprezentanții organizațiilor sindicale reprezentative la nivel de ramură a învățământului;

- b) perioadele de efectuare a concediului de odihnă pentru fiecare cadru didactic se stabilesc de către consiliul de administrație sau senatul universității, în funcție de interesul învățământului și al celui în cauză;
- c) pentru conferențiarilor și profesorii universitari care finalizează cercetări, tratate, studii cuprinse în programele de cercetare ale instituțiilor de învățământ superior, se acordă 12 luni de concediu plătit, la fiecare 7 ani de predare efectivă la catedră; eșalonarea efectuării acestui concediu este aprobată de senatul universitar;
- d) 6 luni de concediu plătit, o singură dată, pentru cadrele didactice aflate la catedră, care redactează teza de doctorat sau lucrări în interesul învățământului pe bază de contract de cercetare sau de editare, cu aprobarea senatului universitar, respectiv a consiliului de administrație al inspectoratului școlar;
- e) neefectuarea concediului anual dă dreptul la efectuarea concediului restant în vacanțele anului școlar sau universitar următor;
- f) personalul de cercetare și personalul didactic auxiliar din învățământ beneficiază de concediu de odihnă stabilit prin lege, la care se adaugă un supliment de până la 10 zile lucrătoare, în funcție de calitatea activității desfășurate; pentru personalul didactic auxiliar, acesta se efectuează în afară perioadelor de activitate didactică;
- g) personalul didactic aflat în situațiile prevăzute la lit. c) și d) nu poate fi încadrat în activități de cumul sau plata cu ora.

(14) Cadrele didactice titulare pe un post/catedră din învățământ care funcționează în mediul rural și își stabilesc domiciliul în localitatea respectivă pot beneficia, la cerere, de 0,1-1 ha pământ în folosință. Acestora li se asigură

locuință de către administrația locală pentru perioada de timp cât lucrează în acea localitate.

(15) Personalului didactic din unitățile de învățământ de stat, care nu dispune de locuință și căruia nu i se poate oferi o locuință corespunzătoare în localitatea unde are postul, i se vor deconta cheltuielile pe mijloacele de transport în comun, din localitatea de reședință la locul de muncă și de la locul de muncă în localitatea de reședință. În cazul în care nu există mijloace de transport în comun între localitatea de reședință și sediul unității de învățământ, urmează a i se deconta contravaloarea a 7,5 l benzină Premium la 100 km parcurși, dacă transportul se face cu autoturismul proprietate personală. În cazul în care există mijloc de transport în comun, dar personalul didactic preferă să circule cu autoturismul proprietate personală, urmează a se deconta contravaloarea abonamentului lunar pe respectivul mijloc de transport în comun. Atunci când transportul mai multor cadre didactice se face cu un singur autoturism, plata se face numai posesorului autoturismului respectiv. Decontarea sau plata echivalentă costurilor de transport se va efectua de către autoritățile administrației publice locale din unitatea administrativ-teritorială pe raza căreia se află unitatea de învățământ la care își desfășoară activitatea cadrul didactic, în urma solicitărilor adresate autorităților administrației publice locale, astfel:

- a) decontarea contravalorii călătoriei pe mijloacele de transport în comun prin depunerea la sfârșitul fiecărei luni de activitate a biletelor de călătorie sau a abonamentului, iar decontarea contravalorii corespunzătoare a 7,5 l benzină Premium la 100 km parcurși, prin depunerea la sfârșitul fiecărei luni de activitate a documentelor justificative eliberate de unitatea de învățământ, care certifică efectuarea transportului cu autoturismul proprietate personală;
- b) solicitarea contravalorii călătoriei efectuate cu mijloacele de transport în comun sau a contravalorii corespunzătoare a 7,5 l benzină Premium la 100

km parcurși, pentru cei care-și asigură transportul cu autoturismul proprietate personală, ca urmare a pontajului zilnic efectuat de conducerea unității de învățământ.

(16) În condițiile alin. (15), consiliul de administrație al unității de învățământ propune, lunar, spre aprobare consiliului local drepturile bănești aferente personalului didactic care solicită cheltuieli de deplasare.

(17) Instituțiile de învățământ superior pot asigura, integral sau parțial, din surse proprii, transportul și cazarea cadrelor didactice care domiciliază în alte localități.

(18) Personalul din învățământ beneficiază de asistență medicală în cabinete medicale și psihologice școlare sau în policlinici și unități spitalicești stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și Ministerul Sănătății.

(19) Personalul care ocupă funcții din educație și formare profesională beneficiază de o compensație de la bugetul asigurărilor sociale de 50% din valoarea transportului, a cazării, a mesei și a tratamentului în bazele de odihnă și de tratament ale învățământului și ale sindicatelor, precum și în alte spații contractate de Ministerul Muncii, Familiei și Protecției Sociale. Contractele colective de muncă pot cuprinde compensări din alte surse referitoare la cheltuielile menționate anterior.

(20) Personalul didactic are dreptul la întreruperea activității didactice, cu rezervarea postului sau a catedrei, pentru creșterea și îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap, conform prevederilor legale. De acest drept poate beneficia numai unul dintre părinți sau susținătorii legali.

(21) În caz de deces a unei persoane care ocupă o funcție din educație și formare profesională, cuantumul ajutorului acordat celor îndreptățiți este de cinci salarii ale persoanei decedate, din bugetul asigurărilor sociale.

(22) Personalul care ocupă funcții din educație și formare profesională și personalul de cercetare integrat în catedre, trimis de unitatea sau de instituția de învățământ la activități de formare continuă sau la manifestări științifice, beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul aflat în deplasare, precum și de plata taxei de participare, în limita fondurilor bugetare alocate acestor activități și din alte surse, inclusiv din contracte de cercetare științifică sau sponsorizări.

(23) Personalul care ocupă funcții din educație și formare profesională și personalul de cercetare integrat în catedre beneficiază, în limita fondurilor alocate prin buget sau din fonduri extrabugetare, inclusiv prin contractele de cercetare științifică sau sponsorizări, de acoperirea integrală sau parțială a cheltuielilor de deplasare și de participare la manifestări științifice organizate în străinătate, cu aprobarea consiliului de administrație al inspectoratului școlar, respectiv al biroului senatului universitar.

(24) Personalul prevăzut la alin. (22) și (23) va înainta instituției de învățământ, respectiv unității, în termenul prevăzut de Carta școlii sau de Carta universitară, propuneri de valorificare a rezultatelor acțiunii pentru care a primit aprobarea de deplasare.

(25) Personalul care ocupă funcții din educație și formare profesională beneficiază de 6 calatorii gratuite pe an dus-întors, pe mijloacele de transport feroviar, naval sau auto pe liniile interne, indiferent de clasă sau rang.

(26) Personalul care ocupă funcții din educație și formare profesională care se deplasează în condițiile prevăzute la alin. (22) și (23) beneficiază de reducere cu 50% pe mijloacele de transport interne.

(27) Personalul care ocupă funcții din educație și formare profesională și copiii acestora în vârstă de până la 14 ani, care însoțesc preșcolari, elevi sau studenți în tabere și excursii, beneficiază, o singură dată pe an, de gratuitate privind transportul, cazarea și masa, în condițiile legii.

(28) Copiii personalului din învățământ aflat în activitate sau pensionat după cel puțin 10 ani de activitate în sistemul național de învățământul superior de stat sunt scutiți de plata taxelor de înscriere la concursurile de admitere în învățământul superior și beneficiază de prioritate și gratuitate la cazarea în cămine și internate.

(29) Unitățile și instituțiile de învățământ, precum și organizațiile profesionale și sindicale ale personalului care ocupă funcții din educație și formare profesională beneficiază de gratuitate pentru corespondența oficială și expedierea de materiale științifice și metodice.

(30) Personalul didactic pensionat din învățământ beneficiază de asistență medicală și de acces în casele de odihnă și în bazele de tratament ale cadrelor didactice.

Art. 303 - Ordine și medalii

(1) Personalul didactic titular pe un post/catedră din învățământ cu rezultate excepționale în activitatea didactică, educativă, științifică, în managementul educațional și în activitatea de îndrumare și de control, poate primi decorații, ordine, medalii, titluri, precum și premii, potrivit legii.

(2) Ordinele și medaliile care pot fi conferite personalului didactic sunt:

- a) Ordinul Spiru Haret, clasele Comandor, Cavaler și Ofițer; ordinul se acorda personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar;
- b) Ordinul Alma Mater, clasele Comandor, Cavaler și Ofițer; ordinul se acorda personalului didactic, de conducere și de cercetare din învățământul superior;
- c) Medalia Membru de onoare al corpului didactic; medalia se acorda cadrelor didactice pensionabile, cu activitate deosebită în educație și formare profesională.

Art. 304 - Obligațiile personalului care ocupă funcții din educație și formare profesională

- (1) Cadrele didactice au obligația morală să-și acorde respect reciproc și sprijin în îndeplinirea obligațiilor profesionale.
- (2) Personalul care ocupă funcții din educație și formare profesională are obligația de a respecta atribuțiile prevăzute în fișa postului, în Carta școlii și în Carta universitară, respectiv în Codul deontologic.
- (3) Personalul didactic are obligația de a participa la activități de formare continuă, în condițiile legii.

Art. 305 - Personalul de conducere din învățământul preuniversitar

- (1) Directorul este conducătorul unității de învățământ și o reprezintă în relațiile cu persoanele juridice și fizice, inclusiv cu administrația și comunitatea locală.
- (2) Directorul este președintele consiliului profesoral.
- (3) Deciziile directorului se iau în baza hotărârilor consiliului profesoral și ale consiliului de administrație, potrivit regulamentelor de funcționare a acestor consilii, Cartei școlii și prezentei legi.
- (4) Contractul managerial, deciziile directorului, precum și rapoartele trimestriale și anuale sunt publice.
- (5) Directorul coordonează și răspunde de întreaga activitate de educație și formare profesională și, după caz, de activitatea structurii subordonate, în fața consiliului profesoral, a consiliului de administrație și a instituțiilor ierarhic superioare.
- (6) Directorul proiectează și coordonează activitatea de dezvoltare a resurselor umane din unitatea școlară respectivă și, după caz, din structurile subordonate.
- (7) Directorul coordonează utilizarea rațională și eficientă a bazei materiale și financiare a unității, asigură dezvoltarea și modernizarea acesteia.

(8) În comunele și orașele mici, cu mai multe unități de învățământ, directorul uneia dintre acestea poate primi din partea inspectoratului școlar atribuții de coordonare a unor activități din cadrul celorlalte unități de învățământ.

(9) Directorul adjunct îndeplinește atribuțiile delegate de către director pe perioade determinate sau pe cele stabilite prin Carta școlii din unitatea respectivă.

(10) Directorul adjunct își desfășoară activitatea în subordinea directorului și răspunde în fața acestuia, precum și a consiliului profesoral, a consiliului de administrație și a organelor de control, pentru activitatea proprie, conform fișei postului.

(11) Drepturile personalului care ocupă funcții de conducere din învățământul preuniversitar sunt cele stabilite în cadrul art. 302 precum și cele care decurg din regulamente proprii de organizare și funcționare, conform legii.

Art. 306 - Personalul de îndrumare și de control din învățământul preuniversitar

(1) Inspectorii școlari își desfășoară activitatea pe baza regulamentului de inspecție școlară și a normelor metodologice, aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, și potrivit conștiinței profesionale proprii.

(2) Drepturile inspectorilor de la inspectoratele școlare și din Ministerul Educației, Cercetării și Inovării sunt cele stabilite în cadrul art. 302, precum și cele care decurg din regulamentele proprii de organizare și funcționare, conform legii.

Art. 307 - Statul personal de serviciu

(1) Datele privind situația profesională a personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control se consemnează într-un stat personal de serviciu.

(2) Statul personal de serviciu cuprinde date privind starea civilă, curriculum vitae, evoluția profesională și evaluările periodice. Statul personal de serviciu se

actualizează, la solicitarea titularului sau al conducerii instituției ori a unității respective.

(3) Accesul la statul personal de serviciu este permis titularului și conducătorului instituției sau al unității de învățământ. În învățământul preuniversitar, statul personal de serviciu poate fi consultat și de reprezentanții desemnați ai instituțiilor ierarhic superioare.

(4) Statul personal de serviciu se păstrează după cum urmează:

- a) la inspectoratele școlare, pentru inspectorii școlari; la Ministerul Educației, Cercetării și Inovării, pentru inspectorul școlar general, pentru inspectorul școlar general adjunct, precum și pentru personalul didactic de îndrumare și de control din minister;
- b) la inspectoratele școlare, pentru directorii și directorii adjuncți ai unităților subordonate;
- c) la unitățile de învățământ sau la unitățile de învățământ conexe, pentru personalul didactic și personalul didactic auxiliar din aceste unități;
- d) la instituțiile de învățământ superior, pentru personalul didactic, didactic auxiliar și de conducere din aceste instituții.

TITLUL V – SALARIZAREA

Art. 308 - Salarizarea personalului din învățământ se face în funcție de condițiile prevăzute de prezenta lege și potrivit Legii cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Art. 309 - Condiții generale privind salarizarea personalului din învățământ

(1) Salarizarea personalului didactic, didactic auxiliar și nedidactic, personalului didactic care îndeplinește funcții de conducere, de îndrumare și de control se face cu respectarea principiului potrivit căruia „învățământul este prima prioritate națională”, ținând seama de responsabilitatea și complexitatea muncii,

de pregătirea și experiența profesională, de rolul și importanța activității prestate.

(2) Salarizarea personalului care îndeplinește funcții în educație și formare profesională în învățământul de stat se realizează potrivit prevederilor din Legea-cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și prevederilor prezentei legi.

(3) Salarizarea personalului didactic de predare din învățământul preuniversitar se stabilește diferențiat, în raport cu:

- a) funcția și norma didactica îndeplinită;
- b) nivelul studiilor cerute pentru ocuparea funcției didactice, potrivit art. 256;
- c) gradul didactic;
- d) titlul științific;
- e) vechimea recunoscută în învățământ;
- f) calitatea activității instructiv-educative;
- g) locul și condițiile specifice în care se desfășoară activitatea.

(4) Salarizarea personalului didactic din învățământul superior se stabilește diferențiat în raport cu:

- a) funcția didactică;
- b) titlul științific;
- c) norma didactică;
- d) calitatea activității didactico-științifice stabilite pe baza procedurii de evaluare anuală;
- e) vechimea recunoscută în învățământ;
- f) condițiile specifice în care își desfășoară activitatea;
- g) aportul financiar.

(5) Personalul didactic din învățământul superior aflat în situațiile prevăzute la art. 284 alin. (15) și (16), este salarizat corespunzător postului deținut ca titular.

(6) Salarizarea personalului de cercetare din instituțiile de învățământ superior se stabilește diferențiat în raport cu:

- a) funcția de cercetare;
- b) titlul științific;
- c) calitatea activității de cercetare, stabilită pe baza procedurii de evaluare anuală;
- d) vechimea recunoscută în cercetare;
- e) contribuția adusă în procesul de învățământ;
- f) aportul financiar și material rezultat din activitatea proprie;
- g) condițiile specifice în care își desfășoară activitatea.

(7) În cadrul tranșelor de vechime recunoscută în învățământ de până la 20 de ani, diferențierea salariilor de bază se face pe gradațiile corespunzătoare tranșelor de vechime în muncă.

TITLUL VI – RĂSPUNDEREA DISCIPLINARĂ ȘI PATRIMONIALĂ

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 310 - Categoriile de sancțiuni

(1) Personalul didactic, personalul didactic auxiliar, precum și cel de conducere, de îndrumare și de control din învățământ răspund disciplinar pentru încălcarea îndatoririlor ce le revin potrivit contractului individual de muncă, precum și pentru încălcarea normelor de comportare care dăunează interesului învățământului și prestigiului unității/instituției.

(2) Sancțiunile disciplinare, care se pot aplica personalului prevăzut la alin. (1), în raport cu gravitatea abaterilor, sunt:

- a) observație scrisă;
- b) avertisment;
- c) diminuarea salariului de bază, cumulat, când este cazul, cu indemnizația de conducere, de îndrumare și de control, cu până la 15%, pe o perioadă de 1-6 luni;

- d) suspendarea, pe o perioada de până la 3 ani, a dreptului de înscriere la un concurs pentru ocuparea unei funcții didactice superioare sau pentru obținerea gradelor didactice ori a unei funcții de conducere, de îndrumare și de control;
- e) destituirea din funcția de conducere, de îndrumare și de control din învățământ;
- f) desfacerea disciplinară a contractului individual de muncă.

Art. 311 - Sesizarea faptei prezumată ca abatere disciplinară

Orice persoană poate sesiza unitatea/instituția de învățământ cu privire la săvârșirea unei fapte ce poate constitui abatere disciplinară. Sesizarea se face în scris și se înregistrează la registratura unității/instituției de învățământ.

Art. 312 - Cercetarea faptei

(1) Pentru cercetarea abaterilor săvârșite de personalul didactic prevăzut la art. 252 alin. (1) se constituie comisii formate din 3-5 membri, dintre care unul reprezintă organizația sindicală din care face parte persoana aflată în discuție sau un reprezentant al salariaților, iar ceilalți sunt cadre didactice care au funcția didactică cel puțin egală cu a celui care a săvârșit abaterea. În comisiile de cercetare a abaterilor personalului didactic din învățământul preuniversitar pot fi incluși și inspectori școlari.

(2) Sancțiunea disciplinară se aplică numai după efectuarea cercetării faptei sesizate în scris, audierea celui în cauză și verificarea susținerilor făcute de acesta, în apărare.

(3) Comisiile de cercetare sunt numite de:

- a) consiliul de administrație al unității respective, pentru învățământul preuniversitar;
- b) consiliul facultății sau consiliul departamentului, pentru sancțiunile prevăzute la art. 310 alin. 2, lit. a) și b);

- c) senatul universitar, pentru sancțiunile prevăzute la art. 310 alin. (2), lit. c)-f);
 - d) consiliul de administrație al inspectoratului școlar, pentru aparatul propriu și pentru conducerile unităților direct subordonate;
 - e) ministrul educației, cercetării și inovării, pentru toate funcțiile din sistemul național de învățământ.
- (4) În cadrul cercetării abaterii prezumate se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, existența sau inexistența vinovăției, precum și orice alte date concludente. Audierea celui cercetat și verificarea apărării acestuia sunt obligatorii. Refuzul celui cercetat de a se prezenta la audiere, deși a fost înștiințat în scris cu minimum 48 de ore înainte, precum și de a da declarații scrise se constată prin proces-verbal și nu împiedică finalizarea cercetării. Cadrul didactic cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să-și producă probe în apărare.
- (5) Cercetarea faptei și comunicarea deciziei se fac în termen de cel mult 30 de zile de la data constatării acesteia, consemnată în condica de inspecții sau la registratura generală a unității de învățământ preuniversitar ori a instituției de învățământ superior, după caz. Persoanei nevinovate i se comunică în scris inexistența faptelor pentru care a fost cercetată.
- (6) În învățământul preuniversitar, persoanele sancționate au dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă la colegiul de disciplină de pe lângă inspectoratul școlar, pentru sancțiunile prevăzute la art. 310 lit. a)-c), și la colegiul central de disciplină al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, pentru sancțiunile prevăzute la art. 310 lit. d)-f).
- (7) În învățământul superior, persoanele sancționate au dreptul de a contesta, în termen de 15 zile de la comunicare, decizia respectivă, la colegiul de onoare al instituției, pentru sancțiunile prevăzute la art. 310 lit. a)-d), și la colegiul central

de onoare al Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, pentru sancțiunile prevăzute la art. 310 lit. e)-f).

(8) Normele privind componența, organizarea și funcționarea, precum și atribuțiile colegiului de disciplină de pe lângă inspectoratul școlar, ale colegiului central de disciplină al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, ale colegiului de onoare al instituției de învățământ superior și ale colegiului central de onoare al Ministerului Educației, Cercetării și Inovării se stabilesc prin regulament aprobat prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(9) În condițiile alin. (6) și (7), hotărârile colegiilor respective se comunică persoanei în cauză în termen de 20 de zile de la sesizare.

(10) Dreptul persoanei sancționate de a se adresa instanțelor judecătorești este garantat.

Art. 313 - Propunerea de sancționare

(1) În unitățile de învățământ preuniversitar, propunerea de sancționare se face de către director sau de cel puțin 1/3 din numărul total al membrilor consiliului de administrație ori ai consiliului profesoral. Același drept îl au și organele ierarhic superioare.

(2) Pentru personalul de conducere, de îndrumare și de control din inspectoratele școlare și din unitățile din subordine, propunerea de sancționare se face de inspectorul școlar general sau de cel puțin 1/3 din numărul total al membrilor consiliului de administrație. Același drept îl au și organele ierarhic superioare.

(3) Pentru personalul din Ministerul Educației, Cercetării și Inovării prevăzut la art. 268 lit. b), precum și pentru cel din unitățile direct subordonate, propunerea de sancționare se face, după caz, de către ministrul educației, cercetării și inovării, secretarul de stat sau șeful ierarhic al persoanei în cauză.

(4) În instituțiile de învățământ superior, propunerea de sancționare se face de către șeful de catedră, directorul de departament sau de unitatea de cercetare, de proiectare, microproducție, de către decan sau rector, ori de către cel puțin 1/3

din numărul total al membrilor catedrei, ai departamentului ori ai structurilor de conducere.

Art. 314 - Stabilirea, comunicarea și aplicarea sancțiunii

(1) Sancțiunea se stabilește, pe baza raportului comisiei de cercetare, de către autoritatea prevăzută la art. 312 alin. (3), care a numit aceasta comisie.

(2) În învățământul preuniversitar, sancțiunile prevăzute la art. 310 lit. a)-c) se comunică celui în cauză, printr-o decizie scrisă, de către directorul unității de învățământ, iar cele de la art. 310 lit. d)-f), de către inspectorul școlar general.

(3) Sancțiunile prevăzute la art. 310, aplicate personalului de conducere, de îndrumare și de control, se comunică acestuia de autoritatea care a făcut numirea în funcție.

(4) În învățământul superior, sancțiunile prevăzute la art. 310 se comunică, în scris, personalului didactic, personalului de cercetare și personalului didactic auxiliar din subordine, de către:

- a) șeful de catedră, pentru sancțiunea de la lit. a);
- b) decan sau director, pentru sancțiunile prevăzute la lit. a)-c);
- c) rector, pentru sancțiunile de la lit. a)-f).

(5) Pentru funcțiile de conducere eligibile din instituțiile de învățământ superior se aplică, fără drept de contestație, prevederile art. 297-298.

Art. 315 - Reabilitarea

(1) În cazul în care cel sancționat nu a mai săvârșit abateri disciplinare în cursul unui an de la aplicarea sancțiunii, îmbunătățindu-și activitatea și comportamentul, autoritatea care a aplicat sancțiunea prevăzută la art. 310 lit. a)-c) poate dispune ridicarea și radierea sancțiunii, făcându-se mențiunea corespunzătoare în statul personal de serviciu al celui în cauză.

(2) În cazul unei abateri disciplinare sesizarea trebuie făcută în termen legal, de regulă 6 luni.

Art. 316 - Răspunderea patrimonială

Răspunderea patrimonială a personalului prevăzut la art. 252 se stabilește potrivit legislației muncii. Decizia de imputare, precum și celelalte acte pentru recuperarea pagubelor și a prejudiciilor se fac de către conducerea unității sau a instituției cu personalitate juridică al cărei salariat este cel în cauză, în afară de cazurile când, prin lege, se dispune altfel.

TITLUL VII – PENSIONAREA

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 317 - Condițiile de pensionare

- (1) Personalul didactic beneficiază de pensie pentru munca depusă și limită de vârstă, de pensie pentru pierderea capacității de muncă, de pensie suplimentară și de alte drepturi de asigurări sociale, în condițiile legii. Personalul didactic și de cercetare se pensionează la îndeplinirea vârstei legale de pensionare.
- (2) Membrii de familie pot beneficia, în condițiile legii, de pensie de urmaș.
- (3) Personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control se pensionează la data împlinirii vârstei legale de pensionare. După data împlinirii vârstei legale de pensionare se interzice îndeplinirea oricărei funcții de conducere, de îndrumare sau de control.
- (4) Pentru motive temeinice, pensionarea personalului didactic, de conducere, de îndrumare și de control se poate face și în timpul anului școlar sau universitar, cu aprobarea inspectoratului școlar, respectiv a senatului universitar.
- (5) Personalul didactic, de conducere, de îndrumare și de control poate fi pensionat, la cerere, cu 3 ani înainte de limitele de vârstă prevăzute de legislația în vigoare, dacă are o vechime în învățământ de cel puțin 25 de ani femeile, respectiv 30 de ani bărbații.
- (6) Cadrele didactice pensionate pot desfășura activități didactice, salarizate prin cumul sau prin plata cu ora, după împlinirea vârstei standard de pensionare.

(7) Personalul didactic din învățământul preuniversitar de stat, cu gradul didactic I sau cu titlul științific de doctor, care dovedește competență profesională deosebită, poate fi menținut ca titular în funcția didactică până la 3 ani peste vârsta de pensionare la cerere, cu avizul consiliului profesoral al unității de învățământ, exprimat în urma votului nominal deschis și cu aprobarea anuală a inspectoratului școlar.

(8) Conferențarii universitari, profesorii universitari și profesorii conducători de doctorat pot rămâne în activitate și după împlinirea vârstei legale de pensionare, cu acordul consiliului facultății și aprobarea anuală a Senatului, prin vot secret, maxim până la împlinirea vârstei de 70 de ani.

(9) Profesorul universitar conducător de doctorat care, prin activitatea didactică pedagogică și științifică, s-a remarcat la nivel național și internațional, poate funcționa după pensionare în continuare în învățământul superior în calitate de profesor universitar consultant.

(10) Personalul didactic care a desfășurat activități didactice în condițiile stabilite la alin. (7), (8) și (9) beneficiază de o recalculare suplimentară a pensiei, potrivit legii.

(11) Funcțiile de conducere din universități nu pot fi ocupate de persoane care au depășit vârsta legală de pensionare.

PARTEA A V-A – DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

TITLUL I – DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE PRIVIND PARTEA A II-A – EDUCAȚIA ȘI FORMAREA PROFESIONALĂ

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 318 - Frecventarea învățământului obligatoriu

(1) Părintele, tutorele legal instituit sau susținătorul legal este obligat să ia măsuri pentru asigurarea frecvenței școlare a elevului în învățământul obligatoriu. Nerespectarea acestei prevederi din culpa părintelui, a tutorelui legal

instituit sau a susținătorului legal constituie contravenție și se sancționează cu amendă între 500 lei și 1000 lei.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea amenzii se fac de către persoane anume desemnate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și Ministerul Administrației și Internelor, printr-o metodologie comună.

(3) Părintele sau tutorele legal instituit are dreptul de a alege forma de învățământ și felul educației copilului minor.

(4) Asupra dreptului copilului minor de a urma învățământul obligatoriu în limba română sau în limba unei minorități naționale hotărâște părintele sau tutorele legal instituit.

Art. 319 - Organizarea examenului național de bacalaureat și a examenelor de certificare a calificării profesionale pentru absolvenții din promoții anterioare

(1) Absolvenții din promoțiile anterioare datei intrării în vigoare a prezentei legi care nu au susținut sau nu au promovat examenul național de bacalaureat și/sau examenele de certificare a calificării profesionale pot susține aceste examene conform unei metodologii speciale elaborate de Ministerul Educației, Cercetării și Inovării și aprobate prin ordin al ministrului.

(2) Examenele precizate la alin. (1) se susțin în sesiuni speciale organizate anual pentru o perioadă de 5 ani de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2), absolvenții precizați la alin. (1) pot susține examenul național de bacalaureat și/sau examenele de certificare a calificării profesionale conform prevederilor prezentei legi.

Art. 320 - Continuarea studiilor în învățământul secundar superior, liceal pentru absolvenții din promoții anterioare

(1) Absolvenții clasei a VIII-a din promoții anterioare datei intrării în vigoare a prezentei legi, care nu au împlinit vârsta de 18 ani până la data intrării în vigoare a prezentei legi, își pot continua studiile în învățământul secundar superior,

liceal, forma de zi, conform unei metodologii speciale aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, pe baza următoarelor rezultate:

a) media generală a claselor V-VIII;

b) media generală a tezelor cu subiect unic susținute în clasa a VIII-a.

(2) Absolvenții anului de completare din promoții anterioare datei intrării în vigoare a prezentei legi își pot continua studiile în clasa a XI-a conform unei metodologii speciale aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, în condițiile în care au dobândit anterior certificat de calificare profesională de nivel 2.

(3) Absolvenții școlii de arte și meserii din promoții anterioare datei intrării în vigoare a prezentei legi își pot continua studiile în clasa a XI-a după ce obțin un certificat de calificare profesională de nivel 2 pe baza absolvirii cu examen a unui program intensiv de formare profesională cu durata de minim 6 luni, organizat și desfășurat conform unei metodologii speciale aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(4) Prin excepție, absolvenții școlii de arte și meserii care dețin la data intrării în vigoare a prezentei legi un certificat de calificare profesională de nivel 2 nu mai au obligația de a urma programul intensiv de formare profesională precizat la alin. (3). Continuarea studiilor în clasa XI-a a acestor absolvenți este reglementată prin metodologia precizată la alin. (3).

(5) Absolvenții școlilor de ucenici și școlilor profesionale, absolvenți de învățământ obligatoriu de 8 clase, își pot continua studiile în învățământul secundar superior, liceal, conform unei metodologii speciale aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(6) Absolvenții învățământului obligatoriu de 8 clase care au depășit vârsta de 18 ani până la data intrării în vigoare a prezentei legi își pot continua studiile în învățământul secundar superior, liceal, la formele de învățământ seral sau cu

frecvență redusă, conform unei metodologii speciale aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării, pe baza următoarelor rezultate:

- a) media generală a claselor V-VIII;
- b) după caz, media obținută la examenul de capacitate sau la testele naționale;
- c) după caz, media obținută la examenul de admitere în clasa a IX-a organizat în condițiile prezentei legi de unitatea de învățământ liceal în care doresc să își continue studiile.

Art. 321 - Denumirile de colegiu și colegiu național

(1) Unitățile de învățământ care la data intrării în vigoare a prezentei legi poartă denumirea de colegiu sau colegiu național pot păstra aceste denumiri pe baza confirmării prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

(2) Pentru confirmarea denumirii de colegiu sau colegiu național, unitățile de învățământ menționate la alin. (1) înaintează Ministerului Educației, Cercetării și Inovării, în termen de 6 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, documentația necesară conform metodologiei precizate la art. 29 alin. (17).

(3) Unitățile de învățământ precizate la alin. (1) care nu solicită în termenul precizat la alin. (2) sau care nu dobândesc confirmarea denumirii de colegiu sau colegiu național își schimbă denumirea în „liceu” prin ordin al ministrului educației, cercetării și inovării.

Art. 322 - Înființarea de organe specializate

Ministerul Educației, Cercetării și Inovării poate înființa organe de specialitate în subordinea sa, potrivit legii.

Art. 323 - Remunerarea activității de cercetare științifică

Activitatea de cercetare științifică finanțată de la bugetul de stat, desfășurată de personalul didactic, este remunerată în raport cu salariul orar corespunzător funcției didactice, dacă în contract nu există alte prevederi.

Art. 324 - Depășirea duratei învățământului universitar gratuit

Depășirea duratei învățământului universitar gratuit, corespunzător prevederilor art. 74 alin. (9), se suportă de studenți, cu excepția celor care au avizul comisiei medicale și aprobarea senatului universitar, conform reglementărilor legale.

Art. 325 - Legalitatea prevederilor Cartei școlii și Cartei universitare

Carta școlii și Carta universitară nu pot avea prevederi contrare legislației în vigoare. Nerespectarea legilor în conținutul acestora atrage de drept nulitatea actului respectiv.

TITLUL II – DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE PRIVIND

PARTEA A IV-A – STATUTUL PERSONALULUI DIDACTIC

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 326 - Prevederi referitoare la personalul din unitățile și instituțiile de învățământ din domeniile apărării, ordinii publice și siguranței naționale

Pentru unitățile și instituțiile de învățământ militar, de informații, de ordine publică și securitate națională prevăzute în Partea a II-a – Educația și formarea profesională, Titlul VI – Învățământul militar, de informații, de ordine publică și securitate națională se prevăd următoarele:

- a) aplicarea prevederilor prezentului statut la specificul domeniilor de apărare, ordine publică și siguranță națională se face prin ordine, regulamente și instrucțiuni proprii;
- b) personalul didactic militar, de informații, de ordine publică și securitate națională și civil se constituie din personalul didactic prevăzut în prezentul statut și din corpul instructorilor militari/de informații, de ordine și securitate publică;
- c) personalul didactic militar, de informații, de ordine publică și securitate națională are drepturile și îndatoririle care decurg din prezentul statut și din calitatea de cadru militar în activitate, respectiv de funcționar public cu statut special;

- d) funcțiile didactice pentru corpul instructorilor militari, de informații, de ordine publică și securitate națională, condițiile care se cer pentru ocuparea acestora, normele didactice, competențele și responsabilitățile se stabilesc prin instrucțiuni proprii;
- e) conducerea unităților și instituțiilor de învățământ se realizează de către comandanți/similari, care se numesc și se eliberează în/din funcții conform reglementărilor interne; comandantul instituției de învățământ superior militar, de informații, de ordine publică și securitate națională poate îndeplini și atribuțiile de rector al acesteia;
- f) formarea continuă a personalului didactic se realizează conform prevederilor prezentului statut și reglementărilor specifice domeniilor apărării, informațiilor, ordinii publice și securității naționale;
- g) personalul didactic, inclusiv cel din corpul instructorilor militari, de informații, de ordine publică și securitate națională, poate obține definitivarea în învățământ și gradele didactice, în condițiile stabilite de prezenta lege.

Art. 327 - Prevederi referitoare la vechime

- (1) Persoanele angajate în învățământ, provenite din alte sectoare de activitate, care fac dovada ca au profesat în specialitatea înscrisă pe diploma de studii și care ocupă un post didactic în această specialitate, beneficiază de vechimea în muncă, ca vechime recunoscută în învățământ, în vederea stabilirii drepturilor salariale.
- (2) Cetățenilor români care au lucrat în străinătate în învățământ sau în cercetare li se echivalează integral vechimea în învățământ. Includerea perioadelor lucrate în străinătate ca vechime în muncă se va face conform legislației muncii în vigoare.

(3) Pentru personalul didactic care a fost salarizat din alte sectoare de activitate, reconstituirea vechimii în învățământ se face pe baza evidențelor unităților și instituțiilor de învățământ unde a lucrat efectiv.

(4) Se recunosc ca vechime în învățământ și perioadele determinate de legislația pensiilor, în care personalul didactic, datorită unor cauze pe care nu le putea înlătura, precum boala, achitarea sau alte situații prevăzute de lege, a fost împiedicat să desfășoare acele activități.

Art. 328 – Incompatibilități

Directorii și directorii adjuncți ai unităților de învățământ, care la data intrării în vigoare a prezentei legi, se află în stare de incompatibilitate prevăzută la art. 251 alin. (1) și (2) au la dispoziție un termen de 45 de zile să-și exprime opțiunea, după caz.

Art. 329 - Excepții

(1) Prin excepție de la prevederile prezentului statut, pentru facultățile autorizate provizoriu, funcțiile de șef de catedră și de prodecan pot fi ocupate, temporar, și de cadre didactice titulare, cu funcția didactică de lector universitar/șef de lucrări, având titlul științific de doctor.

(2) În măsura în care prezentul statut nu dispune altfel, personalului didactic, didactic auxiliar, de îndrumare și de conducere i se aplica celelalte dispoziții din legislația muncii.

(3) Dispozițiile referitoare la mandatul exercitat de persoanele care ocupă funcții de conducere alese în unitățile și instituțiile din învățământul, inclusiv dispozițiile privind regimul incompatibilităților intră în vigoare după expirarea mandatelor în curs.

TITLUL III – INTRAREA ÎN VIGOARE

CAP. I – DISPOZIȚII COMUNE

Art. 330 - Răspunderea pentru încălcarea prevederilor prezentei legi

(1) Încălcarea prevederilor prezentei legi atrage, după caz, răspunderea patrimonială, disciplinară, contravențională sau penală.

(2) Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 331 - Intrarea în vigoare

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă:

a) Legea nr. 84/1995, Legea învățământului, republicată în Monitorul Oficial al României nr. 606 din 10 decembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 158 din 16 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare cu excepția dispozițiilor la care face trimitere speciala Legea cadru privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

c) Legea nr. 288/2004 privind organizarea studiilor universitare, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 614 din 7 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

d) OUG nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 642 din 20 iulie 2005, aprobată cu modificări prin Legea 87/2006, cu modificările și completările ulterioare.

e) orice alte dispoziții contrare prezentei legi.

(2) În termen de 10 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Educației, Cercetării și Inovării va elabora normele metodologice, regulamentele și instrucțiunile ce decurg din aplicarea prezentei legi, iar acestea se vor publica în Monitorul Oficial al României, partea I.

(3) Actele normative subsecvente care nu contravin dispozițiilor prezentei legi rămân în vigoare.

